

ગુજરાત રાજ્યના શિક્ષણ વિભાગના પત્ર-ક્રમાંક
મશબ/1116/1052-54/છ, તા.03-12-2016થી મંજૂર

સંગીત

(કંઠ્ય અને સ્વર વાદ્ય)

ધોરણ 10

પ્રતિજ્ઞાપત્ર

ભારત મારો દેશ છે.

બધા ભારતીયો મારાં ભાઈ-બહેન છે.

હું મારા દેશને ચાહું છું અને તેના સમૃદ્ધ અને
વૈવિધ્યપૂર્ણ વારસાનો મને ગર્વ છે.

હું સદાય તેને લાયક બનવા પ્રયત્ન કરીશ.

હું મારા માતાપિતા, શિક્ષકો અને વડીલો પ્રત્યે આદર રાખીશ
અને દરેક જણ સાથે સભ્યતાથી વર્તીશ.

હું મારા દેશ અને દેશબાંધવોને મારી નિષ્ઠા અર્પું છું.
તેમનાં કલ્યાણ અને સમૃદ્ધિમાં જ મારું સુખ રહ્યું છે.

રાજ્ય સરકારની વિનામૂલ્યે યોજના હેઠળનું પુસ્તક

ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ
'વિદ્યાયન', સેક્ટર 10-એ, ગાંધીનગર-382 010

© ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, ગાંધીનગર
આ પાઠ્યપુસ્તકના સર્વ હક ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળને હસ્તક છે. આ
પાઠ્યપુસ્તકનો કોઈ પણ ભાગ કોઈ પણ રૂપમાં ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક
મંડળના નિયામકની લેખિત પરવાનગી વગર પ્રકાશિત કરી શકાશે નહિ.

વિષય સલાહકાર

શ્રી ભુપેન્દ્રભાઈ શાહ

લેખન

શ્રી હેમેન્દ્ર ભોજક

શ્રી મનુભાઈ શાહ

શ્રી જય શિંદે

સમીક્ષા

શ્રી ગિરિરાજ ભોજક

શ્રી કમલેશ સ્વામી

શ્રી રસેશ ગાંધી

શ્રીમતી પ્રજ્ઞાબેન વૈદ્ય

શ્રી દિપક રાણા

શ્રી નિલેશ પટેલ

શ્રી ગોવિંદભાઈ બારોટ

ભાષા શુદ્ધિ

શ્રી વૈશાલીબેન ધોળકિયા

સંયોજન

ડૉ. કિષ્ના દવે

(વિષય સંયોજક : અંગ્રેજી)

નિર્માણ-આયોજન

ડૉ. કમલેશ પરમાર

(નાયબ નિયામક : શૈક્ષણિક)

મુદ્રણ-આયોજન

શ્રી હરેશ એસ. લીમ્બાયીયા

(નાયબ નિયામક : ઉત્પાદન)

પ્રસ્તાવના

રાષ્ટ્રીય અભ્યાસક્રમના અનુસંધાનમાં ગુજરાત રાજ્ય માધ્યમિક અને ઉચ્ચતર માધ્યમિક શિક્ષણ બોર્ડે નવા અભ્યાસક્રમ તૈયાર કર્યા છે. આ અભ્યાસક્રમો ગુજરાત સરકાર દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવ્યા છે.

ગુજરાત સરકાર દ્વારા મંજૂર થયેલા ધોરણ 10, સંગીત (કંઠ્ય અને સ્વર વાદ્ય) વિષયના નવા અભ્યાસક્રમ અનુસાર તૈયાર કરવામાં આવેલ આ પાઠ્યપુસ્તક વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષ મૂકતાં મંડળ આનંદ અનુભવે છે.

આ પાઠ્યપુસ્તકનું લેખન તથા સમીક્ષા નિષ્ણાંત શિક્ષકો અને પ્રાધ્યાપકો પાસે કરાવવામાં આવ્યા છે. સમીક્ષકોનાં સૂચનો અનુસાર હસ્તપ્રતમાં યોગ્ય સુધારાવધારા કર્યા પછી આ પાઠ્યપુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે.

પ્રસ્તુત પાઠ્યપુસ્તકને રસપ્રદ, ઉપયોગી અને ક્ષતિરહિત બનાવવા માટે મંડળે પૂરતી કાળજી લીધી છે. તેમ છતાં શિક્ષણમાં રસ ધરાવનાર વ્યક્તિઓ પાસેથી પાઠ્યપુસ્તકની ગુણવત્તા વધારે તેવાં સૂચનો આવકાર્ય છે.

એચ.એન.ચાવડા

નિયામક

તા. 17-01-2017

ડૉ. નીતિન પેથાણી

કાર્યવાહક પ્રમુખ

ગાંધીનગર

પ્રથમ આવૃત્તિ : 2017

પ્રકાશક : ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, 'વિદ્યાયન', સેક્ટર 10-એ, ગાંધીનગર વતી
એચ.એન.ચાવડા, નિયામક

મુદ્રક :

મૂળભૂત ફરજો

ભારતના દરેક નાગરિકની ફરજ નીચે મુજબ રહેશે :*

- (ક) સંવિધાનને વફાદાર રહેવાની અને તેના આદર્શો અને સંસ્થાઓનો, રાષ્ટ્રધ્વજનો અને રાષ્ટ્રગીતનો આદર કરવાની;
- (ખ) આઝાદી માટેની આપણી રાષ્ટ્રીય લડતને પ્રેરણા આપનારા ઉમદા આદર્શોને હૃદયમાં પ્રતિષ્ઠિત કરવાની અને અનુસરવાની;
- (ગ) ભારતનાં સાર્વભૌમત્વ, એકતા અને અખંડિતતાનું સમર્થન કરવાની અને તેમનું રક્ષણ કરવાની;
- (ઘ) દેશનું રક્ષણ કરવાની અને રાષ્ટ્રીય સેવા બજાવવાની હાકલ થતાં, તેમ કરવાની;
- (ચ) ધાર્મિક, ભાષાકીય, પ્રાદેશિક અથવા સાંપ્રદાયિક ભેદોથી પર રહીને, ભારતના તમામ લોકોમાં સુમેળ અને સમાન બંધુત્વની ભાવનાની વૃદ્ધિ કરવાની, શ્રીઓના ગૌરવને અપમાનિત કરે, તેવા વ્યવહારો ત્યજી દેવાની;
- (છ) આપણી સમન્વિત સંસ્કૃતિના સમૃદ્ધ વારસાનું મૂલ્ય સમજી તે જાળવી રાખવાની;
- (જ) જંગલો, તળાવો, નદીઓ અને વન્ય પશુપક્ષીઓ સહિત કુદરતી પર્યાવરણનું જતન કરવાની અને તેની સુધારણા કરવાની અને જીવો પ્રત્યે અનુકંપા રાખવાની;
- (ઝ) વૈજ્ઞાનિક માનસ, માનવતાવાદ અને જિજ્ઞાસા તથા સુધારણાની ભાવના કેળવવાની;
- (ટ) જાહેર મિલકતનું રક્ષણ કરવાની અને હિંસાનો ત્યાગ કરવાની;
- (ઠ) રાષ્ટ્ર પુરુષાર્થ અને સિદ્ધિનાં વધુ ને વધુ ઉન્નત સોપાનો ભણી સતત પ્રગતિ કરતું રહે એ માટે, વૈયક્તિક અને સામૂહિક પ્રવૃત્તિનાં તમામ ક્ષેત્રે શ્રેષ્ઠતા હાંસલ કરવાનો પ્રયત્ન કરવાની;
- (ડ) માતા-પિતાએ અથવા વાલીએ 6 વર્ષથી 14 વર્ષ સુધીની વયના પોતાના બાળક અથવા પાલ્યને શિક્ષણની તકો પૂરી પાડવાની.

*ભારતનું સંવિધાન : કલમ 51-ક

શિક્ષકો માટે

ધોરણ 10 સંગીતના અભ્યાસક્રમમાં

- (1) સંગીત કંઠ્ય (ગાયન) અને સ્વરવાદનાં અભ્યાસક્રમ મુજબ આપેલ છે. જેમાંથી ક્રિયાત્મકના એકમમાં આપેલ કંઠ્યના વિદ્યાર્થીઓને કંઠ્યના (ગાયન) અને સ્વરવાદના વિદ્યાર્થીઓને પોતાના સ્વરવાદ પ્રમાણે ક્રિયાત્મક (પ્રાયોગિક) આ સાથેના અભ્યાસક્રમ મુજબ તૈયારી કરાવવાની રહેશે.
સૈધ્ધાંતિક વિષય કંઠ્ય (ગાયન) અને સ્વરવાદના વિદ્યાર્થીઓ માટે સમાન (એક સરખો) રહેશે.
- (2) સંગીત (તબલાં) અભ્યાસક્રમનું પુસ્તક અલગ રીતે તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે. તે પ્રમાણે તાલવાદ (તબલાં)ના વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ કરાવવાનો રહેશે. જેમાં વિદ્યાર્થીઓએ અભ્યાસક્રમ મુજબ ક્રિયાત્મક (પ્રાયોગિક) અને સૈધ્ધાંતિક (શાસ્ત્ર)ની તૈયારી કરાવવાની રહેશે.
- (3) સંગીત (કંઠ્ય) અને સંગીત (સ્વરવાદ) ના વિદ્યાર્થીઓ માટે લેખિત પરીક્ષા ભાગ-1 રહેશે. જ્યારે સંગીત (તબલાં)ના વિદ્યાર્થીઓ માટે ભાગ-2 રહેશે.
- (4) પ્રશ્નપત્રમાં ભાગ-1 અને ભાગ-2 છાપવામાં આવશે.
- (5) સંગીત કંઠ્ય અને સ્વરવાદ અને તબલાંના અભ્યાસક્રમનું આયોજન વર્ગદીઠ 'પાંચ' તાસ (Period)નું છે.
- (6) આ પુસ્તકમાં 'વિભાગ-1'માં સૈધ્ધાંતિક (શાસ્ત્ર) અને 'વિભાગ-2'માં ક્રિયાત્મક (પ્રાયોગિક)નો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. કંઠ્ય સંગીતના વિદ્યાર્થીઓને ક્રિયાત્મક (પ્રાયોગિક)માં ગાયનની (ગાવાની) તાલીમ આપવાની રહેશે. જેમાં આ પાઠ્યપુસ્તકમાં આપેલ બંદિશો અને આલાપ-તાન શીખવાડવાની રહેશે. જ્યારે સ્વરવાદના વિદ્યાર્થીઓને તેમણે પસંદ કરેલા સ્વરવાદ જ તૈયાર કરાવવાના રહેશે.
સ્વરવાદના વિદ્યાર્થીઓને નીચેના સ્વરવાદમાંથી ગમે તે એક સ્વરવાદનો વિકલ્પ પસંદ કરવો જેવાં કે
- (1) હાર્મોનિયમ (2) વાંસળી (3) સિતાર (4) સરોદ (5) વાયોલીન (6) દિલરૂબા (7) ગિટાર (8) મેન્ડોલીન આ સ્વરવાદોમાંથી ગમે તે એક સ્વરવાદમાં પાઠ્યપુસ્તક આધારિત ગતની તૈયારી કરાવવાની રહેશે.
- (7) આધુનિક સાધનોથી સજ્જ એવા અલગ સંગીત વર્ગની જોગવાઈ હોવી ઈચ્છનીય છે. સંગીતના આધુનિક ઉપયોગી ઈલેક્ટ્રોનિક ઉપકરણો જેવા કે, સ્વરપેટી, તાનપુરો, તાલયંત્ર, ડીવીડી પ્લેયર, માઈક્રોફોન, કિ-બોર્ડ, રેકોર્ડીંગ સિસ્ટીમ, સીડી તેમજ વિવિધ તાલને લગતાં ઉપકરણો સાથે અલાયદા વર્ગખંડની ભારતીય બેઠક સહિતની વ્યવસ્થા હોવી જરૂરી છે.
- (8) વિદ્યાર્થીઓની રંગમંચ તરફ દૃષ્ટિ કેળવીને તેઓનો આત્મવિશ્વાસ કેળવાય, રિયાઝ દ્વારા નૈસર્ગિક મધુર કંઠ કેળવાય. સ્વર, રાગ, તાલનું જ્ઞાન મેળવી વિદ્યાર્થી રંગમંચનું સ્થાન મેળવે તે આ પાઠ્યપુસ્તકનો ઉદ્દેશ છે.
- (9) વિદ્યાર્થી સંગીતની રસયેતનાનો અનુભવ કરે, આનંદ માણે, કદર કરે, તે ઉપરાંત લોકસંગીતના પરંપરા મુજબના ઢાળ, સ્પષ્ટ ઉચ્ચારણો અને અવાજ કાઢવાની સાચી ટેવ પડે, શ્વાસોશ્વાસની વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિ કેળવાય અને બૌદ્ધિક સમજ કેળવાય એ આ પાઠ્યપુસ્તકનો ઉદ્દેશ છે. વિદ્યાર્થીઓની રચનાત્મક (Creative) શક્તિઓને હરહંમેશ બિરદાવી જોઈએ.
- (10) ધોરણ 10 કંઠ્ય અને સ્વર વાદ વિષયની સૈધ્ધાંતિક અને પ્રાયોગિક પરીક્ષા બોર્ડ કક્ષાએ લેવામાં આવશે.

આ પાઠ્યપુસ્તક વિશે...

શિક્ષણનો અંતિમ ઉદ્દેશ માનવીના જ્ઞાન અને ઉચ્ચતમ ભાવનાઓનો વિકાસ અને સંસ્કારોનું સિંચન કરવાનો છે. તદ્ઉપરાંત, સંગીતમાં તાલ પ્રત્યે અભિરુચિ કેળવાય, સંગીતમાં રસ ઉત્પન્ન થાય તે રીતે શિષ્ય સંગીતની સમજ ધરાવતા સમાજનું નિર્માણ થાય, લોકસંગીત અને પરંપરાગત દુહા-છંદના ઢાળો પ્રત્યે વિદ્યાર્થી અભિમુખ થાય તથા સ્પષ્ટ ઉચ્ચારણો અને અવાજ-નિયંત્રણ કરવાની સાચી દિશામાં સમજ કેળવાય તે છે.

વિદ્યાર્થીઓની ક્ષમતાને ધ્યાનમાં લઈ, અભ્યાસક્રમ નજર સમક્ષ રાખી, સરળ ભાષામાં શાસ્ત્રનું જ્ઞાન તેમજ પ્રાયોગિક પાસાંને ધ્યાને લઈ આ પાઠ્યપુસ્તકની રચના કરવામાં આવી છે. સ્વરજ્ઞાન, સરગમગીત, લક્ષણગીત, મધ્યલયગીત, આલાપતાન, ખ્યાલ, ધ્રુપદ, ધમાર, તરાનાની બંદિશો તેમજ સુગમ સંગીતમાં પ્રાર્થના-ભજન, લોકગીત, દેશભક્તિગીત, ઋતુગીત, પર્યાવરણગીત, કથાગીત વગેરેમાં વિદ્યાર્થીની વધતી જતી જિજ્ઞાસા સંતૃપ્ત કરવાની અને આ પુસ્તકનો ભરપૂર ઉપયોગ કરી ભાવિ પેઢી કદરદાન શ્રોતાઓ સમક્ષ રંગમંચનું સ્થાન મેળવવા તૈયાર થાય તે હેતુથી આ પાઠ્યપુસ્તકમાં પ્રાચીન અને અર્વાચીન સંગીત વિષયક વિસ્તૃત માહિતી આપવામાં આવી છે.

જગતકલ્યાણની પવિત્ર ભાવનાઓ સહજ ભાષામાં લોકકંઠે વહેતી થાય તથા વિદ્યાર્થીઓમાં સંગીતક્ષેત્રે સર્જનાત્મક ક્રિયાશીલતાનો વિકાસ થાય તે હેતુથી આ પાઠ્યપુસ્તકની રચના કરવામાં આવેલ છે. વિદ્યાર્થીઓ સંગીતવિષયક નાવિન્યપૂર્ણ પ્રયોગલક્ષી પ્રવૃત્તિઓ વ્યક્તિગત અને સામૂહિક રીતે કરે એવી અપેક્ષા સહ.

અનુક્રમણિકા

વિભાગ 1 : સૈદ્ધાંતિક

1.	પારિભાષિક શબ્દો	1
2.	મૂળભૂત શબ્દોની સમજૂતી	૩
3.	રાગોની શાસ્ત્રીય માહિતી	8
4.	તાલજ્ઞાન	14
5.	છંદ, વાદ્યપ્રકાર અને ભારતીય સંગીત શૈલી	17
6.	ભારતીય સંગીતની ઉત્પત્તિ અને સુગમ સંગીત	28
7.	જીવનચરિત્ર	34
8.	જીવન અને શિક્ષણમાં સંગીત	38
9.	પ્રસિદ્ધ સંગીતકારો	40

વિભાગ 2 ક્રિયાત્મક

1.	સ્વરજ્ઞાન	44
2.	રાગજ્ઞાન	46
3.	તાલજ્ઞાન	99
4.	છંદગાન	102
5.	વિવિધ ગીતપ્રકારો	107
6.	સ્વરાંકન સહિત ગીતો	123

વિભાગ 1 : સૈદ્ધાંતિક

1

પારિભાષિક શબ્દો

પ્રસ્તાવના :

સંગીતના પાયાના શિક્ષણ માટે આપણે પારિભાષિક શબ્દોનો પરિચય આ એકમ દ્વારા મેળવીશું. આ એકમમાં આપણને સંગીત, અલંકાર, રાગ, વર્જ્ય સ્વર, વાદી સ્વર, સંવાદી સ્વર, અનુવાદી સ્વર, વિવાદી સ્વર, કણ સ્વર, વક્ર સ્વર, મીંડ, આલાપ, બોલતાન, પૂર્વાંગ, ઉત્તરાંગ, ઉત્તર રાંગ, પૂર્વ રાગની વ્યાખ્યાઓની ઉદાહરણસહ સમજૂતી પ્રાપ્ત થાય છે. જે રાગોનું બંધારણ સમજવા ખૂબ ઉપયોગી છે.

ઉપરોક્ત પારિભાષિક શબ્દોનો પરિચય રાગ બંધારણમાં સમજવા ખૂબ ઉપયોગી છે.

પારિભાષિક શબ્દોનો પરિચય :

- (1) **સંગીત** : ગીત, નૃત્ય અને વાદ્ય આ ત્રણેય કળાના સમન્વયને સંગીત કહે છે. આ ત્રણેય કળાઓ સ્વતંત્ર હોવા છતાં એકબીજાની પૂરક છે.
- (2) **અલંકાર** : વિશિષ્ટ અને અનુક્રમવાળી તાલબદ્ધ સ્વરરચનાને અલંકાર કહે છે.
ઉદાહરણ : સારંગ, રેગમ...
- (3) **રાગ** : મનનું રંજન કરે એવી આરોહ-અવરોહ અને વાદી-સંવાદીવાળી મધુર સ્વરરચનાને રાગ કહે છે.
- (4) **વર્જ્ય સ્વર** : જે સ્વર રાગમાં ન આવતો હોય તેને વર્જ્ય સ્વર અથવા વર્જિત સ્વર કહે છે.
- (5) **વાદી સ્વર** : રાગમાં આવતા મુખ્ય સ્વરને વાદી સ્વર કહે છે. રાગમાં આવતાં અન્ય સ્વરો કરતાં તેનો વિશેષ ઉપયોગ થાય છે.
ઉદાહરણ : રાગ માલકૌંસનો વાદી સ્વર - મ (મધ્યમ).
- (6) **સંવાદી સ્વર** : વાદી સ્વર પછી આવતા મહત્વના સ્વરને સંવાદી સ્વર કહે છે.
વાદી સ્વર સાથે સ્વર સંવાદ ધરાવતા, એટલે કે વાદી સ્વરથી ચોથા કે પાંચમા સ્વરને સંવાદી સ્વર કહે છે.
ઉદાહરણ : રાગ-માલકૌંસનો સંવાદી સ્વર - સા (ષડજ).
- (7) **અનુવાદી સ્વર** : રાગમાં આવતા વાદી અને સંવાદી સ્વર સિવાયના બધા જ સ્વરોને અનુવાદી સ્વર કહે છે.
- (8) **વિવાદી સ્વર** : જે સ્વર રાગમાં ન આવતો હોય છતાં તેનો ઉપયોગ ક્યારેક કરવાથી રાગ હાનિ ન થાય અને રાગની રંજકતા અર્થાત્ મધુરતા વધે, તેવા સ્વરને વિવાદી સ્વર કહે છે.
- (9) **કણ સ્વર** : શાસ્ત્રીય સંગીતના રાગના સ્વરને ગાતાં જ્યારે બીજા સ્વરનો સ્પર્શ અપાય ત્યારે જે સ્વરનો સ્પર્શ આપીએ તેને કણ સ્વર કહે છે. કણ સ્વરને સ્પર્શ સ્વર પણ કહે છે.
ઉદાહરણ : નિધુ
- (10) **વક્ર સ્વર** : જે સ્વર લેવાથી આરોહમાં અવરોહ અને અવરોહમાં આરોહ થાય તેને વક્ર સ્વર કહે છે. વક્ર સ્વરથી રાગના સૌંદર્યમાં વધારો થાય છે તથા જે-તે રાગને તેની આસપાસના સમાન સ્વરો ધરાવતા રાગોથી અલગ પાડી શકાય છે.
- (11) **મીંડ** : એક સ્વરથી બીજા સ્વર પર જતાં વચ્ચેના સ્વરો પરથી ઘસાઈને જવું તેને મીંડ કહે છે.
ઉદાહરણ : પગે મીંડ સ્વર દર્શાવવા સ્વર પર ઉલટું અર્ધચંદ્રકાર કરાય છે. મીંડના બે પ્રકારો છે.
(1) અનુલોમ મીંડ અને (2) વિલોમ મીંડ
- (12) **આલાપ** : રાગના સ્વરોને આકારમાં વિસ્તાર કરવાની ક્રિયાને આલાપ કહે છે.
- (13) **બોલતાન** : રાગમાં આવતા ગીતના શબ્દોને વિવિધ રીતે, જુદી જુદી લયમાં સ્વરોમાં ગૂંથીને તાલબદ્ધ ગાવાની ક્રિયાને બોલતાન કહે છે.
- (14) **પૂર્વાંગ** : સપ્તકના પ્રથમ વિભાગને પૂર્વાંગ કહે છે.

ઉદાહરણ : સારંગમ અથવા સારંગમપ.

(15) ઉત્તરાંગ : સપ્તકના બીજા વિભાગને ઉત્તરાંગ કહે છે.

ઉદાહરણ : મપધનિ અથવા મપધનિસાં.

(16) પૂર્વરાગ : જે રાગનો વાદીસ્વર પૂર્વાંગમાં હોય અને તેનો સ્વર વિસ્તાર મંદ્ર અને મધ્ય સપ્તકના પૂર્વાંગમાં વધારે થાય તેને પૂર્વરાગ કહે છે.

ઉદાહરણ : રાગ બિહાગનો વાદી સ્વર ગ છે, તેથી તે પૂર્વરાગ ગણાય છે.

(17) ઉત્તરરાગ : જે રાગનો વાદી સ્વર ઉત્તરાંગમાં હોય અને તેનો સ્વર વિસ્તાર મધ્ય અને તાર સપ્તકના ઉત્તરાંગમાં વધારે થાય તેને ઉત્તરરાગ કહે છે.

ઉદાહરણ : રાગ ભૈરવ અને આશાવરીનો વાદી સ્વર ધ છે, તેથી તે ઉત્તરરાગ ગણાય છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના જવાબ આપો :

- (1) સંગીત એટલે શું ?
- (2) અલંકાર એટલે શું ?
- (3) રાગ એટલે શું ?
- (4) વર્જ્ય સ્વર એટલે શું ?
- (5) વાદી સ્વર એટલે શું ?

2. નીચે આપેલા પ્રશ્નોમાં જે વિકલ્પ સાચો હોય તે વિકલ્પ પર “✓” નિશાની કરો :

- (1) વાદી સ્વર પછી આવતાં મહત્ત્વના સ્વરને શું કહે છે ?
(અ) સ્વર (બ) સંવાદી સ્વર (ક) પકડ (ડ) વર્જ્ય સ્વર
- (2) વાદી અને સંવાદી સ્વર સિવાયના બધા જ સ્વરને શું કહે છે ?
(અ) અનુવાદી સ્વર (બ) વર્જ્ય સ્વર (ક) સ્વર (ડ) અલંકાર
- (3) સપ્તકના પ્રથમ વિભાગને શું કહે છે ?
(અ) સપ્તક (બ) પૂર્વાંગ (ક) ઉત્તરાંગ (ડ) વાદી સ્વર
- (4) રાગના સ્વરોને આકારમાં વિસ્તાર કરવાની ક્રિયાને શું કહે છે ?
(અ) તાન (બ) બોલતાન (ક) આલાપ (ડ) અલંકાર
- (5) સપ્તકના બીજા વિભાગને શું કહે છે ?
(અ) પૂર્વાંગ (બ) પકડ (ક) રાગ (ડ) ઉત્તરાંગ
- (6) જે સ્વર રાગમાં ન આવતો હોય છતાં તેનો ઉપયોગ ક્યારેક કરવાથી રાગહાનિ ન થાય અને રાગની રંજકતા વધે તેવા સ્વરને શું કહે છે ?
(અ) વાદી સ્વર (બ) અનુવાદી સ્વર (ક) વિવાદી સ્વર (ડ) પકડ
- (7) રાગમાં આવતા ગીતના શબ્દોને વિવિધ રીતે, જુદી-જુદી લયમાં સ્વરોમાં ગૂંથીને તાલબદ્ધ ગાવાની ક્રિયાને શું કહે છે ?
(અ) આલાપ (બ) બોલતાન (ક) તાન (ડ) મીંડ

3. વ્યાખ્યાઓ લખો :

- (1) કણ સ્વર (2) વક્ર સ્વર (3) મીંડ (4) પૂર્વરાગ (5) ઉત્તરરાગ (6) આલાપ

* * *

2

મૂળભૂત શબ્દોની સમજૂતી

પ્રસ્તાવના :

સંગીતના પાયાના શિક્ષણ માટે મૂળભૂત શબ્દોની સમજૂતી જરૂરી છે. આ એકમમાં આપણે નાદ અને તેની વિશેષતાઓ, વર્ણ અને તેના પ્રકારો, રાગ-જાતિ અને તેના પ્રકારો, રાગના નિયમો તથા કેટલાક પ્રબંધો પૈકી ધ્રુપદ, ધમાર, ઠુમરી, તરાના અને ચતરંગ વિશેનો અભ્યાસ કરીશું.

(1) નાદ અને નાદની વિશેષતાઓ :

નાદ : સંગીત ઉપયોગી અવાજ કે જેની કંપન-સંખ્યા નિયમિત હોય તેને નાદ કહે છે. નાદની 3 (ત્રણ) વિશેષતાઓ છે.

(1) નાદનું ઊંચા-નીચાપણું : જેમ નાદની આંદોલન સંખ્યા વધારે તેમ નાદ ઊંચો અને જેમ નાદની આંદોલન સંખ્યા ઓછી તેમ નાદ નીચો હોય છે.

ઉદાહરણ : તાર સપ્તકના ષડ્જ(સાં)ની આંદોલન સંખ્યા જો 480 હોય તો તેનાથી બમણા નીચા મધ્ય સપ્તકના ષડ્જ(સાં)ની આંદોલન સંખ્યા 240 હોય છે.

(2) નાદનું નાના - મોટાપણું : જે નાદની ઘનતા અથવા કંપન ઓછું તેમ નાદ નાનો હોય છે. જેમ નાદની ઘનતા અથવા કંપન વધુ તેમ નાદ મોટો હોય છે.

ઉદાહરણ : કોઈ પણ સ્વર ધીમેથી ગાવા કે વગાડવાથી નજીક સંભળાશે, પરંતુ તે સ્વરને ખુલ્લા અવાજે ગાવા કે વગાડવાથી દૂર સુધી સંભળાશે.

આમ, કોઈ વસ્તુ પર આપણે ધીમેથી પ્રહાર કરીએ તો અવાજ ધીમો આવે તેથી તેને નાનો નાદ કહીશું અને જોરથી પ્રહાર કરીએ તો અવાજ મોટો આવે તેથી તેને મોટો નાદ કહીશું. જેમ નાદના આંદોલનની પહોળાઈ વધે તેમ નાદ ઊંચો અને નાદના આંદોલનની પહોળાઈ ઘટે તેમ નાદ નીચો થતો હોય છે. આમ, નાદનું નાના-મોટાપણું તેના આંદોલનની પહોળાઈ પર આધારિત હોય છે.

(3) નાદની જાતિ અથવા ગુણ : નાદની એવી વિશેષતા છે કે તેને જોયા વગર સાંભળીને પણ ઓળખી શકાય છે. તેને નાદની જાતિ અથવા ગુણ કહે છે.

ઉદાહરણ : રેડિયો પર વાગતું વાદ્ય / વાજિંત્ર કે ગાયકનો અવાજ જોયા વગર સાંભળીને ઓળખી શકાય છે.

(2) વર્ણ અને તેના પ્રકારો :

વર્ણ : સંગીતમાં સ્વરોની વિશિષ્ટ લગાવટની ક્રિયાને વર્ણ કહે છે. ગાવાની પ્રત્યક્ષ ક્રિયાને વર્ણ કહે છે, વર્ણના મુખ્ય ૪(ચાર) પ્રકાર છે.

(1) સ્થાયી વર્ણ (2) આરોહી વર્ણ (3) અવરોહી વર્ણ અને (4) સંચારી વર્ણ

(1) સ્થાયી વર્ણ : એક જ સ્વરને વારંવાર અટકી-અટકીને ઉપયોગમાં લેવાની ક્રિયા અર્થાત્ એક જ સ્વરને બે કે તેથી વધુ વાર લેવાની ક્રિયાને સ્થાયી વર્ણ કહે છે.

ઉદાહરણ : સાસાસાસા, રેરેરેરે...

(2) આરોહી વર્ણ : નીચા સ્વરોથી ઊંચા સ્વરો સુધી ચઢતા ક્રમમાં લેવાની ક્રિયા અર્થાત્ સ્વરોને ચઢતા ક્રમમાં રજૂ કરવાની ક્રિયાને આરોહી વર્ણ કહે છે.

ઉદાહરણ : સારેગમપધ...

(3) અવરોહી વર્ણ : ઊંચા સ્વરોથી નીચા સ્વરો સુધી ઉતરતા ક્રમમાં લેવાની ક્રિયા અર્થાત્ સ્વરોને ઉતરતા ક્રમમાં રજૂ કરવાની ક્રિયાને અવરોહી વર્ણ કહે છે.

ઉદાહરણ : સાંનિધપમગ....

- (4) સંચારી વર્ણ : સ્થાયી, આરોહી અને અવરોહી આ ત્રણેય વર્ણોના સંયોગથી જ્યારે સ્વરોની ઉલટ-પલટ કરાય છે. અર્થાત્ ત્રણેય વર્ણને મિશ્ર કરી રજૂ કરવાની ક્રિયાને સંચારી વર્ણ કહે છે.
ઉદાહરણ : સાસાસાસા, રેરેરેરે; સારેગમપધ, સાંનિધપમગ.

(3) જાતિ અને તેના પ્રકારો :

રાગ જાતિ : રાગમાં આવતા આરોહ-અવરોહની સ્વર સંખ્યા પરથી જે નક્કી થાય છે તેને રાગ જાતિ કહે છે. રાગની મુખ્ય 3 (ત્રણ) જાતિ છે.

(1) ઔડવ (2) ષાડવ અને (3) સંપૂર્ણ.

(1) ઔડવ : જે રાગના આરોહ - અવરોહમાં 5 (પાંચ) સ્વર આવે તેને ઔડવ જાતિનો રાગ કહે છે.

ઉદાહરણ : માલકૌસ, ભૂપાલી...

(2) ષાડવ : જે રાગના આરોહ-અવરોહમાં 6 (છ) સ્વર આવે તેને ષાડવ જાતિનો રાગ કહે છે.

ઉદાહરણ : પૂરિયા, મારવા...

(3) સંપૂર્ણ : જે રાગના આરોહ - અવરોહમાં 7 (સાત) સ્વર આવે તેને સંપૂર્ણ જાતિનો રાગ કહે છે.

ઉદાહરણ : ભૈરવ, યમન...

હિન્દુસ્તાની સંગીત શૈલી/પદ્ધતિના સિદ્ધાંત મુજબ રાગમાં ઓછામાં ઓછા 5 (પાંચ) અને વધુમાં વધુ 7 (સાત) સ્વરો હોવા જોઈએ.

ઘણા રાગોમાં આરોહ અને અવરોહમાં આવતા સ્વરોની સંખ્યા વધતી-ઓછી હોય છે. આથી મુખ્ય 3(ત્રણ) જાતિમાંથી બીજી 6 (છ) પેટાજાતિ બને છે. આમ કુલ 9 (નવ) જાતિ પ્રકારો છે.

જે નીચે મુજબ છે :

મુખ્ય 3 (ત્રણ) જાતિ : (1) ઔડવ (2) ષાડવ અને (3) સંપૂર્ણ

મુખ્ય 3 (ત્રણ) અને પેટાજાતિ 6 (છ) મળીને કુલ 9 (નવ) જાતિ નીચે મુજબ છે :

ઔડવ-ઔડવ	ષાડવ-ષાડવ	સંપૂર્ણ - સંપૂર્ણ
ઔડવ - ષાડવ	ષાડવ-ઔડવ	સંપૂર્ણ - ઔડવ
ઔડવ - સંપૂર્ણ	ષાડવ-સંપૂર્ણ	સંપૂર્ણ-ષાડવ

(4) રાગના નિયમો :

રાગ : મનનું રંજન કરે એવી આરોહ-અવરોહ અને વાદી-સંવાદીવાળી મધુર સ્વર રચનાને રાગ કહે છે. જેમાં શાસ્ત્રોક્ત નિયમોનું પાલન થતું હોય છે, જે નીચે મુજબ છે.

- (1) રાગમાં રંજકતા/મધુરતા હોવી જોઈએ, કેમ કે તે ગવાય છે.
- (2) રાગની ઉત્પત્તિ થાટ/મેલમાંથી થાય છે.
- (3) રાગમાં પ્રારંભનો સ્વર 'સા' ક્યારેય વર્જ્ય કરી શકાય નહીં.
- (4) રાગમાં આરોહ-અવરોહ બન્ને હોવા જોઈએ.
- (5) રાગમાં મ (મધ્યમ) અને પ (પંચમ) એક સાથે કદી વર્જ્ય હોવા જોઈએ નહીં.
- (6) રાગમાં એક સ્વરના બે સ્વરૂપ એક સાથે પાસ-પાસે આવી શકે નહીં. ઉદાહરણ : રેરે, ગગ
- (7) રાગમાં ઓછામાં ઓછા 5 (પાંચ) અને વધુમાં વધુ 7 (સાત) સ્વરો હોવા જોઈએ.
- (8) રાગમાં આરોહ, અવરોહ, વાદી, સંવાદી, પૂર્વાંગ, ઉત્તરાંગ, ગાયન-વાદન સમય વગેરે નિયમોનું પાલન થવું જોઈએ.

- (9) જે રાગમાં શુદ્ધ મધ્યમ (મ) અને પંચમ (પ) બંને સ્વરો વર્જિત/વર્જ્ય હોય તેમાં તીવ્ર મધ્યમ (મ્...) અવશ્ય હોય છે અને તે રાગની શરૂઆત મંદ્ર સપ્તકના શુદ્ધ નિષાદ (નિ) થી થાય છે.

(5) ધ્રુપદ :

આ એક પ્રાચીન ગીતપ્રકાર છે. ધ્રુપદ એટલે ધ્રુવ+પદ. જે ગાયકીનું પદ ધ્રુવ તારા જેવું અચળ અને તેજસ્વી છે તેને ધ્રુવપદ અર્થાત્ ધ્રુપદ કહે છે.

આશરે પાંચસો વર્ષ પહેલાં ગ્વાલિયરના રાજા માનસિંહ તોમરે ધ્રુપદ ગાયનનો ખૂબ પ્રચાર કર્યો હતો. ધ્રુપદને ગાનારાઓને “ધ્રુપદિયા” કહેવામાં આવે છે. ધ્રુપદ માટે આ કથન યાદ રાખવા જેવું છે. ‘The man who has the strength of five buffaloes. Let that man sing Dhruvad’, અર્થાત્ જે માણસમાં પાંચ બળદ/આખલા જેટલું બળ હોય તે જ ધ્રુપદ ગાવામાં સમર્થ ગણાય. હિન્દુસ્તાનનું આ મર્દાની અને જોરદાર ગાયન મનાય છે. ધ્રુપદ ગાનારાઓને ‘કલાવંત’ની સંજ્ઞાથી ઓળખવામાં આવે છે. મુસ્લિમ યુગ ધ્રુપદ ગાયનનો ‘સુવર્ણ યુગ’ તરીકે ઓળખાય છે. ધ્રુપદમાં ઈશ્વર સ્તુતિના શાંત, રસમય, વ્રજ અને હિન્દી ભાષામાં ગીતો હોય છે.

ઉદાહરણ તરીકે રાગ યમનનો ધ્રુપદ - ‘ઓમ્ હર હર શિવશંકર’ ખ્યાલની અપેક્ષાએ ધ્રુવપદ વધારે વિસ્તૃત હોય છે. પહેલાં ધ્રુપદમાં ચાર (4) ભાગ હતાં.

- (1) સ્થાયી (2) અંતરા (3) સંચારી અને (4) આભોગ.

પરંતુ હાલના સમયમાં માત્ર (1) સ્થાયી અને (2) અંતરા એમ બે ભાગ પ્રચારમાં છે. ધ્રુપદ ગાયકીમાં શરૂઆતમાં, નોમ્-તોમ્ના આલાપચારીથી કરવામાં આવે છે. ત્યારબાદ તેમાં વિવિધ લયકારીઓ જેવી કે દુગુન, તિગુન, ચૌગુન, આડી, બિઆડી, કુઆડી વગેરે બતાવવામાં આવે છે.

ધ્રુપદ ગાયકી ‘મૃદંગ કે પખાવજ’ના વાદનના વાદન સાથે ગાવામાં આવે છે. ધ્રુપદ ગાયકી ચૌતાલ, સુલફાગ, તેવરા, ઝંપા, બ્રહ્મ, રૂદ્ર વગેરે ખુલ્લા બાજના તાલોમાં ગાવામાં આવે છે. ધ્રુપદ ગાયકીમાં વીર, કરૂણ અને શાંત રસ જોવા મળે છે. ધ્રુપદની મુખ્ય 4 (ચાર) બાનીઓ / શૈલીઓ છે.

- (1) ખંડહારબાની (2) નોહારબાની (3) ડાગુરબાની અને (4) ગોબરહારબાની

ધ્રુપદના પ્રાચીન ગાયકો : (1) સ્વામી હરિદાસ (2) તાનસેન, (3) ગોપાલ નાયક (4) બૈજુ-બાવરા વગેરે...

ધ્રુપદના અર્વાચીન ગાયકો : (1) ડાગરબંધુ (2) ગુડેચાબંધુ (3) બહેરામખાં (4) ગજાનન ઠાકુર (ભોજક) વગેરે...

(6) ધમાર :

ધમાર એ ચૌદ માત્રાનો ખુલ્લા બાજનો તાલ છે. તેમાં ગવાતા ગીતોને ધમાર કહે છે. ધમાર ગાયકીમાં પખાવજ કે મૃદંગ વાદનની સંગત થાય છે. તાલ ધમાર ગાયકીમાં મુખ્યત્વે રાધા-કૃષ્ણનાં ભક્તિપદો તેમજ હોરીનું વર્ણન હોય છે. આ એક શ્રૃંગારિક ગીત-પ્રકાર છે. આથી ધ્રુપદ ગાયકીની અપેક્ષાએ ધમાર ગાયકીમાં ગંભીરતા ઓછી જોવા મળે છે. આ ગાયકીમાં પણ ધ્રુપદની જેમ જ શરૂઆતમાં નોમ્-તોમ્ની આલાપચારી કરવામાં આવે છે અને આ ગીતપ્રકારમાં દુગુન, તિગુન, ચૌગુન વગેરે લયકારીઓ તથા વિવિધ બોલતાનોનો પણ ક્રિયાત્મક પ્રયોગ થાય છે. ધ્રુપદ ગાયકો ધમાર ગીત સરળતાથી ગાઈ શકે છે. હાલમાં આ ગીત પ્રકાર ભગવાનના સન્મુખ મૃદંગ અથવા પખાવજ વાદનના વાદન સાથે વૈષ્ણવોની હવેલીમાં ગવાય છે. તેને હવેલી સંગીત કહે છે. ધ્રુપદ-ધમાર ગાયકી સો - દોઢસો વર્ષ પહેલા વધુ પ્રચારમાં આવી હતી.

પ્રાચીન ધમાર ગાયકો : સ્વામી હરિદાસ, તાનસેન, બૈજુ-બાવરા, ગોપાલ નાયક

અર્વાચીન / હાલના ધમાર ગાયકો : ડાગરબંધુ, ગુડેચાબંધુ, ગજાનન ઠાકુર (ભોજક)

(7) હુમરી :

આ એક આધુનિક ગીત-પ્રકાર છે, જેમાં રાગની શુદ્ધતાને પ્રાધાન્ય આપવામાં આવતું નથી. આ રાગનો આવિષ્કાર લખનૌના અંતિમ નવાબ વાજીદ અલીશાહે કર્યો હતો. આ નવાબ સ્વયં એક ગાયક હતા. તેમણે અખ્તરપિયાના ઉપનામથી

અનેક ઠુમરીઓની રચના કરી હતી. શૃંગાર અને વિરહ બંને ભાવને આ ગાયકીમાં રજૂ કરવામાં આવે છે. ઠુમરી ગીતમાં શબ્દો ઓછા હોય છે, પરંતુ મધુર સ્વરાંકન અને કલાત્મક રજૂઆતને કારણે ઠુમરી ખૂબ લોકપ્રિય થયેલ છે. ઠુમરીને રાગોનું બંધન હોતું નથી. તેમ છતાં કેટલાંક ગુણીજનો દ્વારા મધુર રાગોમાં વિવાદી સ્વરોનું સંયોજન કરી જુદા જુદા સ્વરાંકનમાં રજૂ કરે છે.

ઠુમરીના મુખ્ય ૩ (ત્રણ) પ્રકારો છે : (૧) બનારસી (૨) લખનવી અને (૩) પંજાબી.

ઠુમરી ગાયનમાં લખનૌ, બનારસ અને પંજાબ આ ત્રણેય પ્રદેશો પોતાની આગવી અલગ-અલગ વિશિષ્ટતાઓ ધરાવે છે.

ઠુમરીના રાગોમાં ખમાજ, કાફી, પીલુ, દેશ, ઝીંઝોટી, ભૈરવી વગેરે રાગોમાં મિશ્રણ કરીને ઠુમરી ગીતો સ્વરબદ્ધ કરવામાં આવે છે.

ઠુમરીના તાલોમાં દીપચંદી, દાદરા, કહરવા, અધ્યા, પંજાબી-ત્રિતાલ વગેરે તાલોમાં નિબદ્ધ હોય છે.

ઠુમરી ગાયન શૈલીના ગાયક-ગાયિકાઓ :

બેગમ અપ્તર, રસુલનબાઈ, સિધ્ધેશ્વરી દેવી, શોભાગુર્તુ, ગિરિજાદેવી, શાંતિ હીરાનંદ, ઉસ્તાદ બે ગુલામઅલીખાં.

(૮) તરાના :

આ ગીત-પ્રકારના પ્રણેતા બારમી સદીના પ્રખર ફારસી શાયર-સંગીતકાર અમીર ખુશરો હતા, એમ માનવામાં આવે છે. તરાનામાં જુદા-જુદા રાગોમાં અર્થહીન શબ્દોને દ્રૂતલયમાં ગવાય છે. કહેવાય છે કે અમીર ખુશરોને સંગીત ભાષાનું જ્ઞાન ન હોવાથી તેમણે સંગીતના સંસ્કૃતના ગીતોનો અસ્પષ્ટ ઉચ્ચાર કર્યો. જેના પરિણામે તરાના ગાયન શરૂ થયું. આ એક મુસ્લિમ યુગથી શરૂ થયેલ ગીતકાર છે. તરાનામાં સ્વર અને લયનો સંગમ તેનું મહત્ત્વનું આકર્ષણ છે. તરાના કોઈ પણ રાગમાં ગાઈ શકાય છે. આ ગીત પ્રકારમાં ગીતના શબ્દોને બદલે તોમ્, તન, ઉદાની, દીમ્ તદાની, તહારે, ઉદતન જેવા અર્થહીન શબ્દો હોય છે. આ ગાયકીમાં ગાયકને દ્રૂત લય કે અતિ દ્રૂતલયમાં વિશેષ તૈયારી કરવી પડે છે. આ ગાયકીમાં વૈવિધ્ય હોવાથી શ્રોતા વર્ગને મનોરંજન વિશેષ મળે છે. તરાનામાં દ્રૂત ત્રિતાલ, એકતાલ, રૂપક, ઝપતાલ જેવાં તાલોમાં નિબદ્ધ હોય છે. ઉસ્તાદ નિસાર હુસેનખાં, વિનાયકરાવ પટવર્ધન, પ્રોફેસર વી. આર. આઠવલે વગેરે જાણીતા તરાના ગાયકો છે. તરાનાને કર્ણાટકી સંગીતમાં તિલ્લાના કહે છે.

(૯) ચતરંગ :

જે ગીતમાં ગીતોના ચાર તિરવર જોવા મળે તેને ચતરંગ કહેવાય. આ ગીતમાં (૧) ખ્યાલના શબ્દ (૨) તરાનાના બોલ (૩) સરગમ / સ્વરમાલિકા અને (૪) તિરવટ જેવાં ગીતોનો સમાવેશ થાય છે. આ ગીત પ્રકાર વિવિધતાસભર હોવાથી મનોરંજક અને આકર્ષક લાગે છે. પ્રથમ ભાગમાં ખ્યાલના શબ્દો, બીજા ભાગમાં તરાનાના બોલ, ત્રીજા ભાગમાં સરગમ/સ્વરમાલિકા અને ચોથા ભાગમાં તબલાના બોલો જેવા તિરવટના બોલ આવા વિવિધ ફૂલોની હારમાળા એટલે ચતરંગ. ચતરંગની ગાયકી છોટા ખ્યાલની ગાયકીની જેમ હોય છે. એટલે કે આ ગીતમાં આલાપ-બોલતાન-તાન વગેરે લેવાય છે. તે મોટે ભાગે ત્રિતાલ અને એકતાલ જેવા તાલમાં ગવાય છે. ચતરંગ કોઈ પણ રાગમાં ગાઈ શકાય છે.

સ્વાધ્યાય

૧. નીચે આપેલાં પ્રશ્નોના જવાબ આપો :

- (૧) નાદની કેટલી વિશેષતાઓ છે ?
- (૨) વર્ણના કેટલાં પ્રકાર છે ?
- (૩) રાગની મુખ્ય જાતિ કેટલી છે ?

- (4) રાગની પેટાજાતિ કેટલી છે ?
(5) રાગની કુલ કેટલી જાતિ ગણાય છે ?
(6) રાગમાં ઓછામાં ઓછા કેટલાં સ્વરો હોવા જોઈએ ?
(7) રાગમાં વધુમાં વધુ કેટલાં સ્વરો હોવા જોઈએ ?

2. ટૂંકનોંધ લખો :

- (1) ધ્રુપદ (2) ધમાર (3) હુમરી (4) તરાના (5) ચતરંગ

3. નીચે આપેલા પ્રશ્નોમાં જે વિકલ્પ સાચો હોય તે વિકલ્પ પર “✓” નિશાની કરો.

- (1) સંગીત-ઉપયોગી અવાજ કે જેની કંપન-સંખ્યા નિયમિત હોય તેને શું કહે છે ?
(અ) સ્વર (બ) નાદ (ક) પકડ (ડ) ઘોંઘાટ
- (2) નાદની કેટલી વિશેષતાઓ છે ?
(અ) 2 (બ) 4 (ક) 3 (ડ) 5
- (3) વર્ણના મુખ્ય કેટલાં પ્રકાર છે ?
(અ) 4 (બ) 3 (ક) 2 (ડ) 5
- (4) સંગીતમાં સ્વરોની વિશિષ્ટ લગાવટની ક્રિયાને શું કહે છે ?
(અ) સ્વર (બ) વર્ણ (ક) પકડ (ડ) તાલ
- (5) રાગની મુખ્ય જાતિ કેટલી છે ?
(અ) 2 (બ) 4 (ક) 5 (ડ) 3
- (6) રાગની કુલ જાતિ કેટલી થાય ?
(અ) 3 (બ) 9 (ક) 6 (ડ) 4
- (7) રાગની ઉત્પત્તિ શેમાંથી થાય છે ?
(અ) થાટ (બ) તાલ (ક) રાગ (ડ) કોઈ નહિ
- (5) ધ્રુપદની કેટલી બાનીઓ છે ?
(અ) 5 (બ) 6 (ક) 3 (ડ) 4

* * *

3

રાગોની શાસ્ત્રીય માહિતી

પ્રસ્તાવના :

સંગીત હૈ ઈશ્વર કી શક્તિ,
હર સ્વરમેં બસે હૈ રામ.
રાગી જો સુનાયે રાગ,
તો રોગી કો મિલે આરામ.

ભારતીય સંગીતમાં રાગનું વિશેષ મહત્ત્વ રહેલું છે. રાગને સમયાનુસાર ગાવામાં આવે તો મનુષ્યો, પ્રાણીઓ તથા વનસ્પતિ પર પણ વિશેષ અસર થયાના અનેક દૃષ્ટાંતો વિદ્યમાન છે. તેથી વિદ્યાર્થીઓ માટે રાગની શાસ્ત્રીય માહિતી જાણી, તે ક્યા થાટમાંથી ઉત્પન્ન થાય, તેમાં ક્યા સ્વરો ઉપયોગી બને, તે કઈ જાતિનો રાગ છે, તેમાં વાદી-સંવાદી સ્વર ક્યા છે, તે ક્યા સમયે-સ્વરૂપે ગવાય છે તે જાણવું અત્યંત આવશ્યક છે. રાગને યોગ્ય રીતે ગવાય તો આજના જ્ઞાન-વિજ્ઞાનના યુગમાં તબીબી સેવાના રૂપમાં પણ ઉત્તમ રીતે ઉપયોગી નિવડેલ છે.

રાગની અનુભૂતિ માનવ-શરીરમાં એક આહ્લાદ પ્રસરાવી દિવસ દરમિયાનના માનસિક તાણ કે થાકને દૂર કરવાનું ઉત્તમ સાધન છે, વિદ્યાર્થીઓમાં પડેલી સુષુપ્ત શક્તિને વિકાસ કરી આપવાનું કાર્ય પણ રાગ કરે છે.

આમ સંગીતના વિદ્વાનો ચોક્કસપણે કહે છે કે સંગીત દ્વારા વિદ્યાર્થી શિક્ષણમાં એકાગ્રતા કેળવી પોતાનું શૈક્ષણિક જીવન આધ્યાત્મિક રીતે દિવ્ય બનાવી શકે છે.

1. રાગ-બિહાગ

રાગ સ્વરૂપ ચિત્રાંકન

ગ - નિ સંવાદ બનાયકર, ચઢતે રિ-ધ કો ત્યાગ ।

રાત્રિ દૂસરે પ્રહર મેં, ગાવત રાગ બિહાગ ॥

થાટ	:	બિલાવલ
સ્વર	:	બે મધ્યમ તથા બાકીના સ્વરો શુદ્ધ
વર્જિત સ્વર	:	આરોહમાં રે અને ધ
જાતિ	:	ઓડવ - સંપૂર્ણ
વાદી સ્વર	:	ગ
સંવાદી સ્વર	:	નિ
ગાવાનો સમય	:	રાત્રિનો બીજો પહોર
રાગ પ્રકૃતિ	:	શાંત અને સૌમ્ય
આરોહ	:	નિ સા ગ મ પ નિ સાં
અવરોહ	:	સાં નિ ધ, પ મ ગ મ ગ, રે સા
પકડ	:	પ મ ગ મ ગ, રે નિ સા

રાગનો પ્રભાવ : રક્તસંચાર તંત્રને નિયંત્રણમાં રાખે છે.

વિશેષ : આ રાગના અવરોહમાં રે, ધ સ્વરોનો પ્રયોગ કણ સ્વરના રૂપમાં ખૂબ અલ્પ પ્રમાણમાં થાય છે. સાંનિધપ અને ગમગરેસા આ પ્રયોગથી રાગની સુંદરતા વધે છે. આ રાગ ત્રણેય સપ્તકમાં ગવાય છે. આ રાગમાં ખ્યાલ, ધ્રુપદ, ધમાર વગેરે ગવાય છે.

2. રાગ-બાગેશ્રી :

દ્વિતીય પ્રહર નિશિ ગ - નિ મૃદુ, માનત મ-સા સંવાદ ।

આરોહન સ્વર રે-પ વર્જિત, રાખત કાફી થાટ ॥

થાટ	:	કાફી
સ્વર	:	ગ - નિ કોમળ બાકીના સ્વરો શુદ્ધ
વર્જિત સ્વર	:	આરોહમાં રે - પ, અવરોહમાં પ
જાતિ	:	ઓડવ - ખાડવ
વાદી સ્વર	:	મ
સંવાદી સ્વર	:	સા
ગાવાનો સમય	:	મધ્યરાત્રિ
રાગ પ્રકૃતિ	:	કરુણ ગંભીર
આરોહ	:	સા ગ મ ધ નિ સાં
અવરોહ	:	સાં નિ ધ મ ગ રે સા
પકડ	:	નિ ધ નિ સા, મ ગ રે સા
રાગ પ્રભાવ	:	રક્તયાપ નિયંત્રણમાં રાખે છે.

વિશેષ : આ રાગમાં ખ્યાલ, ધ્રુપદ, ધમાર, ભજન, પ્રાર્થના, ભક્તિગીત વગેરે ગવાય છે. સાંનિધ, મપધ, મગરેસા આ રીતે પંચમનો વિશિષ્ટ રીતે ઉપયોગ કરાય છે.

3. રાગ - આસાવરી :

ગ - ધ - નિ કોમલ સૂર લગે, ચઢત ગ - નિ ન સુહાત ।

ધ - ગ વાદી - સંવાદી તે, આસાવરી કહાત ॥

થાટ	:	આસાવરી
સ્વર	:	ગ ધ નિ કોમળ બાકીના સ્વરો શુદ્ધ
વર્જિત સ્વર	:	આરોહમાં ગ અને નિ
જાતિ	:	ઓડવ - સંપૂર્ણ
વાદી સ્વર	:	ધ
સંવાદી સ્વર	:	ગ
ગાવાનો સમય	:	દિવસનો બીજો પ્રહર
રાગ પ્રકૃતિ	:	કરુણ
આરોહ	:	સા રે મ પ નિ ધ નિ ધ સાં
અવરોહ	:	સાં નિ ધ પ, મ પ ધ મ પ મ ગ, મ ગ, રે
પકડ	:	મપ ધ મ પ મ ગ મ ગ રે સા
રાગ પ્રભાવ	:	જવર (તાવ) મુક્ત કરનારો રાગ

વિશેષ : આ રાગમાં ખ્યાલ, ધ્રુપદ, ધમાર, તરાના વગેરે ગવાય છે.

4. રાગ-માલકૌસ :

રે - પ વર્જિત, ઓડવ મધુર, સબ કોમળ સુરમાન ।
મ-સા વાદી-સંવાદી સૌ, માલકૌસ પહચાન ॥

થાટ	:	ભૈરવી
સ્વર	:	ગ - ધ - નિ કોમળ બાકીના સ્વરો શુદ્ધ
વર્જિત સ્વર	:	રે અને પ
જાતિ	:	ઓડવ - ઓડવ
વાદી સ્વર	:	મ
સંવાદી સ્વર	:	સા
ગાવાનો સમય	:	મધ્યરાત્રિ
રાગ પ્રકૃતિ	:	શાંત અને ગંભીર
આરોહ	:	સા ગ મ ધ નિ સાં
અવરોહ	:	સાં નિ ધ મ ગ સા
પકડ	:	ધ નિ સા મ, ગ મ ગ સા
રાગ પ્રભાવ	:	મન પ્રફુલ્લિત કરનારો રાગ.

વિશેષ : આ રાગમાં બીજા કોઈ પણ રાગની સહેજ પણ છાયા આવતી ન હોય તેવા રાગોમાંનો એક રાગ છે. આ રાગ ત્રણે સપ્તકમાં ગવાય છે. આ મીડપ્રધાન રાગમાં ખ્યાલ, ધ્રુપદ, ધમાર, તરાના, ભજન વગેરે ગાવાનો રિવાજ છે.

5. રાગ કેદાર

મધ્યમ દ્વૈ તીવર સબહી, આરોહત રે - ગ હાન ।
સમ સંવાદી વાદિ તે, કેદાર પહચાન ॥

થાટ	:	કલ્યાણ
સ્વર	:	બંને મધ્યમ બાકીના સ્વરો શુદ્ધ
વર્જિત સ્વર	:	આરોહમાં રે-ગ અવરોહમાં ગ
જાતિ	:	ઓડવ-ખાડવ
વાદી સ્વર	:	મ
સંવાદી સ્વર	:	સા
ગાવાનો સમય	:	રાત્રિનો પહેલો પ્રહર
રાગ પ્રકૃતિ	:	ગંભીર

આરોહ	:	સા મ મ ^ગ પ, મ ^૧ પ ધ પ, નિ ધ સાં
અવરોહ	:	સાં નિ ધ પ, મ ^૧ પ ધ પ, મ મ રે સા
પકડ	:	સા મ મ ^ગ પ, મ ^૧ પ ધ પ, મ, સા રે સા
રાગ પ્રભાવ	:	સ્વકર્તવ્ય પર વિશ્વાસ નિર્માણ

વિશેષ : રાગ કેદારમાં મધ્યમ પર ગંધારના કણનો પ્રયોગ રાગની સુંદરતા વધારે છે અને તે અનિવાર્ય પણ છે. આ રાગની રંજકતા વધારવા માટે વિવાદી સ્વર કોમળ નિષાદનો પ્રયોગ કરાય છે.

6. રાગ - ભૈરવ :

થાટ ભૈરવ, રે - ધ કોમળ, ધ - રે સ્વર સંવાદ ।

પ્રાતઃ સમય મિલ ગાઈયે, સંપૂર્ણ ભૈરવ રાગ ॥

થાટ	:	ભૈરવ
સ્વર	:	રે ધ કોમળ બાકીના સ્વરો શુદ્ધ
વર્જિત સ્વર	:	નથી
જાતિ	:	સંપૂર્ણ સંપૂર્ણ
વાદી સ્વર	:	ધ
સંવાદી સ્વર	:	રે
ગાવાનો સમય	:	પ્રાતઃકાલ
રાગ પ્રકૃતિ	:	શાંત, ગંભીર, ભક્તિરસ પ્રધાન
આરોહ	:	સા ગ ^૨ રે ગ મ પ, ગ મ નિ ધ નિ ધ નિ સાં
અવરોહ	:	સાં નિ નિ ધ નિ ધ પ, મ પ, ગ મ ગ ^૨ ગ ^૨ સા
પકડ	:	ગ મ નિ ધ નિ ધ પ, ગ મ ગ ^૨ ગ ^૨ સા
રાગ પ્રભાવ	:	એકાગ્રતા વધારનારો રાગ

વિશેષ : રાગ ભૈરવના રે અને ધ સ્વર આંદોલિત છે. સંપૂર્ણ રીતે મીડ અને ગમકપ્રધાન રાગ છે. ભૈરવનું સ્વરૂપ હંમેશાં કોમળ રહે છે. ભારતીય સંગીત પદ્ધતિનો ખૂબ પ્રાચીન અને પ્રસિદ્ધ રાગ ગણાય છે. આ રાગમાં ખ્યાલ, ધ્રુપદ, ધમાર, તરાના વગેરે ગવાય છે.

7. રાગ - પટ્ટીપ :

જબ કાફીકે મેલમે, આરોહન રે-ધ ત્યાગ ।

શુદ્ધ નિષાદ પટ્ટીપ મે, માનત પ-સા સંવાદ ॥

થાટ	:	કાફી
સ્વર	:	ગુ કોમળ બાકીના સ્વરો શુદ્ધ
વર્જિત સ્વર	:	આરોહમાં રે - ધ
જાતિ	:	ઓડવ સંપૂર્ણ
વાદી સ્વર	:	પ
સંવાદી સ્વર	:	સા
ગાવાનો સમય	:	દિવસનો ત્રીજો પ્રહર
રાગ પ્રકૃતિ	:	શાંત, ગંભીર
આરોહ	:	નિ સા ગુ મ પ નિ સાં
અવરોહ	:	સાં નિ ધ પ મ ગુ રે સા
પકડ	:	પ નિ સાં, ધ મ પ, નિ ધ પ
રાગ પ્રભાવ	:	ચપળતામાં વૃદ્ધિ કરનાર

વિશેષ : આ રાગના થાટ અંગે મતમતાંતર હોવા છતાં તે કાફી થાટમાં ગણાય છે. આ રાગમાં છોટા ખ્યાલ, ધ્રુપદ, ભજન વગેરે ગવાય છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોનાં જે જવાબ સાચા હોય તે વિકલ્પ પર '✓' નિશાની કરો.

- (1) બે મધ્યમ આવતા હોય તે રાગનું નામ શું ?
 (અ) બાગેશ્રી (બ) પટ્ટીપ (ક) બિહાગ (ડ) આસાવરી
- (2) કયા રાગની જાતિ સંપૂર્ણ છે ?
 (અ) આસાવરી (બ) ભૈરવ (ક) માલકૌસ (ડ) કેદાર
- (3) કયા રાગનો ગાવાનો સમય મધ્યરાત્રિ છે ?
 (અ) બિહાગ (બ) પટ્ટીપ (ક) ભૈરવ (ડ) માલકૌસ
- (4) એવો કયો રાગ છે જે થાટ પણ હોય અને રાગ પણ હોય ?
 (અ) આસાવરી (બ) બિહાગ (ક) કેદાર (ડ) પટ્ટીપ
- (5) કયા રાગમાં ગંધાર-નિષાદ કોમળ આવે છે ?
 (અ) ભૈરવ (બ) બાગેશ્રી (ક) માલકૌસ (ડ) પટ્ટીપ
- (6) કયા રાગની પ્રકૃતિ ગંભીર છે ?
 (અ) કેદાર (બ) માલકૌસ (ક) બાગેશ્રી (ડ) ભૈરવ
- (7) કયા રાગનો વાદી સ્વર પંચમ છે ?
 (અ) માલકૌસ (બ) બાગેશ્રી (ક) કેદાર (ડ) પટ્ટીપ

2. નીચે આપેલ જોડકાં ગોઠવો.

(અ)	(બ)
(1) રાગ ભૈરવ	(1) ગૃ ધ નિ કોમળ
(2) રાગ બિહાગ	(2) ઓડવ ષાડવ
(3) રાગ આસાવરી	(3) રે ધ કોમળ
(4) રાગ બાગેશ્રી	(4) રાત્રિનો પહેલો પ્રહર
(5) રાગ કેદાર	(5) બિલાવલ થાટ
(6) રાગ પટ્ટીપ	(6) સા ગૃ મ ધ નિ સાં
(7) રાગ માલકૌસ	(7) ષડજ - સંવાદી સ્વર

3. નીચે આપેલી ખાલી જગ્યા પૂરો.

- (1) રાગ કેદારનો થાટ છે.
- (2) રાગ બાગેશ્રીનો ગાવાનો સમય છે.
- (3) રાગ આસાવરીના આરોહમાં સ્વર વર્જિત છે.
- (4) રાગ માલકૌસનો થાટ છે.
- (5) રાગ પટ્ટીપમાં સ્વર કોમળ આવે છે.
- (6) રાગ ભૈરવનો ગાવાનો સમય છે.

* * *

4

તાલજ્ઞાન

પ્રસ્તાવના :

સંગીતમાં સમય માપવાના સાધનને તાલ કહે છે. સંગીતનો પ્રાણ તાલ છે અને તાલનો પ્રાણ લય છે. ગાયન, વાદન અને નૃત્ય સ્વતંત્ર હોવા છતાં એમાં તાલની ખૂબ જરૂરિયાત રહેલી છે. વિવિધ સંગીતના ગીત પ્રકારો જુદા જુદા તાલમાં ગાઈ શકાય છે. વિદ્યાર્થીઓ સ્વરજ્ઞાન અને તાલજ્ઞાનનો વિકાસ કરી શકે તેવા હેતુસર આ એકમમાં આપણે દરેક તાલોની માત્રા, બોલ, તાલી, ખાલી, ખંડ તથા લિપિબદ્ધ તાલની મૂળલય અને દુગુન વિશે વિસ્તૃત માહિતી મેળવીશું. આ બધા વિભાગોનું ખાસ મહત્ત્વ છે.

1. તાલ - ઝપતાલ માત્રા 10 ખંડ 4 (2-3-2-3 માત્રાના)
તાલી-3 (1-3-8 માત્રા પર) ખાલી-1 (6 માત્રા પર)

આ તાલનો ઉપયોગ વિલંબિત ખ્યાલ, મધ્યલય, ગીત, ગઝલ, સાદરા વગેરેમાં થાય છે. બંધ બાજનો હોવાથી તબલા પર વગાડાય છે.

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1
બોલ	ધીં	ના	ધીં	ધીં	ના	તીં	ના	ધીં	ધીં	ના	ધીં
ચિહ્ન	×		2			0		3			×

દુગુન	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	1
	ધીં ના	ધીં ધીં	ના તીં	ના ધીં	ધીં ના	ધીં ના	ધીં ધીં	ના તીં	ના ધીં	ધીં ના	ધીં
	×		2			0		3			×

2. તાલ-ચૌતાલ માત્રા 12 ખંડ-6 (2-2 માત્રાના)
તાલી-4 (1-5-9-11 માત્રા પર) ખાલી 2 (3-7 માત્રા પર)

પ્રાચીન સમયથી પ્રચલિત થયેલો આ તાલ ખુલ્લા બાજનો હોવાથી મૃદંગ કે પખાવજ પર વગાડવામાં આવે છે. જેના બોલ વીર, ગંભીર રસ પ્રધાન છે. ધ્રુપદ ગાયકીમાં, નાટકના મંગલાચરણમાં અને હવેલી કીર્તન વગેરેમાં તેનો વિશેષ ઉપયોગ થાય છે.

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1
બોલ	ધા	ધા	દીં	તા	કિટ	ધા	દીં	તા	કિટ	તક	ગદિ	ગન	ધા
ચિહ્ન	×		0		2		0		3		4		×

દુગુન	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	1
	ધા ધા	દીં તા	કિટ ધા	દીં તા	કિટ તક	દીં ગન	ધા ધા	દીં તા	કિટ ધા	દીં તા	કિટ તક	ગદિ ગન	ધા
	×		0		2		0		3		4		×

3. તાલ - દીપચંદી

માત્રા 14 ખંડ-4 (3-4-3-4 માત્રાના)

તાલી-3 (1-4-11 માત્રા પર) ખાલી 1 (8 માત્રા પર)

દુમરી, ભજન, સુગમ સંગીત જેવા ગીત પ્રકારો સાથે આ તાલ વગાડવામાં આવે છે. જે બંધ બાજનો હોવાથી તબલા પર વગાડાય છે.

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	1
બોલ	ધા	ધીં	ડ	ધા	ધા	તીં	ડ	તા	તીં	ડ	ધા	ધા	ધીં	ડ	ધા
ચિહ્ન	×			2				0			3				×
દુગુન	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	1
	ધા	ધીં	ડ	ધા	ધા	તીં	ડ	તા	તીં	ડ	ધા	ધા	ધીં	ડ	ધા
	×			2				0			3				×

4. તાલ-ખેમટા માત્રા 6

ખંડ-2 (3-3 માત્રાના)

તાલી 1 (1 માત્રા પર)

ખાલી-1 (4 માત્રા પર)

ઘણો જ લોકપ્રિય અને પ્રલલિચ એવો આ તાલ રાસ-ગરબા, લોક-સંગીત, સુગમ સંગીત, સમૂહગીત જેવા પ્રકારો સાથે વગાડવામાં આવે છે. જે શૃંગાર અને વીરરસ પ્રધાન છે.

માત્રા	1	2	3	4	5	6	1
બોલ	ધાગ	ધીના	ગીન	ધાગ	તીના	ગીન	ધાગ
ચિહ્ન	×			0			×
દુગુન	1	2	3	4	5	6	1
	ધાગ	ધીના	ગીન	ધાગ	તીના	ગીન	ધાગ
	×			0			×

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના જે જવાબ સાચા હોય તે વિકલ્પ પર '✓' નિશાની કરો.

(1) છ માત્રાનો તાલ કયો છે ?

(અ) દીપચંદી (બ) ચૌતાલ (ક) ખેમટા (ડ) ઝપતાલ

(2) ત્રીજી અને આઠમી માત્રા પર તાલી આવતી હોય તેવો તાલ કયો છે ?

(અ) ઝપતાલ (બ) ખેમટા (ક) ચૌતાલ (ડ) દીપચંદી

(3) 0 ચિહ્ન તાલમાં શું દર્શાવે છે ?

(અ) સમ (બ) ખાલી (ક) તાલી (ડ) માત્રા

(4) 'ગદી ગન' બોલનો ઉપયોગ કયા તાલમાં થાય છે ?

(અ) ઝપતાલ (બ) દીપચંદી (ક) ખેમટા (ડ) ચૌતાલ

(5) કયા તાલમાં આઠમી માત્રા પર ખાલી આવે છે ?

(અ) દીપચંદી (બ) ઝપતાલ (ક) ખેમટા (ડ) ચૌતાલ

(6) ત્રણ અને સાત માત્રા પર ખાલી આવતી હોય તે તાલનું નામ શું છે ?

(અ) ઝપતાલ

(બ) ચૌતાલ

(ક) ત્રિતાલ

(ડ) કહરવા

2. નીચે આપેલ જોડકાં જોડો.

(અ)

(1) ખેમટા

(2) દીપચંદી

(3) ચૌતાલ

(4) ઝપતાલ

(બ)

(1) ટુમરી

(2) ધીંના

(3) 6 માત્રા

(4) 6 ખંડ

* * *

5

છંદ, વાદ્યપ્રકાર અને ભારતીય સંગીત શૈલી

પ્રસ્તાવના :

છંદોબદ્ધ ગુજરાતી કાવ્યોમાં આવતા છંદના મુખ્ય બે પ્રકારો છે : (1) માત્રામેળ છંદ અને (2) અક્ષરમેળ છંદ. આ પ્રકરણમાં આપણે માત્રામેળ છંદના બંધારણ સાથે ચોપાઈ છંદ, હરિગીત છંદ, દોહરો છંદ તથા અક્ષરમેળ છંદના બંધારણ સાથે અનુષ્ટુપ, શિખરિણી, મંદાકાંતા, શાર્દૂલવિકીરિત વગેરે છંદોનો અભ્યાસ કરીશું.

ઉપરાંત ભારતીય વાદ્યોના મુખ્ય ચાર પ્રકારોના વર્ગીકરણનો ઉદાહરણો અને ચિત્રો સાથેનો અભ્યાસ કરીશું અને ભારતની મુખ્ય બે સંગીત શૈલીઓ - ઉત્તર હિન્દુસ્તાની અને દક્ષિણ હિન્દુસ્તાની વિશેનો પણ ઊંડાણપૂર્વકનો અભ્યાસ કરીશું.

(1) છંદ અને તેના પ્રકારો :

નક્કી કરેલા અક્ષરો કે માત્રાઓ પ્રમાણે શબ્દોની કાવ્યરચનાને છંદ કહે છે. અક્ષર એ વાણીના ઉચ્ચારનો એકમ છે. અક્ષરો ભેગા મળી શબ્દો બને છે અને શબ્દોની વાણી બને છે. કવિ પોતાની કૃતિમાં વાણીને પ્રયોજતાં તેના અક્ષરોના માપથી ભિન્નભિન્ન આકૃતિઓ રચે છે. આ આકૃતિ કે આકાર તે જ છંદ.

છંદને પોતાનું આગવું બંધારણ હોય છે, અને આ બંધારણને લીધે જ કાવ્યનું સર્જન લય સાથે ભાવકને આકર્ષે તથા આનંદિત કરે છે. છંદ લઘુ-ગુરુ વર્ણો કે માત્રાઓનાં નિશ્ચિત અને નિયમિત આવર્તનોનો એક વિશિષ્ટ સમૂહ છે. સંગીતશાસ્ત્રના અભ્યાસથી જેમ સંગીતનો વધુ આનંદ લઈ શકાય છે, તેમ છંદશાસ્ત્રના અભ્યાસથી કાવ્યોનો વધુ આનંદ લઈ શકાય છે. આ છંદોનું બંધારણ સમજવા તેના પારિભાષિક શબ્દો જેવા કે વધુ અને ગુરુની ઉદાહરણ સહ સમજ મેળવીએ.

લઘુ : એટલે નાનું. જે અક્ષરનો ઉચ્ચાર કરતાં સમય ઓછો લાગે છે તેને હ્રસ્વ કે લઘુ અક્ષર કહે છે તેની સંજ્ઞા 'લ' છે.

ઉદાહરણ : અ, ઈ, ઉ અને ઋ - હ્રસ્વ સ્વરોથી બનેલ અક્ષરોને લઘુ અક્ષરો કહે છે. ક, કિ, કુ, કૃ-લઘુ અક્ષર ગણાય છે.

ગુરુ : એટલે મોટું. જે અક્ષરનો ઉચ્ચાર પ્રમાણમાં વધુ સમય લે છે તે દીર્ઘ અથવા ગુરુ અક્ષરો કહે છે. તેની સંજ્ઞા 'ગા' છે.

ઉદાહરણ : આ, ઈ, ઊ, એ, ઐ, ઓ, ઔ - દીર્ઘ સ્વરો કા, કી, કૂ, કે, કૈ, કો, કૌ - ગુરુ અક્ષર ગણાય છે.

લઘુ : U નિશાની (અર્ધ ચંદ્રાકાર) હ્રસ્વ અક્ષરો માટે

ગુરુ : - નિશાની (આડી લીટી) દીર્ઘ અક્ષરો માટે

ઉદાહરણ :

-	-	-	U	U	-	U	-	U	U	U	-	-	U	-	-	U	
ઉ	ગે	છે	સુ	ર	ખી	ભ	રી	ર	વિ	મૃ	દુ	હે	મં	ત	નો	પૂ	ર્વ
ગા	ગા	ગા	લ	લ	ગા	લ	ગા	લ	લ	લ	લ	ગા	ગા	લ	ગા	ગા	લ

હવે આપણે છંદના બે પ્રકારો વિશે સમજાએ : (I) અક્ષરમેળ છંદ અને (II) માત્રામેળ છંદ

(I) અક્ષરમેળ છંદ : જેની પ્રત્યેક પંક્તિના અક્ષરોની સંખ્યા નિશ્ચિત કરેલી હોય છે તેવા છંદને અક્ષરમેળ છંદ કહે છે. લઘુ અને ગુરુ એ અક્ષરમેળ છંદના એકમો છે. અક્ષરમેળ છંદોને વૃત્તો પણ કહેવાય છે.

અક્ષરમેળ છંદો : અનુષ્ટુપ, શિખરિણી, મંદાકાંતા, શાર્દૂલવિકીરિત વગેરે.

● અનુષ્ટુપ છંદ : આ અત્યંતિક અક્ષરમેળ છંદ છે. તેના પ્રત્યેક ચરણમાં 8 (આઠ) અક્ષરો આવે છે, તેમાંનો પાંચમો અક્ષર લઘુ હોય છે. ઓછાં નિયમનવાળો આ છંદ ધીર-ગંભીર ભાવના આલેખન માટે પ્રખ્યાત છે. સંસ્કૃત સાહિત્યનો તે જૂનામાં જૂનો છંદ ગણાય છે.

બંધારણ : 8 - 8 અક્ષરના 4 ચરણ હોય છે. પહેલા અને ત્રીજા ચરણમાં પાંચમો લઘુ, છઠ્ઠો અને સાતમો ગુરુ તેમાં છેલ્લો અક્ષર લઘુ ન હોવો જોઈએ.

સ્વરાંકન :

સા ગ - ગ - ગ - ગ રે - ગ - ગ,
 નિ શા - જે - સ - વ ભૂ - તો - ની,
 રે - ગ - રે - સા નિ સા - રે રે;
 તે - માં - જા - ગ્ર ત સં - ય મી;
 સા - રે - ગ - ગ - ગ રે - ગ - રે,
 જે - માં - જા - ગે - બ ધાં - ભૂ - તો,
 નિ - રે - નિ - રે ગ રે - નિ સા.
 તે - જ્ઞા - ની - મુ નિ ની - નિ શા.

ઉદાહરણ :

- (1) નિશા જે સર્વભૂતોની, તેમાં જાગ્રત સંયમી,
 જેમાં જાગે બધાં ભૂતો, તે જ્ઞાની મુનિની નિશા.
- (2) લાંબા જોડે ટૂંકો જાય, મરે નહીં તો માંદો થાય,
 તે માટે તક જોઈ તમામ, શક્તિ વિચારી કરિયે કામ.

(કવિ દલપતરામ)

● શિખરિણી છંદ : આ સયતિક અક્ષરમેળ છંદ છે. તેના પ્રત્યેક ચરણમાં 17 (સત્તર) અક્ષરો હોય છે, જેમાં (9 લઘુ + 8 ગુરુ) આવે છે. તેની દરેક પંક્તિના છઠ્ઠા અક્ષરે યતિ આવે છે. આ છંદનો સંસ્કૃત અને ગુજરાતી સાહિત્યમાં સારા પ્રમાણમાં પ્રયોગ થયો છે. શરૂઆતમાં એક લઘુ પછી સામટા પાંચ ગુરુવાળો શિખરિણી છંદ આપણને ગિરિ-શિખરના ચઢાણની પ્રતીતિ કરાવે છે. યતિ પછીનો પંક્તિનો બીજો ખંડ એક સામટા પાંચ લઘુથી શરૂ થતો હોઈ શિખર ચઢ્યા પછી સડસડાટ નીચે ઉતરતાં હોય તેવો આભાસ થાય છે, તેનું સ્વરૂપ સ્વરાંકન સાથે નીચે મુજબ છે.

બંધારણ :

લગા ગાગાગાગા, લલલલલગા, ગાલ, લલગા
 (ય મ ન સ ભ લ ગા)

સ્વરાંકન :

ધસા - રે - ગ - મ - ગ રે, રેગ રે સા નિ સા - રે ગ - - રે નિ રે સા;
 અસ - ત્યો- માં - હે - થી -, પ્રભુ પ ર મ સ - ત્યે - - તું લ ઈ જા;
 સાપ - પ - પ - પ - પ, સા પ પ પ પ પ - ધ - - પ મ મ ગ રે
 ઊંડા - અં - ધા - રે - થી પ્રભુ પ ર મ તે - જે - - તું લ ઈ જા.
 મહા - મૃ - ત્યુ - માં - થી, અ મૃ ત સ મી પે - ના - - થ લ ઈ જા -
 રે ગ - રે - સા ની સા રે ગ, રે ગ રે સા ની સા રે ગ - રે ની રે સા.
 તું હી - ણો - હું - છું - તો, તુ જ દ ર સ નાં - દા - ન દ ઈ જા.

ઉદાહરણ :

- (1) અસત્યો માંહેથી, પ્રભુ ! પરમ સત્યે તું લઈ જા,
 ઊંડા અંધારેથી, પ્રભુ ! પરમ તેજે તું લઈ જા.
 મહા મૃત્યુમાંથી અમૃત સમીપે નાથ લઈ જા
 તું હીણો હું છું તો, તુજ દરસના, દાન દઈ જા. (કવિ ન્હાનાલાલ)

- (2) કદી મારી પાસે, વનવન તણાં હોત કુસુમો;
 સુધા સ્પર્શે ખીલ્યાં, મધુ છલકતાં, શ્રીનીતરતાં

● મંદાકાંતા છંદ : આ છંદની વર્ણસંખ્યા 17 (સત્તર) છે અને એમાં ચોથા અને દસમા અક્ષરે યતિ આવે છે.

બંધારણ : મ ભ ન ત ત ગા ગા અને તેનું સ્વરૂપ ગા ગા ગા ગા / લલલલલગા / ગાલગાગાલગાગા છે.

ઉદાહરણ : હા પસ્તાવો વિપુલ ઝરણું, સ્વર્ગથી ઉતર્યું છે,
 પાપી તેમાં ડૂબકી દઈને પુણ્યશાળી બને છે.

● શાર્દૂલવિક્રીડિત છંદ : આ છંદની વર્ણસંખ્યા 19 (ઓગણીસ) છે અને એમાં બારમા અક્ષરે યતિ આવે છે.

બંધારણ : મ સ જ સ ત ત ગા અને તેનું સ્વરૂપ ગાગાગા લલગા લગા લલલગા / ગાગાલગાગાલગા છે.

ઉદાહરણ : ઊગે છે સુરખી ભરી રવિમૃદુ, હેમંતનો પૂર્વમાં,
 ભૂરું છે નભ સ્વચ્છ, સ્વચ્છ દીસતી એકે નથી વાદળી.

II માત્રામેળ છંદ :

માત્રામેળ છંદને જાતિ છંદો પણ કહે છે. તેનો સંબંધ છંદમાંની પંક્તિઓની અક્ષર સંખ્યા સાથે નહીં પણ માત્રાની સંખ્યા સાથે છે. તેથી તે સંગીતના તાલોમાં ગાઈ શકાય છે. અહીં લઘુની એક અને ગુરુની બે માત્રા ગણવામાં આવે છે. તેમાં નિયત સંખ્યાનાં માત્રા સંધિના આવર્તનો હોય છે.

આ માત્રા સંધિઓ ચાર છે : (1) ત્રિકલ (2) ચતુષ્કલ (3) પંચકલ અને (4) સપ્તકલ.

(1) ત્રિકલ : ત્રણ માત્રાની સંધિને ત્રિકલ કહે છે. તેને તાલ દાદરામાં પ્રયોજી શકાય.

(2) ચતુષ્કલ : ચાર માત્રાની સંધિને ચતુષ્કલ કહે છે. તેને તાલ કહરવા, ધુમાળી, ત્રિતાલ વગેરે તાલોમાં પ્રયોજી શકાય.

(3) પંચકલ : પાંચ માત્રાની સંધિને પંચકલ કહે છે. તેને ઝપતાલ તાલમાં પ્રયોજી શકાય.

(4) સપ્તકલ : સાત માત્રાની સંધિને સપ્તકલ કહે છે. તેને તાલ રૂપક, તેવરા વગેરે તાલોમાં પ્રયોજી શકાય.

માત્રામેળ છંદોમાં ચોપાઈ, હરિગીત, દોહરો વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. જેના વિશે માહિતી મેળવીએ.

- ચોપાઈ છંદ : આ છંદમાં 15 માત્રા, 4 ચરણ અને 1 તાલ હોય છે.

સ્વરૂપ : ગાગા ગાગા ગાગા ગાલ

એમાં 4 (ચાર) માત્રાની ચતુષ્કલ સંધિનું 3 (ત્રણ) વખત આવર્તન થાય છે અને છેલ્લે ગુરુ - લઘુ આવે છે.

ઉદાહરણ : વાડ થઈને ચીભડાં ગળે, સૌંઘી વસ્તુ ક્યાંથી મળે ?

ખળુ ખાતું હોય જો અન્ન, તો જીવે નહિ એક જન.

- હરિગીત છંદ : આ છંદમાં 28 માત્રા, 4 ચરણ અને તાલ 8 : 3, 6, 10, 13, 17, 20, 24 અને 28મી માત્રાએ આવે છે.

14 અને 16 માત્રાએ યતિ આવે છે.

એમાં 7 (સાત) - 7 (સાત) માત્રાનાં સપ્તકલ સંધિનાં 4 આવર્તનો આવે છે.

એનું સ્વરૂપ : ગાગાલગા, ગાગાલગા, ગાગાલગા, ગાગાલગા

એમાં છેલ્લો (28)મો અક્ષર ગુરુ હોવો જોઈએ.

ઉદાહરણ : 1 સુખ સમયમાં છકી નવ જવું, દુઃખમાં ન હિંમત હારવી;
સુખ-દુઃખ સદા ટકતા નથી, એ નીતિ ઉર ઉતારવી.

ઉદાહરણ : 2 જ્યાં જ્યાં નજર મારી ઠરે;
યાદી ભરી ત્યાં આપણી.

- દોહરો છંદ : આ છંદમાં 24 માત્ર 4 ચરણ અને તાલ 3 : 1, 5 અને 9મી માત્રાએ આવે છે.
પહેલા અને ત્રીજા ચરણમાં 13 માત્રા તથા 11મી માત્રાએ લઘુ અક્ષર આવે છે. બીજા અને ચોથા ચરણમાં પણ 11 માત્રા આવે છે. છેલ્લા બે અક્ષર ગુરુ અને લઘુ હોય છે.
ઉદાહરણ : ઓ ઈશ્વર ભજીએ તને, મોટું છે તુજ નામ;
ગુણ તારા નિત ગાઈએ, થાય અમારાં કામ.

(2) ભારતીય વાદ્યોના પ્રકાર :

પ્રાચીનકાળથી જ ભારતીય વાદ્યોને મુખ્ય 4 (ચાર) પ્રકારમાં વિભાજિત કરવામાં આવ્યાં છે. જે નીચે મુજબ છે.

(I) તંતુ વાદ્ય (II) અવનધ્ધ વાદ્ય (III) ઘનવાદ્ય અને (IV) સુષિર વાદ્ય

(I) તંતુ વાદ્ય : તંતુ વાદ્ય એટલે તારવાળાં વાદ્ય.

જે વાદ્યની સ્વર ઉત્પત્તિ તાર દ્વારા થતી હોય તેને તારવાળાં વાદ્ય કહે છે.

તંતુ વાદ્યોના બે પેટા પ્રકાર છે. તત્ અને વિતત્

• તત્ વાદ્ય

જે વાદ્યને મિજરાબ જેવા સ્ટ્રોકર અથવા આંગળી દ્વારા વગાડવામાં આવે છે તેને તત્ વાદ્ય કહેવાય છે.

ઉદાહરણ : સિતાર મિજરાબ દ્વારા, સરોદ જવા દ્વારા, મેન્ડોલીન અને ગિટાર સ્ટ્રોકર દ્વારા અને તાનપૂરો અને એકતારો આંગળી દ્વારા વગાડવામાં આવે છે.

• વિતત્ વાદ્ય

જે વાદ્યમાં સ્વરોની ઉત્પત્તિ તાર ઉપર ગજ ઘસવાથી થાય છે તે વાદ્યને વિતત્ વાદ્ય કહેવાય છે.

ઉદાહરણ : સારંગી, વાયોલિન, દિલરૂબા, રાવણહથ્થો વગેરે.

(II) અવનદ્ર વાદ્ય : અવનદ્ર વાદ્ય એટલે ચર્મ કે ચામડાનાં વાદ્ય. જે વાદ્યમાં ચર્મ કે ચામડાથી પોલા ભાગને મઢી દઈને સ્વરની ઉત્પત્તિ કરવામાં આવે તેને અવનદ્ર વાદ્ય કહે છે. આ વાદ્યોનો ઉપયોગ મુખ્યત્વે તાલ અને લય માટે થાય છે.

ઉદાહરણ : તબલા, ઢોલક, પખવાજ, ઢોલ, મૃદંગ, નાલ, બોગો-કોગો, ડ્રમ, ડમરૂ વગેરે...

(III) ઘન વાદ્ય : ઘન વાદ્ય એટલે નક્કર ધાતુના વાદ્ય. જે વાદ્યોની સ્વર ઉત્પત્તિ નક્કર ધાતુ દ્વારા થતી હોય તેને ઘનવાદ્ય કહે છે. સંગીતમાં આ વાદ્યનો ઉપયોગ “સાઈડ રીધમ” તરીકે કરવામાં આવે છે. આવાં વાદ્યોમાં સ્વરની ઉત્પત્તિ પરસ્પર આઘાત કે ઘર્ષણ આપવાથી થાય છે.

ઉદાહરણ : કરતાલ, મંજીરા, કાંસીજોડા, ઝાંઝ, ઘંટાતરંગ, જલતરંગ, પિયાનો વગેરે...

(IV) સુષિર વાદ્ય : સુષિર વાદ્ય એટલે ફૂંક કે હવાના વાદ્યો.

જે વાદ્યોની સ્વર ઉત્પત્તિ ફૂંક કે હવા દ્વારા થતી હોય તેને સુષિર વાદ્ય કહે છે.

ઉદાહરણ : વાંસળી, હાર્મોનિયમ, શરણાઈ, બીન, શંખ, ક્લેરીઓનેટ, પાવો વગેરે...

સંગીત માટેના વાદ્યના ચાર પ્રકારોનો ઉલ્લેખ રામાયણમાં નીચે મુજબ છે.

(1) તંતુ વાદ્ય	(2) અવનધ્ધ વાદ્ય	(3) ઘન વાદ્ય	(4) સુષિર વાદ્ય
↓	↓	↓	↓
વીણા	મૃદંગ	કાંસ્ય	શંખ
વિપંચી	ભેરી (નોબત)	આઘાટિ (મંજીરા)	વેણુ

- તત-વિતત્ વાદ્ય (તારવાળાં વાદ્યો)

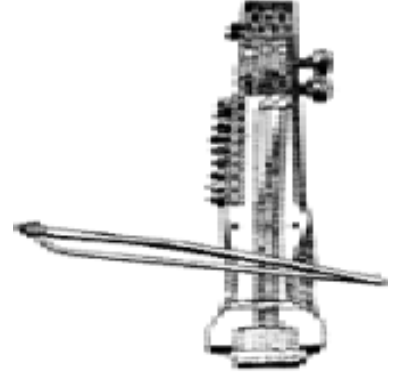
તાનપૂરો

સિતાર

ગિટાર

સારંગી

હવાઈ/મ્યૂટ ગિટાર

વાયોલીન

રાવણહથ્થો

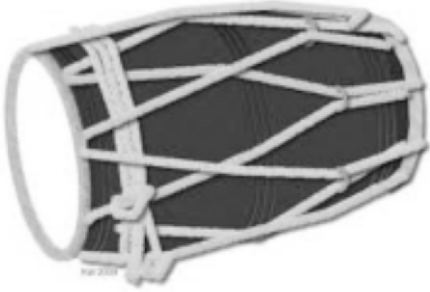
- અવનદ્રવાદ (ચામડાથી મઢેલાં વાદ્યો)

તબલા

ઢોલ

ઢોલક

મૃદંગ (પખાવજ)

ડૂમ

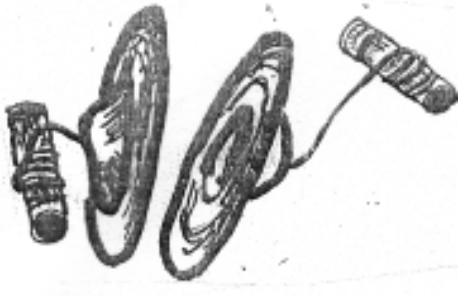

ટિંબાલી

ખંજરી

- ઘનવાદ્ય (નક્કર ધાતુના વાદ્યો)

કાંશી જોડા

કરતાલ

મંજીરા

પિયાનો

ટ્રાયંગલ બેલ

જલતરંગ

- સુષિર વાદ્ય (ફૂંક કે ઉવાના વાદ્યો)

વાંસળી (બંસી)

સેક્સોફોન

ક્લેરીયોનેટ

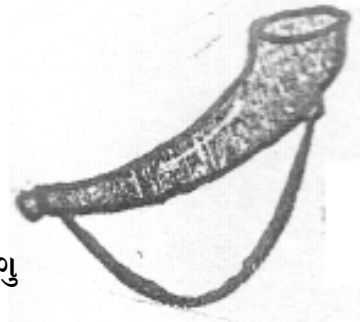
એકોર્ડિયન

ટ્રમ્પેટ

હાર્મોનિયમ

રણશિંગુ

(3) ભારતીય સંગીત શૈલીના પ્રકારો :

ભારતીય સંગીત શૈલી મુખ્ય 2 (બે) છે :

(i) ઉત્તર હિન્દુસ્તાની સંગીત શૈલી અને

(ii) દક્ષિણ હિન્દુસ્તાની સંગીત શૈલી (કર્ણાટકી સંગીત શૈલી)

(I) ઉત્તર હિન્દુસ્તાની સંગીત શૈલી :

મોગલ સુલતાનોના આગમનથી ઉત્તર-ભારતમાં ફારસી અને અરબી સંગીતની અસર ભારતીય સંગીત પર જોવા મળે છે.

પ્રચારના પ્રદેશો : ગુજરાત, મધ્યપ્રદેશ, રાજસ્થાન, ઉત્તર પ્રદેશ, પંજાબ, હિમાચલ પ્રદેશ, મહારાષ્ટ્ર, બિહારમાં આ પદ્ધતિ પ્રચલિત છે.

સ્વર પ્રકારો : 7 (સાત) શુદ્ધ સ્વર અને 4 (ચાર) કોમળ સ્વર તથા 1 (એક) તીવ્ર સ્વર મળીને કુલ 12 (બાર) સ્વરો થાય છે. આ પદ્ધતિમાં સ્વરની સૌથી નીચી અવસ્થા કોમળ સ્વર છે.

ઉદાહરણ : રે (કોમળ રિષભ) ગ (કોમળ ગંધાર) ધ (કોમળ ધૈવત) અને નિ (કોમળ નિષાદ)

સા અને પ આ બે સ્વરોને અચળ સ્વરો તરીકે સ્વીકાર્યા છે.

થાટ : ઉત્તર હિન્દુસ્તાની સંગીત શૈલીમાં કુલ - 32 થાટ છે. જેમાંથી 10 થાટની પદ્ધતિ પ્રચલિત છે.

શુદ્ધ સ્વરોન થાટ તરીકે બિલાવલ ગણાય છે.

ગીત પ્રકારો : આ પદ્ધતિમાં ખ્યાલ, ધ્રુપદ, ધમાર, હુમરી, તરાના, ચતરંગ વગેરે વિવિધ ગીતપ્રકાર હોય છે.

રાગ : આ પદ્ધતિમાં ભૂપાલી, દુર્ગા, માલકૌંસ, કાફી, યમન જેવા અનેક રાગો છે. એક સ્વરના બે સ્વરૂપ પાસપાસે આવતાં નથી. રાગમાં ઓછામાં ઓછા 5 (પાંચ) અને વધુમાં વધુ 7 (સાત) સ્વરો હોય છે.

ભાષા : આ પદ્ધતિમાં ગીતો મોટે ભાગે વ્રજ અને હિન્દી ભાષામાં હોય છે. તદ્વપરાંત ગુજરાતી, પંજાબી, મરાઠી, મારવાડી, ઉર્દૂ વગેરે ભાષાઓનો પણ સમાવેશ થાય છે.

તાલ : આ પદ્ધતિમાં તાલવાદ્ય તરીકે તબલા અને પખાવજ પ્રચલિત છે. ચોક્કસ માત્રાના ખાલી-ભરીવાળા તાલ હોય છે. જેમ કે દાદરા, કહરવા, ત્રિતાલ, ઝપતાલ, એકતાલ, ચૌતાલ વગેરે...

ગાયન શૈલી : આ પદ્ધતિમાં આલાપ, તાન બોલતાન, મીંડ, ગમક તથા કણ સ્વર મહત્વના ગણાય છે. જેમાં શબ્દ, સ્વર અને લયનું આકર્ષણ હોય છે.

(II) દક્ષિણ હિન્દુસ્તાની સંગીત શૈલી :

દક્ષિણ ભારતમાં મોગલ શાસકો પહોંચી ન શકવાથી ફારસી અને અરબી સંગીતની અસર થઈ નહીં અને પ્રાચીન સંગીત યથાવત્ રહ્યું છે. આ પદ્ધતિને કર્ણાટકી સંગીત પણ કહે છે.

પ્રચારના પ્રદેશો : કર્ણાટક, કેરલ, તમિલનાડુ, આંધ્રપ્રદેશ, મિઝોરમ, પોંડિચેરી, ઓરિસ્સામાં આ પદ્ધતિ પ્રચારમાં છે.

સ્વર પ્રકારો : આ પદ્ધતિમાં કુલ 12 (બાર) સ્વરો છે, પરંતુ કેટલાંક સ્વરોના બે-બે નામ છે. જેવાં કે શુદ્ધ ગંધારષ્ટ, શ્રુતિરિષભ. સ્વરની સૌથી નીચી અવસ્થા શુદ્ધ સ્વર છે. સા અને પ અચળ સ્વરો ગણાય છે.

થાટ : આ પદ્ધતિમાં કુલ થાટ 72 છે. જેમાંથી 19 થાટની પદ્ધતિ પ્રચલિત છે. કનકાંગી શુદ્ધ સ્વરનો થાટ ગણાય છે.

ગીતપ્રકારો : આ પદ્ધતિમાં તિલ્લાના, પલ્લવી, વર્ણમ્, કીર્તનમ્, પદમ્, જાવલી, શબ્દમ્ જેવા વિવિધ ગીત પ્રકારો જોવા મળે છે.

રાગ : આ પદ્ધતિમાં કલ્યાણી, મોહનમ્, ખરહરપ્રિય જેવાં અનેક રાગો છે. એક સ્વરના બે સ્વરૂપ એક સાથે લઈ શકાય છે.

ભાષા : આ પદ્ધતિમાં મલયાલમ, તમિલ, કન્નડ, તેલગુ, સંસ્કૃત જેવી ભાષાઓનો સમાવેશ થાય છે.

તાલ : આ પદ્ધતિમાં મુખ્ય 7 (સાત) તાલ છે. તેની 5 (પાંચ) જાતિઓ ગણવામાં આવે છે. આમ કુલ 35 (પાંત્રીસ) તાલ છે. તાલવાદ્ય તરીકે મૃદંગમ્ પ્રચલિત છે.

ગાયન શૈલી : આ પદ્ધતિમાં સ્વરોનું વિશિષ્ટ ઉચ્ચારણ થાય છે. તાન અને ગમકોનું પ્રાબલ્ય છે અથવા જોવા મળે છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના જવાબ આપો :

- (1) છંદની વ્યાખ્યા આપો.
- (2) લઘુ અને ગુરુ વચ્ચેનો તફાવત વ્યાખ્યા દ્વારા જણાવો.
- (3) છંદના કેટલાં પ્રકાર છે ?
- (4) અક્ષરમેળ છંદ કોને કહેવાય ?
- (5) માત્રામેળ છંદનું બંધારણ શું છે ?
- (6) ત્રિકલ એ કેટલી માત્રાની સંધિથી બનેલી હોય છે ?
- (7) ચતુષ્કલ એટલે શું ?
- (8) પંચકલ એ કયા તાલમાં પ્રયોજી શકાય છે ?
- (9) સપ્તકલ એટલે શું ?
- (10) ભારતીય વાદ્યોના મુખ્ય કેટલાં પ્રકાર છે ?
- (11) તત્-વિતત્ વાદ્ય એટલે શું ?
- (12) બે અવનધ્ધ વાદ્યના નામ આપો.
- (13) ઘનવાદ્ય એટલે શું ?
- (14) કોઈપણ બે સુષિર વાદ્યના નામ આપો.
- (15) ભારતીય સંગીત શૈલી કેટલી છે ?
- (16) ઉત્તર હિન્દુસ્તાની સંગીત શૈલીના પ્રચારના પ્રદેશો કયા છે ?
- (17) દક્ષિણ હિન્દુસ્તાની સંગીત શૈલીનો શુદ્ધ સ્વરોનો થાટ કયો છે ?

2. નીચે આપેલાં પ્રશ્નોમાં જે વિકલ્પ સાચો હોય તે વિકલ્પ પરના વર્તુળને “✓” નિશાની કરો.

- (1) નક્કી કરેલા અક્ષરો કે માત્રાઓ પ્રમાણે શબ્દોની કાવ્યરચના થાય છે તેને શું કહે છે ?
(અ) ગીત (બ) છંદ (ક) તાલ (ડ) પ્રબંધ
- (2) છંદના કેટલા પ્રકાર છે ?
(અ) 4 (બ) 3 (ક) 2 (ડ) 5
- (3) અનુષ્ટુપ એ કયા છંદ પ્રકારમાં આવે છે ?
(અ) અક્ષરમેળ (બ) માત્રામેળ (ક) મનમેળ (ડ) કોઈ નહિ
- (4) ચોપાઈ છંદ એ કયા છંદ પ્રકારમાં આવે છે ?
(અ) મનમેળ (બ) માત્રામેળ (ક) અક્ષરમેળ (ડ) કોઈ નહિ

- (5) સિતાર એ કયા વાદ્ય પ્રકારમાં આવે છે ?
(અ) અવનધ્ધ (બ) ઘન (ક) તત્ - વિતત્ (ડ) સુષિર
- (6) કયું વાદ્ય અવનધ્ધ વાદ્ય ગણાય છે ?
(અ) મંજીરા (બ) ગિટાર (ક) વાંસળી (ડ) તબલા
- (7) જે વાદ્યની સ્વર ઉત્પત્તિ નક્કર ધાતુ દ્વારા થતી હોય તે વાદ્યને શું કહે છે ?
(અ) ઘન (બ) તત્-વિતત્ (ક) સુષિર (ડ) અવનધ્ધ
- (8) નીચેનું કયું વાદ્ય સુષિર વાદ્ય છે ?
(અ) વાયોલિન (બ) વાંસળી (ક) મંજીરા (ડ) નાલ
- (9) ભારતીય સંગીત શૈલી મુખ્ય કેટલી છે ?
(અ) 3 (બ) 4 (ક) 2 (ડ) કોઈ નહિ
- (10) ઉત્તર અને દક્ષિણ હિન્દુસ્તાની સંગીત પદ્ધતિમાં કયા બે સ્વરો અચલ ગણાય છે ?
(અ) મ અને ની (બ) સા અને પ (ક) રે અને ધ (ડ) ગ અને ની
- (11) ઉત્તર હિન્દુસ્તાની સંગીત શૈલીમાં પ્રચલિત થાટ કેટલાં છે ?
(અ) 10 (બ) 20 (ક) 30 (ડ) 40
- (12) દક્ષિણ હિન્દુસ્તાની સંગીત પદ્ધતિ/શૈલીમાં કુલ થાટ કેટલાં છે ?
(અ) 82 (બ) 72 (ક) 62 (ડ) 52
- (13) ઉત્તર અને દક્ષિણ હિન્દુસ્તાની શૈલીમાં કુલ સ્વરો કેટલાં છે ?
(અ) 48 (બ) 36 (ક) 24 (ડ) 12

* * *

6

ભારતીય સંગીતની ઉત્પત્તિ અને સુગમ સંગીત

પ્રસ્તાવના :

દરેક કળામાં ઇતિહાસ છૂપાયેલો હોય છે. ભારતીય સંગીતની ઉત્પત્તિ અને તેના સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસમાં વૈદિકયુગથી શરૂ કરી સ્વતંત્ર ભારતનું સંગીત તથા ગુજરાતની ખ્યાતનામ સંગીતની સંસ્થાઓ વિશે પરિચય મેળવીશું.

સુગમ સંગીતમાં ગુજરાતી કલાકારોનું યોગદાનમાં સુગમ સંગીતની વ્યાખ્યા સાથે ગુજરાતના જુદા જુદા નામાંકિત કલાકારોએ સુગમ સંગીત ક્ષેત્રે આપેલ યોગદાન વિશેની રસપ્રદ માહિતી આ એકમમાંથી મેળવીશું.

(1) ભારતીય સંગીતની ઉત્પત્તિ અને તેનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ :

ભારતીય સંગીત પર ઘણીબધી સંસ્કૃતિઓનો પ્રભાવ જોવા મળે છે. ઇતિહાસમાં તેનો વિકાસ જોવા મળે છે. ભારતીય લલિત કળાનો ઇતિહાસ જોતાં પ્રાચીનકાળથી મધ્ય યુગ સુધી ધર્મ અને કળાનો અતૂટ સંબંધ છે. આ સંબંધથી બંનેને પોષણ મળ્યું છે. જેને મુખ્યત્વે નીચે મુજબ વહેંચી શકાય.

(1) વૈદિક યુગ (2) મૌર્ય અને ગુપ્તકાળ (3) મોગલકાળ (4) અંગ્રેજકાળ તથા સ્વતંત્રતા પછીનું સંગીત

(1) વૈદિક યુગ : આ યુગના ઋગ્વેદનું સંગીત પ્રાથમિક અવસ્થામાં હતું. તેમાં ત્રણ પ્રકારના સ્વરોનો ઉપયોગ થતો હતો. (I) ઉદાત્ત - ઊંચા સ્વરો (II) અનુદાત્ત - નીચા સ્વરો (III) સ્વરિત - વચલા સ્વરો.

આગળ જતાં ઉદાત્તને હાલના ગ, નિ અનુદાત્તને હાલના રે, ધ અને સ્વરિતને હાલનાં સા, મ, પ સાથે સરખાવ્યા છે. ગાયનની દૃષ્ટિએ સામવેદ અગત્યનો ગણ્યો છે. કારણ કે સામવેદથી જ સંગીતનાં મૂળ સ્થપાયાં અને તેમાં હાલના 7 (સાતેય) સ્વરોનો સમાવેશ થયો હતો. આ યુગમાં યજ્ઞ-પૂજા-અર્ચના સમયે સંગીતનો ઉપયોગ થતો હતો. સામૂહિક વેદ-પઠન, શ્લોક-ગાન થતું હતું. આ સમય દરમ્યાન નારદમુનિ એ “નારદીય - શિક્ષા” નામના ગ્રંથની રચના કરી હતી. ત્યાર બાદ ભરતમુનિએ ‘ભરત નાટ્યશાસ્ત્ર’ મતંગમુનિએ ‘બૃહદેશીય’ નામના ગ્રંથની રચનાઓ કરી હતી. ભરતમુનિએ પોતાના ગ્રંથમાં રાગોનું વર્ણન કર્યું નથી પણ મતંગમુનિએ રાગોની ચર્ચા તેમના ગ્રંથમાં કરી હતી. આ યુગમાં મહત્તી વીણા, રાવણી વીણા વગેરે વીણાના અનેક પ્રકારો પ્રચારમાં આવ્યા.

આ યુગનો સમય ઈ.સ. પૂર્વે 1500ની આસપાસનો માનેલ છે. વૈદિક સમયમાં યજ્ઞયાગાદિ પ્રસંગોએ જે સંગીતમય મંત્રોનો ઉપયોગ થતો તેને છંદ કહેતા. આ મંત્રો ગાનારને તે સમયમાં ત્રણેય સપ્તકનું જ્ઞાન હતું. તેમ માનવામાં આવે છે. તાલની દૃષ્ટિએ પણ 2 (બે) પ્રકારનું સામગાન થતું હતું.

(2) મૌર્ય અને ગુપ્તકાળ : આ સમય દરમ્યાન હિન્દુસ્તાની સંગીત, શિલ્પ ઇત્યાદી કળાઓની પ્રસિદ્ધિ હિન્દુસ્તાન બહાર પણ પ્રસરી અને આ જ સમય દરમ્યાન જ આપણી કળા ગ્રીસ, ઈજિપ્ત અને રોમની સંસ્કૃતિએ અપનાવી. આ સમયમાં હિન્દમાં તક્ષશીલા, નાલંદા, વિશ્વવિદ્યાલયમાં સંગીતકળાનું શિક્ષણ આપવામાં આવતું હતું. રાજાઓ દ્વારા કલાકારોને રાજ્યાશ્રય આપવામાં આવતો હતો. જેથી સમાજમાં અને દેશમાં કળાઓનું મહત્ત્વ વધ્યું. આ કાળમાં નારદ નામના પંડિત દ્વારા “સંગીતમકરંદ” નામના ગ્રંથની રચના કરી હતી. ઉપરાંત પાર્શ્વદેવ નામના જૈન વિદ્વાને “સંગીત સમયસાર” નામનો ગ્રંથ લખ્યો હતો. ભક્ત કવિ જયદેવે “ગીત ગોવિંદ” નામના ગ્રંથની રચના કરી હતી.

(3) મોગલકાળ : એટલે કે મુસ્લિમોના આગમનથી મોગલકાળ સુધીનો સમય.

આ સમયમાં જૈનપુરના સુલતાન હુસૈન શર્કી દ્વારા “ખ્યાલ” ગાયકીની શરૂઆત થઈ હતી. બાદશાહ અકબરના સમયમાં તાનસેન, બૈજુ-બાવરા, સ્વામી હરિદાસ, સૂરદાસ, મીરાંબાઈ, તુલસીદાસ અને અષ્ટછાપ કવિઓ - સંગીતકારો દ્વારા ભક્તિસંગીત તેમજ ધ્રુપદ-ધમાર શૈલીનો વિકાસ થયો હતો. ઈ.સ. 1719 થી 1740 માં રંગીલા વંશના અંતિમ રાજા “મોહમદશાહ રંગીલે” સંગીતકળામાં નિપુણ હતાં. તેમનાં દરબારમાં બે સંગીતકારો સદારંગ અને અદારંગ જેઓએ “ખ્યાલ” ગાયકીનો પ્રચાર કર્યો હતો.

અંગ્રેજકાળ : આ યુગની એક અજબ ઘટના છે કે અંગ્રેજોએ હજારો માઈલ દૂરથી પણ હિન્દુસ્તાન પર એક ચક્રે

શાસન કરવાનું કાર્ય વર્ષો સુધી સરળતાથી કર્યું. જે કાર્ય ગુપ્તસમ્રાટો, સુલતાનો, મહારાજાઓ, મોગલ બાદશાહો અને પેશ્વાઓ ન કરી શક્યા તે અંગ્રેજોએ આપણા જ માણસો અને આપણી જ સમૃદ્ધિ વડે કરી બતાવ્યું.

બ્રિટિશ સલ્તનત સમજી ગઈ હતી કે જેનાં આધારે તે રાજ્ય કરતી હતી તે સૈન્ય પણ તેમના વશમાં રહે તેમ નહોતું. બીજા ઘણા કારણોસર અંગ્રેજોને હિન્દુસ્તાન છોડવું પડ્યું. રાષ્ટ્રીય ચળવળના જુવાળે વીસમી સદીની શરૂઆતથી અર્ધી સદી સુધી આપણી કળા, સંસ્કૃતિ, સાહિત્ય, સંગીત-દરેકને રાષ્ટ્રીય રંગ લાગવાનો શરૂ થઈ ગયો. પરદેશી શિક્ષણનીતિના બહિષ્કાર સાથે રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ સંસ્થાઓ શરૂ થઈ. નૂતન વિચારસરણી ધરાવતા શિક્ષણશાસ્ત્રીઓને સંગીતની ઉપયોગીતા જણાઈ.

મોગલ અને અંગ્રેજકાળ વચ્ચેના સમયગાળામાં રાજ-રજવાડામાં સંગીતનો વિકાસ થયો હતો. આ યુગમાં ઘરાણાં પદ્ધતિ/ શૈલી પૂર્ણરૂપથી વિકાસ પામી હતી. ભારતમાં મુખ્યત્વે ગ્વાલિયર, જયપુર, કિરાના, આગ્રા વગેરે ઘરાણાં આજ સુધી વિકાસ પામતાં રહ્યાં છે. આઝાદી સંગ્રામ દરમ્યાન વિષ્ણુ નારાયણ ભાંતબંડે, પંડિત વિષ્ણુ દિગંબર પલુસ્કર, ઉસ્તાદ ફૈયાઝખાં, ઉસ્તાદ-અલ્લાદિયાંખાં, ઉસ્તાદ બડે ગુલામ અલીખાં વગેરે હિન્દુ-મુસ્લિમ વિદ્વાન કલાકારો દ્વારા સંગીતનો વિકાસ, તેનું શિક્ષણ પદ્ધતિસર વિકસતું રહ્યું. આ યુગમાં હુમરી, કથક નૃત્ય શૈલીનો વિકાસ થયો હતો. રવિન્દ્ર સંગીત નામની શૈલી કવિવર રવિન્દ્રનાથ ઠાકુર દ્વારા પ્રારંભ થયો હતો.

સ્વતંત્ર ભારતનું સંગીત : ભારતને સ્વતંત્રતા મળ્યા બાદ સંગીતનો વ્યાપ ખૂબ વધ્યો હતો. શૈક્ષણિક સંસ્થાઓની સંખ્યામાં વધારો થતો રહ્યો. સરકાર દ્વારા સંગીતને શાળાકક્ષાએ વિષયનું સ્થાન આપવામાં આવ્યું. હાલ આકાશવાણી (રેડિયો), ટી.વી. દ્વારા સંગીતનો વ્યાપ વધતો રહ્યો.

સ્વતંત્રતા બાદ ગુજરાત, ઉત્તરપ્રદેશ, મહારાષ્ટ્ર, રાજસ્થાન, મધ્યપ્રદેશ જેવાં રાજ્યોમાં સંગીત-નૃત્ય-નાટક (નાટ્ય) અકાદમીની સ્થાપના કરવામાં આવી છે. જેના દ્વારા નવા-નવા ઉગતા કલાકારો તથા પ્રખ્યાત કલાકારોના કાર્યક્રમોનું ગામેગામ આયોજન થાય છે. લોકોમાં સંગીત પ્રત્યે રસ જાગ્રત થતો રહ્યો છે. રાજ્ય સરકાર દ્વારા કલાકારોને ઓવોર્ડ્સ, પારિતોષિક આપવામાં આવે છે. કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા પણ કલાકારોને શિષ્યવૃત્તિ અપાય છે. ભારતના રાષ્ટ્રપતિના હસ્તે ભારતરત્ન, પદ્મવિભૂષણ, પદ્મભૂષણ અને પદ્મશ્રીના સર્વોચ્ચ ઓવોર્ડ દ્વારા કલાકારોને સન્માન અપાય છે. રાજ્ય અને કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા યુવક મહોત્સવનું પણ આયોજન કરવામાં આવે છે.

ગુજરાતની ખ્યાતનામ સંગીત સંસ્થાઓ :

- (1) મહારાજા સયાજીરાવ ગાયકવાડ દ્વારા વડોદરામાં મ્યુઝિક કોલેજ જેને ફેકલ્ટી ઓફ પર્ફોર્મિંગ આર્ટ્સથી ઓળખાય છે.
- (2) અખિલ ભારતીય ગાંધર્વ મહાવિદ્યાલય મંડળ- મિરજ દ્વારા ગુજરાતમાં તેની સંલગ્ન શાખાઓ દ્વારા સંગીતનું શિક્ષણ અપાય છે.
- (3) બૃહદ્ ગુજરાત સંગીત સમિતિ દ્વારા સંચાલિત ગાંધર્વ મહાવિદ્યાલય અમદાવાદ તથા તેને સંલગ્ન ગુજરાતના ગ્રામ્ય અને શહેરોમાં સંગીતનું શિક્ષણ અપાય છે.
- (4) ગુજરાત રાજ્ય દ્વારા સંગીત નૃત્ય ભારતીય એકેડેમી સંચાલિત સંગીત-નૃત્ય મહાવિદ્યાલય, રાજકોટ.
- (5) આ સિવાય સૌરાષ્ટ્ર, ભાવનગર, સરદાર પટેલ ગુજરાત વગેરે યુનિવર્સિટીઓમાં સંગીતનું શિક્ષણ અપાય છે.

(2) સુગમ સંગીતમાં ગુજરાતી કલાકારોનું યોગદાન :

આપણે સૌપ્રથમ સુગમ સંગીત વિશે જાણી લઈએ. સુગમ સંગીત એટલે કાવ્યસંગીત. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, સુગમ એટલે સહેલાઈથી સમજ પડે એવું સંગીત. ‘સુગમ સંગીત’ એટલે જનસાધારણને સમજાય તેવું સંગીત. લોકસંગીત અને શાસ્ત્રીય સંગીતથી અલગ પાડવાના હેતુથી નવીન ઢાળનાં ગીતોને આકાશવાણી દ્વારા Light Vocal Music અર્થાત્ હળવું કંઠ્ય સંગીતને આપેલ નવું નામ સુગમ સંગીત ઘણી રીતે નોંખું જણાતું નથી. સુગમ સંગીત એ રાગ સંગીત અને લોકસંગીતનું વારસદાર છે. સુગમ સ્વરૂપે રજૂ કરતાં સંગીતના પ્રકારને “સુગમ સંગીત” નામ અપાયું છે. ‘સુગમ સંગીત’ નામ આકાશવાણી દ્વારા 1940-’45ના સમયમાં પ્રચારમાં આવ્યું અને એ નામ ઠાકુર જયદેવસિંહે આપ્યું હતું. સુગમ સંગીતમાં મુખ્યત્વે ગીત, ગઝલ, ભજન, ગરબાને ધ્યાનમાં રાખીને ગુજરાતના કેટલાંક ગુજરાતી કલાકારોનું યોગદાન જોવાં મળે છે. ગુજરાતના અવિસ્મરણીય અવિનાશભાઈ વ્યાસે ગુજરાતી ગીત-સંગીતમાં તેમનું પ્રદાન અનન્ય છે. બોલચાલની ભાષાથી

શરૂ કરી અંદાજે **15,000** જેટલાં ઉચ્ચ સાહિત્યિક ગીતોના રચયિતા તથા **175** જેટલી ગુજરાતી સહિત કુલ **250** ફિલ્મોના સંગીતકાર શ્રી અવિનાશ વ્યાસને ગુજરાતી સંગીતના પર્યાય ગણી શકાય.

1970માં ભારત સરકારે તેઓને ‘પદ્મશ્રી’ થી સન્માનિત કર્યા હતા. શ્રી અવિનાશ વ્યાસના જાણીતા સુગમ સંગીતના ગીતોમાં (1) માંડી તારું કંકુ ખર્યું... (2) પંખીડાને આ પિંજરું... (3) અચકો-મચકો કારેલી... વગેરે છે.

ગુજરાતના બે ઓલ ઈન્ડિયા રેડિયો સ્ટેશનના મ્યુઝિક પ્રોડ્યુસર તરીકેની ઉત્તમ સેવા અને સુગમ સંગીતનો બહોળો પ્રચાર - પ્રસાર કરનારમાં અમદાવાદના સ્વ. શ્રી રસિકલાલ ભોજક અને વડોદરાના શ્રી જયદેવ ભોજક છે. ગુજરાતના ખ્યાતનામ તમામ શિવાલયોમાં ‘શિવમહિમ્ન સ્તોત્ર’ ગુજરાતી અર્થઘટનની કોમેન્ટ્રી સાથે વગાડાય છે, જ્યારે ‘રામરક્ષાસ્તોત્ર’ના ગુજરાતી કોમેન્ટ્રી સાથે રેડિયો પરથી શ્રી જયદેવભાઈ ભોજકનું સર્જન કરેલ છે, જે રામનવમીના દિવસે રેડિયો પરથી પ્રસારિત કરાય છે. સ્વ. શ્રી રસિકલાલ ભોજક અને શ્રી જયદેવભાઈ ભોજકના સ્વરાંકન કરેલા સુગમ સંગીતના નામાંકિત કલાકારો દ્વારા હાલમાં પણ રેડિયો ટીવીના માધ્યમ દ્વારા સાંભળવા મળે છે. સ્વ. શ્રી રસિકલાલ ભોજકનું સ્વરાંકન અને કૌમુદી મુન્શીએ ગાયેલું ‘સુંદરમ્’નું ‘ઝાંઝર અલકમલક’થી ખૂબ જાણીતું છે. જ્યારે શ્રી જયદેવ ભોજકનું સ્વરાંકન અને શ્રી આસિત દેસાઈએ ગાયેલી ગનીભાઈ દહીવાલાની ગઝલ ‘ન તો કંપ છે ધરાનો’ ખૂબ જાણીતી છે. ગુજરાતી ફિલ્મ અને સુગમ સંગીતમાં સિંહફાળો આપનાર સ્વરકાર શ્રી ગૌરાંગ વ્યાસે સુગમ સંગીતના 850 ગીતોનું સ્વરાંકન કરી ગુજરાતના ખ્યાતનામ કલાકારો પાસે કાર્યક્રમ, કેસેટ, રેડિયો, ટી.વી.ના માધ્યમો દ્વારા લોકભોગ્ય બનાવ્યાં છે. શ્રી ગૌરાંગ વ્યાસનું સ્વરાંકન, શ્રી રમેશ પારેખનું લખેલ કાવ્ય અને ફિલ્મ સંગીતની પ્રખ્યાત ગાયિકા શ્રીમતી આશા ભોંસલેના કંઠે ગવાયેલું ગીત ‘સાંવરિયો રે મારો સાંવરિયો’ આજે લોક હૈયે વસેલ છે.

ગુજરાતી સુગમ સંગીતને સમૃદ્ધ કરનાર સ્વરકાર અને ગાયક શ્રી પુરુષોત્તમ ઉપાધ્યાયનું પ્રદાન પણ નોંધપાત્ર કહી શકાય. દુનિયાના તમામ દેશોમાં દસ હજારથી વધુ કાર્યક્રમ આપનાર, 60 જેટલી ગુજરાતી ફિલ્મોમાં સંગીત આપનાર તથા ગુજરાત સરકારનો ગુજરાત ગૌરવ એવોર્ડ અને વિશ્વ ગુર્જરી એવોર્ડથી સન્માનિત શ્રી પુરુષોત્તમ ઉપાધ્યાય દ્વારા સ્વરાંકિત ગઝલ ‘દિવસો જુદાઈના જાય છે...’ મોહમ્મદ રફી સાહેબના મધુર કંઠે ગવાયેલી છે. આવા જ બીજા એક ગુજરાતી કલાકાર અને સ્વરકાર (ગાયક) શ્રી દિલીપ ધોળકિયા એટલે એવો ગુજરાતી સંગીતાકાશમાં ઝળહળતો સદાય ચમકતો તારલો ગણાય છે. તેમણે ગાયેલું અને અજીત મર્યટ સ્વરાંકિત ગીત ‘તારી આંખનો અફીણી...’ હાલમાં પણ સાંભળવા મળે છે. શ્રી નીનું મજમુદાર વડોદરાના જમીનદાર નાગર કુટુંબના સંતાન હતા. તેમણે પણ સુગમ સંગીતમાં યોગદાન આપેલ છે. તેમનું મૂળ નામ શ્રી નિરંજન મજમુદાર હતું. તેમણે ગુજરાતી ફિલ્મોમાં પણ સંગીત આપેલ છે. ‘આકાશ ગંગા સૂર્યચંદ્ર તારા...’ આ ગીતના સ્વરાંકન (સ્વરકાર) શ્રી નીનુભાઈ મજમુદાર હતા. રાષ્ટ્રીય સમારોહ માટે જુદી જુદી ભાષાઓમાંથી સર્વશ્રેષ્ઠ રચનાઓની પસંદગી સરકાર દ્વારા થતી હોય છે. એમાં ગુજરાતી ભાષામાંથી શ્રી નીનુભાઈ મજમુદારની આ રચના પણ પસંદ થઈ હતી. મુંબઈમાં તેઓએ વીસ વર્ષ સુધી સુગમ સંગીતના મ્યુઝિક પ્રોડ્યુસર તરીકે સેવાઓ આપી હતી. ‘પંખીઓએ કલશોર...’ તથા ‘વૃંદાવન માટે સખી...’ આ તેમના સ્વરાંકન કરેલાં ગીતો ખૂબ જાણીતાં છે. શ્રી ક્ષેત્રુભાઈ દિવેટીયા એટલે સુગમ સંગીત કાર્યક્રમોના સંચાલક, નાટ્ય-સંગીતના સંગીત નિર્દેશક, ઓલ ઈન્ડિયા રેડિયોના માન્ય સ્વરકાર (ગાયક) ગુજરાત રાજ્ય સંગીત, નૃત્ય - નાટ્ય, અકાદમીના ભૂતપૂર્વ સભ્ય તથા ‘સંગીતસુધા’ નામની ગુજરાતના 35 કવિઓના ગીતો 26 જુદા જુદા સુગમ સંગીતના કલાકારોના કંઠે ગવાયેલ સુગમ સંગીતના ગીતો, ગઝલ, ગરબાની અનોખી દસ કેસેટના સેટના પ્રસ્તુતકર્તા તથા ગજરાત રાજ્ય ‘ગૌરવ પુરસ્કાર’ એવોર્ડ મેળવનાર છે. ‘રાધાનું નામ તમે...’ તથા ‘ચાલ સખી પાંદડીમાં...’ આ તેમના શ્રેષ્ઠ સ્વરાંકન કહી શકાય.

ગુજરાતના સુગમ સંગીતના સ્વરકાર-ગાયક શ્રી આશિત દેસાઈએ પણ સિંહફાળો આપેલ છે. દેશ-વિદેશોમાં સુગમ સંગીતના પ્રચાર-પ્રસારમાં તેમનું પ્રદાન મહત્ત્વનું ગણી શકાય. ‘હાથને ચીરો તો ગંગા નીકળે...’ તથા ‘સાંજ પહેલાંની સાંજ...’ આ ગીતો તેમના ખૂબ પ્રસિદ્ધ પામેલ છે.

શ્યામલ-સૌમિલ - આરતી મુનશીની ત્રિપુટીએ ગુજરાતી સુગમ સંગીતને ગુજરાતમાં અને દેશ-વિદેશોમાં વહેતું કરેલ છે. શ્યામલ - સૌમિલે ‘શીતલ’ શ્રેણી અંતર્ગત ‘હસ્તાક્ષર’ નામનો સુગમ સંગીતનો છ ઓડિયો સી.ડી. તથા કેસેટનો સેટ બહાર પાડેલ છે. 150 બાળકોને લઈને ‘મેઘધનુષ’ જેવાં કાર્યક્રમો કરેલ છે. સંગીત ક્ષેત્રે કાર્યરત રહે તે હેતુસર શ્યામલ-

સૌમિલે “ટચિંગ - ટચુન્સ” નામે મ્યુઝિક કંપની શરૂ કરી છે. તેમના સ્વરાંકનોમાં “વાંસલડી ડોટ કોમ...” તથા “એક છોકરીના હાથથી રૂમાલ પડે...” ખૂબ પ્રસિદ્ધ પામેલ ગીતો છે.

ગુજરાતી સુગમ સંગીતને જીવંત રાખનાર સ્વરકાર અને ગાયક તરીકે શ્રી નયનેશ જાનીનું નામ કેમ ભૂલાય ? સરળ સ્વરાંકનો અને સહજ ગાયકી ભાઈશ્રી નયનેશ જાનીની આગવી ઓળખ છે. તેમનાં સ્વરાંકન કરેલ અને સુગમ સંગીત ક્ષેત્રે ખૂબ પ્રસિદ્ધ પામેલ ગીતોમાં “આંખોમાં બેઠેલા ચાતક...” અને “ભીતે ચીતરેલા રૂડા ગરવા ગણપતિ...” છે.

સુગમ સંગીત ક્ષેત્રે શ્રી નયનભાઈ પંચોલીનું યોગદાન પણ મહત્વનું છે. “સંગીત ક્ષેત્રે મહેનત કરે એનું હીર ઝળક્યા વિના રહે નહીં” આ કહેનાર શ્રી નયન પંચોલીનું નામ સંગીતક્ષેત્રે દેશ-વિદેશોમાં પ્રસિદ્ધ છે. 1987માં શ્રેષ્ઠ “ગઝલ ગાયક” તરીકે “બેગમ અખ્તર એવોર્ડ” મેળવનાર શ્રી નયન પંચોલીને અન્ય નાના - મોટા એવોર્ડ સહિત ગુજરાતી સુગમ સંગીત ફાઉન્ડેશનનો શ્રેષ્ઠ ગાયકનો એવોર્ડ પણ મળ્યો છે. તેઓ ઓલ ઈન્ડિયા રેડિયોના ‘એ’ ગ્રેડના આર્ટિસ્ટ છે.

શ્રી રવિન નાયકનું નામ સંસ્કાર નગરી વડોદરાના પણ સુગમ સંગીત ક્ષેત્રે નોંધપાત્ર છે. સુગમ સંગીતને સમર્પિત આ કલાકાર ગાયક, કંપોઝર (સ્વરકાર) અને મ્યુઝિક ડાયરેક્ટર છે. જે “રેમ પનિ” નામની સંસ્થામાં કાર્યરત છે. દેશ-વિદેશોમાં સુગમ સંગીતના પ્રોગ્રામ આપનાર શ્રી રવિનભાઈ નાયકે વડોદરામાં પ્રખ્યાત “ગરબા” ગાયક તરીકે પણ ખ્યાતિ મેળવેલ છે. સુગમ સંગીતના મહોત્સવ સમા “સમન્વય” કાર્યક્રમમાં તેઓનું સ્વરાંકન (“કંપોઝર ઓફ ધ યર” એવોર્ડ)થી સન્માન થયું છે. તેમના જાણીતાં સ્વરાંકનોમાં “અખિલ બ્રહ્માંડમાં તું એક શ્રીહરિ...” તથા “ગરબે રમવાને ગોરી નિસર્યા...” ગણી શકાય.

શ્રી રાજેન્દ્રભાઈ શાહ (સ્વરકાર અને ગાયક) આકાશવાણી અને દૂરદર્શનના બી-હાઈ ગ્રેડ માન્ય કલાકાર છે. તેઓ વડોદરામાં ‘ગુંજન’ નામની સંસ્થા ચલાવી ગુજરાત રાજ્ય સંગીત નાટ્ય અકાદમી, ગાંધીનગરના સત્યપદ્મે રહી ચૂક્યા છે. તેઓ ગીત-ગઝલના સ્વરકાર અને પ્રખર ગાયક તરીકે નામના મેળવી. નેશનલ કક્ષાએ તેમજ સંગીતના પ્રચાર-પ્રસાર અર્થે વિદેશોમાં પણ સંગીતના અનેક કાર્યક્રમો આપ્યા છે. માઈ હરેશ્વરી દેવી તરફથી “ગોલ્ડ મેડલ” તેમજ બીજા અન્ય સન્માનો પ્રાપ્ત થયેલ છે.

આમ, સુગમ સંગીતમાં ગુજરાતના અન્ય નામાંકિત કલાકારોનું યોગદાન રહેલું છે. જેમ કે વડોદરાના શ્રેષ્ઠ ગરબા ગાયક શ્રી પુરૂષોત્તમ ઉપાધ્યાય, શ્રી અતુલ પુરોહિત, શ્રી આશિત દેસાઈ, શ્રી અજીત મર્યટ, શ્રી અજીત શેઠ, શ્રી દિલીપ ધોળકિયા, શ્રી દલિપ ધોળકિયા, શ્રી આલાપ દેસાઈ, શ્રી અમર નિરંજન ભટ્ટ, શ્રી રાસબિહારી દેસાઈ, શ્રી વિભા દેસાઈ, શ્રી નયનેશ જાની, શ્રી નયન પંચોલી, કુ. ઐશ્વર્યા મઝમુદાર, શ્રી પાર્થિવ ગોહિલ વગેરેનો નોંધપાત્ર ફાળો રહેલો છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના જવાબો આપો :

- (1) વૈદિક યુગમાં સંગીતમાં કેટલા પ્રકારના સ્વરોનો ઉપયોગ થતો હતો ?
- (2) ગાયન દષ્ટિએ કયો વેદ અગત્યનો ગણાય છે ?
- (3) કયા યુગમાં તક્ષશિલા, નાલંદા વિશ્વ વિદ્યાલયમાં સંગીત કળાનું શિક્ષણ આપવામાં આવતું હતું ?
- (4) કોના આગમનથી મોગલકાળ સુધીનો સમય ગણાય છે ?
- (5) જૈનપુરના સુલતાન હુસેન શર્કી એ કઈ ગાયિકીની શરૂઆત કરી હતી ?
- (6) કયા યુગમાં ઘરાના પદ્ધતિ પૂર્ણરૂપથી વિકાસ પામી હતી ?
- (7) કોના હસ્તે ભારતરત્ન, પદ્મવિભૂષણ, પદ્મભૂષણ અને પદ્મશ્રીનો એવોર્ડ અપાય છે ?
- (8) સુગમ સંગીત એટલે શું ?
- (9) સુગમ સંગીતનું નામ કોણે આપ્યું હતું ?
- (10) 1970માં ભારત સરકારે શ્રી અવિનાશ વ્યાસને કયા એવોર્ડથી સન્માનિત કર્યા હતા ?
- (11) ગુજરાતના બે ઓલ ઈન્ડિયા રેડિયો સ્ટેશનમાં મ્યુઝિક પ્રોડ્યુસરના નામ જણાવો.

- (12) સુગમ સંગીતને સમૃદ્ધ કરનાર સ્વરકાર શ્રી પુરુષોત્તમભાઈ ઉપાધ્યાયને ગુજરાત સરકારનો કયો એવોર્ડ મળ્યો હતો ?
- (13) ‘તારી આંખનો અફીણી’ આ ગીતના સ્વરકાર કોણ છે ?
- (14) ભાઈશ્રી નીનું મજમુદાર કયા શહેરના જમીનદાર નાગર કુટુંબના સંતાન હતાં ?
- (15) શ્રી ક્ષેમુભાઈ દિવેટીયાને કયો એવોર્ડ મળ્યો હતો ?
- (16) શ્રી નયનભાઈ પંચોલીને શ્રેષ્ઠ “ગઝલ ગાયક” તરીકે કયો એવોર્ડ મળ્યો છે ?

2. નીચે આપેલ જોડકાં જોડો :

“અ”	“બ”
(1) નારદમુનિ	(1) ગીતગોવિંદ
(2) ભરત મુનિ	(2) સંગીત સમયસાર
(3) મતંગ મુનિ	(3) સંગીત મકરંદ
(4) પંડિત નારદ	(4) બૃહદેશીય
(5) પાર્શ્વદેવ	(5) ભરત નાટ્યશાસ્ત્ર
(6) ભક્ત કવિ જયદેવ	(6) નારદીય-શિક્ષા
(7) અવિનાશભાઈ વ્યાસ	(7) શિવમહિમ્ સ્તોત્રના સ્વરકાર
(8) રસિકલાલ ભોજક	(8) 850 ગીતોનું સ્વરાંકન
(9) ગૌરાંગભાઈ વ્યાસ	(9) પદ્મશ્રી એવોર્ડ મેળવનાર
(10) પુરુષોત્તમભાઈ ઉપાધ્યાય	(10) “તારી આંખનો અફીણી”ના ગાયક
(11) દિલીપભાઈ ધોળકિયા	(11) ગુજરાત ગૌરવ અને વિશ્વ ગુર્જરી એવોર્ડ મેળવનાર
(12) ક્ષેમુભાઈ દિવેટીયા	(12) “આકાશ-ગંગા સૂર્ય-ચંદ્ર”ના સ્વરકાર
(13) નીનુભાઈ મજમુદાર	(13) ગુજરાત રાજ્ય સંગીત-નૃત્ય-નાટ્ય અકાદમીના ભૂતપૂર્વ સભ્ય
(14) શ્યામલ-સૌમિલ	(14) આંખોમાં બેઠેલા ચાતકના સ્વરકાર
(15) નયનેશ જાની	(15) ટચિંગ - ટ્યુન્સ નામે મ્યુઝિક કંપની શરૂ કરનાર

* * *

ગુજરાતી સુગમ સંગીતનાં પ્રસિધ્ધ કલાકારો

શ્રી અચલ મહેતા

શ્રી નયનેશ જાની

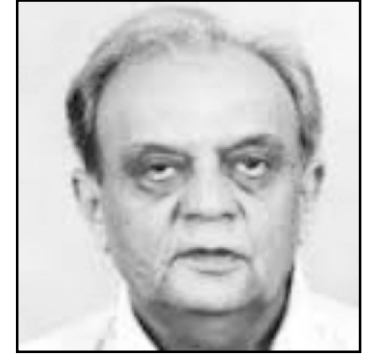
શ્રી અમર ભટ્ટ

શ્રી આશિત દેસાઈ

શ્રી અતુલ પુરોહિત

શ્રી ગૌરાંગ વ્યાસ

શ્રી હેમા દેસાઈ

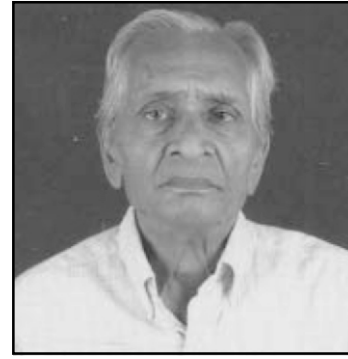
શ્રી નયન પંચોલી

શ્રી દિલીપ ધોળકિયા

શ્રી રાસબિહારી દેસાઈ

શ્રી જયદેવ ભોજક

શ્રી પ્રભાતદેવ ભોજક

પ્રસ્તાવના :

ભારતીય સંગીતના ઇતિહાસમાં અનેક કલાકારોએ પોતાની કલાનું યોગદાન આપી, સંગીત વારસાને મૂલ્યવાન બનાવવાનો પ્રયત્ન કરેલ છે. આ વિદ્યાની સાધનાથી અનેક કલાકારોએ ઉચ્ચ સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે. સંગીત કલાએ સામાન્ય કલા નથી, પરંતુ ઈશ્વરને પામવાની અને સંસ્કારનું સિંચન કરવાની ઉત્તમ કલા છે. એ આ એકમમાં જોવા મળે છે. વિદ્યાર્થીઓ આ એકમના અભ્યાસથી ભારતના મહાન સંગીત સાધકોનું જીવનચરિત્ર વાંચીને પ્રેરણા મેળવશે અને ભવિષ્યમાં તેમને સારા અને ઉચ્ચ કલાકાર બનવાની પ્રેરણા મળશે એ હેતુ આ એકમમાં જોવા મળશે. આ એકમ દ્વારા સ્વ. પંડિત વિષ્ણુદિગંબરજી, સ્વ. ઉસ્તાદ ફૈયાઝખાં તથા સ્વ. પંડિત આદિત્યરામજી જેવા મહાન સંગીત સાધકોના જીવન દ્વારા વિદ્યાર્થીઓને પ્રેરણા મળશે.

(1) સ્વ. પંડિત વિષ્ણુ દિગંબર પલુસ્કરજી

પલુસ્કરજીનો જન્મ તા. 18-8-1872 શ્રાવણી પૂર્ણિમાને દિવસે કુરુંદવાડ જિલ્લાના બેલગાંવ ગામમાં થયો હતો. તેમના પિતા દિગંબર ગોપાલ એક પ્રસિદ્ધ કીર્તનકાર હતા. માતાનું નામ ગંગાદેવી હતું. બાળપણમાં ફટાકડા ફોડતાં અકસ્માત નડતાં તેમની આંખો નબળી પડી તે કારણે શાળાનું શિક્ષણ મેળવી શક્યા નહીં. તેમના પિતાએ તેમને સંગીતની તાલીમ માટે તે વખતના પ્રસિદ્ધ ગાયનાચાર્ય મિરજના પંડિત બાલકૃષ્ણ બુવા ઈચલકરંજીકર પાસે મોકલ્યા. વિષ્ણુ દિગંબરનો કુદરતી અવાજ સારો ન હોવા છતાં ખૂબ ખંતથી અને ધીરજથી દિવસના 14 થી 18 કલાક મહેનત કરી અવાજને ગાવા યોગ્ય બનાવ્યો. અંગ્રેજી શાસનને પરિણામે ભારતીય સંગીતની અવદશા થઈ હતી. સભ્યસમાજ સંગીતથી દૂર રહેતો હતો. વિદ્યા પ્રાપ્ત કર્યા પછી સંગીતના પ્રચાર-પ્રસાર અર્થે ઈ.સ. 1896થી હિંદુસ્તાનના લગભગ બધા મુખ્ય શહેરોમાં કાર્યક્રમો આપી, એક ગાયક તરીકે નામના મેળવી, પહેલા સતારામાં, પછી વડોદરામાં ખૂબ માન મળ્યું. વર્તમાનપત્રોમાં પ્રશંસા થઈ. જૂનાગઢ કાઠિયાવાડ ગયા ત્યારપછી પંજાબ, 1897માં ગ્વાલિયર, મથુરા થઈ હાથરસ, અલીગઢ, દિલ્હી થઈને 1898માં જલંધર ગયા. રસ્તામાં અનેક સંગીત વિદ્વાનો મળ્યા. જલંધરથી અમૃતસર, લાહોર,

કાશ્મીર, રાવલપિંડી થઈને ભરતપુર પાછા આવ્યા. સંગીત કલા અને કલાકાર પ્રત્યે લોકોને આકર્ષિત કર્યા. ઈ. સ. 1901માં લાહોરમાં અને ઈ. સ. 1908માં મુંબઈમાં 'ગાંધર્વ મહાવિદ્યાલય' ની સ્થાપના કરી. 1904માં વિદ્યાલયનું મકાન બાંધ્યું, ત્યાં શિક્ષણના ક્ષેત્રમાં નવા નવા પ્રયોગો કર્યા. નવી સ્વરલિપિ શોધી. ગીતના શૃંગાર રસના ખરાબ શબ્દોને બદલી ભક્તિરસના સુંદર શબ્દો રાખ્યા. ગીતના શબ્દોમાં પરિવર્તન કર્યું. સંગીતની સ્વરલિપિમાં 40 પુસ્તકો લખ્યાં અને છપાવ્યાં. સંગીત બાલ બોધ પહેલું પુસ્તક બે ભાષામાં છપાવ્યું. ત્યારબાદ બીજા સંગીત બાલબોધ, સંગીત તત્ત્વદર્શક, ભજનામૃત, લહરી, અલંકાર, રાગપ્રવેશ, ટપ્પા ગાયન, બાલપ્રકાશ વગેરે પુસ્તકો લખ્યાં. છાત્રાલય સાથેની સંગીતશાળા હોવાથી મફત શિક્ષણ, ભોજન અને રહેવાની વ્યવસ્થાને કારણે સન્નિષ્ઠ, સદાચારી અને સંસ્કારી શિક્ષકો તૈયાર કર્યા, તેમના શિષ્યોએ ભક્તિરસનાં પદોને શાસ્ત્રીય ઢાળમાં બેસાડી સંસ્કારી કુટુંબોને સંગીતમાં રસ લેતા કર્યા. પંડિતજી ગ્વાલિયર ઘરાનાના હતા. ખ્યાલગાયનમાં આલાપચારીનું અંગ હતું. તેમની રાગ રજૂઆત મધુર અને આકર્ષક હતી. સ્વર અને લય પર અદ્ભુત પ્રભુત્વ હતું. વિવિધ તાનો અને બોલતાનોનો અભ્યાસ હતો. તેમણે અનેક શ્રેષ્ઠ કલાકારો તૈયાર કર્યા જેમાં પં. ઓમકારનાથ ઠાકુર, પં. વિનાયકરાવ પટવર્ધન, પં. શંકર ગણેશ વ્યાસ, પં. નારાયણ મોરેશ્વર ખરે, પં. નારાયણ વ્યાસ, દત્તાત્રેય પલુસ્કર, પ્રો. બી. આર. દેવધર, વી. એ. કશાલકર, વી. એન. ઠકાર મુખ્ય છે. સન્ 1908માં પંડિતજી એ મુંબઈમાં ગાંધર્વ મહાવિદ્યાલયની એક શાખા ખોલી. લગભગ 15 વર્ષ સુધી વિદ્યાલયનું કાર્ય સારી રીતે ચાલતું રહ્યું. મકાન બનાવવા ખૂબ કર્જ કરવું પડ્યું. તે કર્જ ઘણા સમય સુધી આપી શક્યા નહીં. ફલસ્વરૂપ વિદ્યાલય બંધ થઈ ગયું. તેનાથી તેઓ ખૂબ નિરાશ થયા અને તેમનામાં સંસારમાંથી મન ઊઠી ગયું. તેઓ ગેરુઆ રંગનાં વસ્ત્ર પહેરવા લાગ્યા અને કાયમ 'રઘુપતિ રાઘવ રાજારામ' કહેવા લાગ્યા. ત્યાર પછી તેમને નાસિકમાં રામનામ આધાર આશ્રમની સ્થાપના કરી. રામાયણનું પારાયણ કરવામાં પોતાનો સમય વીતાવતા. તુલસીદાસની ચોપાઈઓ વિવિધ ઢાળમાં સ્વરબદ્ધ કરી. ઈ.સ. 21-8-1931ના રોજ ભારતીય સંગીતના ઉદ્ધારક અને ભક્તિ-સંગીતના પૂજારીનો જીવનદીપ

બુઝાઈ ગયો. તેમને 12 પુત્રો હતા તેમાંથી 11 પુત્રોનું મૃત્યુ બાલ્યાવસ્થામાં જ થયું અને ફક્ત 1 પુત્ર દત્તાત્રેય વિષ્ણુ પલુસ્કર 35 વર્ષ સુધી સંગીતની સેવા કરતા રહ્યા, સન્ ૧૯૫૫ વિજ્યાદશમીએ તેમનું પણ દેહાવસાન થઈ ગયું.

(2) સ્વ. ઉસ્તાદ ફૈયાઝખાં

ઉ. ફૈયાઝખાંનો જન્મ તા. 8-2-1881 ઉત્તરપ્રદેશના આગ્રા શહેરમાં રંગીલે ઘરાનામાં થયો હતો. કમનસીબે જન્મના 3-4 મહિના પહેલાં જ તેમના પિતાનું અવસાન થયું હતું. તેથી તેમનો ઉછેર અભ્યાસ, ભરણપોષણ વગેરે બધી જ જવાબદારી તેમના નાના ગુલામ અબ્બાસ ખાંને સંભાળી હતી. સંગીતનું શિક્ષણ તેમણે જ આપ્યું. તેમના પૂર્વજો અસલમાં હિંદુ વ્યવસાયી ગવૈયા હતા. ફૈયાઝખાંના પિતા 'રંગીલે' ઘરાનાના ગાયક હતા. આથી તેમને જન્મના સંસ્કાર 'રંગીલે' ઘરાનાના ઉપરાંત બચપણથી જ નાનાને ત્યાં આગ્રા ઘરાનાની તાલીમ મળી. તેમણે પોતાના ઘરાનાની વિદ્યા ઉપરાંત અન્ય ગાયકો પાસેથી ઠુમરી, ગઝલ વગેરેની તાલીમ મેળવી. ખાં સાહેબ ખ્યાલ, ધ્રુપદ, ધમાર, ઠુમરી, ટપ્પા, ગઝલ, કવ્વાલી વગેરે બધા જ ગાયનમાં કુશલ હતા. ખ્યાલમાં પણ ધ્રુપદ - ધમારના જેમ નોમતોમનો આલાપ કરતા. તેમની સ્વર લગાવવાની રીતથી આગ્રા ઘરાનાનો આભાસ થઈ જતો હતો. તેમની ગાયકીમાં ખૂબ રંગત હતી. બોલ-બનાવ અને બોલતાનમાં જે આગ્રા ઘરાનાની વિશેષતા છે, ખૂબ નિપુણ હતા. સ્વર, લય અને તાલ પર તેમનો પૂર્ણ અધિકાર હતો. તેમની તાનો

સ્પષ્ટ, સુંદર અને તૈયાર હતી. તે દરેક રાગ જુદા જુદા ઢંગથી ગાઈ શકતા. ફૈયાઝખાં કિશોરાવસ્થાથી જ સારું ગાઈ શકતા હતા. દરેક જગ્યાએ તેમનો પ્રભાવ ખૂબ પડતો. તે સમયના મૈસૂરના નરેશ ગાયક આપના ગાયનથી ખૂબ પ્રભાવિત થયા. તેમને 1906માં એક મેડલ અને સન્ 1911માં 'આફતાબે મૌસીકી'ની ઉપાધિ આપી. વડોદરા મહારાજા સયાજીરાવની વર્ષગાંઠ ઉપર ફૈયાઝખાં વડોદરા પહોંચ્યા. તેમના ગાયનથી સયાજીરાવ ખૂબ પ્રભાવિત થયા અને પોતાના દરબારમાં નિયુક્ત કરી લીધા. ત્યારથી અંતકાળ સુધી બીજા રાજ્યોમાં સારી નોકરી માટે આમંત્રણો મળતાં હોવા છતાં તેમણે વડોદરા છોડ્યું નહીં અને ગુજરાતને પોતાનું કાર્યક્ષેત્ર બનાવી અનેક શિષ્યો તૈયાર કર્યાં. ખાં સાહેબ સંગીત શીખવવામાં ખૂબ ઉદાર હતા. વિદ્યાર્થીઓને સંગીત શિક્ષણ ઉપરાંત, રહેઠાણ, પોશાક, ભરણપોષણની જવાબદારી પોતે જ સ્વીકારતા. આમ ખાં સાહેબ એક જીવંત સંસ્થા હતા. તેમના મુખ્ય શિષ્યોમાં પંડિત એસ. એન. રાતાંજનકર, ઉસ્તાદ ગુલામરસુલખાં, ઉ. શરાફત હુસેનખાં, ઉ. લતાફત હુસેનખાં, ઉ. આતાહુસેનખાં, સ્વામી વલ્લભદાસ, દિલીપચંદ્ર બેદી, નરેન્દ્રરાય શુક્લ, કે. એલ. સાયગલ, સોહનસિંઘ વગેરેને ગણાવી શકાય. તેમણે 'પ્રેમ પિયા' ઉપનામથી ઘણી રચનાઓ સંગીતને આપી છે. સ્વર અને સાહિત્ય બંને પર સંપૂર્ણ અધિકાર ધરાવતા. આથી તેમની રજૂઆતમાં સમાનતા અને આત્મવિશ્વાસના દર્શન થતા. 1915માં અખિલ ભારતીય પરિષદનું સૌપ્રથમ અધિવેશન વડોદરામાં ભરાયું ત્યારે તેમને રાગ રામકલી અને ભૈરવી રાગ ભાવવિભોર થઈને ગાયાં. દરબાર હોલમાં પધારેલા રાજા-મહારાજાઓ, દિવાનો, બૌદ્ધિકો, ઉપરાંત સામાન્ય સ્થિતિના સ્ત્રીપુરુષો સ્તબ્ધ થઈ ગયા. તેમનામાં 'હું' પદ નહોતું. વડોદરાના રાજ્યગાયક તરીકે પોતાની ફરજ બજાવતાં ખાં સાહેબે ગુજરાતને પોતાનું કાર્યક્ષેત્ર બનાવ્યું. આ જવાબદારી નિભાવતાં આવા ઉદાર દિલના સંગીત કલાગુરુ તા. 5-11-1950ના રોજ અવસાન પામ્યા. આજે પણ તેમનો પહાડી અને મધુર અવાજ, રાગ જૈજવંતીમાં 'મોરે મંદિર અબ લૌં નહિ આયે', રાગ જોગમાં 'આજ મોરે ઘર આયે', રાગ લલિતમાં નિબદ્ધ 'તરપત હૂં જૈસે જલ બિન મીન' તથા રાગ નટ બિહાગમાં 'ઝન ઝન ઝન પાયલ બાજે' સાંભળીએ છીએ.

(3) સ્વ. પંડિત આદિત્યરામજી

ઉત્તમ કોટિના ગાયક, મૃદંગવાદક અને શાસ્ત્રકાર તેમજ સંસ્કૃત અને આયુર્વેદમાં કુશળતા પ્રાપ્ત કરનાર એવા આદિત્યરામજીનો જન્મ ઈ.સ. 1819માં પ્રશ્નોરા નાગર કુટુંબમાં થયો હતો. આદિત્યરામજીના પિતા વૈકુંઠરાય મૂળ સૌરાષ્ટ્રના જામજોધપુર ગામના વતની હતા, પરંતુ જીવનનિર્વાહ માટે તેઓ જૂનાગઢમાં આવીને વસ્યા હતા. તેઓ સંસ્કૃતના પ્રકાંડ પંડિત, કવિ અને સંગીતપ્રેમી હતા. આદિત્યરામમાં જન્મજાત કવિત્વ, સંગીત અને વિદ્યાના સંસ્કાર હતા. તેમનો કંઠ સૂરીલો હોવાથી પિતાએ તેમને સંગીતનું પ્રાથમિક

શિક્ષણ આપ્યું. તેજસ્વી બુદ્ધિ, સ્મરણશક્તિ અને ગ્રહણ કરવાની શક્તિને લીધે તેમની સંગીતકલા ખીલવા લાગી. તેમની મધુર ગાયકીની વાત લોકજીભે ચઢીને જૂનાગઢ નવાબ બહાદુરખાનજીને કાને પહોંચી અને નવાબે તેમને સંગીત સાંભળવા બોલાવ્યા. ઈ.સ. 1827માં જૂનાગઢમાં નવાબ બહાદુરખાનજીનું રાજ્ય ચાલતું હતું અને તેઓ પોતે સંગીતના શોખીન હતા. એટલું જ નહિ જાણકાર પણ હતા. નવાબ સામે તેમણે સ્વર, લય અને તાલ પર કાબુ રાખીને એવા સૂર છોડ્યા કે નવાબ સાહેબ ખુશ થઈ ગયા. નવાબે તેમને નજરાણું આપીને નવાજ્યા. અને તેની સંગીતકલાને પ્રોત્સાહન આપ્યું. ઉપરાંત તેમને ઉસ્તાદ નન્નુમિયાં પાસે સંગીત શીખવાનો બંદોબસ્ત કરી આપ્યો. આ સમયે આદિત્યરામ ફક્ત 9 વર્ષના હતા. લખનૌના ઉસ્તાદ નન્નુમિયાં પાસેથી 8 વર્ષની સઘન તાલીમ લીધા બાદ આદિત્યરામ ગાવામાં ખૂબ નિપુણ બન્યા અને નવાબ બહાદુરખાને તેમને 17 વર્ષની નાની ઉંમરમાં જ રાજ્યગાયક બનાવી તેમનું સન્માન કર્યું. ખ્યાલ ગાયકી પર પ્રભુત્વ મેળવ્યા પછી પણ તેમણે સંગીતનો

સાથ ન છોડ્યો. એક વાર તેઓ ગાતા હતા ત્યારે તેમના ઘરે ગિરના એક સાધુ આવી ચડ્યાં અને મૃદંગ પર સંગત કરવા લાગ્યા. આ સાધુની મૃદંગ વગાડવાની તૈયારી જોઈને આદિત્યરામને મૃદંગ શીખવાની ઈચ્છા થઈ અને તેમણે આ સાધુને ગુરુ બનાવી થોડા વર્ષો મૃદંગ શીખ્યું, આમ થોડા વર્ષોમાં તો તેમણે મૃદંગ વગાડવાની કળા પણ આત્મસાત્ કરી લીધી. આ ઉપરાંત તેઓએ પંડિત ગટ્ટલાલના પિતા પંડિત ઘનશ્યામજી ભટ્ટ પાસેથી સંસ્કૃતના પાંચ મહાકાવ્યો, નાટકો અને ભાગવત વગેરે ગ્રંથોનું અધ્યયન કર્યું. આ ઉપરાંત તેમણે ઘનશ્યામજી પાસે હિંદી ભાષા અને હિંદી કાવ્યો શીખ્યા અને તેઓ હિન્દીમાં પણ કાવ્યો રચવા માંડ્યા. આમ સંગીતમાં તેઓ ઉત્તમ વાગ્યેયકાર બન્યા. આ ઉપરાંત તેમણે આયુર્વેદનો અભ્યાસ કરી તેમાં પણ નિપુણતા મેળવી.

17 વર્ષની વયે આદિત્યરામે પિતા ગુમાવ્યા. તેથી ઘરની આર્થિક જવાબદારી તેમના માથે આવી. તેમણે સંગીતને વ્યવસાય તરીકે અપનાવ્યું. પરંતુ તેમના આ નિર્ણયથી તેમના કુટુંબીજનો નારાજ થયા અને તેમણે આદિત્યરામનો તિરસ્કાર કર્યો. કારણ કે તે વખતે સંગીતકારનો ધંધો નીચી કક્ષાનો ગણાતો. પરિવારજનોના ખૂબ સમજાવ્યા પછી પણ તેઓ એકના બે ન થયા અને સંગીતને વળગી રહ્યા.

નવાબ બહાદુરખાન ઈ.સ. 1840માં અવસાન પામ્યા અને તેમના પુત્ર હામદખાન જૂનાગઢની ગાદીએ આવ્યા. હામદખાનને પણ સંગીતનો શોખ હતો એટલે તેઓ આદિત્યરામ પાસે સંગીત શીખવા લાગ્યા. ઈ. સ. 1841માં તેઓ જૂનાગઢ છોડી જામનગર આવ્યા. ત્યાં ધ્રુપદ-ધમાર ગાયકીના નિષ્ણાત એવા જામનગરની હવેલીમાં મહારાજ વ્રજલાલજી રહેતા હતા. આદિત્યરામને તેમણે પોતાની પાસે રાખી લીધા. વ્રજલાલજી પાસે બલરામજી નામના કુશળ સારંગીવાદક હતા, એટલે જામનગરમાં સંગીત ત્રિપુટી જામી પડી અને આદિત્યરામની સંગીત કીર્તિ બધે ફેલાતા તેમને જામનગરના મહારાજ જામસાહેબના જન્મદિવસે ગાવાનો મોકો મળ્યો. આદિત્યરામે તાનપૂરો લઈને તેમના મધુર કંઠે શુદ્ધસારંગ રાગ રજૂ કર્યો. આખી સભા આવા યુવાન અને આવા સૂરીલા આદિત્યરામનો અવાજ સાંભળી સ્તબ્ધ બની ગઈ. આ પ્રસંગ પછી જામસાહેબે ખૂબ માન-મરતબાથી આદિત્યરામને દરબારી સંગીતકાર બનાવ્યા. આ ઉપરાંત તેમણે ઈ.સ. 1846માં આદિત્યરામના લગ્ન પણ ધામધૂમથી કરાવી આપ્યા અને તેનો તમામ ખર્ચ જામસાહેબે ભોગવ્યો. જામસાહેબના મૃત્યુ પછી તેમના પુત્ર જામવિભાજી ઈ.સ. 1852માં ગાદીએ આવ્યા ત્યારે પણ તેમણે આદિત્યરામજીની બહુ દેખભાળ કરી અને વાર્ષિક ચાર હજાર કોરીનું સાલિયાણું બાંધી આપ્યું.

આદિત્યરામે જામનગરમાં સંગીતશાળા શરૂ કરી, આ ઉપરાંત હવેલીના મહારાજ વ્રજલાલજી સાથે સંગીતની યાત્રાએ નીકળ્યા અને અનેક સ્થળોએ સંગીતનું જ્ઞાન ફેલાવ્યું. જામનગરમાં પાછા ફરી તેમણે સંગીત ઉપર પુસ્તક લખવા માંડ્યું. જે ‘સંગીતાદિત્ય’ તરીકે આજે પણ સંગીતના અમૂલ્ય ગ્રંથ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે.

આદિત્યરામજીએ અનેક શિષ્ય તૈયાર કરી, ભારતીય સંગીતનો વારસો જાળવવામાં મદદ કરી. તેમના બંને પુત્રો કેશવલાલ અને લક્ષ્મીદાસ વઢવાણ રાજ્યના રાજ્યગાયક બન્યા અને તેઓએ પણ આદિત્યરામજીના સંગીત વારસાને જાળવી રાખ્યો. તથા ‘સૌરાષ્ટ્ર સંગીત નાટક અકાદમી’ તરફથી જ્યારે 1955માં આદિત્ય સંગીત મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો ત્યારે

તેઓએ કેશવલાલના શિષ્ય ભટ્ટ બળદેવજી તથા ચત્રભુજ રાઠોડે આદિત્યરામજીની પરંપરાનો ખ્યાલ આપ્યો હતો. આમ, આદિત્યરામજીની સંગીત ખ્યાતિ દુનિયાના ખૂણેખૂણે વ્યાપી ગઈ હતી. આમ બૈજુ પછી ગુજરાતને પોતાનો કહી શકાય તેવા મહાન સંગીતકાર આદિત્યરામજીને આજે પણ સૌ યાદ કરે છે.

આદિત્યરામના એક પુત્ર લક્ષ્મીદાસે ‘સંગીતાદિત્ય’ ગ્રંથને ગુજરાતી ભાષામાં પ્રકટ કરીને ગુજરાતી સંગીતકારોની સેવા કરી છે.

આવા પ્રખર ભાષાપંડિત, સંસ્કૃતના ધુરંધર વિદ્વાન, સંગીત શાસ્ત્રના રચયિતા અને મધુરકંઠના ઉત્તમ ગાયક આદિત્યરામ સંગીતના નભોમંડળમાં આદિત્યની જેમ અજવાળાં પાથરી 61 વર્ષની ઉંમરે ઈ.સ. 1880માં અસ્ત પામ્યા. સમગ્ર સૌરાષ્ટ્રમાં આદિત્યરામને સંગીતના આદિગુરુ માનવામાં આવે છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના જે જવાબ સાચા હોય તે વિકલ્પ પર ‘✓’ નિશાની કરો.

- (1) પંડિત વિષ્ણુ દિગંબર પલુસ્કરજી સંગીત કોની પાસે શીખ્યા ?
 (અ) ઉસ્તાદ ફૈયાઝખાં (બ) બાલકૃષ્ણભુઆ ઈચલકરંજીકર
 (ક) ડી. વી. પલુસ્કર (ડ) ઉસ્તાદ અબ્બાસખાં
- (2) ઉસ્તાદ ફૈયાઝખાં કયા કલાકાર તરીકે પ્રસિદ્ધ હતા.
 (અ) તબલાવાદક (બ) સંતૂરવાદક (ક) નૃત્યકાર (ડ) ટુમરી ગાયક
- (3) પંડિત વિષ્ણુ દિગંબર પલુસ્કરજીના શિષ્ય કોણ હતા ?
 (અ) પંડિત ઓમકારનાથ ઠાકુર (બ) ઉસ્તાદ લતાફત હુસેનખાં
 (ક) ઉસ્તાદ શરાફત હુસેન (ડ) ઉસ્તાદ ગુલામરસુલ
- (4) આદિત્યરામજીનો જન્મ કઈ સાલમાં થયો ?
 (અ) 1872 (બ) 1881 (ક) 1819 (ડ) 1875
- (5) પંડિત વિષ્ણુ દિગંબર પલુસ્કરજી કયા ઘરાનાના ગાયક હતા ?
 (અ) ગ્વાલિયર (બ) આગ્રા (ક) જયપુર (ડ) કિરાના
- (6) આદિત્યરામજી કયા વાદ્યમાં પ્રસિદ્ધતા ધરાવતા હતા ?
 (અ) વાયોલિન (બ) તબલા (ક) મૃદંગ (ડ) સિતાર
- (7) પંડિત નારાયણ મોરેશ્વર ખરેના ગુરુ કોણ હતા ?
 (અ) પંડિત ઓમકારનાથ ઠાકુર (બ) ઉસ્તાદ ફૈયાઝખાં
 (ક) પંડિત વિષ્ણુદિગંબર પલુસ્કરજી (ડ) પંડિત વિષ્ણુનારાયણ ભાતખંડેજી

* * *

8

જીવન અને શિક્ષણમાં સંગીત

પ્રસ્તાવના :

શિક્ષણમાં બુદ્ધિની કેળવણીની સાથે સાથે હૃદયની સંવેદના, સંસ્કાર અને ભાવનાઓનો પણ વિકાસ થવો જોઈએ, જે સંગીત દ્વારા પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. સંગીત એ શિક્ષણ અને જીવન સાથે સંકળાયેલું એક મહત્વપૂર્ણ પાસું છે. જેની મહત્તા આપણે હવે નિબંધરૂપે સમજીએ.

નિબંધ - 1

શિક્ષણમાં સંગીતનું મહત્વ :

જીવનમાં દરેક પ્રસંગે સંગીતનું મહત્વ છે, તેમ શિક્ષણમાં પણ સંગીતનું મહત્વ છે. શાળાશિક્ષણની શરૂઆતથી બાળમંદિરમાં બાળગીતો, જોડકણાં શીખવવામાં આવે છે. જોડકણાંમાં બુદ્ધિગમ્ય, પ્રેરણાત્મક વાતો સંગીતને સહારે ભણાવવામાં આવે છે. બાળગીતોમાં પણ કંઈક સંદેશ હોય છે. તેને પણ સંગીત દ્વારા અભિવ્યક્ત કરવામાં આવે છે, જેથી બાળકોમાં મસ્તી અને મનોરંજન દ્વારા માહિતીનું સિંચન થાય છે.

દુનિયાના લગભગ તમામ દેશોમાં શાળાકક્ષાએ સંગીતનું શિક્ષણ આપવામાં આવે છે. ડૉ. એની બેસન્ટ નામની એક યુરોપિયન મહિલાએ ભારતમાં સર્વપ્રથમ વાર શાળાઓમાં સંગીત-શિક્ષણની વિષય તરીકે શરૂઆત કરાવી. શ્રી રવિન્દ્રનાથ ટાગોરે પણ શાંતિનિકેતનમાં સંગીતશિક્ષણ ફરજિયાત બનાવ્યું. શિક્ષણમાં સંગીતને યોગ્ય મહત્વ આપવાથી વિદ્યાર્થીઓમાં-

- (1) કલાસૂઝ કેળવાય છે.
- (2) આપણો કલા-સંસ્કાર વારસો સચવાઈ રહે છે.
- (3) રાષ્ટ્રીય એકતાની ભાવના પણ કેળવાય છે. કારણ કે શાળા કક્ષાએ કોઈ ઊંચનીચ કે ધર્મના ભેદભાવ હોતા નથી. સર્વધર્મ પ્રાર્થનાનો હેતુ પણ એ જ છે.
- (4) વિદ્યાર્થીઓમાં રજૂઆતની નિર્ભયતા અને ખેલદિલીનું સિંચન થાય છે.
- (5) સંગીતકલાનો પ્રસાર થાય છે અને તેનો વ્યાપ વધે છે.

સામાન્ય એવી સમજણ છે કે સંગીતકાર, સંગીતશિક્ષક કે સંગીતના અન્ય કોઈ વ્યવસાયમાં પડવું હોય તો જ સંગીતની તાલીમ જરૂરી છે. આ માન્યતા યોગ્ય નથી. જીવનને સુંદર રીતે જીવવા સંગીતનું શિક્ષણ દરેક વ્યક્તિ માટે જરૂરી છે. બાળકના શારીરિક વિકાસ માટે વ્યાયામ, રમત-ગમત ઇત્યાદિ જરૂરી છે, તેવી જ રીતે તેના આત્માના ઘડતર માટે સંગીત અને અન્ય કળાઓનું શિક્ષણ આવશ્યક છે.

બાળકના જન્મ સાથે તેનું ઘડતર શરૂ થઈ જાય છે. આસપાસનું વાતાવરણ, કુટુંબના અન્ય બાળકો કે વડીલોનું બાળક પ્રત્યેનું વર્તન, બાળકના કાન પર પડતા ઘોંઘાટ કે મધુર નાદ ઇત્યાદિ દરેક વસ્તુનો પ્રભાવ બાળકના ચિત્ત પર અસરકારક રીતે પડતો હોય છે અને નાની ઉંમરમાં પડેલ આ સંસ્કાર બાળકના વિકાસમાં અગત્યનો ભાગ ભજવે છે.

વારસામાં કે બાલ્યાવસ્થાથી જ જે બાળકને સંગીતના સંસ્કારો મળ્યા નથી તે બાળકોમાં સંગીતનો રસ કે રુચિ ઉત્પન્ન થતાં ઘણો સમય લાગે છે. શિક્ષણ ત્યારે જ સફળ બને છે કે જ્યારે તે વિષયમાં રસ ઉત્પન્ન થાય. રસ ઉત્પન્ન થવા માટે સંપર્ક એ પાયાની વસ્તુ છે.

આજે સંગીત વિદ્યાલયો કે યુનિવર્સિટી સંચાલિત સંગીતની કોલેજોમાં સ્નાતક થવા વિદ્યાર્થીઓ દાખલ થાય છે, પરંતુ તેમાં સ્નાતક કક્ષાનું જ્ઞાન ઘણા ઓછા પ્રાપ્ત કરે છે, કારણ કે પાયામાં જે પ્રાથમિક ઘડતર થવું જોઈએ તેનો અભાવ હોય છે.

બાલમંદિરથી માધ્યમિક શાળા સુધી અન્ય શિક્ષણ સાથે સંગીતનું શિક્ષણ આપવું અત્યંત જરૂરી છે. શિખવાતા બધા વિષયો ઉચ્ચ કક્ષાના અભ્યાસ માટે વિદ્યાર્થીઓ લેતા નથી. તેવી રીતે સંગીતનું ઉચ્ચ કક્ષાનું શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરવા માટે ઓછા વિદ્યાર્થીઓ તૈયાર થશે, પરંતુ સંગીતની સામાન્ય સમજણ પ્રાપ્ત કરનાર વર્ગ વધતો જશે. આ પ્રકારનો સંગીતની સમજણ ધરાવતો વર્ગ જ સંગીતકળા અને કળાકારોને પ્રોત્સાહિત કરી શકે.

સંગીત દ્વારા પડેલ સંસ્કારો ભાવાત્મક એકતા અને શુદ્ધ ભાવો ઉત્પન્ન કરે છે. વિશાળ ભારતના જુદા જુદા પ્રાંતો અને જ્ઞાતિઓ વચ્ચેનાં ઘર્ષણો સંગીત અને અન્ય લલિત કળાઓ દ્વારા ટાળી શકાય. આજે સાંસ્કૃતિક એકતાની દેશને જરૂર છે અને તે માટે અન્ય શિક્ષણ સાથે સંગીતનું શિક્ષણ અગત્યનો ફાળો આપી શકે.

નિબંધ - 2

જીવનમાં સંગીતનું સ્થાન

સમગ્ર સૃષ્ટિની સંગીત વિના કલ્પના કરવી મુશ્કેલ છે. માનવજીવનની એક-એક ક્ષણ સંગીતમય છે. સંગીત એ ફક્ત રાગ, તાલ કે નૃત્ય નહીં, પરંતુ સંગીત એટલે જીવન.

આપણા હૃદયના ધબકારા નિયમિત લયબદ્ધ હોય છે. મનુષ્ય તેના જન્મથી મૃત્યુ પર્યંત સંગીત સાથે પ્રત્યક્ષ યા પરોક્ષ રીતે સંકળાયેલો છે. જન્મની વધામણી, નામકરણ, લગ્ન અને મૃત્યુ જેવા સારા-માઠા પ્રસંગોએ સંગીતની મહત્તા છે. સારા પ્રસંગે સંગીત દ્વારા ઉત્સાહ તથા આનંદ મળે છે. માઠા પ્રસંગે સંગીત દ્વારા સાંત્વના મળે છે. દરેક કોમ તથા ધર્મમાં સંગીત વણાયેલું છે. પરંતુ તેને પ્રસ્તુત કરવાની પદ્ધતિ અલગ અલગ હોય છે.

વિશ્વની ઉત્પત્તિ સાથે નાદની ઉત્પત્તિને સંબંધ છે. માનવજીવનના વિકાસ સાથે પશુ, પક્ષી અને કુદરતમાંથી ઉત્પન્ન થતા મધુર નાદોને માનવીએ ગ્રહણ કર્યા અને તેમાંથી આજના સંગીતનો વિકાસ થયો. પશુ-પક્ષી કરતાં માનવીનું જીવન અલગ છે. ફક્ત પોષણ અને જીવન જીવવાની નિરાંત ઉપરાંત, માનવીનું મન આનંદ તત્ત્વની શોધ કરતું રહે છે. આ આનંદતત્ત્વ કળા દ્વારા મળે છે, જેમાં સંગીતકળાનું સ્થાન સૌથી મોખરે છે. આર્થિક રીતે સધ્ધર એવી વ્યક્તિઓ પણ આનંદ અને શાંતિ માટે વ્યાકુળ બને છે. સંગીત દ્વારા મનને શાંતિ તેમજ આત્માને આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે.

ભારતીય સંગીતનો જન્મ ધર્મભાવનામાંથી થયો છે. ઓમકારના ધ્વનિ સાથે મનની વૃત્તિઓ આપોઆપ શાંત થવા માંડે છે અને નાદાનંદના અનુભવ સાથે માનસિક શાંતિ પ્રાપ્ત થાય છે. ધ્વનિનો આ આસ્વાદ મેળવવાનું ધ્યેય દરેક ધર્મમાં છે. આવી અસર ઉપજાવતું સંગીત આત્માની ઉન્નતિ કરે છે.

આપણે ત્યાં બધા જ લોકોને શાસ્ત્રીય સંગીત પસંદ આવે તેવું અશક્ય છે. પરંતુ, લોકસંગીત અને ફિલ્મી સંગીત તો પસંદ આવે જ છે. જુદી જુદી અવસ્થા દરમિયાન સંગીતની પસંદગી બદલાતી હોય છે. યુવાનીમાં ગઝલ, ફિલ્મીસંગીતનો પ્રભાવ વધુ જોવા મળે છે. જ્યારે વૃદ્ધાવસ્થામાં ભક્તિસંગીતનો પ્રભાવ વધુ જોવા મળે છે. નાના બાળકની વાત કરીએ તો તેને સૂવાડવા માટે માતા જ્યારે હાલરડું ગાય છે ત્યારે બાળક શાંતિથી સૂઈ જાય છે. શાળામાં દાખલ થાય ત્યારે જોડકણાં, બાળગીતો દ્વારા સંગીતને માણે છે. ઘરમાં પણ પૂજા-આરતી વખતે સંગીતનો ઉપયોગ થાય છે. મંદિર, ગુરુદ્વારા, દેરાસર, દેવળમાં પણ સંગીત અનિવાર્યપણે સાંભળવા મળે છે. આપણે પક્ષીઓનો કલરવ સાંભળીએ છીએ, તેમાં પણ સંગીત છે. વૈજ્ઞાનિક રીતે સિદ્ધ થયેલી બાબત છે કે સંગીત દ્વારા માનસિક તાણ, થાક દૂર થાય છે અને એક પ્રકારની સ્ફૂર્તિ મળે છે.

પશુઓમાં પણ સંગીતની અસર જોવા મળે છે. ગાયોને દોહતી વખતે સંગીત સંભળાવતાં તે વધુ દૂધ આપે છે, જે વૈજ્ઞાનિક પ્રયોગો દ્વારા સિદ્ધ થયું છે. માનવીના અસાધ્ય રોગો પણ સાધ્ય થયાના પ્રયોગો થયા છે. આપણા મહાન વૈજ્ઞાનિક સર ડો. જગદીશચંદ્ર બોઝે વનસ્પતિમાં જીવે છે એ બાબત ફૂલછોડને સંગીત સંભળાવીને સિદ્ધ કરી છે. ગાયન વખતે શ્વાસોચ્છ્વાસની ક્રિયાથી પ્રાણાયામ થાય છે, જેથી ફેફસાં મજબૂત બને છે. વાદ્ય વગાડવામાં અને નૃત્ય કરવામાં શરીરના વિવિધ સ્નાયુઓને કસરત મળે છે. સંગીતને વ્યવસ્થિત રીતે જો સાધ્ય કરીએ તો એક કલાકાર તરીકે કારકિર્દી બનાવી સમાજમાં નામના પણ મેળવી આર્થિક રીતે સદ્ધર થઈ પગભર થઈ શકાય છે.

આમ, સૃષ્ટિના તમામ જીવો માટે સંગીત જીવન સાથે સંકળાયેલું મહત્ત્વપૂર્ણ પાસું છે.

9

પ્રસિદ્ધ સંગીતકારો

પ્રસ્તાવના :

આ એકમ દ્વારા ગુજરાતના શાસ્ત્રીય સંગીત તથા સુગમ સંગીતના ખ્યાતનામ કલાકારો વિશે માહિતી મેળવીશું. જેમાં ગુજરાતના શાસ્ત્રીય સંગીતના કલાકારો જેવાં કે સ્વ. શ્રી રાવજીભાઈ પટેલ અને સ્વ. શ્રી આર. સી. મહેતા તથા સુગમ સંગીતના કલાકારો પૈકી સ્વ. શ્રી અવિનાશ વ્યાસ, સ્વ. શ્રી અજીત મરચન્ટ, શ્રી પુરુષોત્તમ ઉપાધ્યાય અને શ્રી જયદેવભાઈ ભોજકની સંગીતયાત્રા વિશે જાણીશું.

ગુજરાતના શાસ્ત્રીય સંગીતના પ્રસિદ્ધ કલાકારો

(I) સ્વ. શ્રી રાવજીભાઈ પટેલ

બૃહદ્ ગુજરાત સંગીત સમિતિના ભિષ્મપિતામહ તથા આદ્યસ્થાપક સ્વ. શ્રી રાવજીભાઈ હીરાભાઈ પટેલનો જન્મ 10 જૂન 1911માં ખેડા જિલ્લાના વાસદ ગામમાં થયો હતો. તેમના પિતાશ્રી હીરાભાઈ અને માતા શ્રીમતિ સુરજબા હતા. તેમના માતા-પિતાને ગીત-સંગીત તથા ભજનોનો ખૂબ શોખ હતો. તેથી જ રાવજીભાઈ પટેલને બાળપણથી સંગીતનો વારસો મળ્યો હતો. નાનપણમાં તેમણે ‘સવાઈ માધવરાવ’ નાટકમાં અભિનય સાથે પોતાનો સૂરીલો કંઠ આપીને લોકોની ખૂબ જ પ્રશંસા મેળવી હતી.

તેમણે સંગીતનું શિક્ષણ અમદાવાદ ખાતે ગુજરાત વિદ્યાપીઠમાં ‘સ્વ. પંડિત નારાયણ મોરેશ્વર ખરે’ પાસેથી લીધું હતું. તેઓ શ્રી ગુરુજીના પ્રિય શિષ્યોમાં સ્થાન પામ્યા હતા. તેઓએ ખંત અને સખત મહેનત કરી સંગીત પ્રવીણની સર્વોચ્ચ પરીક્ષા પાસ કરી હતી. 1957માં તેઓ ‘બૃહદ્ ગુજરાત સંગીત સમિતિ’ની સ્થાપના કરી જે આજે વટવૃક્ષ બનીને ખીલી રહી છે.

વડોદરા, બનારસ, ચંદીગઢ, મુંબઈ વગેરે સ્થળોની મ્યુઝિક કોલેજોમાં ‘પરીક્ષક’ તરીકેની અમૂલ્ય સેવાઓ આપી હતી. ‘આદિવાસી સંગીત’ અને ‘રાગ દર્શન’ શ્રેણીના સાત ભાગ તેઓએ લખ્યા હતા. ગુજરાતની નામાંકિત સંસ્થાઓ દ્વારા તેઓને ‘માનપત્ર’થી સન્માનિત કર્યા હતા. ગુજરાત સરકારે તેઓને ગુજરાતના શાસ્ત્રીય સંગીતના પ્રચાર અને પ્રસારના કરેલા શ્રેષ્ઠ કાર્યો માટે “ગૌરવ પુરસ્કાર”થી નવાજ્યા હતા.

તેઓના શિષ્યો પૈકીમાં શ્રી પંકજભાઈ પટેલ, શ્રીમતી શેફાલીબેન શાહ, શ્રીમતી નીનાબેન ઠાકોર, શ્રી પ્રકાશભાઈ શાહ વગેરે મુખ્ય હતા.

(II) સ્વ. પ્રો. આર. સી. મહેતા

પ્રો. આર. સી. મહેતાનું પૂરું નામ રમણલાલ છોટાલાલ મહેતા છે. જેઓ સુરતથી આવી વડોદરા વસ્યા હતા. સ્વ. પ્રો. આર. સી. મહેતા સંગીત વિદ્યા અને શાસ્ત્રના બહુશ્રુત જ્ઞાની પુરુષ હતા. ભારતીય સંગીત વિદ્યાની મ્યુઝિક કોલેજ જે હાલમાં ફેકલ્ટી ઓફ પરફોર્મિંગ આર્ટ્સના નામે વડોદરા યુનિવર્સિટીની સંસ્થાના તેઓ પ્રિન્સિપાલ અને ડીન પદ પર લાંબો સમય રહ્યા. આ પૂર્વે તેઓ ઓલ ઈન્ડિયા રેડિયોમાં ચં. ચી. મહેતા સાથે મુંબઈ વડોદરા તથા અમદાવાદમાં સેવાઓ આપેલી.

સંગીત ઉપરાંત, સૌંદર્યશાસ્ત્ર, સંગીતના સ્વરૂપનો તેમને ઊંડો અભ્યાસ હતો. તદુપરાંત નાટક અને ગુજરાતી સાહિત્યના

પણ જાણકાર હતા. સુગમ સંગીતમાં પણ તેઓએ ઊંડો રસ દાખવ્યો હતો. ભારતીય વિવિધ યુનિવર્સિટીઓના એક કમિટીઓમાં “સક્રિય સભ્ય” હતા. એમના જ્ઞાનથી પ્રભાવિત થઈને વિવિધ યુનિવર્સિટીઓએ, સંસ્થાઓએ ગુજરાત રાજ્યે એમનું બહુમાન કર્યું હતું. ‘સાયકોલોજી ઓફ મ્યુઝિક’ એ - સેઝ ઓન મ્યુઝીકોલોજી, ‘સ્ટડીઝ ઇન મ્યુઝીકોલોજી’ ‘મ્યુઝીકો ઓફ માયકોલોજી’ ‘ઓન મ્યુઝિક’ ‘દુમરી’ કંપોઝીશન ઇન ઇન્ડિયન મ્યુઝિક’ જેવા વિષયોના ગ્રંથોના તેઓ ‘સંપાદક’ હતા. ભારત સરકારે ‘પદ્મભૂષણ’ના એવોર્ડથી સન્માનિત કર્યા હતા.

ગુજરાતના સુગમ સંગીતના પ્રસિધ્ધ કલાકારો

(I) સ્વ. અવિનાશ વ્યાસ

સ્વ. અવિનાશ વ્યાસનો જન્મ 21 જુલાઈ, 1912ના રોજ અમદાવાદ શહેરમાં થયો હતો. 1940માં મુંબઈ મુકામે તેઓએ ઉસ્તાદ અલાઉદ્દીન ખાં સાહેબ પાસેથી શાસ્ત્રીય સંગીતની તાલીમ મેળવી હતી. એચ. એમ. વી. તથા યંગ ઇન્ડિયા રેકર્ડ કંપનીમાં તેઓએ વાદક તરીકે કામ કર્યું હતું. 1950 પછી તેઓ ગુજરાતી સુગમ સંગીતના સિતારા તરીકે ચમક્યા હતા. અવિનાશભાઈ વ્યાસ અંબાજી માતાજીના પરમ ભક્ત હતા. દર વર્ષે તેઓ અંબાજી યાત્રા ધામમાં મા અંબા માતાજીના દર્શને જતા હતા. ગુજરાતી ગીત-સંગીતમાં તેઓનું પ્રદાન અનન્ય ગણી શકાય. ગુજરાતી સંગીતના પર્યાય કહી શકાય એવા અવિનાશ વ્યાસ ગીતકાર, સંગીતકાર હતા. તેઓ 15000 જેટલાં બોલચાલની ભાષાથી માંડી ઉચ્ચ સાહિત્યિક ગીતોના રચયિતા હતા. તેમણે 175 જેટલી ગુજરાતી સહિત કુલ 250 ફિલ્મોમાં સંગીત આપ્યું હતું. તેઓએ 190 ફિલ્મોમાં 1217 ગુજરાતી ગીતોનું

સ્વરાંકન કર્યું હતું. ગુજરાતી ફિલ્મ ‘મંગલફેરા’નું ગીત ‘રાખના રમકડાં’ ભારતની અન્ય 18 ભાષામાં અનુવાદિત થયું તે ગૌરવપ્રદ ઘટના ગણી શકાય. ભારત સરકારે તેઓને ‘પદ્મશ્રી’થી સન્માન કર્યું હતું.

(II) સ્વ. અજીત મરચન્ટ

સ્વ. અજીત મરચન્ટનો જન્મ 15 ઓગસ્ટ, 1922ના રોજ મુંબઈમાં થયો હતો. તેમની ધર્મપત્નીનું નામ નિલમબેન હતું. અજીતભાઈ મૂળ તો નાટ્યકલાકાર હતા પણ 1945થી સંગીત ક્ષેત્રમાં આવ્યા. તેઓ ભારતીય સંગીતના કંપોઝર અને ડાયરેક્ટર હતા.

ગુજરાતી સંગીત જગતનો ચમકતો સિતારો એટલે સ્વ. શ્રી અજીત મરચન્ટ. તેઓ ખ્યાતનામ સંગીતકારની સાથે સાથે નાટ્યકલાકાર પણ હતા. તેઓ 1945થી સંગીત ક્ષેત્રે જોડાયા હતા. તેઓના પિતાશ્રી જાણીતા ‘કિમિનલ લોયર’ હતા અને સંગીતના ખૂબ શોખીન હોવાને કારણે અજિતભાઈને પણ સંગીત શીખવા પ્રોત્સાહિત કરતા.

શ્રી અજિત મરચન્ટે ભીંડીબજાર ઘરાનાના ગુરુશ્રી પંડિત શિવકુમાર શુક્લ પાસેથી તાલીમ મેળવી હતી. મુકેશ, આશા ભોંસલે, મોહંમદ રફી તથા જગજીતસિંહ જેવા કેટલાય ખ્યાતનામ કલાકારોએ તેમનાં સ્વરાંકનો ગાયાં છે. તેમણે ગુજરાતી, હિન્દી, મરાઠી સહિત લગભગ 250 અઢીસો નાટકોમાં સંગીતનું સંચાલન કર્યું હતું. ‘તારી આંખનો અફીણી...’, તથા ‘રામ ભજનની લગની લાગી...’ આ ગીતો ગુજરાતી ગીત-સંગીતના ઇતિહાસમાં ‘માઈલસ્ટોન ગીત’ બન્યા. મહારાષ્ટ્ર સરકારે તેઓને ગુજરાતી સાહિત્ય એકેડેમી એવોર્ડ 2007માં આપ્યો હતો.

(III) શ્રી પુરુષોત્તમ ઉપાધ્યાય

શ્રી પુરુષોત્તમ ઉપાધ્યાયનો જન્મ 15 ઓગસ્ટ, 1934ના રોજ ગુજરાતના ઉત્તરસંડા ગામમાં થયો હતો. તેઓનો પરિવાર ગરીબ અને સંસ્કારી હતો. નાનપણથી તેઓને સંગીતના ગીતો સાંભળવા ખૂબ ગમતાં હતા. શાળાએ ભણવા જતા ત્યારે પણ અભ્યાસ કરતાં રાગના અભ્યાસમાં વધુ રસ પડતો હતો. તેઓએ માત્ર છ વર્ષની ઉંમરે કવિશ્રી રઘુનાથ બ્રહ્મભટ્ટનું એક ગીત ‘સાધુ ચરણકમલ

ચિત્ત જોડ' ગાયું હતું. શ્રી દિલીપ ધોળકિયા તરફથી મળેલ પ્રોત્સાહન પુરુષોત્તમભાઈની સંગીતકળાના વિકાસ માટે પૂરક બન્યું. તેમની વિકાસયાત્રામાં શ્રી અવિનાશ વ્યાસનો સિંહફાળો ગણી શકાય. તેઓએ મુંબઈમાં સંગીત શિક્ષક શ્રી નવરંગ નાગપુરકર પાસેથી શાસ્ત્રીય સંગીતની પદ્ધતિસરની તાલીમ મેળવી હતી. સુગમ સંગીત તેમના રસનો વિષય હતો. ગુજરાતી સુગમ સંગીત માટે પુરુષોત્તમભાઈ ને અણમોલ ભેટ કહી શકાય. તેઓએ લત્તા મંગેશકર, મન્નાડે, મોહમ્મદ રફી જેવાં મહાન ગાયકો પાસે પોતાના સ્વરાંકિત ગુજરાતી ભાષાના ગીતો ગવડાવ્યા છે. સુગમ સંગીત ક્ષેત્રે પુરુષોત્તમ ઉપાધ્યાયે મધુર ગીતોની લહાણી કરીને ગુજરાતીને અનેક મધુર ગીતો આપેલ છે. તેઓને અનેક પારિતોષિકો અને પદવીઓથી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા છે.

ખ્યાતનામ ટુમરી ગાયિકા બેગમ અખ્તરે શ્રી પુરુષોત્તમ ઉપાધ્યાયના સ્વરાંકન કરેલ ગીતો ગાયા છે. ગુજરાતી સુગમ સંગીતની ધરોહર બની ચૂકેલા દિગ્ગજ કલાકાર શ્રી પુરુષોત્તમ ઉપાધ્યાયે છ દાયકામાં દેશ અને વિદેશમાં 10 હજારથી વધુ સુગમ સંગીતના કાર્યક્રમો આપ્યા છે. તેઓને ટોરેન્ટોમાં એશિયા કક્ષાનો એવોર્ડ મળ્યો હતો. ગુજરાતી સુગમ સંગીત ક્ષેત્રે તેઓનું યોગદાન એટલું છે કે તેમના વિના સુગમ સંગીતની કલ્પના કરવી અઘરી છે. તેમણે 60 જેટલી ગુજરાતી ફિલ્મોમાં સંગીત આપેલ છે. સ્વરાંકન કરેલા ગીતો પૈકી તેમણે “પાન-લીલું જોયું ને તમે યાદ આવ્યા...”, “મારી કોઈ ડાળખીમાં પાંદડા નથી...”, “દિવસો જુદાઈના જાય છે...” વગેરે આજે પણ લોકહૈયામાં વસ્યા છે.

ગુજરાત સરકારે “ગુજરાત ગૌરવ”, “કલા ગુર્જરી” અને “વિશ્વ ગુર્જરી” એવોર્ડથી તેઓને સન્માનિત કર્યાં છે.

(IV) શ્રી જયદેવભાઈ ભોજક

શ્રી જયદેવભાઈ વાસુદેવ ભોજકનો જન્મ 7 ડિસેમ્બર, 1929માં ઉત્તર ગુજરાતના સિદ્ધપુર ગામમાં થયો હતો. બાલશિક્ષણના પ્રણેતા શ્રી ગીજુભાઈ બધેકા પાસેથી બાલમંદિરનું શિક્ષણ મેળવ્યું હતું. 1935 થી 1945માં હાઈસ્કૂલ કક્ષાનું શિક્ષણ સોનગઢ ગુરુકુળમાં લીધું હતું. શામળદાસ કોલેજ, ભાવનગરમાં બી.એ. થયા હતા. સંગીતનું શિક્ષણ પોતાના પિતાશ્રી કે જેઓ ભાવનગરના રાજગાયક હતા. તેમની પાસેથી મેળવ્યું હતું. સંગીત વિશારદમાં પ્રથમ વર્ગમાં પાસ કરેલ. દાદા દલસુખરામ ઠાકોર, પિતા વાસુદેવભાઈ અને કાકા ગજાનનભાઈ પાસેથી સંગીતનું શિક્ષણ મેળવ્યું હતું. 1963થી 1987 સુધી નિમણૂકથી નિવૃત્તિ સુધી વડોદરાના ઓલ ઇન્ડિયા રેડિયોના “મ્યુઝિક પ્રોડ્યુસર” તરીકે રહ્યા હતા. જે તેઓની લોકચાહના હતી. આકાશવાણી દ્વારા સુગમ સંગીત શિક્ષણના પાઠો તેમણે બ્રોડકાસ્ટ કર્યા હતા. રેડિયો - સ્વર પરીક્ષા - સમિતિના સભ્ય તરીકે તેઓએ સેવા આપેલ છે. ગીત ગઝલ, ભજન, સુગમ સંગીતના અસંખ્ય ગીતોને સ્વરબદ્ધ કરી લોકભોગ્ય બનાવ્યા છે. સુગમ સંગીતના કાર્યક્રમો જેવા કે ભજન સંધ્યા, ગઝલ સંધ્યા, ગીત સંધ્યા વગેરે કાર્યક્રમો કરી ગુજરાતના ખ્યાતનામ અને ઉગતા કલાકારોને પ્રોત્સાહિત કર્યા છે.

સુગમ સંગીત શિક્ષણની 22 કેસેટો દ્વારા ઘરબેઠાં શીખી શકાય તેનું નિર્માણ કરેલ છે. રુસ્વા મઝલૂમીની ગઝલ ‘મદિરા’ નામની કેસેટ તથા મ. સ. વિશ્વ વિદ્યાલય વડોદરાના ગુજરાતી વિભાગના વડા કવિશ્રી રણજીતભાઈ પટેલ(અનામી)ની “ગીતા સુધા” તથા “અનામી ગીત” એમ બે કેસેટો તૈયાર કરી હતી. “કીર્તન કૌસ્તુભ” નામ વૈષ્ણવ સંપ્રદાયના હવેલી સંગીતના પદો શ્રી દ્વારકેશ લાલજીએ તેઓની પાસેથી તૈયાર કરાવ્યા છે. આનંદઘનના પદોની ચાર કેસેટ જૈન મુનિશ્રી આચાર્ય શીલચંદ્ર વિજયસુરીજી માટે તૈયાર કરેલ છે.

આમ, વડોદરા, ભાવનગર, ઊંજા, અંકલેશ્વર, મહેસાણા વગેરે સ્થળોએ સુગમ સંગીતના સ્ટેજ પ્રોગ્રામો કર્યા છે. તેઓએ કરેલાં ગીતોના સ્વરાંકનો આશિત દેસાઈ, મિતાલી મુખરજી, ભાવના નયન, રાજેન્દ્રભાઈ શાહ, કૃષ્ણકુમાર ગોસ્વામી, પ્રભાતદેવ

ભોજક, કવિતા કિષ્કમૂર્તિ, કર્ણાટક શાહ, નિશા પારધી વગેરે નામાંકિત કલાકારોએ ગાઈને લોકભોગ્ય બનાવ્યા છે. ગુજરાતમાં “સુગમ સંગીતની ઉત્ક્રાંતિ” હિન્દુસ્તાની સંગીતના મહિલા સંગીતકારો, દક્ષિણ ભારતીયના સંગીતકારો વગેરે સંગીતના પુસ્તકો તેમણે લખ્યા છે.

“ગુજરાતી સુગમ સંગીત ફાઉન્ડેશન” દ્વારા સંગીત સેવા એવોર્ડ તથા વડોદરા અને અન્ય શહેરોમાં એવોર્ડ અને શાલ ઓઢાડીને તેઓનું સન્માન કર્યું છે. 87 વર્ષની જૈફ વયે વડોદરામાં વિનામૂલ્યે સુગમ સંગીતનો ફેલાવો કરી રહ્યા છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના જવાબ આપો.

- (1) સ્વ. રાવજી પટેલનો જન્મ કઈ સાલમાં થયો હતો ?
- (2) સ્વ. આર. સી. મહેતાનો જન્મ કઈ સાલમાં થયો હતો ?
- (3) ‘આદિવાસી સંગીત અને ‘રાગ દર્શન’ શ્રેણીના સાત ભાગ કોણે લખ્યા હતા ?
- (4) પ્રો. આર. સી. મહેતાને ભારત સરકારે કયો એવોર્ડ આપ્યો હતો ?
- (5) ગુજરાત સરકારે સ્વ. રાવજી પટેલને શ્રેષ્ઠ કાર્યો માટે કયો એવોર્ડ આપ્યો હતો ?
- (6) સ્વ. અવિનાશ વ્યાસનો જન્મ કઈ સાલમાં થયો હતો ?
- (7) અજીતભાઈ મરચન્ટ મૂળ શેના કલાકાર હતા ?
- (8) શ્રી પુરુષોત્તમ ઉપાધ્યાયનો જન્મ કઈ સાલમાં થયો હતો ?
- (9) શ્રી જયદેવ ભોજકનો જન્મ કઈ સાલમાં થયો હતો ?

2. ગુજરાતના ખ્યાતનામ શાસ્ત્રીય સંગીતના કલાકારોનો સચિત્ર પ્રોજેક્ટ બનાવો.

- (1) સ્વ. શ્રી રાવજી પટેલ અને
- (2) સ્વ. આર. સી. મહેતા

3. ગુજરાતના સુગમ સંગીતના કલાકારોનો સચિત્ર પ્રોજેક્ટ બનાવો.

- (1) શ્રી અજીત મરચન્ટ
- (2) સ્વ. શ્રી અવિનાશ વ્યાસ
- (3) શ્રી જયદેવ ભોજક
- (4) શ્રી પુરુષોત્તમ ઉપાધ્યાય

* * *

વિભાગ 2 : ક્રિયાત્મક

1

સ્વરજ્ઞાન

પ્રસ્તાવના :

અલંકાર એ ગાયન અને વાદન શીખવા માટેનું પ્રથમ પગથિયું છે. સ્વરનું જ્ઞાન મેળવવા માટે તેમજ તાલ જ્ઞાન મેળવવા માટે અલંકારને જાણવા-સમજવા ખૂબ જ જરૂરી છે. શુદ્ધ, કોમળ અને તીવ્ર સ્વરોનું જ્ઞાન મેળવવા માટે અલંકાર શીખવા ખૂબ જ જરૂરી છે. આપેલા રાગોના અલંકારોની મદદથી શુદ્ધ અને વિકૃત સ્વરવાળા અલંકારો વિદ્યાર્થીઓ જાણે, તૈયાર કરી શકે એ દ્વારા સંગીતના સ્વરો અને રાગોનું પાયાનું જ્ઞાન મેળવી શકે તે આ એકમનો હેતુ છે.

(1) નીચે આપેલા અલંકારોને રાગ-ભૂપાલી અને રાગ દુર્ગામાં ગાવાનો અભ્યાસ :

રાગ - ભૂપાલી - અલંકાર

- (1) સારેગ, રેગપ, ગપધ, પધસાં
સાંધપ, ધપગ, પગરે, ગરેસા
- (2) સારેગપ, રેગપધ, ગપધસાં
સાંધપગ, ધપગરે, પગરેસા

રાગ - દુર્ગા - અલંકાર

- (1) સારેમ, રેમપ, મપધ, પધસાં
સાંધપ, ધપમ, પમરે, મરેસા
- (2) સારેમપ, રેમપધ, મપધસાં
સાંધપમ, ધપમરે, પમરેસા

(2) શુદ્ધ સ્વર, કોમળ સ્વર અને તીવ્ર સ્વરની ઓળખ કરવી અને બતાવવી :

મુખ્ય સ્વર “સારેગમપધનિ” સાત છે. આ સાત સ્વરોમાં સા અને પ સ્વર અચલ (અવિકારી) એટલે પોતાનું સ્વરૂપ બદલતા નથી. બાકી પાંચ સ્વર ‘રે ગ મ ધ નિ’ પોતાનું સ્વરૂપ બદલે છે. એટલે પોતાના નિયત સ્થાનથી નીચો અથવા ઉપર જાય છે. એટલે તેને ચલ (વિકારી) સ્વર કહે છે. પાંચ સ્વરમાંથી ચાર સ્વર ‘રે ગ ધ નિ’ કોમળ સ્વર અને એક સ્વર ‘મ’ તીવ્ર સ્વર કહેવાય છે. કોમળ સ્વરને ઓળખવા સ્વરની નીચે આડી લીટી કરવામાં આવે છે અને તે શુદ્ધ સ્વર કરતાં નીચો ગવાય છે. તીવ્ર સ્વરને ઓળખવા સ્વરની ઉપર ઊભી લીટી કરવામાં આવે છે અને તે શુદ્ધસ્વર કરતાં ઊંચો ગવાય છે. આ રીતે કુલ મળીને બાર સ્વર છે.

સા રે રે ગ ગ મ મ પ ધ ધ નિ નિ

‘સા’ સ્વર રે ગ મ પ ધ નિ આ છ સ્વરોનો ઉત્પાદક સ્વર છે. તેથી તે અચલ છે અને ‘પ’ ગણિતાનુસાર ‘સા’ સ્વરના અવાજથી સમપ્રમાણથી દોઢો ઊંચો છે. એટલે ‘સા’ સ્વરના અવાજમાં પૂર્ણરૂપથી સમ્મિલિત થઈ જાય છે અને ‘રે ગ મ ધ નિ’ સ્વર ‘પ’ સ્વરની જેમ સમપ્રમાણમાં સમ્મિલિત થતો નથી એટલે ‘પ’ સ્વર અચલ છે. સા અને શુદ્ધ રે વચ્ચે રે (કોમળ રીષભ) રે અને ગ શુદ્ધ સ્વર વચ્ચે ગ (કોમળ ગંધાર), મ અને પ શુદ્ધસ્વર વચ્ચે મ (તીવ્ર મધ્યમ), પ અને ધ શુદ્ધ સ્વર વચ્ચે ધ (કોમળ ધૈવત), ધ અને નિ શુદ્ધ સ્વર વચ્ચે નિ (કોમળ નિષાદ) હવે ગ - મ શુદ્ધ સ્વર અને ની - સાં શુદ્ધ સ્વર વચ્ચે એક પણ સ્વરનું અંતર નથી. સાથે જ છે.

(3) સ્વરસમૂહ દ્વારા અભ્યાસક્રમમાં આવતા રાગોની ઓળખ સમજાવવી :

1	-	પનિસાંધમપ, નિધપ, ગરેસા	-	પટટીપ
2	-	મપધપમ, સારેસા, મ	-	કેદાર
3	-	ધનિસામ, ગમધનિધ, મપધગ, રેસા	-	બાગેશ્રી

4	-	पमगमग, रेसा	-	बिहाग
5	-	गमधधप, गमरे रेसा	-	भैरव
6	-	रेमपसांधप, धमप, ग - रेसा	-	आसावरी
7	-	गमगसा, धनि सा म	-	मालकौंस
8	-	गमधनिरेसांनिध, मगरेसा	-	बागेश्री
9	-	ध - ध निनिसांसां, रेसां, निसांधप	-	भैरव
10	-	गमपनिसांनिधप, पमगमगरेसा	-	बिहाग
11	-	पगरेसां, रे निधप	-	आसावरी
12	-	गमध निसांनिधम	-	मालकौंस
13	-	सांनिधप, मधप, म	-	केदार
14	-	प, मप गमपनिसां, गरेसां	-	पट्टीप

स्वाध्याय

1. नीचे आपेल अलंकारने राग - मालकौंस तथा राग - भैरवमां गाओ.

- (1) सागम, गमध...
- (2) सागमध, गमधनि ...
- (3) सारेग, रेगम...
- (4) सारेगम, रेगमप...

2. नीचे लभेला स्वरसमूह परथी राग ओणभो.

- (1) साममप
- (2) गमपधपमगमरेसा
- (3) पनिसांधमप
- (4) सागमध, मगरेसा, नि धसा
- (5) म प ध नि ध प, गरेसा
- (6) म ध नि ध, मगसा
- (7) ग म धप, ग म रे सा

* * *

2

રાગજ્ઞાન

પ્રસ્તાવના :

રાગ પ્રત્યે અભિરૂચિ કેળવવા વિદ્યાર્થીઓને જુદા જુદા રાગોથી માહિતગાર કરી ગાયન અને વાદનના કૌશલ્યોનો વિકાસ કરી શકાય છે. શાસ્ત્રીય ગાયકીમાં આવતા છોટા ખ્યાલ, તરાના, ધ્રુપદ વગેરે ગીતપ્રબંધોનો અભ્યાસ કરવો આવશ્યક છે એના દ્વારા રાગના સ્વરોની સ્થિરતા, કલ્પના શક્તિનો વિકાસ, મૌલિક રાગલાપ અને તાનોના કૌશલ્યોમાં વૃદ્ધિ કરી શકાય છે.

આ ઉપરાંત વાદ્યસંગીતના વિદ્યાર્થીઓ માટે ગત અને રજાખાની ગતનો તાન-તોડા સહિત સમાવેશ કરેલ છે. જેના દ્વારા વિદ્યાર્થીઓને ક્રિયાત્મક પક્ષ તરફ અભિમુખ કરી શકાય.

(1) રાગ-બિહાગ

આરોહ : નિ સા ગ મ પ નિ સાં

અવરોહ : સાં નિ ધ પ, પ મ ગ મ ગ રે સા

પકડ : પ મ ગ મ ગ રે નિ સા

સ્વર વિસ્તાર : સા, નિ સા રે સા, નિ, પ નિ સા - - નિસા ગસા, રે સા નિ, પ નિ સા ગ રે નિ સા નિ સા ગ મ ગ - - સા મ ગ સા, નિ સા ગ મ, પ મ ગ મ ગ - - - રે નિ સા | સા ગ મ પ, પ મ ગ મ ગ - , ગ મ પ ધ ગ મ ગ - - , ગ મ પ નિ - - નિ ધ મ પ ગ મ ગ - ગ મ નિ ધ મ પ ગ મ ગ - , રે નિ સા | ગ મ પ નિ, નિ, નિ પ નિ સાં - - , સાં - નિ ધ મ પ - મ ગ મ પ નિ નિ સાં - - , સાં, નિ સાં રે સાં નિ - પ નિ સાં ગં સાં, પ નિ સાં રે નિ સાં રે સાં નિ - ધ મ પ - મ ગ મ ગ, ગ મ પ નિ સાં ગં સાં - રે નિ સાં - નિ પ ધ મ પ - મ ગ મ ગ, ગ મ પ ધ ગ મ ગ સા

રાગ-બિહાગ

સ્વર-માલિકા

તાલ-ત્રિતાલ (માત્રા-16)

સ્થાયી :

ગ	-	-	પમ	ગમ	ગરે	સાનિ	સા	ગ	મ	પ	નિ	સાં	નિ	ધપ	મપ	ગમ
પ	ધ	ગ	મ	ગ	-રે	સાનિ	સા	ગ	મ	ગ	મ	પ	મ	ગ	મ	ગ
×				2				0				3				
પ	નિ	સાં	ગં	રે	નિ	સાં	-	ગ	મ	પ	નિ	સાં	નિ	સાં	-	
ગ	-મ	પમ	ગમ	ગ	-રે	સાનિ	સા	સાં	-રે	સાં	નિ	સાં	પ	-ધ	પમ	પ
×				2				0				3				

રાગ-બિહાગ - છોટા ખ્યાલ

તાલ - ત્રિતાલ

(માત્રા - 16)

સ્થાયી :

અબ હું લાલન મૈંકા જુગ,
બિત ગયે તુમરે મિલન કો,
તરફ તરફ જિયરા તરસે રે ॥

અંતરા :

સાં	સાં	સાં	સાં	નિસાં	રેંસાં	નિ	નિ	પ	પ	સાં	-	સાં	સાં	સાં	સાં
પ	લ	ક	ન	લાડ	ડડ	ગ	ત	નિ	સ	બા	ડ	સ	ર	મો	હે
સાંરેં	સાંનિ	ધપ	મપ	ગમ	પમ	ગરે	સા	ગ	મ	ગ	મ	પ	નિ	સાં	રેં
પ્રાડ	ડડ	ડડ	ડડ	ડડ	ડડ	ડડ	ન	નિ	ક	સ્થો	ડ	જા	ડ	ડ	ત
×				2				0				3			

સ્થાયીના આલાપ :

સ્થાયીના દરેક આલાપ 'મેરો મન અટક્યો સુંદર શ્યામ' ગાઈને શરૂ કરવા.

1	ગ	-	-	મ	ગ	-	-રે	સા	સા	-	નિ	પ	-	નિ	સા	-
2	ગ	-	-	પમ	ગમ	ગરે	સાનિ	સા	ગ	-	-	સા	ગ	મ	પ	-મ
3	નિ	ધ	પ	-મ	ગમ	પમ	ગરે	સા	સા	મ	ગ	પ	-	મ	ગ	મ
4	ધ	ગ	-	મ	ગ	-રે	સા	-	ગ	મ	પ	નિ	સાં	નિ	-	પ
×					2				0				3			

અંતરાના આલાપ :

અંતરાના દરેક આલાપ 'નિસ બાસર મોંહે પલકન લાગત' ગાઈને શરૂ કરવા.

1	ગ	-	-	સા	ગમ	પનિ	સાં	-	સાં	નિ	ધ	પ	મ	પ	ગ	મ
2	પ	નિ	સાં	રેં	નિસાં	-	-	-	ગ	મ	પ	નિ	સાં	-	-	નિ
3	સાં	-નિ	ધપ	મપ	ગમ	પનિ	સાં	-	પ	નિ	સાં	ગં	-	રેં	નિ	રેં
×					2				0				3			

તાન :

દરેક તાન 'મેરો મન અટક્યો સુંદર શ્યામ' ગાઈને શરૂ કરવી.

1	નિનિ	ધપ	મપ	ગમ	પધ	ગમ	ગરે	સા	ગમ	ગમ	પમ	ગમ	પમ	ગમ	ગરે	સા
2	પનિ	સાંરેં	સાંનિ	ધપ	મપ	ગમ	ગરે	સા	ગમ	પનિ	ધપ	મપ	ગમ	પમ	ગમ	ગ
3	સાં	-નિ	ધપ	મપ	ગ-	-મ	ગરે	સા	ગંગ	રેંસાં	નિરેં	સાંનિ	ધપ	મપ	ગમ	પનિ
×					2				0				3			

રાગ બિહાગ

લક્ષણ ગીત

તાલ - ત્રિતાલ (માત્રા - 16)

સ્થાયી :

શુદ્ધ સુરનો મેલ કરે ગુનિ,
ગાવત રાગ બિહાગ,
ઓડવ સંપૂર્ણ કર માનત,
ઉપજત નિત અનુરાગ ॥

અંતરા :

વાદિ ગંધાર કરે સુર સહચર,
તાકો દેત નિખાદ,
રાત સમેં નિત દૂજે પહરમેં,
ગાવત સબ બડભાગ ॥

સ્થાયી :

સાં	-	સાં	સાં	નિ	નિ	પ	પ	ગ	મ	ગ	મ	પ	પ	નિ	-
મે	ડ	લ	ક	રે	ડ	ગુ	નિ	શુ	ડ	હ	સુ	ર	ન	કો	ડ
ગ	-	-	-	સા	-	-	સા	પ	-	ગ	મ	પ	-	ગ	મ
હા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ગ	ગા	ડ	વ	ત	રા	ડ	ગ	બિ
પ	પ	ગ	મ	ગ	-	સા	સા	નિ	-	પ	પ	નિ	-	સા	-
ર	ન	ક	ર	મા	ડ	ન	ત	ઓ	ડ	ડ	વ	સં	ડ	પૂ	ર
ગ	-	-	-	સા	-	-	સ	નિ	નિ	મ	પ	ગ	મ	પ	મ
રા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ગ	ઉ	પ	જ	ત	નિ	ત	અ	નુ
×				2				0				3			

અંતરા :

સાં	-	સાં	સાં	સાં	રેં	સાં	સાં	ગ	મ	ગ	મ	પ	-	નિ	નિ
રે	ડ	સુ	ર	સ	હ	ચ	ર	વા	ડ	દિ	ગં	ધા	ડ	ર	ક
પ	-	સાં	-	નિ	-	પ	પ	સાં	-	સાં	-	નિ	-	પ	પ
ખા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	દ	તા	ડ	કો	ડ	દે	ડ	ત	નિ
નિસાં	ગં	નિ	સાં	નિ	નિ	પ	-	ગ	મ	ગ	મ	પ	-	નિ	નિ
(દૂડ)	ડ	જે	પ	હ	ર	મેં	ડ	રા	ડ	ત	સ	મે	ડ	નિ	ત
(ગ)	-	-	-	સા	-	-	સા	પ	-	ગ	મ	પ	પ	ગ	મ
ભા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ગ	ગા	ડ	વ	ત	સ	બ	બ	ડ
×				2				0				3			

રાગ-બિહાગ

તરાના

તાલ - ત્રિતાલ (માત્રા - 16)

સ્થાયી :

દિર દિર ત ન ન ન ન દે રેના, ત દા રે ધની દીં તન દેરેના
ત ન ન ન દે રે ના, તનન નન નનન તારે દાની ॥

અંતરા :

ઉદાની દાની તદાની તદરે તદરે દાની, દીં તન દેરેના.
તનનન દેરેના, દેરેના દેરેના, દિર દિર તારે દાની ॥

સ્થાયી :

		ગ	મ	પ	સાં	નિ	ધ	મ	પ	ગ	મ
		દિર	દિર	ત	ન	ન	ન	ન	ન	દે	રે
ગ	- - મ	ગ	રે	સા	નિ	પ	- નિ	સા	ગ	રે	સા -
ના	ડ ડ ત	દા	રે	દા	ની	દીં	ડ	ત	ન	દે	રે ના ડ
પ	મ ગ મ	ગ	રે	સા	-	ગ	મ	પ	નિ	સાં	રેં નિ સાં
ત	ન ન ન	દે	રે	ના	ડ	ત	ન	ન	ન	ન	ન
સાં	- નિધ પ	મ	પ,								
તા	ડ રેડ દા	ડ	ની,								
×		2		0				3			

અંતરા :

				પ	પ	ગ	મ	પ	પ	નિ	સાં
				ઉ	દા	ની	દા	ની	ત	દા	ની
સાં	સાં સાં નિ	સાં	સાં	પ	- નિ	સાં	ગં	રેં	સાં	-	
ત	દ રે ત	દ	રે	દા	ની	દીં	ડ	ત	ન	દે	રે ના ડ
પ	મ ગ મ	ગ	રે	સા	-	સા	મ	ગ	પ	મ	ધ પ પ
ત	ન ન ન	દે	રે	ના	ડ	દે	રે	ના	દે	રે	ના દિર દિર
સાં	- નિધ પ	મ	પ,								
તા	ડ રેડ દા	ડ	ની,								
×		2		0				3			

રાગ-બિહાગ

ધ્રુપદ

તાલ - ચૌતાલ (માત્રા - 12)

સ્થાયી :

આત હોંગે આલી પ્યારે,
ભૂખન લારત નારે,
બેગ ઉઠ ધાવો પ્યારી,
હિયરા હુલસાત હૈ ॥

अंतरा :

इलनकी सेज करो,
सभी सब काम तजो,
इलनके इरस करो,
हमरे मन बात है ॥

स्थायी :

नि	-	प	ग	-	म	प	ग	म	ग	-	सा
आ	उ	त	डों	उ	गे	आ	उ	ली	प्या	उ	रे
नि	-	प	नि	सा	-	सा	सा	म	ग	-	सा
भू	उ	भ	न	ला	उ	र	त	उ	ना	उ	रे
नि	सा	सा	ग	-	म	प	-	नि	नि	सां	सां
बे	उ	ग	उ	उ	उ	धा	उ	वो	प्या	उ	री
सां	नि	प	-	ग	म	प	ग	म	ग	-	सा
छि	य	रा	उ	हु	ल	सा	उ	त	है	उ	उ
×		0		2		0		3		4	

अंतरा :

ग	-	म	प	नि	नि	सां	-	सां	सां	सां	-
इ	उ	ल	न	उ	कि	से	उ	ज	क	रो	उ
सां	सां	-	नि	-	प	प	-	सां	सां	नि	प
स	भी	उ	स	उ	भ	का	उ	म	त	जो	उ
प	-	गम	ग	-	सा	ग	म	प	नि	सां	-
इ	उ	(लउ)	न	उ	के	इ	र	स	क	रो	उ
सां	गं	(नि)	-	प	(गम)	प	ग	म	ग	-	सा
ह	म	रे	उ	म	(नउ)	ला	उ	त	है	उ	उ
×		0		2		0		3		4	

राग-बिडाग

ताल - त्रिताल (मात्रा - 16)

गत (वितत् वाद्य माटे)

स्थायी :

नि	सा	ग	म	प	प	नि	नि	सां	-	नि	प	ग	म	ग	-
ग	म	प	सां	नि	-	प	-	ग	म	प	म	ग	-	सा	-
0				3				×				2			

अंतरा :

ग	म	प	नि	सां	-	सां	-	नि	सां	नि	प	निसां	रेंसां	नि	-
सा	प	म	प	ग	म	ग	-	ग	म	प	म	(ग)	(-सा)	-	-
0				3				×				2			

તાનો (સમથી વગાડવી)

(1)	નિસા	ગમ	પનિ	સાં	સાંનિ	ધપ	મગ	રેસા
(2)	ગમ	પનિ	સાંગં	રેંસાં	સાંનિ	ધપ	મગ	રેસા
(3)	નિસા	ગમ	સાગ	મપ	ગમ	પમ	ગરે	સા
(4)	નિનિ	ધપ	ગમ	પનિ	સાંનિ	ધપ	મગ	રેસા
(5)	ગંગં	રેંસાં	નિનિ	ધપ	સાંનિ	ધપ	મગ	રેસા
	x				2			

રાગ-બિહાગ (તત્ વાદ્ય સિતાર માટે)

તાલ-ત્રિતાલ (માત્રા - 16)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
						સા	નિ	સા	મમ	ગ	પ	-	નિ	ધ	સાં
						દા	રા	દા	દિર	દા	રા	ડ	દા	રા	દા
નિ	-	-	પ	મ	પ	ગમ	ગ	મ	પપ	ધ	મ	ગ	રે	સા	નિ
દા	ડ	ડ	રા	દા	રા	દિર	દા	દા	દિર	દા	રા	દા	રા	દા	રા
પ	પૂપ	નિ	સા	રે	સા	નિ	સા	સા	મમ	ગગ	મમ	ગ-	ગરે	-રે	સા
દા	દિર	દા	રા	દા	રા	દા	રા	દા	દિર	દિર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દા
ગમ	પધ	ગ	મ	ગ	રે	સા	નિ	સા	મમ	ગ	પ	-	નિ	ધ	સાં
દિર	દિર	દા	રા	દા	રા	દા	રા	દા	દિર	દા	રા	ડ	દા	રા	દા
x				2				0				3			

અંતરા :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ગ	મમ	પપ	નિ	-	નિ	સાં	સાં	સાં	ગંગં	ગંગં	મંમં	ગં-	ગંરે	-રે	સાં
દા	દિર	દિર	દા	ડ	રા	દા	રા	દા	દિર	દિર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દા
ગ	મમ	પપ	નિ	-	ધ	પ	મ	ગ	મમ	ગગ	મમ	ગ-	ગરે	-રે	સા
દા	દિર	દિર	દા	ડ	રા	દા	રા	દા	દિર	દિર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દા
ગમ	પધ	ગ	મ	ગ	રે	સા	નિ	સા	મમ	ગ	પ	-	નિ	ધ	સાં
દિર	દિર	દા	રા	દા	રા	દા	રા	દા	દિર	દા	રા	ડ	દા	રા	દા
x				2				0				3			

	1	2	3	4	5	6
(1)	सांनिनि	धप	मप	गम	गरेरे	सासा
(2)	पनिनि	सांनि	धप	निध	पमम	गरे
(3)	पनिनि	सांगं	रेसां	निप	पमम	गरे
(4)	गमम	पनि	सांनि	धप	मगग	रेसा
(5)	सागग	मप	निसां	निध	पमम	गरे

(2) राग-बागेश्री

आरोह : नि सा ग म ध नि सां
 अवरोह : सां नि ध, म प ध म ग, म ग रे सा
 पकड : नि ध नि सा, म ग रे सा
 स्वर विस्तार : सा - - - नि - - - नि - - - सा, सा - - - नि ध नि सा - -
 नि सा रे सा - - - नि ध नि सा - - - म - - - ग रे सा, ध नि सा रे ग रे
 सा नि ध नि सा, सा ग म ध म, म ग रे सा, सा ग म ध, म ध नि ध,
 म प ध, म ग रे सा सा - - - म - - - नि - - - ध, म ग रे सा
 ग म ध नि सां - - - नि ध सां - - - , ध नि सां रे सां, ध नि सां गं
 रे सां, नि सां रे सां, नि - - - गं रे - सां - - - , ध नि रे सां नि ध, म ध
 नि रे सां, म ध नि गं रे सां - - - , सां नि ध, म प ध म ग, म ग रे सा

राग बागेश्री

स्वर मादिका

ताल - त्रिताल (मात्रा - 16)

स्थायी :

सा - म -	ग - म ध	नि ध म ग	रे सा ध नि
म नि ध म	ग रे सा -	नि ध नि सां	रे सां नि ध
×	2	0	3

अंतरा :

नि सां रे सां	नि सां नि ध	ग म ध नि	सां नि सां -
नि सां नि ध	म ग म ध	ध नि सां मं	गं रे सां -
×	2	0	3

રાગ બાગેશ્રી

છોટા ખ્યાલ

તાલ - એકતાલ (માત્રા - 12)

સ્થાયી :

જાઓ જાઓ હમ્ને ના સતાઓ
માનો માનો શ્યામ ॥

અંતરા :

જાની જાની તુમરી બતિયાં
દૂંગી અબ મૈં લાખ ગારિયાં
છોડ ડગરિયા મોહનિયાં ॥

સ્થાયી :

મ	ગ	રે	સા	સા	સા	સાંનિ	સા	રેસા	નિ	ધ	નિ
જા	ઓ	જા	ઓ	હ	મે	ના	ડ	સડ	તા	ડ	ઓ
સા	મ	-	ધ	પધ	સાંનિ	ધ	-	મ	ગ	રે	સા
મા	નો	ડ	મા	ડડ	નો	શ્યા	ડ	ડ	ડ	મ	ડ
×		0		2		0		3		4	

અંતરા :

ગ	મ	ધ	નિ	સાં	સાં	સાં	-	નિ	ધ	સાં	-
જા	ની	જા	ની	તુ	મ	રી	ડ	બ	તિ	યાં	ડ
નિ	સાં	ગં	રેં	સાં	સાં	નિસાં	રેં	રેસાં	નિ	ધ	ધ
દૂં	ડ	ગી	અ	બ	મૈં	લાડ	ડ	ખડ	ગા	રિ	યાં
મગ	મ	નિધ	સાંનિ	સાં	સાં	ધનિ	સાંનિ	ધપ	મગ	રેસા	નિસા
છો	ડ	ડ	ડ	ગ	રિ	યાડ	ડડ	મોડ	હડ	નિડ	યાંડ
×		0		2		0		3		4	

રાગ - બાગેશ્રી

છોટા ખ્યાલ

તાલ-ત્રિતાલ (માત્રા-16)

સ્થાયી :

બહુગુન કામ ન આવે સજની,
જબ લગ કરમ ન જાગે ॥

અંતરા :

જગત સુની હૈ બાત રંગીલે,
રૂપ જોબન ગુન ભરો હી રહતે,
હિન ભાગન કે આગે ॥

સ્થાયી :

ગ	-	રે	સા	રે	રે	સા	-	સાં	સાં	નિ	નિ	ધ	મ	મપ	ધપ
આ	ડ	વે	ડ	સ	જ	ની	ડ	બ	હુ	ગુ	ન	કા	ડ	મડ	નડ
મધ	નિસાં	ધનિ	સાં	નિધ	પમ	ગરે	સા	સા	સા	મ	મ	ગ	મ	ધ	મ
જાડ	ડડ	ડડ	ડ	ગેડ	ડડ	ડડ	ડ	જ	બ	લ	ગ	ક	ર	મ	ન
×				2				0				3			

અંતરા :

નિ	સાં	રેં	સાં	નિ	રેંસાં	નિ	ધ	ગ	મ	ધ	નિ	સાં	-	સાં	-
બા	ડ	ત	રં	ગી	ડડ	લે	ડ	જ	ગ	ત	સુ	ની	ડ	હૈ	ડ
ગ	ગ	રે	સા	રે	રે	સા	-	ધ	-	ધ	પધ	નિ	નિ	ધ	ધ
ભ	રો	ડ	હી	ર	હ	તે	ડ	રૂ	ડ	પ	જોડ	બ	ન	ગુ	ન
નિ	નિ	ધ	-	મધ	નિસાં	ધનિ	સાં	ધ	નિ	સાં	મંગ	રેં	રેં	સાં	-
આ	ડ	ડ	ડ	ગેડ	ડડ	ડડ	ડ	હિ	ન	ભા	ડડ	ગ	ન	કે	ડ
×				2				0				3			

સ્થાયીના આલાપ :

સ્થાયીના દરેક આલાપ 'બહુ ગુન કામ ન આવે સજની' ગાઈને શરૂ કરવા.

1	મ	-	ગ	-	રેગ	મગ	રે	સા	સા	-	-	-	નિ	ધ	સા	-
2	મ	-	પ	ધ	ગ	-	રે	સા	નિ	સા	મ	-	ગ	મ	ધ	-
3	મ	ધ	નિ	ધ	મ	ગ	રે	સા	સા	ગ	મ	ધ	નિ	-	ધ	-
4	મધ	નિસાં	નિ	ધ	મગ	મગ	રે	સા	ગમ	ધનિ	સાં	-	નિ	ધ	સાં	-
×					2				0				3			

અંતરાના આલાપ :

અંતરાના આલાપ 'જગત સુની હૈ બાત રંગીલે' ગાઈને શરૂ કરવા.

1	મધ નિસાં ધનિ સાં	રેં - સાં -	સાં - - -	નિ ધ સાં -
2	મં ગું રેં સાં	રેંસાં નિધ સાં -	ગું - - -	રેં - સાં -
×		2	0	3

તાન : દરેક તાન 'બહુ ગુન કામ ન આવે સજની' ગાઈને શરૂ કરવી.

1	રેંરેં સાંનિ ધનિ સાંનિ	ધપ મગ મગ રેસા	મગ મગ રેસા નિસા	સાંનિ ધપ મગ રેસા
2	ગુંરેં સાંનિ ધનિ સાંનિ	ધપ મગ રેસા નિસા	મધ નિસાં ધનિ સાંરેં	ગુંરેં સાંનિ ધનિ સાંમં
×		2	0	3

રાગ-બાગેશ્રી

લક્ષણગીત

તાલ ઝપતાલ (માત્રા-10)

સ્થાયી :

ગાવો બાગેસરી, મૃદુ લગત સુર ગની,
ખરહરપ્રિય ઠાઠ, તીવર કરત ધરી ॥

અંતરા :

મધ્યમ કરે જાન, સમવાદી સા માન,
પંચમ કરે અલ્પ, મધ નિધમ ફા રેરેસા ॥

સ્થાયી :

મ ગ	રે સા -	નિ ધ	સા સા -
ગા ડ	વો બા ડ	ગે ડ	સ રી ડ
સા સા	મ મ મ	મ મ	પ ગ -
મૃ દુ	લ ગ ત	સુ ર	ગ ની ડ
મ ગ	મ નિ ધ	સાં સાં	રેં સાં સાં
ખ ર	હ - ર	પ્રિ ય	ઠા ડ ઠ
સાં -	ધ નિ ધ	મ મ	પ ગ -
તી ડ	વ ર ક	ર ત	ધ રી ડ
×	2	0	3

અંતરા :

મ	ગ	નિ	ધ	નિ	સાં	-	સાં	-	સાં
મ	ડ	ધ્ય	મ	ક	રે	ડ	જા	ડ	ન
નિ	સાં	રેં	-	સાં	નિ	સાં	નિ	-	ધ
સ	મ	વા	ડ	દી	સા	ડ	મા	ડ	ન
ધ	-	નિ	નિ	ધ	ગ	-	રે	-	સા
પં	ડ	ચ	મ	ક	રે	ડ	અ	ડ	લ્પ
રે	સા	નિ	ધ	નિ	સા	-	મ	મ	ગ
મ	ધ	નિ	ધ	મ	પ	ગ	રે	રે	સા
×		2			0		3		

રાગ - બાગેશ્રી

તરાના

તાલ - ત્રિતાલ (માત્રા-16)

સ્થાયી :

ત ઉદતન દીં તદીંતદીં, દરેના
તદરેદાની દીંત દીંતનન દીં ॥

અંતરા :

તદરે દાની દેની દેની દીં દીં
ત તદરેદાની દેર્ના દેર્ના દીં,
તનનનન દેર્ના દેર્ના દીં દીં ॥

સ્થાયી :

સાં	-	નિ	ધ	-	મ	પ	ધ	ગ	રે	સા	સા	નિ	મ	ધ	નિ
દીં	ડ	ત	દીં	ડ	ત	દીં	ડ	દ	રે	ના,	ત	દ	રે	દા	ની
સા	મ	મ	મ	-	મ	ગ	રે	ગ	મ	-					
દીં	ડ	ત	દીં	ડ	ત	ન	ન	દીં	ડ	ડ,					
×				2				0					3		

અંતરા :

સાં	-	સાં	સાં	-	સાં	નિ	ધ	નિ	સાં	-	નિ	સાં	સાં	ગું	રેં	સાં
દે	ડ	ની	દ	ડ	ની	દીં	ડ	દીં	ડ	ડ,	ત	સાં	સાં	ગું	રેં	સાં
સાં	-	સાં	સાં	-	સાં	નિ	સાં	નિ	ધ	-	મ	ધ	ની	સાં	સાં	
દે	ડ	ની	દે	ડ	ની	દીં	ડ	દીં	ડ	ડ,	ત	ન	ન	ન	ન	
સાં	-	નિ	ધ	-	મ	ગું	રે	ગું	મ	-						
દે	ડ	ની	દે	ડ	ની	દીં	ડ	દીં	ડ	ડ,						
×				2				0						3		

રાગ - બાગેશ્રી

ધ્રુપદ

તાલ - ચૌતાલ (માત્રા-12)

સ્થાયી :

જય જય જય જગદાધાર,
દીન બંધુ દીનોદ્ધાર,
દારીદ્ર દુઃખ હરનહાર,
કમલાપતિ કરણધાર ॥

અંતરા :

રામકૃષ્ણ વાસુદેવ,
ચંદ્રમણિ મધુસૂદન,
પારબ્રહ્મ પરમેશ્વર,
પરમ પુરુષ નિરાકાર ॥

સ્થાયી :

સાં	સાં	નિ	ધ	પ	ધ	નિ	ધ	મ	ગું	રે	સા
જ	ય	જ	ય	જ	ય	જ	ગ	દા	ધા	ડ	ર
સા	-	રેસા	નિધ	સા	સા	મ	-	ગું	રે	સા	સા
દી	ડ	નડ	બંડ	ડ	ધુ	દી	ડ	નો	દ્ધા	ડ	ર
સા	-	મ	મ	ધ	ધ	મ	ધ	નિ	સાં	-	સાં
દા	ડ	રી	દ્ર	દુઃ	ખ	હ	ર	ન	હા	ડ	ર
મં	ગું	રેં	સાં	નિધ	પધ	નિ	ધ	મ	ગું	રે	સા
ક	મ	લા	ડ	પડ	તિડ	ક	ર	ણ	ધા	ડ	ર
×		0		2		0		3		4	

अंतरा :

म	ग	म	नि	ध	नि	सां	-	नि	सां	-	सां
रा	उ	म	कृ	उ	ष	वा	उ	सु	ढे	उ	व
ध	नि	सां	गं	रें	सां	नि	सां	ध	नि	ध	ध
यं	उ	द्र	म	उ	शि	म	धु	सू	उ	ढ	न
म	ग	रे	सा	म	म	ध	म	धनि	सां	सां	सां
पा	उ	र	भ्र	उ	ह्र	प	र	मेउ	उ	श्व	र
मं	गं	रें	सां	निध	मध	नि	ध	म	ग	रे	सा
प	र	म	पु	रुउ	षउ	नि	रा	उ	का	उ	र
×		0		2		0		3		4	

राग भागेश्री - (वितत् वाद्य माटे)

मध्यलय गत

ताल - त्रिताल (मात्रा-16)

स्थायी :

सां	-	नि	नि	ध	म	प	ध	ग	ग	रे	सा	रे	रे	सा	-
सा	-	नि	ध	नि	सा	सा	-	म	ध	पध	नि	ध	ग	-	रेसा
0				3				×		(2			(

अंतरा :

ग	म	ध	नि	सां	-	सां	सां	नि	सां	रें	सां	नि	सां	नि	ध
ध	-	ध	-	पध	नि	ध	-	म	-	प	ध	ध	ग	-	रेसा
0				3				×				2			(

तानो (समथी वगाडवी)

- (1) मग रेसा निसा धनि सा- निसा गम धनि
 - (2) मग रेसा धनि साग मध साग मध निध
 - (3) मग रेसा गम धनि सांरें सांनी धम धनि
 - (4) साग मध गम धनि सांमं गंरें सांनि धनि
 - (5) गम धनि सांगं मंगं रेंसां निध मग रेसा
- ×
- 2

રાગ બાગેશ્રી

રજાખાની ગત - (તત્ વાદ્ય/સિતાર માટે)

સ્થાયી :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
						ધ	નિ	સા	મમ	ગ	મ	મ	ધધ	પ	ધ
						દા	રા	દા	દિર	દા	રા	દા	દિર	દા	રા
નિ	-	-	નિ	ધ	ધ	મ	મ	ગ	મમ	ગગ	મમ	ગ-	ગરે	-રે	સા
દા	ડ	ડ	રા	દા	રા	ધ	રા	દા	દિર	દિર	દિર	દા	રદા	ડર	દા
સા	નિનિ	નિનિ	ધ	-	નિ	સા	સા	સા	મમ	ગગ	મમ	ગ-	ગરે	-રે	સા
દા	દિર	દિર	દા	ડ	રા	દા	રા	દા	દિર	દિર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દા
મ	ગ	મ	ગ	રે	સા,										
દા	રા	દા	રા	દા	રા,										
×				2				0				3			

અંતરા :

ગ	મમ	મમ	ધ	-	નિ	સાં	સાં	નિ	સાંસાં	નિનિ	રેરે	સાં	સાનિ	-નિ	ધ
દા	દિર	દિર	દા	ડ	રા	દા	રા	દા	દિર	દિર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દા
ગં	-	ગં	રેં	-	સાં	રેરે	રેરે	સાં-	સાંનિ	-નિ	સાંસાં	નિ-	નિધ	-ધ	મ
દા	ડ	રા	દા	ડ	રા	દિર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દા
ગ	ગગ	મ	ગ	રેરે	સા										
દા	દીર	દા	રા	દીર	દા										
×				2				0				3			

રાગ બાગેશ્રી - તોડા (×) સમથી

- (1) ધનિનિ સાગ મધ મગ મગ રેસા,
 - (2) સાનિનિ ધનિ સાગ મધ મગ રેસા,
 - (3) ધનિનિ સાગ મધ નિધ મગ રેસા,
 - (4) સાગગ મધ નિસાં નિધ મગ રેસા,
 - (5) ગમમ ધનિ સાંનિ ધમ મગ રેસા,
- ×

(3) राग-आसावरी

आरोह : सा रे म प नि ध नि ध सां
 अवरोह : सां नि ध प, म प ध म प, ग ग रे सा
 पकड : म प ध म प, ग ग रे सा
 स्वर विस्तार : सा नि ध नि ध सा, सा रे म म प, प ग ग रे सा
 सा रे म प नि ध नि ध प, ध म प नि ध प ध म, म प ध म प, ग ग रे सा
 म प नि ध नि ध सां, रे नि ध प ध म प ध प म प ग ग रे सा
 सा रे म प नि ध नि ध सां, ध सां रे गं रे सां, रे नि ध प, ध म प सां नि ध प,
 म प ध म प ग ग रे सा सा नि ध नि ध प, ध म, प नि ध नि ध सां, रे नि ध प
 गं रे सां, नि सां रे नि सां, रे नि ध प, म प, ध प म प ग ग, सा रे प ग ग रे सा

राग - आसावरी

स्वर मालिका

ताल - त्रिताल (मात्रा -16)

स्थायी :

ध	ध	प	प	म	प	ध	प	ग	ग	रे	सा	रे	म	प	नि
म	प	ध	सा	रे	म	प	ध	ग	ग	रे	सा	रे	सा	ध	प
×				2				0				3			

अंतरा :

सां	-	रे	सां	ध	ध	सां	गं	रे	सां	ध	प	म	प	ध	ध
रे	सां	ध	प	म	प	ध	प	ग	ग	रे	सा	प	गं	रे	सां
×				2				0				3			

राग - आसावरी

छोटा भ्याल

ताल - त्रिताल (मात्रा-16)

स्थायी :

अरे मन समज समज पग धरिअे,
 अरे मन एस जगमें नही अपना,
 कोई परछाईसों उरिअे ॥

अंतरा :

दौलत दुनिया कुटुंब कबीला,
 इन सौ नेह न कबडूं न करिअे,
 रामनाम सुभधाम जगतपति,
 सुभिरन सौं जग तरिअे ॥

સ્થાયી :

	પમ	મ	પ	સાં	નિધુ	પ	પધ	મપ	ગા	સારે	મ	મ			
	અ	રે	મ	ન	સ	મ	ઝડ	સડ	મ	ઝ	પ	ગ			
પ	પ	પ	-	ધુ	મ	પ	પ	નિધુ	નિધુ	નિધુ	પ	ધ	મ	પધ	મપ
ધ	રિ	એ	ડ	અ	રે	મ	ન	ઈ	સ	જ	ગ	મેં	ડ	નડ	હીંડ
ગા	ગા	રે	સા	રે	-	સા	-	નિસાં	સાં	ગાં	-	રેં	-	સાં	-
અ	પ	ના	ડ	કો	ડ	ઈ	ડ	પ	ર	છા	ડ	ઈ	ડ	સો	ડ
સારેં	નિ	ધુ	પ												
ડ	રિ	એ	ડ												
×				2				0				3			

અંતરા :

	પમ	-	પ	પ	નિધુ	ધ	ધ	-							
	દૌ	ડ	લ	ત	દુ	નિ	યા	ડ							
સાં	સાં	સાં	સાં	સાં	-	સાં	-	સાં	સાં						
કુ	ટું	બ	ક	બી	ડ	લા	ડ	ઈ	ન	સૌં	ડ	ને	ડ	હ	ન
સાં	ગાં	સારેં	સાં	નિ	સાં	નિધુ	પ	પ	ધ	નિ	ધ	-	પ	ધમ	પ
ક	બ	હૂં	ન	ક	રી	એ	ડ	રા	ડ	મ	ના	ડ	મ	સુડ	ખ
ગા	-	રે	સા	રે	રે	સા	સા	સા	સા	ગાં	ગાં	રેં	-	સાં	સાં
ધા	ડ	મ	જ	ગ	ત	પ	તિ	સુ	મિ	ર	ન	સૌં	ડ	જ	ગ
રેં	નિ	ધુ	પ												
ત	રિ	એ	ડ												
×				2				0				3			

રાગ - આસાવરી

છોટા ખ્યાલ

તાલ - ત્રિતાલ (માત્રા-16)

સ્થાયી :

અખિયાં લાગી રહત નિશદિન,
ખ્યારે તિહારે દેખનકો ॥

અંતરા :

ધરિપલ છિન મોહે જુગસી બીતત,
નિશદિન ચટપટી લાગ રહત મહિં ॥

સ્થાયી :

નિધુ	-	પ	-	ધ	મ	પધ	મપ	ગ	-	રે	સા	મ	મ	પ	સાં
લા	ડ	ગી	ડ	ર	હ	તડ	નિડ	શ	ડ	દિ	ન	અ	ખિ	યાં	ડ
નિધુ	-	સા	-	રે	મ	પધ	મપ	ગ	-	રે	સા	રે	સા	સા	રે
હા	ડ	રે	ડ	દે	ડ	ખડ	નડ	કો	ડ	ડ	ડ	પ્યા	ડ	રે	તિ
×				2				0							3

અંતરા :

સાં	સાં	સાં	સાં	રેં	ગં	રેં	સાં	સાં	રેં	નિ	ધ	પ	મ	પ	નિધુ	નિધુ
છિ	ન	મો	હે	જુ	ગ	સી	ડ	બી	ડડ	ત	ત	નિ	શ	દિ	ન	
રે	સાં	નિધુ	પ	રે	મ	પધ	મપ	ગ	ગ	રે	સા	પ	ગં	રેં	સાં	
ચ	ટ	પ	ટી	લા	ડ	ગડ	રડ	હ	ત	મ	હિં					
×				2				0							3	

સ્થાયીના આલાપ :

સ્થાયીના દરેક આલાપ 'અખિયાં લાગી રહત નિશદિન' ગાઈને શરૂ કરવા.

1	નિ	ધ	-	પ	ધ	મપ	ગ	-	રે	-	સા	-	સા	રે	મ	પ
2	-	પ	મપ	ધપ	ગ	-	રે	પ	રે	ગ	રે	સા	મ	પ	નિ	ધ
3	નિસા	રે	ધ	પ	મ	પ	ધ	સા	રે	ગ	રે	સા	ગ	રે	સા	-
4	પ	ગ	-	રે	સા	રે	મ	પ	ધ	નિ	ધ	પ	ગ	રે	સા	-
×					2				0							3

અંતરાના આલાપ :

અંતરાના આલાપ 'ધરિપલ છનિ મોહે જુગસી બીતત' ગાઈને શરૂ કરવા.

1	ધ	-	પ	-	મ	પ	ધ	-	સાં	-	રેં	સાં	રે	મ	પ	નિ
2	રેં	નિ	ધ	પ	મ	પ	ધ	સાં	રેં	ગું	રેં	સાં	પ	ગું	રેં	સાં
3	રેં	-	સાં	-	સાં	રેં	ગું	-	રેં	-	સાં	-	સાં	-	-	-
×					2				0				3			

તાન :

દરેક તાન 'અખિયાં લાગી રહત નિસદિન' ગાઈને શરૂ કરવી.

1	રેસા	મપ	નિનિ	ધપ	મપ	રેસા	મપ	ધસાં	સાંનિ	ધપ	મગ	રેસા	સારે	મપ	ધપ	મગ
2	રેસા	સારે	મપ	ધ-	મપ	સાં-	ગુંગું	રેંસાં	નિધ	પમ	ગરે	સા-	સારે	સાંનિ	ધપ	મગ
3	મપ	નિનિ	ધપ	મગ	રેસા	સારે	મપ	ધસાં	નિધ	પમ	ગરે	સા-	સારે	મપ	નિનિ	ધપ
×					2				0				3			

લક્ષણગીત

સ્થાયી :

ગાવત આસાવરી દ્વિતીય પ્રહર દિન,
ગધનિ કોમલ રાખત ગુનીજન ॥

અંતરા :

ઓડવ સંપૂર્ન જાતિ કહાવત,
આશ્રય રાગ ગુની સબ જાનત,
મ પ નિ નિ ધ પ મ પ સ્વર લગાવત ॥

સ્થાયી :

								મ	મ	પ	સાં	ધ	-	પ	પ
								ગા	વ	ત	આ	સા	ડ	વ	રી
મ	મ	પધ	મપ	ગ	ગ	રે	સા	ધ	ધ	ધ	-	સા	-	સા	સા
		()					ધ	ધ	ધ					
દ્વિ	તિ	યડ	પ્રડ	હ	ર	દિ	ન	ગ	ધ	નિ	ડ	કો	ડ	મ	લ
		()												
રે	મ	પધ	મપ	ગ	-	રે	સા								
		()												
રા	ખ	તડ	ગુડ	ની	ડ	જ	ન								
		()												
×				2				0				3			

અંતરા :

								મ	મ	મ	મ	પ	-	ધ	ધ
								ઓ	ડ	વ	સં	પ	ડ	ર	ન
સાં	-	સાં	સાં	રેં	નિ	સાં	સાં	પ	-	ગં	ગં	રેં	-	સાં	સાં
								આ	ડ	શ્ર	ય	રા	ડ	ગ	ગુ
જા	ડ	તિ	ક	હા	ડ	વ	ત	મ	પ	નિ	નિ	ધ	પ	મ	પ
								મ	પ	નિ	નિ	ધ	પ	મ	પ
નિ	-	સાં	રેં	ધ	-	પ	પ								
ની	ડ	સ	બ	જા	ડ	ન	ત								
ગ	-	રે	સા	રે	મ	પ	પ								
સ્વ	ડ	ર	લ	ગા	ડ	વ	ત								
×				2				0				3			

રાગ - આસાવરી

તરાના

તાલ-ત્રિતાલ (માત્રા 16)

સ્થાયી :

તનન દેરેના તનન દેરેના,
તાન દેરેના તદિયન દેરેના ॥

અંતરા :

ના દિરદિર દાની દિરદિર તુમ દિરદિર દાની દીમ્,
તદિયન દેરેના નિતાન દેરેના,
તોમ્ તના તોમ્ તના તોમ્ તના,
તદિયન દેરેના ॥

સ્થાયી :

										સા	રે	મ	પ	પ	
										ત	ન	ન	દે	રે	
નિધ	-	પ	પ	ધ	મ	પ	પ	ગ	રે	સા	નિધ	-	નિધ	સા	સા
										તા	ડ	ન	દે	રે	
ના	ડ	ત	ન	ન	ન	દે	રે	ના	ડ	ડ,					
રે	મ	પ	નિ	ધ	પ	મ	પ	ગ	રે	સા,					
ના	ડ	ન	દિ	ય	ન	દે	રે	ના	ડ	ડ,					
×				2				0				3			

અંતરા :

મ	પ	પ	નિધ	ધ	ધ	ધ	સાં	સાં	સાં	સાં	-	સાં	સાં	-
ના	દિર	દિર	દા	ડ	ની	દિર	દિર	તુમ	દિર	દિર	દા	ડ	ની	દી મ
ધ	સાં	રેં	ગં	રેં	રેં	સાં	-	નિ	સાં	રેં	સાં	નિધ	ધ	પ -
ત	દિ	ય	ન	દે	રે	ના	ડ	નિ	તા	ડ	ન	દે	રે	ના ડ
-	ગં	રેં	ગં	રેં	સાં	-	ધ	પ	નિ	ધ	પ	-	પ	મ પ
ડ	તો	ડમ્	ત	ના	ડ	ડ	તો	ડમ્	ત	ના	ડ	ડ	તો	ડમ્ ત
રે	મ	પ	નિ	ધ	પ	મ	પ	ગ	રે	સા,				
ના	ડ	ત	દિ	ય	ન	દે	રે	ના	ડ	ડ				
×				2				0				3		

રાગ - આસાવરી

ધ્રુપદ

તાલ-ચૌતાલ (માત્રા 12)

સ્થાયી :

અતિ પ્રતાપ તેરો,
જગમેં હો રાવ રાજે બહાદુર ॥

અંતરા :

નામ સુનત ગુનિ,
આવત ધાય ધાય,
પાવત મન ઈચ્છા ફલ,
તિનકો આધાર ॥

સ્થાયી :

ધ	-	-	પ	-	ધમ	રે	મ	પ	પ	-	નિ
તે	ડ	ડ	રો	ડ	ડડ	અ	તિ	પ્ર	તા	ડ	પ
રે	મ	-	પ	-	-	પ	ગ	-	રે	-	સા
હો	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	જ	ગ	ડ	મેં	ડ	ડ
પધ	ગ	-	રે	-	સા	નિધ	-	ધ	ધ	-	પ
બડ	હા	ડ	દુ	ડ	ર	રા	ડ	વ	રા	ડ	જે
×		0		2		0		3		4	

अंतरा :

म	प	-	निधु	-	निधु	सां	सां	-	सां	-	सां
ना	उ	उ	म	उ	सु	न	त	उ	गु	उ	नि
निधु	-	-	सां	-	सां	रें	-	सां	धु	-	प
आ	उ	उ	व	उ	त	धा	उ	य	धा	उ	य
प	गं	रें	रें	सां	सां	रें	सां	-	निधु	-	धु
पा	उ	व	त	म	न	ई	शु	उ	इ	उ	ल
म	प	-	धु	सां	-	रें	सां	रें	नि	धु	प
ति	न	उ	को	उ	उ	उ	उ	उ	उ	उ	उ
पधु	ग	-	रे	-	सा						
(आउ	धा	उ	उ	उ	र					
(
×	0		2		0		3		4		

।ध

वाद्य संगीतना विद्यार्थीओ माटे

राग - आसावरी - (वितत् वाद्य माटे)

मध्यलय गत

ताल-त्रिताल (मात्रा 16)

स्थायी :

सा	रे	म	प	धु	-	प	-	म	प	धु	प	गु	गु	रे	सा
रे	सा	धु	प	सा	-	रे	म	प	सां	धु	प	गु	गु	रे	सा
3				×				2				0			

अंतरा :

म	प	धु	धु	सां	-	सां	रें	सांरें	गुं	रें	सां	रें	नि	धु	प
गुं	रें	सां	धु	-	प	रे	म	प	सां	धु	प	गु	गु	रे	सा
3				×				2				0			

तान (5भी मात्राथी शरु करवी)

- (1) सारे मगु रेसा सारे | मप धुप मगु रेसा
 - (2) सारे मप धु नि धुप | मप धुप मगु रेसा
 - (3) सारे मप सांनि धुप | धु नि धुप मगु रेसा
 - (4) रेम पधु सांरें गुंरें | सांनि धुप मगु रेसा
 - (5) मप धुसां गुंरें सांनि | धुप मगु मगु रेसा
- 2 | 0

રાગ- આસાવરી - (તત્ વાદ્ય સિતાર માટે) રજાખાનીગત તાલ-ત્રિતાલ (માત્રા-16)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	
											મ	મ	પ	-	સાં	
											દા	રા	દા	ડ	રા	
ધ	-	-	નિનિ	ધ	પપ	મ	પ	રે	ગુ	ગુ	રેરે	મમ	ગુ-	ગરે	-રે	સા
દા	ડ	ડ	દિર	દા	દિર	દા	દા	રા	દિર	દિર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દા	
પ	-	પ	ગં	-	ગં	રેરે	રેરે	સાં	સાંનિ	નિ	મ	મ	પ	-	સાં	
દા	ડ	રા	દા	ડ	રા	દિર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દા	રા	દા	ડ	રા	
×				2				0				3				

અંતરા

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
મ	પપ	પપ	ધ	-	ધ	સાં	સાં	ધ	સાંસાં	ધધ	રેરે	સાં-	સાંનિ	-નિ	ધ
દા	દિર	દિર	દા	ડ	રા	દા	રા	દા	દિર	દિર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દા
ગં	-	ગં	રે	-	સાં	રેરે	રેરે	સાં-	સાંનિ	-નિ	મ	મ	પ	-	સાં
દા	ડ	રા	દા	ડ	રા	દિર	દિર	દાડ	રદા	ડર	દા	રા	દા	ડ	રા
×				2				0				3			

રાગ- આસાવરી તોડા

તોડા

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
				સારેરે	મપ	રેમ	પનિ	ધપપ	ગરે	સાસા	
				સારે	મપ	રેમ	પધ	મપપ	ગરે	સાસા	
				મપપ	ધસાં	રેનિ	ધપ	મપપ	ગરે	સાસા	
				રેમમ	પસાં	ધપ	પનિ	ધપપ	ગરે	સાસા	
				મપપ	ધપ	ગુ	ગુ	રેસા	રેમમ	પનિ	ધપ
				2				0			

(4) રાગ-માલકોંસ

આરોહ : નિ સા ગુ મ ધ નિ સાં

અવરોહ : સાં નિ ધ મ ગુ સા

પકડ : ધ નિ સા મ, ગુ મ ગુ સા

સ્વર વિસ્તાર : સા નિ સા, સા નિ ધ નિ સા, ધ નિ સા ગુ સા, સા ગુ મ ગુ સા

ગુ મ ગુ સા નિ ગુ સા, નિ સા ગુ નિ સા મ ગુ સા, સા ગુ મ ધ મ, મ ધ નિ ધ મ ગુ મ ગુ સા

ગુ મ ધ નિ સાં - - - નિ સાં - - - ધ નિ સાં - - - મ ધ નિ સાં નિ ધ, ગુ મ ગુ સા

નિ સા ગુ મ ધ નિ સાં - - - ધ નિ સાં ગુ સાં, સાં નિ ગુ સાં, મં ગુ સાં, સાં ધ નિ ધ મ, ગુ મ ગુ સા

राग - भालकौंस

स्वर मालिका

ताल - त्रिताल (मात्रा - 16)

स्थायी :

सा	-	म	-	ध	म	ग	सा	ग	म	ग	सा	नि	सा	ध	नि
म	ध	ग	म	सा	ग	नि	सा	सा	ग	म	ध	नि	ध	म	ग
×				2				0				3			

अंतरा :

सां	-	सां	सां	नि	गं	सां	सां	म	ग	ग	म	म	ध	ध	नि
नि	ध	ध	म	म	ग	नि	सा	सां	गं	मं	गं	सां	नि	ध	म
×				2				0				3			

राग - भालकौंस

छोटाभ्याल

ताल-अेकताल (मात्रा 12)

स्थायी :

लज रे मन राम नाम,
पूरण सब छोट काम ॥

अंतरा :

राम नाम सदा अनंत,
पायो सब सुख आनंद,
नामही में यारो धाम ॥

स्थायी :

सा	म	ग	सा	सा	सा	नि	-	सा	ध	-	नि	
ल	ज	रे	उ	म	न	रा	उ	म	ना	उ	म	
ग	म	ध	नि	सां	सां	ध	नि	ध	म	ग	म	सा
पू	उ	र	ण	स	ब	छो	उ	त	का	उ	म	
×		0		2		0		3		4		

अंतरा :

ग	-	म	ध	-	नि	नि	सां	नि	सां	-	सां	
रा	उ	म	ना	उ	म	स	दा	अ	नं	उ	त	
नि	-	नि	नि	सां	सां	नि	नि	सां	ध	-	ध	
पा	उ	यो	उ	स	ब	सु	ख	आ	नं	उ	द	
सां	मं	गं	सां	ध	नि	ध	ग	म	ग	नि	सा	सा
ना	उ	म	ही	उ	मैं	या	उ	रो	धा	उ	म	
×		0		2		0		3		4		

રાગ - માલકૌંસ

છોટા ખ્યાલ

તાલ-ત્રિતાલ (માત્રા 16)

સ્થાયી :

કોયલિયા બોલે અંબુવા ડાર પર,
ઋતુ બસંતકી દેત સંદેશવા ॥

અંતરા :

નયી કલિયન પર ગૂંજત ભંવરા,
ઉનકે સંગ કરત રંગરલિયા,
યહી બસંતકી દેત સંદેશવા ॥

સ્થાયી :

સાં	-	-	ધ	નિ	ધ	મ	મ	સાં	ગં	સાંનિ	સાં	ધ	મ	ધ	નિ
વા	ડ	ડ	ડા	ડ	ર	પ	ર	ઋ	ગ	લિડ	યા	બો	લે	અં	બુ
ગ	-	ગ	મ	ગ	સા	સા	-	ગ	ગ	ગ	મધ	નિસાં	નિ	સાં	-
દે	ડ	ત	સં	દે	શ	વા	ડ	ઋ	તુ	બ	સંડ	ડડ	ત	કી	ડ
×				2				0				3			

અંતરા :

સાં	-	સાં	સાં	ગં	નિ	સાં	-	ગ	ગ	ગ	ગ	મ	મ	ધ	નિ
ગ	ડ	જ	ત	ભં	વ	રા	ડ	ન	ધી	ક	લિ	ય	ન	પ	ર
ધ	મ	ધ	નિ	ધ	મ	મ	-	નિ	નિ	નિ	-	સાં	-	સાં	સાં
ર	ત	રં	ગ	ર	લિ	યા	ડ	ઉ	ન	કે	ડ	સં	ડ	ગ	ક
ગ	-	ગ	મ	ગ	સા	સા	-	ગ	ગ	ગ	મધ	નિસાં	નિ	સાં	-
દે	ડ	ત	સં	દે	શ	વા	ડ	ય	હી	બ	સંડ	ડડ	ત	કી	ડ
×				2				0				3			

સ્થાયીના આલાપ :

સ્થાયીના દરેક આલાપ 'કોયલિયા બોલે અંબુવા ડાર પર' ગાઈને શરૂ કરવા.

1	મ	ધ	-	મ	-	ગ	સા	મ	-	ગ	-	મ	ગ	સા	-	
2	ગ	મ	ધ	મ	ગ	સા	-	મ	-	ધ	-	નિ	-	સાં	-	
3	નિ	ધ	મ	મ	ગ	સા	-	ગ	-	મ	ધ	નિ	-	-	સાં	
4	ધ	નિ	ધ	મ	ગમ	ગમ	ગ	સા	સા	ગ	મ	ધ	-	મ	ધ	નિ
×	ધ	મ	ગ	મ	ગ	-	-	સા	0			3				

અંતરાના આલાપ :

અંતરાના દરેક આલાપ 'નઈ કલિયન પર ગૂંજત ભંવરા' ગાઈ પછી શરૂ કરવા.

1					સાં	-	નિ	ધ	નિ	-	ધ	મ
ગ	મ	ધ	-	નિ	-	સાં	-					
2					સાં	-	-	-	ધ	મ	ગ	મ
ધ	નિ	-	ધ	સાં	નિ	સાં	-					
3					ધ	નિ	સાં	ગં	મં	ગં	સાં	-
સાં	ગં	નિ	સાં	ધનિ	સાંનિ	ધનિ	સાં					
×				2				0		3		

તાન :

દરેક તાન 'કોયલિયા બોલે અંબુ' ગાઈને શરૂ કરવી.

(1)	નિસા	ગમ	ધનિ	સાં-	સાંનિ	ધનિ	ધમ	ગસા
(2)	ગમ	ધનિ	સાંગં	સાંનિ	ધનિ	ધમ	ગમ	ગસા
(3)	સાગ	મધ	ગમ	ધનિ	મધ	નિસાં	ધનિ	સાં-
×				2				

'કોયલિયા બોલે અંબુવાકી ડાર પર' લીટી ગાઈને તાન શરૂ કરવી.

(4)					નિસા	ગમ	ધનિ	ધમ	ગમ	ધનિ	સાંનિ	ધમ
	ગમ	ધનિ	સાંગં	સાંનિ	ધનિ	ધમ	ગમ	ગસા				
×				2				0		3		

રાગ - માલકૌંસ

લક્ષણગીત

તાલ - ત્રિતાલ (માત્રા-16)

સ્થાયી :

માલકૌંસ સબ ગુનિજન ગાવત,
મધ્યરાત્રિ મધુર સ્વર આલાપત ॥

અંતરા :

ઋષભ પંચમ વરજિત માનત,
'મ સા' સંવાદ, ઓડવ સ્વર ગાવત ॥

સ્થાયી :

				સાં	નિ	સાં	ધ	નિ	ધ	મ	મ
				મા	ડ	લ	કૌં	ડ	સ	સ	બ
ગ	મ	ધ	મ	સા	મ	ગ	સા	સા	સા	મ	ગ
ગુ	નિ	જ	ન	ગા	ડ	વ	ત	મ	ધ્ય	રા	ડ
સાં	સાં	સાં	-	ગં	નિ	સાં	સાં				
સ્વ	ર	આ	ડ	લા	ડ	પ	ત				
×				2				0			3

અંતરા :

								મ	ગ	મ	મ
								ઋ	ડ	ષ	ભ
સાં	સાં	સાં	સાં	ગં	નિ	સાં	સાં	સાં	મં	ગં	સાં
વ	ર	જિ	ત	મા	ડ	ન	ત	મ	સા	સં	વા
નિ	ધ	સાં	નિ	ધ	મ	ગ	સા				
ડ	વ	સ્વ	ર	ગા	ડ	વ	ત				
×				2				0			3

રાગ - માલકૌંસ

તરાના

તાલ - ત્રિતાલ (માત્રા-16)

સ્થાયી :

ત ન ન ન દેરે નારે તદારે તદારે દાની,
તદારે તદારે દાની, તદારે દાની તન ॥

અંતરા :

દિર દિર તન દિર દિર તન, તદારે તદારે દાની,
તદારે દાની તન તદારે દાની તન ॥

સ્થાયી :

								ગ	મ	ગ	સા
								ત	ન	ન	ન
સા	સા	ગ	મ	મ	મ	મ	મ	ગ	મ	ધ	નિ
ત	દા	રે	ત	દા	રે	દા	ની	ત	દા	રે	ત
ધ	નિ	ધ	મ	-	મ	મ	મ				
ત	દા	રે	દા	ડ	ની	ત	ન				
×				2				0			3

अंतरा :

								गु	गु	म	म	धु	धु	नि	नि
								द्वि	द्वि	त	न	द्वि	द्वि	त	न
सां	सां	सां	सां	गं	नि	सां	सां	नि	नि	सां	गं	-	सां	सां	सां
त	दा	रे	त	दा	रे	दा	नी	त	दा	रे	दा	उ	नी	त	न
धु	नि	धु	म	-	म	म	म								
त	दा	रे	दा	उ	नी	त	न								
×				2				0				3			

राग - भालकौंस

ध्रुपद

ताल - यौताल (मात्रा-(12))

स्थायी :

आये रघुवीर धीर,
लंकधीश अवधमान,
संग सभा अंगद सुगरीव,
और हनुमान ॥

अंतरा :

रहस रहस गावत युवती,
जन बंधन भीतान,
देव कुसुम भरभत जान,
जाते रहे नल विमान ॥

स्थायी :

सा	-	सा	-	धु	नि	सा	म	म	गु	म	म
आ	उ	ये	उ	र	धु	वी	उ	र	धी	उ	र
म	-	म	म	-	म	धु	म	म	गु	-	गु
लं	उ	क	धी	उ	श	अ	व	ध	मा	उ	न
गु	-	म	धु	नि	सां	सां	-	गं	सां	नि	धु
सं	उ	ग	स	जा	उ	अं	उ	ग	द	सु	ग
मधु	नि	धु	म	-	म	गु	गु	म	गु	सा	सा
(रीउ)	उ	व	औ	उ	र	ह	नु	उ	मा	उ	न
×		0		2		0		3		4	

अंतरा :

गु	गु	म	म	धु	धु	नि	-	सां	सां	सां	सां
र	ह	स	र	ह	स	गा	उ	व	त	यु	व
सां	-	सां	सां	सां	-	धु	धु	नि	धु	म	म
ती	उ	ज	न	बं	उ	ध	न	भी	ता	उ	न

सां	-	मं	गं	सां	सां	सां	सां	गं	सां	नि	ध
हे	उ	व	कु	सु	म	ल	र	प	त	ज	न
म	ध	मध	नि	ध	म	ग	ग	म	ग	सा	सा
ज	उ	तेउ	उ	र	हे	न	ल	वि	मा	उ	न
×		0		2		0		3		4	

वाद्य संगीतना विद्यार्थीओ माटे

राग - मालकौंस - (वितत् वाद्य माटे)

मध्यलय गत

ताल-त्रिताल (मात्रा 16)

स्थायी :

ग	म	ग	सा	नि	सा	ध	नि	सा	-	म	-	ग	म	ग	सा
ध	नि	सा	म	-	म	ध	नि	ध	-	म	-	ग	म	ग	सा
०				3				×				2			

अंतरा :

ग	ग	म	म	ध	ध	नि	नि	सां	-	सां	सां	नि	गं	सां	-
सां	गं	मं	गं	सां	-	ध	नि	सां	ध	नि	ध	ग	म	ग	सा
0				3				×				2			

तान (समथी वगाडवी)

- (1) निसा गम धनि सां- सांनि धम गम गसा
 - (2) निसा गम साग मध गम धनि मध निसां
 - (3) गम गसा गम धनि सांनि धम गम गसा
 - (4) गम धनि सांगं मंगं सांनि धम गम गसा
 - (5) धनि साग मध निसां गंसां निध मग सासा
- ×
- 2

नोंध : 'नि' दरेकमां लेवो.

गार - मालकौंस

रजापानीगत (तत् वाद्य माटे)

ताल त्रिताल (मात्रा-१६)

स्थायी :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
						सा	सा	नि	सासा	नि	सा	-	नि	ध	नि
						दा	रा	दा	दिर	दा	रा	उ	दा	रा	दा
सा	-	म	-	म	मम	म	म	ग	मम	गग	मम	ग-	मग	-ग	सा
दा	उ	रा	उ	दा	दिर	दा	रा	दा	दिर	दिर	दिर	दाउ	रदा	उर	दा

सा	निनिनिनि	ध	-	ध	म	म	म	धध	निनिसासा	ग-	मम	-ग	सा		
दा	दीर	दीर	दा	उ	दा	रा	रा	दा	दीर	दीर	दाउ	रदा	उर	दा	
म	म	ग	म	ग	सा	सा	सा	नि	सासा	नि	सा	-	नि	ध	नि
दा	रा	दा	रा	दा	रा	दा	रा	दा	दिर	दा	रा	उ	दा	रा	दा
×				2				0				3			

अंतरा :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ग	मम	मम	ध	-	नि	सां	सां	नि	सांसां	निनि	गंगं	सां-	सांनि	नि	ध
दा	दीर	दीर	दा	उ	दा	दा	रा	दा	दीर	दीर	दीर	दाउ	रदा	उरा	दा
मंमं	मंमं	मंमं	गं	-	गं	सां	सां	नि	सांसां	निनि	सांसां	नि-	निध	-ध	म
दीर	दीर	दीर	दा	उ	दा	दा	रा	दा	दीर	दीर	दीर	दाउ	रदा	उर	दा
म	म	ग	सा	ग	सा,										
दा	दा	रा	दा	दा	रा,										
×				2				0				3			

	1	2	3	4	5	6	
(1)	साग	ग	मध	गम	धनि	धमम	गसा
(2)	गमम	धनि	सांनि	धम	गमम	गसा	
(3)	गमम	धनि	सांग	सांनि	धमम	गसा	
(4)	साग	ग	मध	निसां	निध	मग	सासा
(5)	मध	ध	निसां	गंसां	निध	मग	सासा
×					2		

(5) राग-डेदार

आरोह : सा म म प, म प ध प, नि ध सां

अवरोह : सां नि ध प, म प ध प, म म रे सा

पकड : सा म म प, म प ध प म, सा रे सा

स्वर विस्तार : सा नि रे - - - सा, सा म म ग प - - -, प म - रे सा ।

सा म म^० प, म प ध प म, सा नि रे सा ।

सा म म^० प, म प ध नि ध प, म प ध प म, प म सा नि रे सा ।

सा म म प, म प ध नी सां - - - सां नि ध प, म प ध प म, प म सा रे सा, म^० प म ध प म, रे सा ।

प सां - - रें सां, सां मं रें सां, म प ध नि सां रें सां, सां रें सां नि ध प, म प ध प म, सा म ग प म ध प म, रे सा, सा

नि ध प, सा नि रे सा ।

રાગ - કેદાર

સ્વર માલિકા

તાલ - ઝપતાલ (માત્રા - 10)

સ્થાયી :

સા	સા	મ	-	મ	મ	મ	પ	-	પ
મ	પ	ધ	ધ	પ	મ	પ	મ	-	મ
મ	મ	પ	-	પ	સાં	નિ	ધ	ધ	પ
મ	પ	ધ	મ	પ	મ	મ	રે	રે	સા
×		2			0		3		

અંતરા :

પ	પ	સાં	-	સાં	ધ	ધ	સાં	રેં	સાં
સાં	નિ	ધ	સાં	રેં	સાં	નિ	ધ	પ	મ
મ	મ	પ	-	પ	સાં	નિ	ધ	ધ	પ
મ	પ	ધ	મ	પ	મ	મ	રે	રે	સા
×		2			0		3		

રાગ - કેદાર

છોટા ખ્યાલ

તાલ - એકતાલ (માત્રા-12)

સ્થાયી :

આ રંગીલે આ ઘર ॥

અંતરા :

આંગન ઝારું સેજ બુહારું

તેરે દેખનકો ચાવ ઘર ॥

સ્થાયી :

મ	-	પ	પ	ધ	-	પ	-	મ	સા	રે	સા
આ	ડ	ડ	રં	ગી	ડ	લે	ડ	આ	ડ	ધ	ર
×		0		2		0		3		4	

અંતરા :

સાં	-	સાં	-	સાં	નિ	ધ	સાં	રેં	સાં	નિ	ધ	પ
ઝા	ડ	રું	ડ	સે	ડ	જ	બુ	હા	ડ	રું	ડ	
સાં	નિ	ધ	પ	પ	પ	-	મગ	મ	સા	નિ	રે	સા
તે	રે	દે	ખ	નડ	કો	ડ	ચાડ	ડ	વ	ધ	ર	
×		0		2		0		3		4		

રાગ - કેદાર

છોટા ખ્યાલ

તાલ - ત્રિતાલ (માત્રા-16)

સ્થાયી :

સોચ સમજ મન મીત પિયરવા,
સદગુરુ નામ કરે સુમિરનવા ॥

અંતરા :

ધરિધરિ પલપલ ઉમર ઘટત સબ,
અજહું ચેત મતિ મંદ ચતુરવા ॥

સ્થાયી :

ધ	-	પ	પ	મ	પ	મ	-	સા	રે	સા	પ	પ	પ	મ	પ
મી	ડ	ત	પિ	ય	ડ	ર	વા	ડ	સ	દ	ગુ	રુ	ના	ડ	ડ
મ	-	ધ	પ	મ	રે	સા	-								
રે	ડ	સુ	મિ	ર	ન	વા	ડ								
×				2				0						3	

અંતરા :

ધ	નિ	સાં	રેં	સાં	નિ	ધ	પ	પ	પ	સાં	સાં	સાં	સાં	રેં	સાં
ઉ	મ	ર	ધ	ટ	ત	સ	બ	અ	જ	હું	ચે	ડ	ત	મ	તિ
મ	-	ધ	પ	મ	રે	સા	-								
મં	ડ	દ	ચ	તુ	ર	વા	ડ								
×				2				0						3	

સ્થાયીના આલાપ :

સ્થાયીના દરેક આલાપ સોચ સમજ મન મીત પિયરવા ગાઈને શરૂ કરવા.

સ્થાયી :

1								સા	-	-	-	મ	-	-	-
2	પ	-	મ	-	રે	-	સા	-	મ	પ	મ	-	રે	સા	મ
3	ધ	પ	મ	પ	મ	-	રે	સા	ધ	નિ	ધ	પ	સાં	નિ	ધ
4	મ	પ	ધ	પ	મ	-	રે	સા	સા	મ	ગ	પ	મ	ધ	-
×	મ	પ	ધ	નિ	સાં	નિ	ધ	પ							
				2				0						3	

અંતરાના દરેક આલાપ ધરિધરિ પલપલ ઉમર ઘટત સબ ગાઈને શરૂ કરવા.

અંતરા :

1				પ	-	-	-	સાં	-	-	-
રેં	-	-	-	સાં	-	-	-				
2				મ	પ	ધ	નિ	સાં	રેં	સાં	-
મં	-	રેં	સાં	ધનિ	સાંરેં	સાં	-				
3				સા	-	મ	-	પ	-	સાં	-
નિ	રેં	સાં	-	મપ	ધનિ	સાંરેં	સાં-				
×				2				0			3

તાન :

સ્થાયીની દરેક તાન સોચ સમજ મન ગાઈને શરૂ કરવી.

(1)	મમ	રેસા	મમ	રેસા	મપ	ધપ	મમ	રેસા
(2)	મપ	ધનિ	સાંનિ	ધપ	મપ	ધપ	મમ	રેસા
(3)	ધનિ	સાંરેં	સાંનિ	ધપ	મપ	ધપ	મમ	રેસા
×				2				

સોચ સમજ મન મીત પિયરવા ગાઈને તાન શરૂ કરવી.

(4)					ધપ	મપ	મપ	ધપ	ધમ	પપ	મમ	રેસા	
	મમ	રેસા	મમ	રેસા	સોડ	યસ	મજ	મન	સોડ	યસ	મજ	મન	મી
×					2				0				×

સ્થાયી :

કેદાર રાગ નિસ દ્વિતીય સોહી,
દોઉ મધ્યમ નિષાદ ગાત ગુની ॥

અંતરા :

મધ્યમ વાદી ષડજ સંવાદી,
વરજિત તૃતિય સૂર કહલાઈ,
રીષભ ત્યજત આરોહી ॥

સ્થાયી :

						પમ	ધપ	મ	-	રે	સા	નિ	રે	સા	સા
						(કેડ)	(ડડ)	દા	ડ	ર	રા	ડ	ગ	નિ	સ
મ	મ	મ	પ	-	પ,	મ	પ	ધ	નિ	ધ	પ	મ	પ	-	પ
દ્વિ	તી	ય	સો	ડ	હી,	દો	ઉ	મ	ડ	ધ્ય	મ	નિ	ષા	ડ	દ
પ	-	ધ	પ	મ	-										
ગા	ડ	ત	ગુ	ની	ડ,										
×				2				0				3			

અંતરા :

								પ	-	પ	પ	સાં	-	સાં	સાં
								મ	ડ	ધ્ય	મ	વા	ડ	દી	ષ
સાં	સાં	સાં	-	સાં	રેં	સાં	સાં	સાં	સાં	મં	મં	રેં	રેં	સાં	સાં
ડ	જ	સં	ડ	વા	ડ	દી	ડ	વ	ર	જી	ત	તૃ	તી	ય	સૂ
-	રેં	સાં	ધ	મ	ધ	પ	-	મ	મ	મ	મ	પ	પ	મ	પ
ડ	ર	ક	હ	લા	ડ	ઈ	ડ	રી	ષ	ભ	ત્ય	જ	ત	આ	ડ
મપ	ધનિ	સારેં	સાંનિ	ધપ	મપ										
(રોડ)	(ડડ)	(ડડ)	(ડડ)	(હીડ)	(ડડ)										
×				2				0				3			

રાગ-કેદાર

તરાના

તાલ ત્રિતાલ (માત્રા-16)

સ્થાયી :

ના દિર દિર દાની તદાની તોં તન,
ના તદરેદાની દીં દાર તુંદ્રેદાની ॥

અંતરા :

ઓદેનાત તન દેરે તનોં તાન રે,
તદરેદાની દીં દ્રેના દ્રેના દી,
તદારે તારેદાની ॥

સ્થાયી :

								સા	મ	મ	ગ	પ	પ	મ	પ
								ના	દિર	દિર	દા	નિ	ત	દા	નિ
ધ	-	-	-	નિ	ધ	પ	પ	મ	પ	મ	ધ	પ	મ	મ	મ
તોં	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	મ્ત	ન	ના	ડ	ડ	ત	દ	રે	દા	ની
મ	-	ધ	પ	મ	રે	સા	સા								
દીં	ડ	દા	રા	તું	દ્રે	દા	ની								
×				2				0				3			

અંતરા :

પ	પ	પ	ધ	પ	મ	મ	ગ	પ	સાં	-	સાં	-	ગં	મં	-
ઓ	દે	ના	ત	ત	ન	દે	રે	ત	નોં	ડ	તા	ડ	ન	રે	ડ
મં	મં	રેં	સાં	-	રેં	સાં	-	પ	-	પ	રેં	-	રેં	સાં	-
ત	દ	રે	દા	ડ	ની	દીં	ડ	દ્રે	ડ	ના	દ્રે	ડ	ના	દીં	ડ
પ	મ	-	પ	મ	રે	સા	નિ								
ત	દા	ડ	રે	તા	રે	દા	ની								
×				2				0					3		

રાગ-કેદાર

ધ્રુપદ

તાલ-ચૌતાલ (માત્રા-12)

સ્થાયી :

બુંદ પવન, પૂરવાઈ બહે,
ગરજ ગરજ બરસત ધન ॥

અંતરા :

ઉમડ ઉમડ ઘુમડ ઘુમડ,
ઉમડ રાત ધનઘોર,
ઉડત બાન છૂટત પ્રાન,
ગરજત લરજત ધન ॥

સ્થાયી :

સાં	-	ધ	-	સાં	રેં	-	સાં	નિ	ધ	નિ	પ
બું	ડ	દ	ડ	ડ	ડ	પ	ડ	વ	ડ	ન	ડ
મ	-	પ	-	ધ	નિ	ધ	પ	મ	પ	-	મ
પૂ	ડ	ર	ડ	વા	ડ	ઈ	ડ	બ	હે	ડ	ડ
મ	મ	મ	ગ	પ	પ	મ	મ	સા	રે	સા	સા
ગ	ર	જ	ગ	ર	જ	બ	ર	સ	ત	ધ	ન
×		0		2		0		3		4	

અંતરા :

પ	પ	પ	સાં	સાં	સાં	સાં	સાં	સાં	રેં	સાં	સાં
ઉ	મ	ડ	ઉ	મ	ડ	ધુ	મ	ડ	ધુ	મ	ડ
સાં	ધ	-	સાં	-	રેં	સાં	નિ	-	ધ	-	પ
ઉ	મ	ડ	રા	ડ	ત	ધ	ન	ડ	ધો	ડ	ર
મ	મ	પ	ધ	નિ	પ	સાં	નિ	ધ	પ	-	પ
ઉ	ડ	ત	બા	ડ	ન	છૂ	ટ	ત	પ્રા	ડ	ન
સાં	નિ	ધ	પ	સાં	નિ	ધ	પ	-	મ	-	મ
ગ	ર	જ	ત	લ	ર	જ	ત	ડ	ધ	ડ	ન
×		0		2		0		3		4	

वाद्य संगीतना विद्यार्थीओ माटे

राग - केदार

मध्यलय गत (वितार वाद्य माटे)

ताल-त्रिताल (मात्रा-13)

स्थायी :

सा	रे	सा	सा	म	-	प	प	सां	-	ध	प	मप	धप	म	-
ध	प	म	-	रे	रे	सा	-	म	प	ध	प	म	-	रे	सा
0				3				×				2			

अंतरा :

प	प	सां	-	सां	रें	सां	-	ध	ध	सां	रें	सां	नि	ध	प
म	म	प	प	ध	धनि	ध	प	म	प	ध	प	म	-	रे	सा
0				3				×				2			

तानो (×) समथी शरु करवी :

(1)	सांरे	सासा	मम	रेसा	मग	पप	मम	रेसा
(2)	सांरे	सासा	मग	पप	मप	धप	मम	रेसा
(3)	सांरे	सासा	मग	पप	सांसां	धप	मम	रेसा
(4)	मप	धसां	रेंसां	धप	मप	धप	मम	रेसा
(5)	मग	पप	सांरें	सांसां	धप	मप	मम	रेसा

राग - केदार - (तत् वाद्य सितार माटे)

ताल त्रिताल - मात्रा - 16

स्थायी :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
सा	रेरे	सा	म	-	ग	प	-	म	ध	प	-	म	रेरे	सा	नि
दा	द्विरे	दा	रा	उ	दा	रा	उ	दा	रा	दा	उ	दा	द्विरे	दा	रा
×				2				0				3			

अंतरा :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
सा	रेरे	सा	म	-	ग	प	-	म	ध	प	-	म	पप	धध	सां

દા દિર દા રા	ડ દા રા ડ	દા રા દા ડ	દા દિર દિર દા
ધ- ધપ -પ ધ-	ધ - સાંધ મ	- મગ ધ પ	મ રેરે
દાડ રદા ડર દાડ	દા ડ દીર દા	ડ દિર દા રા	દા દિર
×	2	0	3

તોડા :

(1)	9	10	11	12	13	14
	સારેરે	સાસા	મગ	પપ	મમ	રેસા
(2)	મગ	પપ	મપ	ધપ	મમ	રેસા
(3)	સામમ	ગપ	મપ	ધપ	મમ	રેસા
(4)	પપપ	સાં-	સાંરે	સાં-	ધનિ	પ-
(5)	મપપ	ધસાં	ધધ	પપ	મમ	રેસા
	0				3	

(6) રાગ-ભૈરવ

આરોહ : સા ગ રે ગ મ પ, ગ મ નિધુ નિધુ - નિ સાં

અવરોહ : સાં નિસાંધુ ધ પ, મ પ મ, ગ મ પ ગ મ ગ રે ગ રે સા

પકડ : ગ મ નિધુ નિધુ પ, ગ મ પ ગ મ ગ રે ગ રે સા

સ્વર વિસ્તાર : સા, રે ગ રે ગ સા, સા નિ ધુ નિ ધુ નિ સા

સા રે ગ - મ - -, ગ મ પ ગ મ રે રે સા, ગ મ ધ - - પ, મ પ, ધુ ધુ પ મ પ ગ મ પ ગ મ રે સા

સા મ ગ પ મ ધુ ધુ પ, ગ મ નિધુ નિધુ નિ સાં - - - ધુ નિ સાં રે રે સાં - - -, નિ સાં રે સાં, સાં, ગ મ રે સાં, સાં નિ સાં ધુ રે સાં, સાં નિધુ નિધુ પ, મ પ, ગ મ પ, ગ મ રે રે સા

રાગ - ભૈરવ

સ્વર માલિકા

તાલ - ઝપતાલ (માત્રા - 10)

સ્થાયી :

સા ધુ	પ પ ધુ	મ પ	મ ગ રે
ગ રે	ગ મ પ	મ ગમ	રે રે સા
નિ સા	રે રે સા	ધુ ધુ	નિ સા -
ગ રે	ગ મ પ	મ ગમ	રે રે સા
×	2	0	3

અંતરા :

પ	પ	પ	ધ	નિ	સાં	-	ધ	નિ	સાં
ધ	ધ	નિ	સાં	રેં	સાં	નિ	ધ	ધ	પ
મ	ગ	મ	પ	ધ	રેં	સાં	ધ	ધ	પ
સાં	નિ	ધ	ધ	પ	મ	ગમ	રે	રે	સા
×		2			0		3		

રાગ - ભૈરવ

છોટા ખ્યાલ

તાલ - દ્રૂત એક તાલ (માત્રા - 12)

સ્થાયી :

જાગો બ્રિજરાજ કુંવર,
નંદકે દુલારે ॥

અંતરા :

જમુનામેં ગેંદ ડાર, ગ્વાલ બાલ હારે,
કાલી બુભુકાર દે ત, શ્યામ હી એક તારે ॥

સ્થાયી :

મ	-	રે	-	સા	સા	રે	-	સા	સા	સા	સા
જા	ડ	ગો	ડ	બ્રિ	જ	રા	ડ	જ	કું	વ	ર
સા	-	રે	ગ	મ	પમ	ગ	સા	રે	ગ	મ	પ
નં	ડ	દ	કે	ડ	દુડ	લા	ડ	રે	ડ	ડ	ડ
×		0		2		0		3		4	

અંતરા :

ગ	મ	ધ	-	નિ	સાં	નિ	સાં	રેં	સાં	-	સાં
જ	મુ	ના	ડ	મેં	ડ	ગેં	ડ	દ	ડા	ડ	ર
ધ	-	ધ	નિ	સાં	સાં	નિ	સાં	રેં	સાં	ધ	પ
ગ્વા	ડ	લ	બા	ડ	લ	હા	ડ	ડ	ડ	રે	ડ
ગ	મ	સાં	-નિ	ધ	પ	ગ	મ	પમ	રે	-	સા
કા	ડ	લી	ડડ	બુ	ભુ	કા	ડ	રડ	દે	ડ	ત
મ	ધ	પ	ધ	મ	પ	ગ	સા	સાગ	મપ	ગમ	પ
શ્યા	ડ	મ	હી	એ	ક	તા	ડ	રેડ	ડડ	ડડ	ડ
×		0		2		0		3		4	

રાગ - ભૈરવ

છોટા ખ્યાલ

તાલ ત્રિતાલ (માત્રા - 16)

સ્થાયી :

જાગો મોહન ખ્યારે,
સાંવરી સૂરત મોરે મન ભાવે,
સુંદર શ્યામ હમારે ॥

અંતરા :

પ્રાત સમે ઊઠી ભાનુ ઉદય ભયો,
ગ્વાલ બાલ સબ ભૂપત ઠાડે,
દરસનકે સબ ભૂખે ખ્યાસે,
ઉઠિયો નંદ કિશોરે ॥

સ્થાયી :

								ગ	મ	ધ	-	પ	-	ધ	મ
								જા	ડ	ગો	ડ	મો	ડ	હ	ન
								ગ	-	મ	ગ	રે	-	ગ	પ
ધ	ધ	પ	મ	પ	-	મ	-	ગ	-						
ખ્યા	ડ	ડ	ડ	ડ	રે	ડ	ડ	ડ	સાં	ડ	વ	રી	સૂ	ડ	ર
મ	ગ	મ	ગ	રે	-	સા	-	નિ	સા	ગ	મ	પ	ધ	નિ	સાં
મો	રે	મ	ન	ભા	ડ	વે	ડ	સું	ડ	દ	ર	શ્યા	ડ	મ	હ
રે	-	સાં	નિ	ધ	પ	મ	ગ								
મા	ડ	ડ	ડ	રે	ડ	ડ	ડ								
×				2				0				3			

અંતરા :

સાં	-	સાં	સાં	સાં	રે	સાં	સાં	પ	-	પ	પ	ધ	-	નિ	નિ
ભા	ડ	નુ	ઉ	દ	ય	ભ	યો	પ્રા	ડ	ત	સ	મે	ડ	ઊ	ઠી
રે	-	સાં	સાં	નિ	સાં	નિ	ધ	ધ	-	ધ	નિ	-	નિ	સાં	સાં
ભૂ	ડ	પ	ત	ઠા	ડ	ડે	ડ	ગ્વા	ડ	લ	બા	ડ	લ	સ	બ
મ	ગ	મ	ગ	રે	-	સા	-	ગ	મ	પ	ધ	સાં	નિ	ધ	પ
ભૂ	ડ	ખે	ડ	ખ્યા	ડ	સે	ડ	દ	ર	સ	ન	કે	ડ	સ	બ
રે	-	સાં	નિ	ધ	પ	મ	ગ	નિ	સા	ગ	મ	પ	ધ	નિ	સાં
શો	ડ	ડ	ડ	રે	ડ	ડ	ડ	ઉ	ઠી	યો	ડ	નં	ડ	દ	કિ
×				2				0				3			

સ્થાયી આલાપ :

સ્થાયીના દરેક આલાપ જાગો મોહન પ્યારે ગાઈને શરૂ કરવા.

1		સા ગ મ પ	ધ - પ -
મ પ મ ગ	મ ળે - સા		
2		ગ મ ધ -	નિ ધ - પ
પ ધ મ પ	મ ગ રે સા		
3		સા ગ મ પ	મ - ગ મ
ધ - પ -	ગ મ ળે સા		
4		ગ મ ધ -	નિ સાં - ધ
પ મ ગ મ	ળે રે સા -		
×	2	0	3

અંતરાના આલાપ :

અંતરાનાં દરેક આલાપ પ્રાત સમે ઉઠ ભાનુ ઉદય ભયો ગાઈને શરૂ કરવા.

1		સાં - નિ -	ધ નિ સાં રે
સાં - ધ પ	ધ નિ સાં -		
2		પ ગ મ પ	ધ ધ સાં -
નિ સાં ગં મં	ળે ળે સાં -		
3		પ પ ધ નિ	સાં - નિ સાં
રે - ગં -	મં - ળે સાં		
×	2	0	3

તાન :

સ્થાયીની દરેક તાન “જાગો મોહન” ગાઈને શરૂ કરવી.

(1)	નિસા ગમ પધ નિસાં	સાંનિ ધપ મગ રેસા	
(2)	ધનિ સાંધ નિસાં ધનિ	સાંનિ ધપ મગ રેસા	
(3)	સાધ પધ મપ ગમ	રેગ મપ ગમ રેસા	
×	2	0	3

(4) “જાગો મોહન પ્યારે” ગાઈને શરૂ કરવી.

		નિસા ગમ પધ નિસાં	નિધ પમ ગરે ગમ
પધ નિસાં રેગં ગરે	સાંનિ ધપ મગ રેસા		
×	2	0	3

રાગ - ભૈરવ

લક્ષણ ગીત

તાલ ત્રિતાલ (માત્રા-16)

સ્થાયી :

પ્રથમ રાગ મન ભૈરવ ગાયો,
ધ રે કોમલ મૃદુ સુર ભાયો ॥

અંતરા :

સપ્ત સુર શિવ શંકર ગાયો,
સુરકી ગતિકો પાર ન પાયો ॥

સ્થાયી :

ધ	પ	ગ	પ	મ	ગ	રે	સા	પ	ધ	પ	મ	ધ	પ	ગ	મ
ભૈ	ડ	ર	વ	ગા	ડ	યો	ડ	પ્ર	થ	મ	રા	ડ	ગ	મ	ન
ધ	પ	મ	પ	મ	ગ	રે	સા	સા	રે	મ	ગ	પ	ધ	પ	મ
દુ	ડ	સુ	ર	ભા	ડ	યો	ડ	ધ	રે	કો	ડ	મ	ડ	લ	મૃ
×				2				0				3			

અંતરા :

નિ	સાં	સાં	સાં	સાં	ગં	રેં	સાં	ગ	મ	પ	ધ	પ	પ	ધ	પ
શં	ડ	ક	ર	ગા	ડ	યો	ડ	સ	ડ	પ્ત	સુ	ડ	ર	શિ	વ
મ	ધ	પ	પ	મ	ગ	રે	સા	નિ	સાં	ગં	રેં	સાં	સાં	નિ	ધ
પા	ડ	ર	ન	પા	ડ	યો	ડ	સુ	ર	કી	ડ	ગ	તિ	કો	ડ
×				2				0				3			

રાગ - ભૈરવ

તરાના

તાલ ત્રિતાલ (માત્રા - 16)

સ્થાયી :

દાની તોં તન નિતનિત દેર્ના,
તા દર્ની ના દિર દિર દાની,
તું દિર દિર દાની તન તું દિર
તદરે દાની ॥

अंतरा :

ना ढिर ढिर ढानी तु ढिर ढिर ढानी तन तुं ढिर
धेते लान धेते लान तन तुं ढिर
तढरे ढानी ॥

स्थायी :

		म	ग	म	-	निधु	निधु	प	प	धु	म
		ढा	नी	तों	ऽ	त	न	नि	त	नि	त
धु	धुप	मप	-	म	-	ग	-	गम	प	रे	-
ढे	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	नी	ऽ	ऽ	ऽ	ताऽ	ऽ	ढा	ऽ
सा	सा	रे	ग	म	म	प	प	प	धु	-	धु
ना	ढिर	ढिर	ढा	ऽ	नी	तुं	ढिर	ढिर	ढा	ऽ	नी
निधु	निधु	नि	धु	-	प,						
त	ढ	रे	ढा	ऽ	नी,						
×				2				0			3

अंतरा :

ग	म	म	निधु	-	धु	नि	सां	नि	सां	-	सां	निधु	निधु	नि	सां
ना	ढिर	ढिर	ढा	ऽ	नी	तुं	ढिर	ढिर	ढा	ऽ	नी	त	न	तुं	ढिर
सां	रें	-	सां	-	नि	धु	नि	-	धु	-	प	धु	रें	सां	नि
धे	ते	ऽ	ला	ऽ	न	धे	ते	ऽ	ला	ऽ	न	त	न	तुं	ढिर
निधु	निधु	नि	धु	-	प,										
त	ढ	रे	ढा	ऽ	नी,										
×				2				0						3	

राग - भैरव

ध्रुपढ

ताल- यौताल (मात्रा - 12)

स्थायी :

गंगाधर शिव पिनाकी,
त्रैलोक्यन शूल पानी,
नीलकंठ भस्म अंग,
पारवती अरधांग ॥

अंतरा :

कर त्रिशूल उमरु धर,
गले नाग मुंड माल,
कटि वसन व्याघ्रांबर,
वास करत भूत संग ॥

સ્થાયી :

ધ	-	ધ	-	પ	પ	મ	પ	ગ	મ	પ	પ
ગં	ડ	ગા	ડ	ધ	ર	શિ	વ	પિ	ના	ડ	કી
ગ	મ	ધ	-	પ	પ	ગ	મ	મ	રે	-	સા
ત્રૈ	ડ	લો	ડ	ચ	ન	શૂ	ડ	લ	પા	ડ	ની
નિધુ	-	નિધુ	સા	-	સા	ગ	મ	મ	પ	-	પ
ની	ડ	લ	કં	ડ	ઠ	ભ	ડ	સ્મ	અં	ડ	ગ
ગ	મ	નિધુ	નિધુ	સાં	-	ગ	મ	-	રે	-	સા
પા	ડ	ર	વ	તી	ડ	અ	ર	ડ	ધાં	ડ	ગ
×		0		2		0		3		4	

અંતરા :

મ	મ	મ	નિધુ	-	નિધુ	સાં	સાં	સાં	-	સાં	સાં
ક	ર	ત્રિ	શૂ	ડ	લ	ડ	મ	રૂ	ડ	ધ	ર
નિધુ	નિધુ	-	નિ	સાં	સાં	રેં	-	સાં	નિધુ	-	પ
ગ	લે	ડ	ના	ડ	ગ	મું	ડ	ડ	મા	ડ	લ
સાં	ગં	મં	રેં	રેં	સાં	નિધુ	નિ	ધ	-	પ	પ
ક	ટિ	ડ	વ	સ	ન	વ્યા	ડ	ધ્રાં	ડ	બ	ર
ગ	મ	નિધુ	નિધુ	સાં	સાં	ગ	મ	મ ^ગ	રે	-	સા
વા	ડ	સ	ક	ર	ત	ભૂ	ડ	ત	સં	ડ	ગ
×		0		2		0		3		4	

રાગ - ભૈરવ (વિતત્ વાદ્ય માટે)

મધ્યલય ગીત

તાલ-ત્રિતાલ (માત્રા - 16)

સ્થાયી :

ગ	મ	રે	-	સા	-	ગ	મ	ધ	-	પ	-	મ	પ	મ	-
રે	રે	ગ	મ	પ	-	ધ	પ	મ	ગ	મ	ગ	રે	રે	સા	-
નિ	સા	ગ	મ	પ	ધ	નિ	સાં	ધ	રેં	સાં	-	નિ	ધ	પ	મ
0				3				×				2			

અંતરા :

ગ	મ	પ	પ	ગ	મ	ધ	ધ	નિ	નિ	સાં	-	રેં	રેં	સાં	-
સાં	રેં	ગં	મં	રેં	રેં	સાં	-	ધ	સાં	નિ	ધ	પ	મ	ગ	રે
ગ	મ	પ	ધ	પ	ધ	નિ	સાં	ધ	રેં	સાં	-	નિ	ધ	પ	મ
0				3				×				2			

(1)	सा॒रे	ग॒म	ध॒प	प॒म	ग॒म	प॒म	ग॒रे	सा॒सा
(2)	सा॒रे	ग॒म	नि॒नि	ध॒प	ध॒ध	प॒म	ग॒रे	सा॒सा
(3)	ग॒म	प॒ध	नि॒सां	रे॒सां	नि॒ध	प॒म	ग॒रे	सा॒सा
(4)	ध॒नि	सां॒गं	मं॒गं	रे॒सां	नि॒ध	प॒म	ग॒रे	सा॒सा
(5)	ग॒म	ध॒नि	सां	नि॒ध	प॒ध	प॒म	प॒म	ग-

राग - भैरव (तत् वाद्य सितार माटे)

ताल - त्रिताल (मात्रा - 16)

स्थायी :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
						सा	नि	सा	ग॒ग	ग॒ग	ग॒ग	म-	म॒प	-प	प
						दा	रा	दा	द्वि॒र	द्वि॒र	द्वि॒र	दा॒ऽ	र॒दा	उ॒र	दा
ध॒	-	-	प	म	प	ग	म	ग	म॒म	ग॒ग	म॒म	ग-	ग॒रे	रे	सा
दा	-	-	रा	दा	रा	दा	रा	दा	द्वि॒र	द्वि॒र	द्वि॒र	दा॒ऽ	र॒दा	उ॒र	दा
सा	नि॒नि	नि॒नि	ध॒	-	ध॒	प॒	प॒	म॒	प॒प॒	ध॒ध	नि॒नि	सा-	सा॒रे	रे	सा
दा	द्वि॒र	द्वि॒र	दा	ऽ	रा	दा	रा	दा	द्वि॒र	द्वि॒र	द्वि॒र	दा॒ऽ	र॒दा	उ॒र	दा
म	ग	रे	ग	रे	सा	सा	नि	सा	ग॒ग	ग॒ग	ग॒ग	म-	म॒प	-प	प
दा	रा	दा	रा	दा	रा	दा	रा	दा	द्वि॒र	द्वि॒र	द्वि॒र	दा॒ऽ	र॒दा	उ॒र	दा
x				2				0				3			

अंतरा :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ग	म॒ध	म॒म	ध॒	-	नि	सां	सां	नि	सांसां	नि॒नि	रे॒रे	सां-	सांनि	-नि	ध॒
दा	द्वि॒र	द्वि॒र	दा	ऽ	रा	दा	रा	दा	द्वि॒र	द्वि॒र	द्वि॒र	दा॒ऽ	र॒दा	उ॒र	दा
ध॒	-	प	ग	ग	रे	सा	नि	सा	ग॒ग	ग॒ग	ग॒ग	म-	म॒प	-प	प
दा	ऽ	दा	रा	दा	रा	दा	रा	दा	द्वि॒र	द्वि॒र	द्वि॒र	दा॒ऽ	र॒दा	उ॒र	दा
x				2				0				3			

तोडा :

	1	2	3	4	5	6
(1)	सा॒रे॒रे	ग॒म	ध॒ध	प॒प	ग॒म	रे॒सा
(2)	ग॒म॒म	रे॒सा	ग॒म	ध॒प	ग॒म	रे॒सा
(3)	ग॒म॒म	ध॒नि	ध॒प	म॒प	ग॒म	रे॒सा
(4)	ग॒म॒म	ध॒नि	सां॒नि	ध॒प	ग॒म	रे॒सा
(5)	ग॒म॒म	ध॒ध	प॒प	ग॒म	रे॒रे	सा॒सा
x					2	

(7) राग-पट्टीप

आरोह : नि सा ग म प नि सां

अवरोह : सां नि ध प म ग रे सा

पकड : प नि, सां ध म प, नि ध प

स्वर विस्तार : सा - -, रे सा नि, नि सा ग रे सा, प नि सा ग रे नि सा, नि सा ग म प ग म ग रे सा ।

नि सा ग म प, ध म प, ग म प नि - ध प, ग म प नि नि सां - - -, सां नि सां ध प, ध म प, ग, म ग रे सा ।

ग म प नि सां रे नि सां ध प, प नि सां गं रे सां, नि सां नि ध प, प ग, म ग रे सा

प म ग म प नि नि सां - - -, गं रे सां, मं गं रे सां, प नि सां गं रे सां, प गं रे सां, सां नि - ध प, ध प ग म प नि ध

प, प ग, म ग रे सा

राग - पट्टीप

स्वर मालिका

ताल - ऐकताल (मात्रा - 12)

स्थायी :

पनि	सांनि	ध	प	म	प	ग	मग	रे	सा	-	सा
()						(
म	-	ग	प	-	म	ग	म	प	नि	-	नि
सां	गं	रे	सां	नि	नि	सां	ध	-	प	म	प
×		0		2		0		3		4	

अंतरा :

प	-	प	ग	म	म	प	नि	नि	सां	-	सां
पनि	सांरे	सां	सां	पध	पम	प	प	गम	गरे	सा	सा
()			()			()		
सारे	निसा	म	म	गम	गम	प	प	पनि	पनि	सां	सां
()			()			()		
×		0		2		0		3		4	

राग - पट्टीप

छोटा ज्याल

ताल - त्रिताल (मात्रा - 16)

स्थायी :

कल नाडी आये, तुमरे बिना मोडे ॥

अंतरा :

देषनकी आशा हियमें लगी है,

अब लौ तिहारें दरसन पाये ॥

स्थायी :

प	नि	-	-	-	-	धनि	सांनि	ध	प	-	म
						()				
आ	उ	उ	उ	उ	उ	उउ	उउ	ये	उ	उ,	तु
ध	-	प	-	ग	सा	ग	म	ग	रे	सा,	
ना	उ	उ	उ	उ	उ	मो	उ	हे	उ	उ,	
×				2		0		3			

अंतरा :

सां	-	-	-	नी	सां	निसां	रेंगं	रें	सां	-	गु	म	प	नि	नि
की	उ	उ	उ	आ	उ	उउ	उउ	शा	उ	उ,	हे	उ	प	उ	न
रें	-	सां	-	नि	-	धनि	सांनि	ध	प	-	नि	नि	सां	-	गं
गी	उ	उ	उ	उ	उ	उउ	उउ	है	उ	उ,	गु	गु	रे	सा	सा
गु	म	म	प	प	नि	धनि	सांनि	ध	म	प,	अ	अ	लौ	उ	ति
छा	उ	रे	उ	छ	र	सउ	नउ	पा	उ	ये,					
×				2				0							3

राग - पट्टीप

छोटा ज्याल

ताल - त्रिताल (मात्रा - 16)

स्थायी :

मैं तोरे संग ना जाऊँ,
पियरवा धीर लंगरवा ॥

अंतरा :

हमरी तुम संग नाहीं बने रे,
रात रहे तुम सोतन ढींगवा ॥

स्थायी :

प	नि	-	नि	नि	-	पनि	सांनि	ध	-	प,	प	म	प	गु	म
ना	उ	उ	उ	उ	उ	जाउ	उउ	उं	उ	उ,	पि	म	धप	गु	सा
गु	म	प	नि	सांरें	सांनि	ध	प	ध	म	प,					
धी	उ	ट	लं	गउ	रउ	वा	उ	उ	उ	उ,					
×				2				0							3

अंतरा :

-	पनि	सां	गं	रें	रें	सां	-	-	गुम	प	नि	सां	सां	सां	सां	
									उ	हम	री	उ	तु	म	सं	ग
									नि	नि	निसां	ध	प	म	प	

ડ	નાડ	હી	બ	ને	ડ	રે	ડ	ડ	રા	ત	રડ	હ	ડ	તુ	મ
ગમ	પસાં	-	-	ધ	પ	ગ	મ	ગ	રે	સા,					
સોડ	ડડ	ડ	ડ	ત	ન	ઢીં	ગ	વા	ડ	ડ,					
×				2				0				3			

સ્થાયીના આલાપ :

સ્થાયીના દરેક આલાપ “મૈં તોરે” ગાઈને શરૂ કરવા.

1	ગ	-	-	-	સા	ગ	મ	ગ	સરે	-	સા,	પ	-	-	-
2	ગમ	પ	-	ધ	મ	ગ	ગ	-	સરે	-	સા,	સા	ગ	મ	પ
3	ધ	-	પ	-	મપ	ધપ	ગ	મ	પ	-	-	ગ	મ	પ	નિ
4	પ	નિ	-	-	સાં	-	-	-	ધ	-	પ,	પ	મ	ગ	મ
×					2				0			3			

અંતરાના આલાપ :

અંતરાના દરેક આલાપ “હમરી તુમ સંગ” ગાઈને શરૂ કરવા.

1	-	-	નિ	સાં	ધ	પ	મ	પ	-	ગમ	પનિ	સાં	-
2	પનિ	-	-	-	સાં	-	પનિ	સારે	સાં	સાંનિ	ધપ	મપ	ગમ
3	રે	-	સાં	-	સારે	સાંનિ	ધપ	મપ	-	પ	નિ	સાં	ગં
×					2				0				3

તાન :

સ્થાયીની દરેક તાન “મૈં” ગાઈને શરૂ કરવી.

1	પનિ	સાંનિ	ધપ	મપ	નિનિ	ધપ	મપ	ધપ	ગ-	મગ	રેસા	નિસા	ગમ	પમ	ગમ
2												ગમ	પનિ	સાંગ	રેસાં

નિસાં	રેંરેં	સાંનિ	ધપ	મગ	રેસા	નિસા	ગમ	પનિ	સાંનિ	ધપ,				
3											સાગ	મગ	રેસા	નિસા
પનિ	સાંનિ	ધપ	મપ	સાંગ	મગ	રેંસાં	નિસાં	રેંરેં	સાંનિ	ધપ,	3			
×				2				0						

લક્ષણગીત

તાલ - ઝપતાલ (માત્રા - 10)

સ્થાયી :

પટદીપ નવ રાગ, ગાત ગુની યામિની,
ગંધાર મૃદુ લેત, આરોહ ગ - ધ વરજ ॥

અંતરા :

પંચમ લસત વાદી, ષડજ સૂર સંવાદી,
જાતિ ઓડવ પૂર્ણ, શૃંગાર રસ વરસ ॥

સ્થાયી :

નિ	સાં	ધ	-	પ	ગ	મ	ગ	રે	સા
પ	ટ	દી	ડ	પ	ન	વ	રા	ડ	ગ
નિ	-	નિ	સા	સા	ગ	મ	ગ	રે	સા
ગા	ડ	ત	ગુ	નિ	યા	ડ	મિ	ની	ડ
ગ	મ	પ	-	પ	નિ	સાં	ધ	-	પ
ગ	ડ	ધા	ડ	ર	મૃ	દુ	લે	ડ	ત
સાં	નિ	ધ	પ	પ	ગ	મ	ગ	રે	સા
આ	ડ	રો	ડ	હ	ગ	ધ	વ	ર	જ
×		2			0		3		

અંતરા :

ગ	મ	પ	નિ	નિ	સાં	નિ	સાં	-	સાં
પં	ડ	ચ	મ	લ	સ	ત	વા	ડ	દી
પ	નિ	સાં	ગં	રેં	નિ	સાં	ધ	-	પ
ષ	ડ	જ	સૂ	ર	સં	ડ	વા	ડ	દી
મં	ગં	રેં	નિ	સાં	ધ	પ	મ	-	પ
જા	ડ	તિ	ઓ	ડ	ડ	વ	પૂ	ડ	ર્ણ
સાં	નિ	ધ	પ	પ	ગ	મ	ગ	રે	સા
શૃં	ડ	ગા	ડ	ર	ર	સ	વ	ર	સ
×		2			0		3		

રાગ - પટ્ટદીપ - તરાના - તાલ - એકતાલ (માત્રા - 12)

સ્થાયી :

તનન તનન તદરે દાની, તન ઉદતન તદરે દાની,
તનન તનન તન નિતાન, તોં તનનન તોં તનનન ॥

અંતરા :

તદરે તદરે તદરે દાની, તન ઉદતન તદરે દાની,
તન તદાની તદરે દાની, તોં તનનન તોં તનનન ॥

સ્થાયી :

પ	નિ	સાં	ધ	પ	પ	ગ	મ	ગ	રે	સા	સા
ત	ન	ન	ત	ન	ન	ત	દ	રે	દા	ડ	ની
નિ	સા	મ	ગ	રે	સા	ગ	મ	ગ	રે	સા	સા
ત	ન	ઉ	દ	ત	ન	ત	દ	રે	દા	ડ	ની
મ	મ	ગ	મ	પ	પ	પ	ની	સાં	ધ	-	પ
ત	ન	ન	ત	ન	ન	ત	ન	નિ	તા	ડ	ન
સાં	નિ	ધ	પ	મ	પ	ગ	મ	ગ	રે	સા	સા
તોં	ડ	ત	ન	ન	ન	તોં	ડ	ત	ન	ન	ન
×		0		2		0		3		4	

અંતરા :

પ	પ	મ	મ	ગ	મ	પ	નિ	નિ	સાં	-	નિ
ત	દ	રે	ત	દ	રે	ત	દ	રે	દા	ડ	ની
નિ	સાં	મં	ગં	રેં	સાં	નિ	નિ	સાં	ધ	-	પ
ત	ન	ઉ	દ	ત	ન	ત	દ	રે	દા	ડ	ની
પ	મ	પ	ગ	-	મ	પ	નિ	નિ	સાં	-	સાં
ત	ન	ત	દા	ડ	ની	ત	દ	રે	દા	ડ	ની
સાં	નિ	ધ	પ	મ	પ	ગ	મ	ગ	રે	સા	સા
તોં	ડ	ત	ન	ન	ન	તોં	ડ	ત	ન	ન	ન
×		0		2		0		3		4	

રાગ - પટ્ટદીપ

ધ્રુપદ

તાલ - ચૌતાલ (માત્રા - 12)

સ્થાયી :

માધવ મન મોહન તુમ
ભક્તન ધન નંદનંદન
ગોકુલ જનકે પ્રાણ
અખિલ જગત કર પાલન ॥

अंतरा :

भार धरनी छरन करत (न)

संतन थित करत भवन

देवकी वासुदेव सुवन

कंस गरभ(व) नीर दालन ॥

स्थायी :

नि	-	नि	सां	ध	प	ग	म	ग	रे	सा	सा
मा	-	ध	व	म	न	भो	उ	छ	न	तु	म
नी	-	नि	नि	सा	सा	ग	म	ग	रे	सा	सा
भ	उ	कत	न	ध	न	नं	उ	द	नं	द	न
म	-	म	ग	प	म	प	नि	सां	ध	म	म
गो	उ	कु	ल	ज	न	के	उ	उ	प्रा	उ	ष्ट
प	नी	सां	गं	रें	सां	रें	सां	नी	सांनी	धप	मप
अ	भि	ल	ज	ग	त	क	र	पा	उउ	लउ	नउ
×		0		2		0		3		4	

अंतरा :

प	-	प	प	ग	म	प	नि	नि	सां	सां	सां
भा	उ	र	ध	र	नी	छ	र	न	क	र	त(न)
नि	-	सां	गं	रें	सां	नी	नी	सां	ध	म	प
सं	उ	त	न	थि	त	क	र	त	भ	व	न
नि	-	ध	प	म	प	ग	म	ग	रे	सा	सा
दे	उ	व	की	व	सु	दे	उ	व	सु	व	न
नि	-	सा	ग	म	प	नि	नि	पनि	सांनि	धप	मप
कं	उ	स	ग	र	भ(व)	नी	र	दाउ	उउ	लउ	नउ
×		0		2		0		3		4	

राग - पट्टीप (वितत् वाद्य भाटे)

मध्यलय गत

ताल - त्रिताल (भात्रा-16)

स्थायी :

9	10	11	12	13	14	15	16	1	2	3	4	5	6	7	8
पनि	सांनि	ध	प	म	प	ग	म	प	-	नि	नि	सां	गं	रें	सां
()														
नि	नि	ध	प	म	प	ग	म	सा	ग	म	प	गम	पनि	पनि	सांसां
												()	()
0				3				×				2			

અંતરા :

પ	પ	પ	પ	મ	પ	ગ	મ	પ	-	નિ	નિ	પ	નિ	સાં	સાં
પ	નિ	ધ	પ	પ	મ	ગ	મ	પ	-	ગ	મ	પમ	ગમ	ગરે	નિસા
0				3				×				2			

તાનો : (×) સમથી તાનો શરૂ કરવી

(1)	પમ	ગમ	પનિ	ધપ	મપ	ગમ	ગરે	નિસા
(2)	ગમ	પનિ	સાંગં	રેંસાં	નિધ	પમ	ગમ	પ-
(3)	પનિ	સાંગં	રેંસાં	નિધ	પમ	ગરે	સા-	ગમ
(4)	ગમ	પનિ	સાં-	પનિ	સાંગં	રેંરે	સાં-	નિધ
(5)	ગરે	સાંનિ	ધપ	ગમ	પનિ	ધપ	સાગ	મપ
	×				2			

રાગ - પટ્ટદીપ

રજાખાની ગત (સિતાર માટે)

તાલ ત્રિતાલ

સ્થાયી :

નિ	નિનિ	ધ	પ	મ	પપ	ગ	મ	પ	-	નિ	નિ	સાં	ગં	ગં	રેં	સાં
દા	દીર	દા	રા	દા	દીર	દા	રા	દા	ડ	દા	રા	દા	દીર	દા	રા	
ગ	-	ગ	મ	ગ	રે રે	સા	સા	સાં	નિનિ	ધધ	પ	મ	ગ	ગ	રે	સા
દા	ડ	દા	રા	દા	દીર	દા	રા	દા	દીર	દીર	દા	દા	દીર	દા	રા	
0				3				×				2				

અંતરા :

ગ	મમ	પ	મ	ગ	મમ	પપ	નિનિ	સાં	-	સાં	સાં	ગં	રેંરે	સાં	સાં
દા	દીર	દા	રા	દા	દીર	દીર	દીર	દા	ડ	દા	રા	દા	દીર	દા	રા
ગં	રેંરે	સાંસાં	નિનિ	ધધ	પપ	મ	પ	ગ	-	પ	મ	ગ	રેરે	સા	સા
દા	દીર	દીર	દીર	દીર	દીર	દા	રા	દા	ડ	દા	રા	દા	દીર	દા	રા
0				3				×				2			

રાગ-પટ્ટદીપ તોડા :

(1)	ગમ	પમ	ગમ	પમ	ગમ	પમ	ગરે	સા
(2)	સાંસાં	નિનિ	ધધ	પ	મપ	ગમ	ગરે	સા
(3)	ગમ	પનિ	સાંગં	રેંસાં	નિધ	પપ	ગમ	પ
(4)	ગમ	પગ	મપ	ગમ	પનિ	સાંગં	રેંસાં	નિસાં
(5)	મપ	નિસાં	રેંસાં	નિસાં	નિધ	પપ	ગમ	પ
	×				2			

વિશેષ નોંધ
સ્વરલિપિ પરિચય

(પંડિત વિષ્ણુ નારાયણ ભાતખંડે પદ્ધતિ પ્રમાણે)

(1)	શુદ્ધ સ્વર	સા રે ગ મ
કોઈ ચિન્હ નહીં
(2)	કોમળ સ્વર	<u>રે ગ ધ નિ</u>
સ્વરની નીચે આડી લીટી
(3)	તીવ્ર સ્વર	મ
સ્વરની ઉપર ઊભી લીટી
(4)	મંદ્ર સમક	નિ ધ પ
સ્વરની નીચે બિંદી
(5)	મધ્ય સમક	સા રે ગ
કોઈ ચિહ્ન નહિ
(6)	તાર સમક	સાં રેં ગં
સ્વરની ઉપર બિંદી
(7)	કણ સ્વર
(સ્પર્શ સ્વર)	પગ મરે
સ્વરની ઉપર ડાબી બાજુએ સ્વર
(8)	મીંડ	પગ
(9)	સમ	×
(10)	તાલી	2, 3, 4
તાલમાં આવતી તાલીની સંખ્યા પ્રમાણે
(11)	ખાલી	0
(12)	આવર્તન પૂરું	1
(13)	એક માત્રાની નિશાની	સા
કોઈ ચિન્હ નહિ
(14)	1/2 માત્રાની નિશાની	સારે
એક માત્રામાં બે સ્વરો, દરેક સ્વરની 1/2 માત્રા
(15)	1/4 માત્રાની નિશાની	<u>સારેગમ</u>
એક માત્રામાં ચાર સ્વરો, દરેક સ્વરની 1/4 માત્રા
(16)	1/8 માત્રાની નિશાની	<u>સારેગમપધનિસાં</u>
એક માત્રામાં આઠ સ્વરો, દરેક સ્વરની 1/8 માત્રા
(17)	સ્વર લંબાવવા	સા - - -
સ્વર લખ્યા પછી આડી લીટી કરવી.
(18)	ગીતના અક્ષર લંબાવવા	રા ડ ડ મ
શબ્દ પછી ડ (અવગ્રહ) નિશાની

સ્વરલિપિ પરિચય

(પંડિત વિષ્ણુ દિગંબરજી પલુસ્કર પદ્ધતિ પ્રમાણે)

(1)	શુદ્ધ સ્વર	સા રે ગ મ
કોઈ ચિન્હ નહિ
(2)	કોમળ સ્વર	રે ગ ધ નિ
(3)	તીવ્ર સ્વર	મ્ર અથવા મા
(4)	મંદ્ર સમક	નિ ધં પં
સ્વરની ઉપર બિંદી
(5)	મધ્ય સમક	સા રે ગ
કોઈ ચિન્હ નહીં
(6)	તાર સમક	સા રે ગ
સ્વરની ઉપર 1 ઊભી લીટી
(7)	કણ સ્વર
(સ્પર્શ સ્વર)	પગ મરે
મૂળ સ્વરની ડાબી બાજુએ
(8)	મીંડ	પ ગ
(9)	સમ	1
(10)	તાલી	જે માત્રા પર તાલી આવે તે આંકડો
(11)	ખાલી	+
(12)	એક માત્રાની નિશાની	સા રે ગ મ
સ્વરની નીચે આડી લીટી
(13)	1/2 માત્રાની નિશાની	સા રે ગ મ
(14)	1/4 માત્રાની નિશાની	મ પ ધ નિ
(15)	1/8 માત્રાની નિશાની	મ પ ધ નિ રે ગ મ પ
(16)	સ્વરને લંબાવવા	સા ડ ડ ડ
(17)	શબ્દને લંબાવવા	રા - - મ

વિશેષ નોંધ : વાદ્ય વિભાગ

- (1) દિલરૂબા, વાયોલીન, બંસરી, હાર્મોનિયમ અને હવાઈન ગિટારના વિદ્યાર્થીઓને કંઠ્ય સંગીત ગાયનની જેમ વગાડવાનો અભ્યાસ કરવાનો રહેશે.
- (2) સિતાર, મેન્ડોલીન, સરોદ, સ્પેનિશ ગિટારના વિદ્યાર્થીઓને ગાયનના વાદ્ય સંગીત અભ્યાસક્રમમાં દર્શાવેલ મધ્યલય ચીજોની જગ્યાએ મસીતખાની ગતના પાંચ તોડા અને રજાખાની ગતના પાંચ તોડા વગાડવાના રહેશે.
- (3) ધોરણ 10ના અભ્યાસક્રમમાં વિલંબીત લયમાં વિલંબીત ખ્યાલ નહીં હોવાના કારણે, મસીતખાની ગતનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો નથી.

પ્રસ્તાવના :

સંગીતમાં સમય માપવાના સાધનને તાલ કહે છે. સંગીતનો પ્રાણ તાલ અને તાલનો પ્રાણ લય છે. ગાયન, વાદન અને નૃત્યમાં તાલની ખૂબ જરૂરિયાત રહેલી છે. સંગીતના વિવિધ ગીત પ્રકારો જુદા જુદા તાલમાં ગાઈ શકાય છે. વિદ્યાર્થીઓ સ્વરજ્ઞાન અને તાલજ્ઞાનનો વિકાસ કરી શકે તેવા હેતુસર આ એકમમાં આપણે વિવિધ તાલોનું તાલજ્ઞાન મેળવીશું. માત્રા, બોલ, તાલી, ખાલી, વિભાગ તથા લિપિબદ્ધ તાલની મૂળલય અને દુગુન વિશે વિસ્તૃત માહિતી મેળવીશું. આ બધા વિભાગોનું ખાસ મહત્વ છે. તાલોની રચના ગીતપ્રકારોની પ્રકૃતિ અનુસાર હોય છે. સ્વર, લય, તાલ, રાગ અને ગીત સંગીતના ઉપકરણ છે.

(અ) (1) તાલ - ઝપતાલ માત્રા - 10 વિભાગ-4 (2 - 3- 2- 3 માત્રાના)

તાલી - 3 (01 - 3 - 8 માત્રા પર) ખાલી - 1 (6 માત્રા પર) બંધ બાજ - ખંડજાતિ

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	2
તબલાના બોલ	ધીં	ના	ધીં	ધીં	ના	તીં	ના	ધીં	ધીં	ના	ધીં
તાલી - ખાલી	×		2			0		3			×

તાલ - ઝપતાલ શાસ્ત્રીય સંગીત, હળવા શાસ્ત્રીય સંગીત, ફિલ્મી ગીતો તથા ગઝલમાં ઉપયોગ થાય છે. સોલો તબલાવાદનમાં પણ ઉપયોગી તાલ છે.

(2) તાલ - ચૌતાલ માત્રા - 12 વિભાગ-6 (દરેક બે માત્રાના)

તાલી - 4 (1 - 5 - 9 - 11 માત્રા પર) ખાલી - 2 (3 - 7 માત્રા પર) ખુલ્લો બાજ - ચતુસજાતિ

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1
મૃદંગના બોલ	ધા	ધા	દીં	તા	કિટ	ધા	દીં	તા	કિટ	તક	ગદી	ગન	ધા
તાલી - ખાલી	×		0		2		0		3		4		×

તાલ - ચૌતાલ જૂના સમયથી પ્રચલિત છે. ધ્રુપદ ગાયકીમાં ખાસ ઉપયોગ થાય છે. ખાસ નાટકના મંગલાચરણમાં આ તાલનો ઉપયોગ વિશેષ થાય છે. હવેલી સંગીતમાં પણ ખાસ વપરાય છે. મૃદંગ કે પખવાજ પર વગાડવામાં આવે છે.

(3) તાલ - દીપચંદી - માત્રા - 14 - વિભાગ-4 (3 - 4 - 3 - 4 માત્રાના)

તાલી - 3 (1 - 4 - 11 માત્રા પર) ખાલી - 1 (8 માત્રા પર) બંધ બાજ - તિસ્રજાતિ

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	1
તબલાના બોલ	ધા	ધીં	-	ધા	ધા	તીં	-	તા	તીં	-	ધા	ધા	ધીં	-	ધા
તાલી - ખાલી	×			2				0			3				×

તાલ - દીપચંદી ઠુમરી, ભજન, સુગમ સંગીતમાં ઉપયોગી છે.

(4) તાલ - ખેમટા માત્રા - 6 વિભાગ-2 (3 - 3 માત્રાના)

તાલી - 1 (1 માત્રા પર) ખાલી - 1 (4 માત્રા પર) બંધ બાજ - તિસ્રજાતિ

માત્રા	1	2	3	4	5	6	1
તબલાના બોલ	ધાગ	ધીના	ગિના	ધાગ	તિના	ગિના	ધાગ
તાલી - ખાલી	×			0			×

લોકસંગીત, સુગમ સંગીત, રાસ-ગરબા, સમૂહગીત વગેરેમાં આ તાલનો વિશેષ ઉપયોગ થાય છે. પ્રચલિત અને લોકપ્રિય છે.

(બ) (1) તાલ - ત્રિતાલ (ત્રીન તાલ)				માત્રા - 16				વિભાગ-4 (4 - 4 માત્રાના)									
તાલી - 3 (1 - 5 - 13 માત્રા પર)				ખાલી - 1 (9 માત્રા પર)				બંધ બાજ - ચતુસ્રજાતિ									
માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	1
તબલાના બોલ	ધા	ધી	ધી	ધા	ધા	ધી	ધી	ધા	ધા	તી	તી	તા	તા	ધી	ધી	ધા	ધા
તાલી - ખાલી	×				2				0				3				×
દુગુન	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	13 14	15 16	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	13 14	15 16	1
	ધાધી	ધીધા	ધાધી	ધીધા	ધાતી	તીતા	તાધી	ધીધા	ધાધી	ધીધા	ધાધી	ધીધા	ધાતી	તીતા	તાધી	ધીધા	ધા
	×				2				0				3				×

તાલ - ત્રિતાલ બડા ખ્યાલ, છોટા ખ્યાલ, તરાના વગેરેમાં ઉપયોગ થાય છે.

(2) તાલ - એકતાલ				માત્રા - 12				વિભાગ-6 (2 - 2 માત્રાના)					
તાલી - 4 (1 - 5 - 9 - 11 માત્રા પર)				ખાલી - 2 (3 - 7 માત્રા પર)				બંધ બાજ - ચતુસ્રજાતિ					
માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1
તબલાના બોલ	ધી	ધી	ધા	ત્રક,	તૂ	ના	ક	તા	ધા	ત્રક	ધી	ના	ધી
તાલી - ખાલી	×		0		2		0		3		4		×
દુગુન	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	1
	ધીધી	ધાત્રક	તૂના	કતા	ધાત્રક	ધીના	ધીધી	ધાત્રક	તૂના	કતા	ધાત્રક	ધીના	ધી
	×		0		2		0		3		4		×

તાલ એકતાલ મધ્યલયમાં વગાડવામાં આવતો હોવાથી તે છોટા ખ્યાલ, તરાના વગેરેમાં ઉપયોગ થાય છે.

(3) તાલ - ઝપતાલ				માત્રા - 10				વિભાગ-4 (2 - 3 - 2 - 3 માત્રાના)			
તાલી - 3 (1 - 3 - 8 માત્રા પર)				ખાલી - 1 (6 માત્રા પર)				બંધ બાજ - ખંડજાતિ			
માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1
તબલાના બોલ	ધી	ના	ધી	ધી	ના	તી	ના	ધી	ધી	ના	ધી
તાલી - ખાલી	×		2		0			3			×
દુગુન	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	1
	ધીના	ધીધી	નાતી	નાધી	ધીના	ધીના	ધીધી	નાતી	નાધી	ધીના	ધી
	×		2		0			3			×

તાલ - ઝપતાલ શાસ્ત્રીય સંગીત, હળવા શાસ્ત્રીય સંગીત, ફિલ્મી ગીતો તથા ગઝલમાં ઉપયોગ થાય છે. સોલો તબલાવાદનમાં પણ ઉપયોગી તાલ છે.

(4) તાલ - રૂપક			માત્રા - 7		વિભાગ-3 (3 - 2 - 2 માત્રાના)			
તાલી - 3 (1 - 4 - 6 માત્રા પર)			બંધ બાજ - તિસ્રજાતિ					
માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	1
તબલાના બોલ	તી	તી	ના	ધી	ના	ધી	ના	તી
તાલી - ખાલી	×			2		3		×

દુગુન	12	34	56	71	23	45	67	1
	ત્રીત્રી	નાધી	નાધી	નાત્રી	ત્રીના	ધીના	ધીના	ત્રી
	×			2		3		×

સ્વાધ્યાય

1. નીચે આપેલા પ્રશ્નોના જવાબ આપો.

- (1) તાલ ચૌતાલની તાલીની સંખ્યા કેટલી અને કઈ કઈ માત્રા પર આવે છે ?
- (2) તાલ ખેમટાની માત્રા કેટલી ?
- (3) તાલ ઝપતાલનો બાજ કયો ?
- (4) તબલા પર વગાડતા તાલના શબ્દોને શું કહે છે ?
- (5) દુગુન એટલે શું ?
- (6) કયા તાલમાં 3 - 4 - 3 - 4 માત્રાના વિભાગ છે ?

2. તાલ ચૌતાલ વિશે સંપૂર્ણ માહિતી આપી લિપિબદ્ધ કરો.

3. નીચે આપેલ જોડકાં બનાવો.

અ	બ
(1) તાલ રૂપક	(1) 12 માત્રા
(2) તાલ એકતાલ	(2) 10 માત્રા
(3) તાલ દીપચંદી	(3) 6 માત્રા
(4) તાલ ઝપતાલ	(4) 7 માત્રા
(5) તાલ ત્રિતાલ	(5) 14 માત્રા
(6) તાલ ખેમટા	(6) 16 માત્રા

* * *

પ્રસ્તાવના :

આ એકમ દ્વારા આપણે ભાષાનાં પાઠ્યપુસ્તકમાંથી ગેય કાવ્યો ગાઈશું અને વિદ્યાર્થીઓને ગવડાવીને રસપાન કરાવીશું. છંદગાનમાં અક્ષરમેળ છંદનું બંધારણ અને સ્વરૂપ જાણીશું તથા અભ્યાસક્રમમાં આપેલાં છંદો પૈકી ઝૂલણાં છંદ, મંદાકાંતા છંદ, શિખરિણી છંદ, શાર્દૂલ વિકીરિત છંદ, વસંતતિલકા છંદ અને અનુષ્ટુપ છંદના સ્વરાંકન દ્વારા વિદ્યાર્થીઓને રસપાન કરાવીશું.

(અ) છંદગાન :

આપેલા છંદોમાંથી આપણે તેના છંદ બંધારણની સંક્ષિપ્ત માહિતી જાણ્યા બાદ અભ્યાસક્રમના આપેલા છંદોને સ્વરાંકન સાથે અભ્યાસ કરી લઈએ.

(1) મંદાકાંતા છંદ : આ છંદ અક્ષરમેળ છંદનો એક પ્રકાર ગણી શકાય. આ છંદની વર્ણ સંખ્યા 17 છે અને એમાં ચોથા અને દસમા અક્ષરે યતિ આવે છે.

બંધારણ : ‘મ ભ ન ત ત ગા ગા’ છે અને તેનું સ્વરૂપ : ‘ગાગાગાગા/લલલલલગા/ગા લગાગાલાગાગા’ છે.

(2) શિખરિણી છંદ : આ છંદ અક્ષરમેળ છંદનો એક પ્રકાર ગણી શકાય. આ છંદની વર્ણ સંખ્યા 17 છે અને એમાં છઠ્ઠા અક્ષરે દૃઢ અને બારમા અક્ષરે કોમળ યતિ આવે છે.

બંધારણ : ‘ય મ ન સ ભ લ ગા’ છે અને તેનું સ્વરૂપ : ‘લગાગાગાગાગા/લલલલલગા/ગાલલલગા’ છે.

(3) શાર્દૂલવિકીરિત છંદ : આ છંદ અક્ષર મેળ છંદનો એક પ્રકાર ગણી શકાય. આ છંદની વર્ણ સંખ્યા 19 છે અને તેમાં બારમા અક્ષરે યતિ આવે છે.

બંધારણ : ‘મ સ જ સ ત ત ગા’ છે અને તેનું સ્વરૂપ : ‘ગાગાગા લલગા લગા લલલગા / ગાગાલગા ગાલગા’ છે.

(1) ઝૂલણાં છંદ સ્વરાંકન સાથે

પ	-	મ	ગ	રે	સા	રે	-	ગરે	સા	-	-
જા	-	ગ	ને	-	-	જા	-	દ-	વા	-	-
સા	-	રે	ગ	-	રેસા	સારે	ગમ	મ	ગ	-	-
કૃ	-	ષ્ણ	ગો	-	--	વા-	--	નિ	યા	-	-
ગ	ગ	મ	ધ	-	-	પ	-	મ	ગ	રે	સા
તુ	જ	વિ	ના	-	-	ધે	-	નુ	મા	-	-
સા	-	રે	ગ	રેગ	પ	મ	-	-	-	-	-
કો	-	ણ	જા	--	-	શે	-	-	-	-	-
મ	મ	મ	મ	ગ	મ	પધ	નિ	ધ	પ	-	-
ત્ર	ણ	સે	ને	-	-	સા-	-	ઠ	ગો	-	-
પ	-	પ	ધ	ની	પ	ધ	મ	મ	પ	-	મ
વા	-	ળ	ટો	-	-	ળે	-	મ	ળ્યા	-	-
મ	મ	-	ધ	-	ધ	પ	-	મ	ગ	રે	સા
વ	ડો	-	રે	-	ગો	વા	-	ળિ	યો	-	-
સા	-	રે	ગ	રેગ	પ	મ	-	-	-	-	-
કો	-	ણ	થા	--	-	શે	-	-	-	-	-

- (1) જાગને જાદવા, કૃષ્ણ ગોવાળિયા,
તુજ વિના ઘેનુ મા કોણ જાશે.
ત્રણ સે સાઠ, ગોવાળ ટોળે મળ્યા,
વડો રે ગોવાળિયો કોણ થાશે.

(2) મંદાકાંતા છંદ સ્વરાંકન સાથે

રે - રે - સા રે સા નિ સા રે રે, રે સા નિ સા - રે - રે - ગ રે - સા
તે - પં - ખી - નિ ઉ પ ર, પ થ રોં ફેં - ક તા - ફેં - કી દી - ધો
રે - રે- - સા રે સા ની સા રે રે રે, રે સા નિ સા - રે ગ - રે - ગ રે - સા
છુ - ટ્યો - તે - ને - અ ર ર ર, પ ડી ફાં - - ળ હૈ - યા - મ હી - તો
સા - સા - રે મ રે મ મ રે મ મ ગ - ગ ગ - સા - ગ રે સા નિ
રે - રે - લા ગ્યો દી લ પ ર અ ને શ્વા - સ રું - ધા - ઈ જા - તાં,
રે - રે - સા રે સા નિ સા રે રે સા રે સા નિ સા - રે ગ - રે ગ રે - સા
ની - ચે - આ - વ્યું - ત રૂ ઉ પ ર થી પાં - ખ ઢી - લી - થ તા - મા

- (1) તે પંખીની ઉપર, પથરો ફેંકતા ફેંકી દીધો,
છુટ્યો તેને અરરર, પડી ફાળ હૈયા મહી તો,
રે રે લાગ્યો દિલ પર અને શ્વાસ રૂંધાઈ જાતાં,
નીચે આવ્યું તરૂ ઉપરથી પાંખ ઢીલી થતા મા.

- (2) હા પસ્તાવો વિપુલ ઝરણું, સ્વર્ગથી ઊતર્યું છે,
પાપી તેમાં ડૂબકી દઈને પુણ્યશાળી બને છે.

(3) શિખરિણી છંદ સ્વરાંકન સાથે

ધ સા - રે - ગ - મ - ગ રે,
અ સ - ત્યો - માં - હે - થી -,
ગ રે સા નિ સા રે ગ - - રે નિ રે સા
પ્ર ભુ પ ર મ સ ત્યે - - તુ લ ઈ જા.
ધ સા - રે - ગ - મ - ગ રે
ઊં ડા - અં - ધા - રે - થી -,
ગ રે સા નિ સા રે - ગ - - રે નિ રે સા
પ્ર ભુ પ ર મ ત - જે - - તું લ ઈ જા
સા પ - પ - પ - પ - પ
મ હા - મૃ - ત્યુ - માં - થી

સા પ પ પ પ પ - ધ - - પ મ મ ગ રે
 અ મૃ ત સ મી પે - ના - - થ લ ઈ જા -
 રે ગ - રે - સા નિ સા રે ગ,
 તુ હી - ણો - હું - છું ત તો,
 રે ગ રે સા નિ - સા રે ગ - - રે નિ રે સા
 તુ જ દ ર શ ન નાં - દા - ન દ ઈ જા

- (1) અસત્યો માંહેથી પ્રભુ પરમ સત્યે તું લઈ જાય,
 ઊંડા અંધારેથી, પ્રભુ પરમ તેજે તું લઈ જા.
 મહા મૃત્યુમાંથી, અમૃત સમીપે નાથ લઈજા,
 તું હીણો હું છું તો, તુજ દરસનાં દાન દઈજા.

- (2) ફર્યો તારી સાથે, પ્રિયતમ સખે સૌમ્ય વયનાં,
 સ્વવારોને જોતો, વિકસિત થતાં શૈલશિખરે.

(4) શાર્દૂલવિક્રીડિત છંદ સ્વરાંકન સાથે

સા - સા - રે - મ મ પ - મ પ - પ મ ધ પ
 ઊ - ગે - છે - સૂ ર ખી - ભ રી - ર વિ મૃ દુ
 મ - પ ધ નિ - ધપ ગ - પ મ - રે ગુ સારે
 હે - મં - ત નો - - - પૂ - વ મા - - - -
 રે - પ - - - મ - ગ રે ગ - રે ગ - રે સા રે નિ
 ભુ - રૂ - - - છે - ન ભ સ્વ - ચ્ચ સ્વ - ચ્ચ ટી સ તી
 નિ - સા - રે ગ - - - સા રે નિ સા
 એ - કે - ન થી - - - વા - દ બી

- (1) ઊગે છે સુરખી ભરી રવિમૃદુ, હેમંતનો પૂર્વમાં,
 ભૂરું છે નભ સ્વચ્છ સ્વચ્છ ટીસતી એકે નથી વાદળી.

- (2) વેઠે એ વનવાસમાં વિકટ હા ! કષ્ટો શરીરે અતિ,
 ને હું મહેલ વિષે વસું સુખ થકી, એ યોગ્ય ભાસે નહિ.

(5) વસંતતિલકા છંદ સ્વરાંકન સાથે

નિ સા રે - રે ગ - રે સા રે
 વિ - શ્વં - ભ રી - અ ખી લ
 ગ - મ ગ રે ગ રે નિ સા રે
 વિ - શ્વ ત ણી - જ ને તા -
 નિ સા રે - રે ગ રે - સા રે સા રે ગ રે
 વિ ઘા ધ રી વ દ ન માં વ સ જો વિ ધા તા

- (1) વિશ્વંભરી અખિલ વિશ્વતણી જનેતા,
વિદ્યાધરી વદનમાં વસજો વિધાતા.

(6) અનુષ્ટુપ છંદ સ્વરાંકન સાથે

સા ગ - ગ - ગ - ગ રે - ગ - ગ
નિ શા - જે - સ - વર્વ ભૂ - તો - ની,
રે - ગ - રે - સા નિ સા - રે રે,
તે - માં - જા - ગ્ર ત સં - ય મી,

સા - રે - ગ - ગ - ગ રે - ગ - રે નિ
જે - માં - જા - ગે - બ ધા - ભુ - તો -
નિ - રે - ની - રે ગ રે - નીસા
તે - જ્ઞા - ની - મુ નિ ની - નિશા

- (1) નિશા જે સર્વ ભૂતોની, તેમાં જાગ્રત સંયમી,
જેમાં જાગે બધા ભૂતો, તે જ્ઞાની મુનિની નિશા.
(2) ઈન્દ્ર પ્રસ્થજનો આજે, વિચાર કરતા હતા,
એક બાબતને માટે, શંકા સૌ ધરતા હતા.

નોંધ : ઉપરોક્ત આપેલ અભ્યાસક્રમના 1 થી 6 છંદોનું સ્વરાંકન વગાડીને ગાઈ શકાય તે માટે આપેલ છે. દરેક સ્વતંત્ર સ્વરાંકન કરી શકે છે.

(બ) ભાષાનાં પાઠ્યપુસ્તકમાંથી કોઈ પણ બે ગેય કાવ્યોને ગાવાની ક્ષમતા કેળવવી.

ભક્તિ પદારથ

- નરસિંહ મહેતા

ભૂતળ ભક્તિ પદારથ મોટું, બ્રહ્મલોકમાં નાહીં રે,
પુણ્ય કરી અમરાપુરી પામ્યા, અંતે ચોરાસી માહીં રે. ભૂતળ ભક્તિ...
હરિના જન તો મુક્તિ ન માગે, માગે જનમો જનમ અવતાર રે,
નિત્ય સેવા, નિત્ય કીર્તન - ઓચ્છવ નિરખવા નંદકુમાર રે. ભૂતળ ભક્તિ...
ભરતખંડ ભૂતળમાં જનમી જેણે ગોવિંદ-ગુણ ગાયા રે,
ધન ધન રે એનાં માત-પિતાને સફલ કરી એણે કાયા રે. ભૂતળ ભક્તિ...
ધન વૃંદાવન, ધન એ લીલા, ધન એ વ્રજનાં વાસી રે,
અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આંગણિયે રે ઊભી, મુક્તિ છે એમની દાસી રે. ભૂતળ ભક્તિ...
એ રસનો સ્વાદ શંકર જાણે કે જાણે શુક જોગી રે,
કાંઈ એક જાણે વ્રજની રે ગોપી, ભણે નરસૈંયો ભોગી રે. ભૂતળ ભક્તિ...

મન નો ડગે

- ગંગા સતી

મેરુ રે ડગેને જેનાં મન નો ડગે,
મરને ભાંગી રે પડે ભરમાંડ રે,
વિપદ પડે પણ વણસે નહિ,
ઈ તો હરિજનનાં પરમાણ રે, મેરુ રે...
ભાઈ રે ! હરખને શોકની ના'વે જેને હેડકીને
શીશ તો કર્યા કુરબાન રે,
સતગુરુ વચનમાં શૂરા થઈ ચાલે,
જેણે મેલ્યાં અંતરમાં માન રે. મેરુ રે...
ભાઈ રે ! - નિત્ય રે'વું સતસંગમાં ને
જેને આઠ પો'ર આનંદ રે,
સંકલપ વિકલપ એકે નહીં ઉરમાં,
જેણે તોડી નાખ્યો માયા કેરો ફંદ રે. મેરુ રે...
ભાઈ રે ! ભગતિ કરો તો એવી કરજો પાનબાઈ !
રાખજો વચનુંમાં વીશવાસ રે,
ગંગાસતી એમ બોલિયાં
તમે થાજો સત્ ગુરુજીના દાસરે. મેરુ રે...

સ્વાધ્યાય

1. નીચે આપેલા પ્રશ્નોના જવાબ લખો.

- (1) ભૂતળ ભક્તિ પદાર્થ આ ગેય કાવ્યના કવિ કોણ છે ?
- (2) મેરુ રે ડગે ને આ ગેય કાવ્યના કવિયત્રી કોણ છે ?
- (3) શાર્દૂલવિક્રિડીત છંદની વર્ણસંખ્યા કેટલી છે ?
- (4) 'મંદાકાન્તા' એ કયા પ્રકારનો છંદ છે ?

2. નીચે આપેલાં જોડકાં જોડો.

અ	બ
(1) મ ભ ન ત ત ગા ગા	(1) ગંગાસતી
(2) ભૂતળ ભક્તિ પદાર્થ	(2) શિખરિણી છંદ
(3) યમન સભલ ગા	(3) નરસિંહ મહેતા
(4) મેરુ રે ડગે ને	(4) શાર્દૂલવિક્રિડીત છંદ
(5) મ સ જ સ ત ન ગા	(5) મંદાકાન્તા છંદ

* * *

5

વિવિધ ગીતપ્રકારો

પ્રસ્તાવના :

ગુર્જર ધરા પર અનેક કવિઓ અને સંગીત સાધકોએ જન્મ લઈ સુંદર કૃતિઓનું સર્જન કર્યું છે.

જનનીના હાથે પારણામાં ઝૂલતું બાળક, ફળિયાની રમત રમતા-રમતા જ્યારે શિક્ષણની કેડી પર પગરણ માંડે છે ત્યારે શિક્ષક અને વિદ્યાર્થી વચ્ચે વિદ્યારૂપી સેતુ રચાય છે.

વિદ્યાર્થી શાળા કક્ષાએ પોતાના શિક્ષણકાળ દરમિયાન કવિઓ દ્વારા રચિત ઉત્કૃષ્ટ રચનાઓને સંગીતના માધ્યમથી સમજે છે. કવિઓ દ્વારા રચિત રચનાઓને સંગીતકાર સ્વરાંકન કરી સંસ્કૃતિના વારસાને ઉજાગર કરવાનું શ્રેષ્ઠ કાર્ય કરે છે.

વિદ્યાર્થી શાળા કક્ષાએ પોતાના શિક્ષણકાળ દરમિયાન વિવિધ ગીત પ્રકારો જેવા કે, હાલરડાં, પ્રાર્થના ગીતો, સંતવાણી, ભક્તિગીતો, ગરબા-ગરબી, પ્રકૃતિ ગીતનું શ્રવણ કે શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરી પોતાના જ્ઞાન અને વ્યક્તિત્વને ખિલવી શકે તેવા ગીતોને પ્રગટ કરવાનો આ એકમનો હેતુ છે.

લોકસંગીત (ભાતીગળ ગીતો) વિશે

આ એકમનો ક્રિયાત્મક અભ્યાસ પહેલાં સંક્ષિપ્ત લોકસંગીત, પ્રભાતિયાં, હાલરડાં, લગ્નગીત, ધોળગીત અને ભજનની સંક્ષિપ્ત વ્યાખ્યા દ્વારા સમજ કેળવીશું.

લોકસંગીત : લોકો દ્વારા લોકકંઠે ગવાતા અને અંતરની ઊર્મિને અભિવ્યક્ત કરતા સરળ ગીતોને ‘લોકસંગીત કે લોકગીત’ કહે છે. આ લોકસંગીત કે લોકગીતોમાં પ્રભાતિયાં, હાલરડાં, લગ્નગીત, ધોળગીત, ભજન, ગરબા, રાસ, ઉત્સવગીત, ઋતુગીત વગેરે આવી શકે.

પ્રભાતિયાં : સવારે જાગ્રત કરવા વિશેની કવિતાને ‘પ્રભાતિયા’ તરીકે ઓળખાય છે. નરસિંહ મહેતાના ‘પ્રભાતિયાં’ ખૂબ જાણીતા છે.

હાલરડાં : નાના બાળકને ઘોડિયા/પારણામાં સુવડાવવા બહેનો કે માતા જે ગીત ગાય છે તેને ‘હાલરડાં’ કહે છે.

લગ્નગીત : લગ્નના પ્રસંગો અનુસાર લગ્ન પ્રસંગમાં વર અને કન્યા પક્ષે જે ગીતો ગવાય તેને ‘લગ્નગીત’ કહે છે.

ધોળગીત : સ્વામીનારાયણ કે વૈષ્ણવ સંપ્રદાયમાં ગવાતા તાલબદ્ધ ભક્તિગીતને ‘ધોળગીત’ કહે છે.

ભજન : જે કાવ્યમાં ઈશ્વસ્તુતિ કે તત્ત્વચિંતનનું વર્ણન હોય તથા પરંપરાગત ઢાળમાં ગવાતા તાલબદ્ધ ભક્તિગીતને ‘ભજન’ કહે છે. નરસિંહ મહેતા, મીરાંબાઈ, કબીર વગેરેના ભજનો ખૂબ પ્રસિદ્ધ છે.

પ્રાર્થના

સરસ્વતી - વંદના

યા કુન્દેન્દુતુષાર-હાર-ધવલા યા શુભ્રવસ્ત્રાવૃતા,
યા વીણા-વરદંડ-મંડિત-કરા યા શ્વેતપદ્માસના ।
યા બ્રહ્માચ્યુત-શંકર-પ્રભૂતિભિરદેવૈઃ સદા વંદિતા
સા માં પાતુ સરસ્વતી ભગવતી નિ:શેષજાડયાપહા ॥

*

ઓમકાર બિંદુ સંયુક્તં નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ
કામદં મોક્ષદં ચૈવ, ઓમકારાય નમો નમઃ ॥

*

ઓમ સહનાવવતુ, સહ નૌ ભુનક્તુ, સહ વીર્યં કરવાવહૈ ।

તેજસ્વિ નાવધીતં અસ્તુ, મા વિદ્વિષાવહૈ ॥

ઓમ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ ।

તાલ : કહરવા

ૐ તત્ સત્ શ્રી નારાયણ તું, પુરુષોત્તમ ગુરુ તું...
સિદ્ધ બુદ્ધ તું સ્કંદ વિનાયક, સવિતા પાવક તું...
બ્રહ્મ મજદ તું યદ્ શક્તિ તું, ઈશુ પિતા પ્રભુ તું...
રુદ્ર વિષ્ણુ તું રામકૃષ્ણ તું, રહિમતાઓ તું...
વાસુદેવ ગો વિશ્વ રૂપ તું, ચિદાનંદ હરિ તું...
અદ્વિતિય તું અકાલ નિર્ભય, આત્મલિંગ શિવ તું...

*

મંદિર તારું વિશ્વ રૂપાણું, સુંદર સર્જનહારાં રે...
પળ પળ તારાં દર્શન થાયે, દેખે દેખનહારાં રે મંદિર તારું ...
નહીં પૂજારી નહીં કોઈ દેવ, નહીં મંદિરને તાળાં રે
નીલ ગગનમાં મહિમા ગાતાં, ચાંદો સૂરજ તારા રે ... મંદિર તારું ...
વર્ણન કરતાં શોભા તારી થાક્યા કવિ ગણ ધીરાં રે
મંદિર માં તું ક્યાં છૂપાયો શોધે બાળ અધીરાં રે ... મંદિર તારું ...

*

તેરી આરાધના કરું (2)

પાપ ક્ષમા કર જીવન દે દે દયા કી યાયના કરું
તેરી આરાધના કરું...
તૂ હી મહાન સર્વ શક્તિમાન, તૂ હી હૈ મેરે જીવન કા સંગીત,
હૃદય કે તાર છેડે ઝનકાર, તેરી આરાધના હૈ મધુર ગીત
જીવન સે મેરે તૂ મહિમા પાયે, એક હી યાયના કરું...
પાપ ક્ષમા કર જીવન દે દે... દયા કી યાયના કરું...
તેરી આરાધના કરું...
સૃષ્ટિ કે હર એક કણ કણમેં, ણયા હૈ તેરી હી મહિમા કા રાગ,
પક્ષી ભી કરતે હૈ તેરી પ્રશંસા, હર પલ સુનાતે હૈ આનંદ કા રાગ,
તેરી હી ભક્તિ મુજે બ્રહ્મણ હો, એક હી યાયના કરું...
પાપ ક્ષમા કર જીવન દે દે... દયા કી યાયના કરું...
તેરી આરાધના કરું...

*

તાલ : દાદરા

ઈતની શક્તિ હમેં દેના દાતા, મન કા વિશ્વાસ કમજોર હોના
હમ ચલે નેક રસ્તે પે હમસે, ભૂલ કરભી કોઈ ભૂલ હોના... ઈતની શક્તિ...
દૂર અજ્ઞાન કે હો અંધેરે, તૂ હમેં જ્ઞાન કી રોશની દે,
હર બુરાઈ સે બચતે રહે હમ, જીતની ભી દે ભલે જિંદગી દે

બૈર હોના કિસીકા કિસી સે, ભાવના મન મેં બદલે કી હોના... ઈતની શક્તિ...
 હમ ન સોચેં હમેં ક્યા મિલા હૈ, હમ યે સોચેં કિયા ક્યા હૈ અર્પણ
 ફૂલ ખુશીયોં કે બાંટે સભી કો, સબ કા જીવનભી બન જાયે મધુબન
 અપની કરુના કા જલ તૂ બહાકે, કરદે પાવન હર એક મનકા કોના... ઈતની શક્તિ...

*

તાલ : દાદરા

હમ કો મન કી શક્તિ દેના મન વિજય કરેં
 દૂસરોં કી જય સે પહલે ખુદ કો જય કરેં... હમ કો મન કી...
 ભેદભાવ અપને દિલ સે સાફ કર શકેં
 દોસ્તોં સે ભૂલ હોં તો માફ કર શકેં
 જૂઠ સે બચે રહે સચ કા દમ ભરેં..
 દૂસરોં કી જય સે પહલે ખુદ કો જય કરેં... હમ કો મન કી...
 મુશ્કિલે પડે તો હમ પે ઈતના કર્મ કર
 સાથ દેં તો ધરમ કા ચલેં તો ધર્મ પર
 ખુદ પે હોસલા રહે બદી સે ના ડરે...
 દૂસરોં કી જય સે પહલે ખુદ કો જય કરેં... હમ કો મન કી...

*

તાલ : દાદરા

હે શારદે મા, હે શારદે મા અજ્ઞાનતા સે હમેં તાર દે માં
 હે શારદે મા...
 તૂ સ્વર કી દેવી યે સંગીત તુજસે, હર શબ્દ તેરા માં હર ગીત તુજસે
 હમ હૈ અકલે માં હમ હૈ અધુરે, તેરી શરણમેં હમેં પ્યાર દે માં...
 હે શારદે મા...
 મુનિયોંને સમજી ગુનિયોંને જાની વેદોં કી ભાષા પુરાનોં કી બાની
 હમ ભી તો સમજેં હમ ભી તો જાનેં વિદ્યા કા હમકો અધિકાર દે મા...
 હે શારદે મા...
 તૂ શ્વેતવર્ણી કમલ પે બિરાજે હાથોં મેં વીણા મુકુટ સર પે સાજે
 હમ કો અંધેરોં સે નિકાલ દે માં, હમકો ઉજાલોં કા સંસાર દે માં...
 હે શારદે મા...

*

રાગ : ભૈરવી તાલ : કહરવા - મધ્યલય

મૈત્રી ભાવનું પવિત્ર ઝરણું મુજ હૈયામાં વહ્યા કરે,
 શુભ થાઓ આ સકલ વિશ્વનું એવી ભાવના નિત્ય રહે... મૈત્રી ભાવનું...
 ગુણથી ભરેલા ગુણીજન દેખી હૈયું મારું નૃત્ય કરે,
 એ સંતોના ચરણ કમલમાં, મુજ જીવનનું અર્ધ્ય રહે... મૈત્રી ભાવનું...
 દીન ફૂર ને ધર્મ વિહોણા, દેખી દિલમાં દર્દ રહે,
 કરૂણા ભીની આંખોમાંથી અશ્રુનો શુભ સોત વહે... મૈત્રી ભાવનું...
 માર્ગ ભૂલેલા જીવન પથિકને, માર્ગ ચીંધવા ઊભો રહું
 કરે ઉપેક્ષા એ મારગની તોયે સમતા ચિત્ત ધરું... મૈત્રી ભાવનું...
 માનવતાની ધર્મ ભાવના હૈયે સૌ માનવ લાવે,
 વેર ઝેરના પાપ તજીને, મંગલ ગીતો એ ગાવે... મૈત્રી ભાવનું...
 - ચિત્રભાનુ

સૌનું કરો કલ્યાણ, દયાળુ પ્રભુ, સૌનું કરો કલ્યાણ,
 નર નારી પશુ-પક્ષીની સાથે, જીવ જંતુનું તમામ... દયાળુ ...
 જગનાવાસીઓ સૌ સુખ ભોગવે, આનંદે રહી અઠો જામ.... દયાળુ ...
 દુનિયામાં દરદ દુકાળ પડે નહીં, લડે નહીં કોઈ ગામ... દયાળુ ...
 સર્વે જગે સુખકારી વધે ને, વળી વધે ધન ધાન્ય... દયાળુ ...
 કોઈ કોઈનું ભૂરૂં ન ઈચ્છે, સૌનું ઈચ્છે સૌ સમાન... દયાળુ ...
 પોત પોતાના ધર્મ પ્રમાણે, સર્વ ભજે ભગવાન... દયાળુ ...
 જાદવ દાસના દાસ પોકારે, પ્રેમે કરી પ્રણામ... દયાળુ ...

*

હાલરડાં

એક જ અક્ષર અમર છે એક મંત્ર છે માં !
 હાલરડાનું હેત વરસતું હુલુલુલુ... હુલુલુલુ... હા
 દેવોએ દીધેલું અમરત દુનિયા એ ક્યાં પીધું !
 માતાની મમતાનું અમરત સૌએ યાખી લીધું,
 આશીર્વાદ જનેતાના તો કદી નથી કરમાતા...
 હાલરડાનું વરસવું હુલુલુલુ હેત એક જ અક્ષર
 ઈશ્વરમાં દુનિયાની શ્રદ્ધા થાતી આઘી-પાઈ
 સતયુગમાં પણ માતા સાચી, કલયુગમાં પણ સાચી,
 માતાના લાલન-પાલનમાં સૌ પામે છે શાતા
 હાલરડાંનું હેત વરસતું, હુલુલુલુ... હુલુલુલુ... હા. એક જ અક્ષર...

- શ્રી વેણીભાઈ પુરોહિત

*

કોઈ દિ' સાંભરે...સાંભરે નૈ મા મને કોઈ દિ સાંભરે નૈ.
 કેવી હશે ને કેવી નૈ મા મને કોઈ દિ સાંભરે નૈ.
 કોક કોક વાર વળી રમ્મત વચાળે મારા કાનમાં ગણગણ થાય,
 હુતુતુતુની હડિયાપાટીમાં માનો શબદ સંભળાય,
 મા જાણે હિંચકોરતી વઈ ગઈ, હાલાંના સૂર થોડા વેરતી ગઈ... કોઈ દિ' સાંભરે...
 શ્રાવણની કોક કો' વે'લી સવારમાં સાંભરી આવે બા,
 પારિજાતકની મીઠી સુગંધ લઈ વાડીએથી આવતો વા,
 દેવને પૂજતી ફૂલ લૈ લૈ મા એની મ્હેંક મ્હેંક મેલતી ગઈ... કોઈ દિ' સાંભરે...
 સૂવાના ખંડને ખૂણે બેસીને કદી આભમાં મીટ માંડું,
 માની આંખો જ જાણે જોઈ રહી છે મને એમ મન થાય ગાંડું,
 તગમગ તાકતી ખોબલે લૈ, ગગનમાં એ જ દગ ચોડતી ગૈ... કોઈ દિ' સાંભરે...
 - ઝવેરચંદ મેઘાણી

*

જનનીની જોડ સખી ! નહિ જડે રે લોલ,
 મીઠા મધુ ને મીઠા મેહુલા રે લોલ, એથી મીઠી તે મોરી માત રે, જનનીની ...
 પ્રભુના એ પ્રેમ તણી પૂતળી રે લોલ, જગથી જુદેરી એની જાત રે... જનનીની...

અમીની ભરેલી એની આંખડી રે લોલ, વ્હાલનાં ભરેલાં એના વેણ રે...	જનનીની...
હાથ ગૂંથેલ એના હીરના રે લોલ, હૈયું હેમંત કેરી હેલ રે...	જનનીની...
દેવોને દૂધ એનાં દોઢલાં રે લોલ, શશીએ સીંચેલ એની સોડય રે...	જનનીની...
જગનો આધાર એની આંગળી રે લોલ, કાળજામાં કૈંક ભર્યા કોડ રે...	જનનીની...
ચિત્તું ચડેલ એનું ચાકડે રે લોલ, પળના બાંધેલ એના પ્રાણ રે...	જનનીની...
મૂંગી આશિષ ઉરે મરકતી રે લોલ, લેતાં ખૂટે ન એની લ્હાણ રે...	જનનીની...
ધરતીમાતાયે હશે ધ્રૂજતી રે લોલ, અચળા અચૂક એક માય રે...	જનનીની...
ગંગાના નીર તો વધે-ઘટે રે લોલ, સરખો એ પ્રેમનો પ્રવાહ રે...	જનનીની...
વરસે ઘડીક વ્યોમ વાદળી રે લોલ, માડીના મેઘ બારે માસ રે...	જનનીની...
ચળતી ચંદાની દીસે ચાંદની રે લોલ, એનો નહિ આથમે ઉજાસ રે...	જનનીની...

- દામોદરદાસ બોટાદકર

*

લગ્નગીત

કંકુ છાંટી કંકોતરી મોકલો રે, ઘેર માંડ્યો છે મોટો જગન રે...	કંકુ છાંટી...
મારા સસરા આવ્યા ને સાસુ આવશે, એક ન આવ્યો મારો વીર રે...	કંકુ છાંટી...
મારા જેઠ આવ્યા ને જેઠાણી આવશે, એક ન આવ્યો મારો લાડકો વીર રે...	કંકુ છાંટી...
મારા દિયર આવ્યા ને દેરાણી આવશે, એક ન આવ્યો મારો માડીજાયો વીર રે...	કંકુ છાંટી...
મારાં નણદી આવ્યા ને વધામણી લાવ્યાં રે, ભાઈ આવ્યા તમારા વીર રે,	કંકુ છાંટી...
વીરા આવ્યા ને ભાભી આવશે રે, મારી ભાભી આવે ને રંગ રહેશે રે...	કંકુ છાંટી...

*

કોઈ લાલ-લાલ વાંસના માંડવડા બંધાવો, કોઈ લીલી-પીળી ભાતના ચંદરવા ચીતરાવો.	
આજ શુભદિન આયો મારે આંગણિયે...	કોઈ લાલ-લાલ વાંસના...
કંકુ છાંટીને મેં તો લખી રે કંકોતરી, અક્ષત ફૂલડાંથી ફઈબાએ વધાવી,	
હે મેં તો લગન લીધા છે મારી લાડકીનાં...	કોઈ લાલ-લાલ વાંસના...
સાવરે સોનાની બેનને નથણી ઘડાવી દઉં, નવનવ રત્નોથી એને રે જડાવી દઉં	
પહેરી વહાલીબેન ચાલી આજ સાસરિયે...	કોઈ લાલ-લાલ વાંસના...

*

આલા લીલા તે વાંસનો માંડવડો, લીલા કેળના સ્તંભ રોપાવો રે.
 અવસર રૂડો આંગણિયે... આલા લીલાં તે વાંસનો માંડવડો...
 રાતા રંગનો ભાતીગળ ચંદરવો, આસો પાલવના તોરણ બંધાવો રે,
 અવસર રૂડો આંગણિયે... આલા લીલાં તે વાંસનો માંડવડો...
 લીલાં લીલાં લગન મારી લાડકડી, કોઈ જણતલ જોષીડા તેડાવો રે,
 અવસર રૂડો આંગણિયે... આલા લીલાં તે વાંસનો માંડવડો...
 ઢોલ-ત્રાંસાને નોબલ શરણાયું, આજે માંડવડે ચોઘડિયા વગડાવો,
 અવસર રૂડો આંગણિયે... આલા લીલા તે વાંસનો માંડવડો...

*

ધોળ

આજ સખી આનંદની હેલી, હરિમુખ જોઈને હું થઈ છું રે ઘેલી.
 મહા રે મુનિના ધ્યાનમાં નાવે, તેરે શામળિયોજી મુજને બોલાવે. આજ સખી...
 જે સુખને ભવ બ્રહ્મા રે ઈચ્છે, તે રે શામળિયોજી મુજને રે પીછે,
 ન ગઈ ગંગા ગોદાવરી કાશી, ઘેર બેઠાં મળ્યા અક્ષરવાસી. આજ સખી...

તપ રે તીર્થમાં હું કંઈ નવ જાણું, સહેજે સહેજે હું તો સુખડાં રે માણું,
જેરામ કહે સ્વામી સહેજે રે મળિયાં, વાતની વાતે વાંલો અઢળક ઢળિયા. આજ સખી...

*

ગરબી

શોભા સલુણા શ્યામની, તું જોને સખી, શોભા સલુણા શ્યામની.	તું જોને સખી...
કોટિ કંદર્પને લજાવે એનું મુખડું, ફીકકી પડે છે કળા કામની.	તું જોને સખી...
સદ્ગુણ સાગર નટવર નાગર, બલિહારી હું એના નામની.	તું જોને સખી...
કોટિ આભૂષણનું એરે ભૂષણ, સીમા તું છે એ અભિરામની.	તું જોને સખી...
જે ઓળખે તેને તો એ સાર સર્વનો, બીજી વસ્તુ તે નથી કામની.	તું જોને સખી...
અનુપમ એ અલબેલો રસિયો, જીવન મૂળી છે દયારામની.	તું જોને સખી...

*

શ્યામ રંગ સમીપે ન જાવું, મારે આજ થકી શ્યામ રંગ સમીપે ન જાવું,	મારે આજ...
જેમાં કાળાશ ને સહુ એક સરખું, સર્વમાં કપટ હશે આવું ? ...	મારે આજ...
કસ્તુરીની બિંદી તે કરું ન લલાટે, કાજળ ન આંખમાં અંજાવું...	મારે આજ...
કોકિલાનો શબ્દ સુણું નહિ કાને, કાગવાણી શકૂનમાં ન લાવું...	મારે આજ...
નિલાંબર કાળા કંચુકી ન પહેરું, જમુનાના નીરમાં ન નહાવું...	મારે આજ...
મરકત મણિને મેઘ દ્રષ્ટે ન જોવાં, જાંબુ વંત્યાક ન ખાવું...	મારે આજ...
દયાના પ્રીતમ સાથે મુખે નામ લીધો, મન કહે પલક ન નિભાવું...	મારે આજ...

*

ઘૂમતો ઘૂમતો જાય, આજ માનો ગરબો ઘૂમતો જાય.	
પવન ઝપાટા ખાય તો ય માનો ગરબો ઘૂમતો જાય... ટેક	
પહેલે તે ગરબે અંબે મા નીસર્યા, લળી લળી ગરબા ગાય...	આજ માનો...
બીજે તે ગરબે અંબે મા નીસર્યા, સાથી સખીઓનો સંગાથ...	આજ માનો...
ત્રીજે તે ગરબે આશાપુરી નીસર્યા, દેવા શક્તિ મંડળને સાથ...	આજ માનો...
સ્વર્ગ તણા દેવો સહુ ગરબાને જોતાં, પુષ્પોની વૃષ્ટિ થાય...	આજ માનો...
ગરબાને જોતાં બાલુડાં આજે, ગાંડાં ઘેલાં થઈ જાય...	આજ માનો...
ગરબાને જોતા શક્તિ મંડળ આજે, ગાંડું ઘેલું થઈ જાય...	આજ માનો...
ગરબાને દીવડે સૂરજ ને ચંદા, અંબા મા ફરી ફરી ગાય...	આજ માનો...
સામુદ્રિ માતા દ્વારે પધાર્યા, આશાપુરી માતા દ્વારે પધાર્યા	
અભાગી ગુણલા ગાય, ભક્તજન ગરબા ગાય...	આજ માનો...

*

લોકગીત

કંઠે રૂપનું હાલરડું ને આંખે મદનો ભાર
ઘૂંઘટમાં જોબનની જવાળા ઝાંઝરનો ઝનકાર
લાંબો છેડો છાયલનો ને ગજરો ભારોભાર
લટક મટકની ચાલ ચાલતી જુઓ ગુર્જરી નાર
લાંબો ડગલો ને મૂઠો વાંકડી શીરે પાઘડી રાતી
તોળી તોળી ને બોલ બોલતો છેલછબીલો ગુજરાતી
અરે તન છોટું પણ મન મોટું, છે ખમીરવંતી જાતિ
ભલે લાગતો ભોળો હું તો છેલછબીલો ગુજરાતી.

*

ખમ્મા મારા નંદજીના લાલ, મોરલી ક્યાં રે વગાડી.
ગોપીઓ દોડી દોડી જાય, મોરલી ક્યાં રે વગાડી.
હું તો સૂતી'તી મારા શયનભુવનમાં, સાંભળ્યો મોરલીનો નાદ,
મોરલી ક્યાં રે વગાડી... ખમ્મા મારા
એ રે મોરલીએ મન મારું મોહું, મેલ્યાં છે ઘર ને બા'ર,
મોરલી ક્યાં રે વગાડી... ખમ્મા મારા
બેડું મેલ્યું છે મેં તો સરોવર જૂલતું, ઈંદોણી આંબાની ડાળ,
મોરલી ક્યાં રે વગાડી... ખમ્મા મારા
- નરસિંહ મહેતા

*

શેરી વળાવી સજ્જ કરું ઘરે આવોને
આંગણિએ પથરાવું ફૂલ, મારે ઘરે આવોને
ઉતારા દેશું, ઓરડા ઘરે આવોને
દેશું દેશું મેડીના મોલ, હરિ ઘરે આવોને... શેરી વળાવી...
ભોજન દેશું લાપશી ઘરે આવોને
દેશું દેશું સાકરિયો કંસાર, હરિ ઘરે આવોને... શેરી વળાવી...
મુખવાસ દેશું એલચી ઘરે આવોને
દેશું દેશું પાનબીડાં પચાસ, મારે ઘરે આવોને... શેરી વળાવી...
રમત દેશું સોગઠાં ઘરે આવોને
દેશું દેશું પાસાની જોડ, હરિ ઘરે આવોને... શેરી વળાવી...
પોઢણ દેશું ઢોલિયા ઘરે આવોને
દેશું દેશું હિંડોળાખાટ, હરિ ઘરે આવોને... શેરી વળાવી...

*

માડી હું તો બાર બાર વરસે આવિયો
માડી મેં તો નો દીઠી પાતલડી પરમાર રે,
જાડેજી મા ! મોલુમાં દીવો શગ બળે...
દીકરા ! હેઠાં રે બેસીને હથિયાર છોડ્ય રે
કલૈયાકુંવર, પાણી ભરીને હમણા આવશે... માડી હું તો....
માડી ! કૂવા ને વાવ્યું હું જોઈ વળ્યો રે
માડી મેં તો નો દીઠી પાતલડી પરમાર રે
જાડેજી મા ! મોલુમાં દીવો શગ બળે રે... માડી હું તો
દીકરા ! હેઠો બેસીને હથિયાર છોડ્ય રે
કલૈયાકુંવર, દળણા દળીને હમણાં આવશે રે
માડી ! ઘંટિયું ને ઘંટલા, હું જોઈ વળ્યો રે
માડી મેં તો નો દીઠી પાતલડી પરમાર રે
જાડેજી મા ! મોલુમાં દીવો શગ બળે રે... માડી હું તો
દીકરા ! હેઠો બેસીને હથિયાર છોડ્ય રે
કલૈયાકુંવર, ધાન ખાંડીને હમણાં આવશે
માડી ! ખાંડણી ને ખાંડણિયા હું જોઈ વળ્યો રે
માડી મેં તો નો દીઠી પાતલડી પરમાર રે
જાડેજી મા, મોલુમાં દીવડો શગ બળે રે... માડી હું તો

*

અમે મહિયારા રે ગોકુળ ગામના
 મારે મહી વેવવાને જાવાં... મહિયારા રે...
 માવડી જશોદાજી કાનજીને વારો
 દુઃખડા દીયે હજારો નંદજીનો લાલો
 હે... મારે દુઃખ સહેવા ને કહેવા... મહિયારા રે...
 મથુરાની વાટ મહી વેવવાને નીસરી
 નટખટ એ નંદકુંવર માંગે છે દાણજી
 હે... મારે દાણ દેવા ને લેવા... મહિયારા રે...
 નરસિંહનો નંદકુંવર લાડકડો કાનજી
 ઉતારે આતમથી ભવભવના ભારજી
 હે... મારે નિર્મળ હૈડાની વાત કહેવા...
 મહિયારા રે ગોકુળ ગામના... મહિયારા રે...

*

હે જ તારાં આંગણિયાં પૂછીને જે કોઈ આવે રે,
 આવકારો મીઠો આપજે રે...જી.
 હે જ તારી પાસે રે સંકટ કોઈ સંભળાવે રે,
 બને તો થોડું કાપજે રે...જી. આવકારો...
 માનવીની પાસે કોઈ માનવી ન આવે રે...
 હે જ તારા દિવસો દેખીને દુખિયા આવે રે... આવકારો...
 કેમ તમે આવ્યા છો ? એમ નવ કહેજે,
 હે જ એને ધીરે રે ધીરે તું બોલવા દેજે રે... આવકારો...
 વાત એની સાંભળી, આડું નવ જો જે,
 હે જ એને માથું રે હલાવી હોંકારો તું દેજે રે... આવકારો...
 કાગ એને પાણી પાજે, ભેળો બેસી ખાજે રે.
 હેજ એને ઝાંપા રે સુધી તું મેલવાને જાજે રે... આવકારો...

*

નાગર નંદજીનાં લાલ, માતા જશોદાનાં કાન, રાસ રમંતા મારી નથણી ખોવાણી.
 કા'ના જડી હોય તો આવ્ય, (2) રાસ રમંતા મારી નથણી ખોવાણી... નાગર નંદજી...
 નાની નાની નથડીને મહી ભરેલા મોતી, વનરાવનને મારગ જાતાં ચાલું જોતી જોતી. નાગર નંદજી...
 નાની એવી નથડીને મહી ભરેલા વાળા, નથડી મારી આપી દયોને શીદ કરો છો ચાળા. નાગર નંદજી...
 નાની નાની નથડીને મહી ભરેલા હીરા, નથડી મારી આપી દયોને સગી નણંદના વીરા. નાગર નંદજી...
 ખૂણે ગોતી, ખસકે ગોતી, ગોતી માણેક ચોક, રાધાજીની નથડીને રાખી ગોઠણ હેઠ. નાગર નંદજી...
 આંબે બોલે કોયલડીને વનમાં બોલે મોર, રાધાજીની નથડીનો શામળીયો છે ચોર. નાગર નંદજી...

*

વા વાયાને વાદળ ઉમટ્યાં, ગોકુળમાં ટહુક્યા મોર, મળવા આવો સુંદીરવર શામળિયા
 તમે રમવા તે ના આવો શા માટે, નહીં આવો તો નંદજીની આણ... મળવા આવો...
 તમે ગોકુળમાં ગૌધણ ચારંતા, તમે છો રે સદાયના ચોર... મળવા આવો...
 તમે કાળી તે કામળી ઓઢંતા, તમે ભરવાડના ભાણેજ... મળવા આવો...
 તમે વ્રજમાં તે વાંસળી વાજંતા, તમે ગોપીઓના ચિત્તચોર... મળવા આવો...
 મહેતા નરસૈયાના સ્વામી શામળિયા, અમને તેડી રમાડ્યા રાસ... મળવા આવો...

*

સોના ઈંદોણી રૂપા બેડલું રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
પાણીડા ગઈ'તી તળાવ રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
કાંઠે તે કાન ઘોડા ખેલવે રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
કાન મુને ઘડૂલો ચઢાવ રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
તારો ઘડો તે ગોરી તોછડો રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
થા મારા ઘર કેરી નાર રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
કેડ મરડીને ઘડો મેં ચઢાવ્યો રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
તૂટી મારા કમખાની કસ રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
ભાઈ દરજીડા વીરા વીનવું રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
ટાંક મારા કમખાની કસ રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
ટાંકે ટાંકે તે ઘમ્મર ઘૂઘરી રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
હૈડે તે ટાંકે ઝીણા મોર રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
હાલું તો ઘમકે ઘમ્મર ઘૂઘરી રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.
બેસું તો બોલે ઝીણા મોર રે નાગર ઊભા રહો રંગ રસિયા.

*

ઋણ ધરતીનું ઋણ વૃક્ષોનું ઋણ માત-પિતાજ તમારું
ઋણ ગુરૂજનનું ને ઋષી જનનું ઋણ પિતૃદેવ... તમારું
ઋણ સૃષ્ટિના સૌજન જનનું, જળચળ ને વનચળ એ સૌનું
આદિ અંત-અનંત જગતનું ઋણ આકાશી જીવનું
ઋણ ડગલાંને પગ પગ સૌનું ઋણ રૂણાનુંબંધ જીવોનું
ઋણ માત સરસ્વતી તારું ઋણ આર્તદ્રષ્ટ... કવિનું
સ્તુતિ કરીને ઋણ મુક્ત બનું હું ઋણ આ સૌ ભવભવનું
ઋણ ધરતીનું ઋણ વૃક્ષોનું ઋણ અનંત દેવ તમારું

- રમેશ પટેલ 'પ્રેમોર્મિ'

*

તારો દેહ દેવાલય તારા દર્શન વૈકુંઠમય
તારા ચરણોમાં શીશ નમ .. ઓ જનની
જનમો જનમ તું જ મળે ... ઓ જનની...
તારા ઉરના શ્વાસે શ્વાસે, જીવને પોષ્યો નવ નવ માસે
મીઠા ગીત-હાલરડાં ગાતી, મા તું જીવનભર સંભરાતી
તારી વાણીથી અમૃત ઝરે... ઓ જનની
જનમો જનમ તું જ મળે ... ઓ જનની..
મા તું સેવા કરૂણારૂપ, સહનશીલતાનું સ્વરૂપ
મા તું ઈશ્વરથી પણ પર, ધર્મશાસ્ત્રોથી ઉપર
તારી સેવામાં આ દેહ ઢળે... ઓ જનની
જનમો જનમ તું જ મળે ... ઓ જનની.
તુજ આશિષથી જગમાં કીર્તિ, મા તું વાત્સલ્યની મૂર્તિ
ઘરનું ચાલે 'સુંદર' તંત્ર: મા તું એકાક્ષરી મંત્ર
તારામાં ઓગળવું ગમે ... ઓ જનની.
જનમો જનમ તું જ મળે ... ઓ જનની.
- સુંદરમ્ ટેલર

*

ઓચિંતું કોઈ મને રસ્તે મળે
ને પછી ધીરેથી પૂછે કે કેમ છે ?
આપણે તો કહીએ કે દરિયાશી મોજમાને,
ઉપરથી કુદરતની રહેમ છે.... ઓચિંતું...
ફાટેલાં ખીસ્સાની આડમાં મૂકી છે અમે
છલકાતી મલકાતી મોજ
એકલો ઊભું ને તોય મેળામાં હોઉં એવું
લાગ્યા કરે છે મને રોજ
તાળું વસાય નહીં એવડી પટારીમાં
આપણો ખજાનો હેમખેમ છે.... ઓચિંતું...

આંખોમાં પાણી તો આવે ને જાય
નથી ભીતર ભીનાશ થતી ઓછી
વધ-ઘટનો કાંઠાઓ રાખે હિસાબ
નથી પરવા સમંદરને હોતી
સૂરજ તો ઊગે ને આથમીયે જાય
મારી ઉપર આકાશ એમનેમ છે... ઓચિંતું...

કવિશ્રી - ધ્રુવકુમાર ભટ્ટ

*

વાંસળી ઊંચકે બબ્બે હાથે, આંગળીએ પર્વત અધ્ધર,
કોણ હતું બહુ શક્તિશાળી ગોવર્ધન કે બંસીધર
જૂઠા છે તાવીજ - પલીતા, જૂઠ સૌ જાદૂમંતર,
સામા હોય તો લઈ આવોને મારી વીતેલી ઉંમર
ઝેરનો પ્યાલો રસ્તામાં બદલાઈ ગયાની અફવા છે,
આપણને શું, મીરા જાણે કે જાણે ગિરધરનાગર
સાતમા કોઠે ઊભો છું, પણ હે જયદ્રથ તું પાછો જા,
તારા કામને માટે મારા સગાસંબંધી છે સધ્ધર
મિષ્ટાનોમાં સર્વોત્તમ છે મહેનતની રોટીની સુગંધ,
જેમનો પરસેવો મહેંકે છે, એમને શું અત્તર બત્તર
યાર ખલીલ એક વાત છે નક્કી, તારું પણ સન્માન થશે,
આજ નહીં તો કાલે થાશે, નહિતર થાશે મરણોત્તર

- ખલીલ ધનતેજવી

*

આવ મારી જાત ઓઢાડું તને,
સાયબા શી રીતે સંતાડું તને.
તું ભલે દિલમાં રહે કે આંખમાં,
ક્યાંય પણ નીચો નહીં પાડું તને.
તું નહીં સમજી શકે તારી મહેક,
લાવ કોઈ ફૂલ સૂંઘાડું તને.
કાંઈ પણ બોલ્યા વગર જોયા કરું,

મૌનની મસ્તીથી રંજાડું તને.
તેં નિકટથી ચંદ્ર જોયો છે કદી ?
આયનો લઈ આવ દેખાડું તને.
ઘર સુધીતું આવવાની જિદ ન કર,
ઘર નથી, નહિતર હું ના પાડું તને.
તું ખલીલ આવ્યો છે મારી આંખમાં,
તું કહે તો દિલમાં પહોંચાડું તને.

- ખલીલ ધનતેજવી

*

દેશભક્તિ ગીત

દે દી હમ્ને આઝાદી બીના ખડગ, બીના ઢાલ, સાબરમતી કે સંત તૂને કર દિયા કમાલ,
આંધી મેં ભી ઝલતી રહી, ગાંધી તેરી મશાલ, સાબરમતી કે સંત તૂને કર દિયા કમાલ,
રઘુપતિ રાઘવ રાજારામ... (2)...

ઘરતી પે લડી તૂને અજબ ઢબકી લડાઈ, દાગી ન કહીં તોપ ના બંધુક ચલાઈ,
દુશ્મન કે કીલે પર ભી નકી તૂને ચઢાઈ, વાહરે ફકીર ખૂબ કરામત દીખાઈ,
ચુટકી મેં દુશ્મનોકો દીયા, દેશ સે નિકાલ... સાબરમતી કે...

જબ જબ તેરા બિગુલ બજા, જવાન ચલ પડે, મજદૂર ચલ પડે ઓર કિસાન ચલ પડે,
હિંદુ વ મુસલમાન - શીખ પઠાન ચલ પડે, કદમોં પે તેરે કોટિ કોટિ પ્રાણ ચલ પડે,
ફૂલોંકી સેજ છોડ કે દૌડે જવાહરલાલ... સાબરમતી કે...

જગમેં કોઈ જ્યા હો તો બાપુ તું હી જ્યા, તૂં ને વતનકી રાહમેં સબ કુછ લૂંટા દીયા,
માંગા ન કોઈ તખ્ત ન તો તાજ હી લીયા, અમૃત દીયા સભી કો મગર, ખુદ જહર પીયા,
જિસ દિન તેરી ચિતા જલી, રોયા થા મહાકાલ... સાબરમતી કે...

- કવિ પ્રદીપ

*

એ મેરે વતન કે લોગો, તુમ ખૂબ લગા લો નારા
યે શુભ દિન હૈ હમ સબ કા
લહરા લો તિરંગા પ્યારા
પર મત ભૂલો સીમા પર, વીરોં ને હે પ્રાણ ગંવાએ
કુછ યાદ ઉન્હે ભી કર લો (2)
જો લોટ કે ઘર ન આએ (2)
એ મેરે વતન કે લોગોં, જરા આંખો મેં ભર લો પાની,
જો શહીદ હુએ હૈ ઉનકી, જરા યાદ કરો કુરબાની.
તુમ ભુલ ન જાઓ ઉનકો, ઈસ લિયે સુનો યે કહાની
જો શહીદ હુએ હૈ ઉનકી, જરા યાદ કરો કુરબાની...
જબ ઘાયલ હુઆ હિમાલય, ખતરે મેં પડી આઝાદી,
જબ તક થી સાંસ લડે વો (2) ફીર અપની લાશ બિછા દી
સંગીન પે ઘર કર માથા, સૌ ગયે અમર બલિદાની... જો શહીદ ...

જબ દેશમેં થી દિવાલી, વો ખેલ રહે થે હોલી,
જબ હમ બૈઠે થે ઘરો મેં, વો ઝેલ રહે થે ગોલી,
થે ધન્ય જવાન વો અપને, થી ધન્ય વો ઉનકી જવાની... જો શહીદ...
કોઈ સીખ કોઈ જાટ, મરાઠા (2) કોઈ ગુરખા કોઈ મદરાસી (2)
સરહદ પર મરનેવાલા (2) હર વીર થા ભારતવાસી,
જો ખૂન ગીરા પર્વત પર, વો ખૂન થા હિન્દુસ્તાની... જો શહીદ...
થી ખૂન સે લથ-પથ કાયા, ફિર ભી બન્દૂક ઉઠાકે
દસ-દસ કો એક ને મારા, ફિર ગિર ગયે હોશ ગૈવા કે
જબ અંત સમય આયા તો (2) કહ ગયે કી અબ મરતે હૈ,
ખુશ રહના દેશ કે પ્યારોં (2) અબ હમ તો સફર કરતે હૈ (2)
ક્યા લોગ થે વે દિવાને, ક્યા લોગ થે વો અભિમાની.. જો શહીદ...
તુમ ભુલ ન જાઓ ઉનકો, ઈસ લિયે કહી યે કહાની... જો શહીદ...
જય હિન્દ, જય હિન્દ
જય હિન્દ કી સેના (2)
જય હિન્દ, જય હિન્દ, જય હિન્દ

- કવિ પ્રદીપ

*

જય સોમનાથ, જય દ્વારકેશ, જય બોલો વિશ્વના નાથની,
સ્વર્ણ અક્ષરે લખશે કવિઓ યશ ગાથા ગુજરાતની,
આ ગુણવંતી ગુજરાતની જય જય ગરવી ગુજરાતની...
જય સોમનાથ, જય દ્વારકેશ...
ભક્ત સુદામા અને કૃષ્ણના મૈત્રી ભાવ ભૂલાય નહિ (2)
વૈષ્ણવજનતો તેને રે કહીએ નરસૈયો વિસરાય નહીં (2)
જય દત્ત દિગંબર ગિરનારી
જય દત્ત દિગંબર ગિરનારી, જય મહાવીર દાતારની,
સ્વર્ણ અક્ષરે લખશે કવિઓ યશ ગાથા ગુજરાતની,
આ ગુણવંતી ગુજરાતની જય જય ગરવી ગુજરાતની...
જય સોમનાથ, જય દ્વારકેશ...
હિન્દુ, મુસ્લિમ, શીખ, પારસી, હળી મળી સૌ કાર્ય કરે (2)
સૃષ્ટિને ખૂણે ખૂણે ગુજરાતી જન વ્યાપાર કરે (2)
જય સહજાનંદ, જય જલારામ
જય સહજાનંદ, જય જલારામ, જય બોલો કાલીકા માતની,
સ્વર્ણ અક્ષરે લખશે કવિઓ યશ ગાથા ગુજરાતની,
આ ગુણવંતી ગુજરાતની જય જય ગરવી ગુજરાતની...
જય સોમનાથ, જય દ્વારકેશ...

કવિ શ્રી રમેશ ગુપ્તા

હમ પંજાબી, હમ ગુજરાતી, બંગાલી ઓર તામિલ હૈ
 લેકીન હમ ઈન સબસે પહલે, કેવલ ભારતવાસી હૈ...
 હમ બચ્ચે અપને હાથોં સે, અપના ભાગ્ય બનાતે હૈ
 મહેનત કરકે બંજર ધરતી સે સોના ઉપજાતે હૈં
 પથ્થર કો ભગવાન બના દે, ઐસે હમ વિશ્વાસી હૈ... હમ...
 વહ ભાષા હમ નહીં જાનતે, બૈર ભાવ સિખલાતી જો
 કૌન સમજતા નહીં બાગ મેં, બૈઠી કોયલ ગાતી જો
 જિસકે અક્ષર દેશ પ્રેમ કે, વહ હમ ભાષા, ભાષી હૈ... હમ...
 હમેં પ્યાર આપસમેં કરના, પુરખોને સિખલાયા હૈ
 હમે દેશ હિત જાના મરના, પુરખોને સિખલાયા હૈ
 હમ ઉનકે બતલાયે પથ, ચલને કે અભ્યાસી હૈ... હમ...

*

ઈન્સાફ કી ડગર પે બચ્ચોં દિખાઓ ચલકે,
 યે દેશ હૈ તુમહારા, નેતા તુમહી હો કલકે... ઈન્સાફ કી ડગર...
 દુનિયા કે રંજ સહના, ઓર કુછ ના મૂંહ સે કહેનાં... (2)
 સચ્ચાઈઓં કે બલપે, આગે કો બઢતે રહેના, (2)
 રખ દોગે એક દિન તુમ સંસાર કો બદલકે... ઈન્સાફ કી ડગર...
 અપને હો યા પરાયે, સબકે લીયે હો ન્યાયે... (2)
 દેખો કદમ તુમહારા, હરગીઝ ના ડગમગાયે... (2)
 રસ્તે બડે કઠિન હૈ, ચલના સંબલ સંબલ કે... ઈન્સાફ કી ડગર...
 ઈન્સાનિયત કે સર પર, ઈજ્જત કા તાજ રખના... (2)
 તન મન કી ભેટ દેકર, ભારત કી લાજ રખના... (2)
 જીવન નયા મિલેગા, અંતિમ ચિતા મેં જલકે... ઈન્સાફ કી ડગર...

- શકીલ બદાયુની

*

મેરા કર્મા તૂ, મેરા ધર્મા તૂ, તેરા સબકુછ મેં, મેરા સબકુછ તૂં.
 હર કરમ અપને કરેંગે, અય વતન તેરે લિયે.
 દિલ દિયા હૈ જાં ભી દેંગે, અય વતન તેરે લિયે.
 તૂ મેરા કર્મા તૂ મેરા ધર્મા, તૂ મેરા અભિમાન હૈ,
 અય વતન મહેબૂબ મેરે, તુઝપે દિલ કુરબાન હૈ (2)
 હમ જાએંગે ઓર મરેંગે, અય વતન તેરે લિયે (2)... દિલ દિયા હૈ...
 હિન્દુ, મુસ્લિમ, શીખ, ઈસાઈ હમવતન હમનામ હૈ,
 જો કરે ઈનકો જુદા, મજહબ નહીં ઈલ્લામ હૈ,
 હમ જાએંગે ઓર મરેંગે, અય વતન તેરે લિયે.... દિલ દિયા હૈ...
 તેરી ગલિયોં મેં ચલાકર નફરતોંકી ગોલિયાં,
 લુંટતે હૈ કુછ લુંટેરે, દુલ્હનોંકી ડોલિયાં (2)
 લુંટ રહે હૈ આપ વો અપને ઘરોકોં લૂટકર,
 ખેલતે હૈ બેઘર અપને લહુસે હોલિયાં,
 હમ જાએંગે ઓર મરેંગે, અય વતન તેરે લિય... દિલ દિયા હૈ...

- કૃષ્ણમૂર્તિ

કૂચ ગીત

સર પર વિજય નિશાન ! પદ પદ પર મુક્તિ મહાન !
હિમગિરિ શિખરે ફર ફર ફરકે
આજ અજય તિરંગા, હિલમિલ હરખે છલ છલ છલકે
લોક હૃદયની ગંગા, નવરંગે ઓચ્છવિયાં નાચે,
ગીતમહીં ગુલતાન ! ગીતમહીં ગુલતાન ! સર પર... (2)
ઊઠો દુનિયાતણાં દબાયાં, જાગ્યો ભારત ભાણ,
લાખ લાખ કેસરિયાં કિરણે, પુલકી ઊઠ્યો પ્રાણ
ગગન ભરીને આજ ગજાવે,
યૌવનનું જયગાન ! યૌવનનું જયગાન ! સર પર... (2)

- મકરન્દ દવે

*

ઝંડા ગીત

વિજયી વિશ્વ તિરંગા પ્યારા, ઝંડા ઊંચા રહે હમારા (2)
સદા શક્તિ સરસાને વાલા, પ્રેમ-સુધા બરસાને વાલા,
વીરોં કો હરસાને વાલા, માતૃભૂમિકા તન મન સારા... ઝંડા ઊંચા... (2)
શાન ન ઈસકી જાને પાચે, ચાહે જાન ભલે હી જાચે,
વિશ્વ વિજય કરકે દિખલાચે, તબ હોવે પ્રણ પૂર્ણ હમારા... ઝંડા ઊંચા... (2)
આઓ પ્યારે વીરોં આઓ, દેશ પ્રેમ પર બલિ બલિ જાઓ,
એક સાથ સબ મિલકર ગાઓ, પ્યારા ભારત દેશ હમારા... ઝંડા ઊંચા... (3)
- કવિ શ્રી શ્યામલાલ ગુપ્ત 'પાર્ષદ'

*

ભજન

વૈષ્ણવ જન તો

રાગ : ખમાજ

તાલ : કહરવા

વૈષ્ણવ જન તો તેને રે કહીયે જે, પીડ પરાઈ જાણે રે.
પર દુઃખે ઉપકાર કરે તો યે, મન અભિમાન ન આણે રે. વૈષ્ણવ જન...
સકળ લોકમાં સહુને વંદે, નિંદા ન કરે કેની રે
વાય કાછ મન નિશ્ચલ રાખે, ધન ધન જનની તેની રે. વૈષ્ણવ જન...
સમદષ્ટિ ને તૃષ્ણા ત્યાગી, પર સ્ત્રી જેને માત રે
જીહ્વા થકી અસત્ય ન બોલે, પરધન નવઝાલે હાથ રે. વૈષ્ણવ જન...
મોહમાયા વ્યાપે નહીં જેને, દૃઢ વૈરાગ્ય જેના મનમાં રે
રામ નામ શું તાળી રે લાગી, સકળ તીરથ તેના તનમાં રે. વૈષ્ણવ જન...
વણલોભીને કપટ રહીત છે, કામ, ક્રોધ નિવાર્યા રે
ભણે નરસૈયો તેનું દરશન કરતાં, કુળ ઈકોતેર તાર્યા રે. વૈષ્ણવ જન...

*

સત્ય નહીં તે ધર્મ જ શાનો, દયા વિના શું દાન જોને,
મન વશ નહીં તે તપ પણ શાનું, શીલ વિના શું સ્નાન જોને. સત્ય નહીં તે...
સદ્ગુણ નહીં તે સાધુ શાનો, તૃષ્ણાં ત્યાં શો ત્યાગ જોને,
પ્રિતિ હોય તો પડદો શાનો, કંઠ વિના શો રાગ જોને. સત્ય નહીં તે...
વિનય વિના તે વિદ્યા શાની, દાન વિના શો દામ જોને,
નીર વિના તે નવ્વાણ શાનું, ધણી વિના શું ધામ જોને. સત્ય નહીં તે...
સાચા પ્રભુને તે નવ શોધે, તે નર કહીએ કાચા જોને,
કહે છોટમ્ નિરધાર કરીને, વેદ તણીએ વાચા જોને. સત્ય નહીં તે...

*

પિંજરે કે પંછી રે, તેરા દર્દના જાને કોઈ.. (૨)
બાહર સે તું ખામોશ રહે તું, ભીતર ભીતર રોયે રે ... (૨) તેરા... પિંજરે કે...
કહન સકે તું અપની કહાની, તેરી ભી પંછી ક્યા જાંદગાની રે ... (૨)
વિધિને તેરી કથા લિખી, આંસુ મેં કલમ ડૂબોય...તેરા ... (૨) પિંજરે કે
ચુપકે ચુપકે રોને વાલે, રખના છીપાકે દિલકે છાલે રે.... (૨)
યે પત્થર કા દેશ હૈ પગલે, કોઈ ન તેરા હોય, તેરા...(૨) પિંજરે કે ...

*

હરિને ભજતાં હજી કોઈની લાજ જતાં નથી જાણી રે,
જેની સુરતાં શામળિયાની સાથ, વદે વેદ વાણી રે... હરિને ભજતાં...
વહાલે ઉગાર્યો પ્રહલાદ હિરણ્યાકંસ માર્યો રે,
વિભીષણને આપ્યું રાજ, રાવણ સંહાર્યો રે... હરિને ભજતાં...
વહાલે નરસિંહ મહેતાને હાર, હાથોહાથ આપ્યો રે,
ધ્રુવને આપ્યું અવિચળ રાજ, પોતાનો કરી થાપ્યો રે... હરિને ભજતાં...
વહાલે મીરાં તે બાઈના ઝેર હળાહળ પીધાં રે,
પાંચાળીના પૂર્યા ચીર, પાંડવ કામ કીધાં રે... હરિને ભજતાં...
આવો હરિ ભજવાનો લહાવો ભજન કોઈ કરશે રે,
કર જોડી કહે પ્રેમળદાસ ભક્તોના દુઃખ હરશે રે... હરિને ભજતાં...

*

સંત પરમ હિતકારી, જગતમાંહી, સંત પરમ હિતકારી.

પ્રભુ પદ પ્રગટ કરાવત પ્રીતિ, ભરમ મિટાવત ભારી.

સંત પરમ હિતકારી...

પરમ કૃપાળુ સકલ જીવન પર, હરિ સમ સબ દુઃખહારી.

સંત પરમ હિતકારી...

ત્રિગુણાતીત ફિરત તન ત્યાગી, રીત જગતસે ન્યારી.

સંત પરમ હિતકારી...

બ્રહ્માનંદ સંતનકી સોબત, મિલત હૈ પ્રગટ મુરારી.

સંત પરમ હિતકારી...

*

સ્વાધ્યાય

1. નીચે આપેલાં પ્રશ્નોના જવાબ આપો.

- (1) લોકસંગીત એટલે શું ?
- (2) હાલરડાં કોને કહેવાય ?
- (3) લગ્નગીત એટલે શું ?
- (4) ધોળ ગીતની વ્યાખ્યા આપો.
- (5) ભજન એટલે શું ?
- (6) પ્રભાતિયા કોને કહેવાય ?

2. નીચે આપેલ વિકલ્પો સાથેના પ્રશ્નોના સાચા જવાબ સામે (✓) કરો.

- (1) હાલરડાં કોને માટે ગવાય છે ?
(અ) વૃદ્ધો (બ) યુવાનો (ક) નાના બાળક (ડ) કોઈ નહિ
- (2) લગ્નપ્રસંગે લગ્નની વિધિ મુજબ ગવાતાં ગીતને શું કહે છે ?
(અ) ભજન (બ) લગ્નગીત (ક) હાલરડાં (ડ) ધોળગીત
- (3) સ્વામીનારાયણ કે વૈષ્ણવ સંપ્રદાયમાં ગવાતાં તાલબદ્ધ ભક્તિગીતને શું કહે છે ?
(અ) હાલરડાં (બ) લગ્નગીત (ક) પ્રભાતિયાં (ડ) ધોળગીત
- (4) જે કાવ્યમાં ઈશ્વરસ્તુતિ કે તત્ત્વચિંતનનું વર્ણન હોય તથા પરંપરાગત ઢાળમાં ગવાતા તાલબદ્ધ ભક્તિગીતને શું કહે છે ?
(અ) હાલરડાં (બ) ધોળગીત (ક) પ્રભાતિયાં (ડ) ભજન
- (5) લોકો દ્વારા, લોકકંઠે ગવાતા અને અંતરની ઊર્મિને અભિવ્યક્ત કરતા સરળ ગીતોને શું કહે છે ?
(અ) લોકસંગીત (બ) ભજન (ક) હાલરડાં (ડ) ગરબા

* * *

6

स्वरांकन सहित गीतो

वंदेमातरम् (राग - देरा आधारित)

स्थायी

सा	रे	-म	पम	प	-	-	-	म	प	-नि	सांनि	सां	-	-	-
वं	दे	उमा	उत	रम्	उ	उ	उ	वं	दे	उमा	उत	रम्	उ	उ	उ
×		0	×		0		×		0	×		0			

सांरें	नि	धप	-प	पध	म	गरे	-रे	रेप	मम	गरे	-ग	सा	-	-	-
सुज	ला	उउ	उम्	सुक	ला	उउ	उम	मल	यज	शीउ	उत	लाम्	उ	उ	उ
×		0	×		0		×		0	×		0			

सा	रेम	पम	प	उप	निध	प	-	म	प	-नि	सांनि	सां-	-	-	-
श	स्यश्य	-म	लाम्	उमा	उत	रम्	उ	वं	दे	उमा	उत	रम्	उ	उ	उ
×		0	×		0		×		0	×		0			

अंतरा

म	प	नि	नि	निनि	सांनि	सां	-नि	सां	-	-	-	नि	निनि	सांनि	सां
शु	भ्र	जयो	त्स्ना	पुल	कित	या	उमि	निम्	उ	उ	उ	कू	ल्लकु	सुमि	त
×		0	×		0		×		0	×		0			

सांरें	सांनि	निध	निध	प	-	-	-	रेरे	मग	रे	-	रेनि	धनि	धप	-ध
द्रुम	दल	शोउ	उमि	निम्	उ	उ	उ	सुडा	उसि	नीम्	उ	सुम	धुर	लाउ	उषि
×		0	×		0		×		0	×		0			

प	-	-	-	मप	नि	निनि	नि	-नि	सांनि	सां	-	म	प	-नि	सांनि
शीम्	उ	उ	उ	सुभ	दाम्	वर	दाम्	उमा	उत	रम्	उ	वं	दे	उमा	उत
×		0	×		0		×		0	×		0			

सां	-	-	-	म	प	-नि	सांनि	सां	-	-	-
रम्	उ	उ	उ	वं	दे	उमा	उत	रम्	उ	उ	उ
×		0	×		0		×		0		

प्रचलित गीत

राष्ट्रगान : वंदेमातरम्
वंदेमातरम् वंदेमातरम्
सुजलाम सुफलाम मलयज शीतलाम
शस्य-श्यामलाम मातरम्
वंदेमातरम् वंदेमातरम्
शुभ्र ज्योत्सना पुलकित यामिनीम्
कुल्ल कुसुमित द्रुमदल शोभिनीम्
सुहासिनीम् सुमधुर भाषिणीम्
सुखदाम वरदाम मातरम्
वंदेमातरम् वंदेमातरम्

कविश्री अंकुभयंद्र यज्ञोपाध्याय

*

वन्दे मातरम् (पूर्वगीत)

वन्दे मातरम् वन्दे मातरम्
सुजलाम सुफलाम मलयज शीतलाम
शस्य-श्यामलाम मातरम् ॥ वन्दे मातरम्
शुभ्र-ज्योत्सनां पुलकित यामिनीम्
फुल्ल कुसुमित द्रुमदल शोभिनीम्
सुहासिनीम् सुमधुर - भाषिणीम् ।
सुखदाम वरदामम् मातरम् ॥ वन्दे मातरम्
कोटि-कोटि कंठ कल-कल निनाद कराले
कोटि-कोटि भुजैर्धृत खरकरवाले,
अबला केनो माँ एतो बोले
बहुबल धारिणीम् नमामि तारिणीम्
रिपुदलवारिणीम् मातरम् ॥ वन्दे मातरम्
तुमि विद्या तुमि धर्म,
तुमि हृदि तुमि मर्म
त्वं हि प्राणाः शरीरे,
बाहु ते तुमि मां शक्ति
हृदये तुमि मां शक्ति
तोमारइ प्रतिमा गडि मंदिरे मंदिरे ॥ वन्दे मातरम्
त्वं हि दुर्गा दशप्रहरणधारिणीम्
कमला कमलदल विहारिणी
वाणी विद्यादायिनी, नमामि त्वां, नमामि कमलाम् ।
अमलाम्, अतुलाम्, सुजलाम्, सुफलाम्, मातरम्
श्यामलाम्, सरलाम्, सुस्मिताम्, भूषिताम्
धरणीम्, भरणीम्, मातरम् ॥ वन्दे मातरम्

*

“मनुष्य तू भडा मडान है”

धरती की शान तू है, प्रभु की संतान,
तेरी मुडीयों में बंध तूफान है रे... मनुष्य तूं...
तू जो याहे पर्वत पछाडो को फोड दे,
तू जो याहे नदीयों के मुप को भी मोड दे
तू जो याहे माटी से अमृत नीयोड दे
तू जो याहे धरती को अंबर से जोड दे
अमर तेरे प्राण (2)... मिला तुजको वरदान
तेरी आत्मा में स्वयं भगवान है रे... मनुष्य तूं...
नयनो में जवाल तेरी गति में लूयाल
तेरी छाती में छूपा मछाकाल है
पृथ्वी के लाल तेरा छिमगीरी सा लाल
तेरी लूकुटी में तांडव का ताल है
निज को तू जान (2) ... जरा शक्ति पड़ेयान
तेरी वाणी में युग का आह्वान है रे... मनुष्य तूं...
धरती का धीर तू है, अग्नि सा वीर
तू जो याहे तो काल को भी थाम ले
पापो का प्रलय रुके, पशुता का शीश जूके
तू जो अगर छिंमत से काम ले,
गुरु सा मतिमान (2) पवन सा तु गतिमान
तेरी नलसे भी ठिंथी उडान है रे... मनुष्य तूं...

*

જય જય ગરવી ગુજરાતનું સ્વરાંકન

જય ! જય ! ગરવી ગુજરાત !

તાલ : ધુમાળી

રાગ-માંડ પર આધારિત

				સ્થાયી											
ધ	સા	-	-	-	-પ	સા	સા	મ	રે	મ	મ	પ	-	ધનિ	પધ
રા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	જ	ય	જ	ય	ગ	ર	વી	ડ	ગુડ	જડ
ગ	સા	-	-	-	-સા	સા	સા	મ	રે	મ	મ	ગ	સા	રે	ગરે
રા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	દી	ડ	પે	ડ	અ	રુ	ણું	ડ	પડ	રડ
ધ	સાં	-	-	-	-પ	પ	પ	ધ	ધ	મ	મ	ગ	સા	રે	ગરે
ભા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	જ	ય	જ	ય	ગ	ર	વી	ડ	ગુ	જડ
ગ	સા	-	-	-	-સા	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
રા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ	ડ
×		2		0		3		×		2		0		3	

અંતરા - 1

મ	મ	મ	મ	-	મ	ગ	રે	મ	પ	પ	પ	પધ	નિ	નિ	-
ધ્વ	જ	પ્ર	કા	ડ	શ	શે	ડ	ઝ	ળ	ળ	ક	સુંડ	ડ	બી	ડ
પ	-	પ	ધ	-	નિ	સાં	રેં	સાં	-	-	-	-	-સાં	સાં	-
પ્રે	ડ	મ	શૌ	ડ	ર્ય	અં	ડ	કિ	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	તું	ડ
સાં	સાં	સાં	સાં	ધ	ધ	મ	મ	પ	-	પ	પ	પધ	નિ	નિ	-
ભ	ણ	વ	ભ	ણ	વ	નિ	જ	સં	ડ	ત	તિ	સહુ	ડ	ને	ડ
પ	-	પ	ધ	-	નિ	સાં	રેં	સાં	-	-	-	-	-સાં	સાં	-
પ્રે	ડ	મ	ભ	ડ	કિત	ની	ડ	રી	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	ઊં	ડ
સાં	-	સાં	નિ	ધ	પ	ધ	નિ	ધ	પ	-	-	-	-પ	પ	પ
ચી	ડ	તુ	જ	સું	ડ	દ	ર	જા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	જ	ય
ધ	ધ	મ	મ	ગ	સા	રે	ગરે	ગ	સા	-	-	-	-સાં	-	-
જ	ય	ગ	ર	વી	ડ	ગુ	જડ	રા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	ડ	ડ
×		2		0		3		×		2		0		3	

						અંતરા - 2									
						સા	-	રે	મ	મ	-	મ	-	પમ	ગ
						ઉ	ડ	-ત	ર	માં	ડ	અં	ડ	બાડ	ડ
મ	પ	-	-	-	(-પ)	પ	-	ધ	નિ	નિ	-	નિ	ધ	નિ	રેં
મા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	પૂ	ડ	ર	વ	માં	ડ	કા	ડ	ળી	ડ
સાં	-	-	-	-	(-સાં)	સાં	-	સાં	-	સાં	નિ	ધ	ધ	મ	-
મા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	છે	ડ	દ	ડ	ક્ષિ	ણ	દિ	શ	માં	ડ
ક	રં	ડ	ત	રડ	ડ	ક્ષા	ડ	કું	ડ	તે	ડ	શ્વ	ર	મ	હા
મ	પ	-	પ	પધ	નિ	નિ	-	ધ	-	પ	-	ધ	નિ	સાં	રે
સાં	-	-	-	-	(-સાં)	સાં	-	સાં	-	સાં	ધ	-	ધ	મ	-
દે	ડ	ડ	ડ	ડ	ડવ	ને	ડ	સો	ડ	મ	ના	ડ	થ	ને	ડ
પ	-	પ	પધ	નિ	નિ	નિ	નિ	પ	-	પ	પ	ધ	નિ	સાં	રેં
દ્વા	ડ	ર	કેડ	ડ	શ	એ	ડ	પ	ડ	શ્ચિ	મ	કે	ડ	રાં	ડ
સાં	-	-	-	-	(-સાં)	સાં	અ	યાં	સાં	સાં	નિ	ધ	પ	ધ	નિ
દે	ડ	ડ	ડ	ડ	ડવ	છે	ડ	સ	હા	ડ	ય	માં	ડ	સા	ડ
ધ	પ	-	-	-	(-પ)	પ	પ	ધ	ધ	મ	મ	ગ	સા	રે	ગરે
ક્ષા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત	જ	ય	જ	ય	ગ	ર	વી	ડ	ગુ	જડ
ગ	સા	-	-	-	(-સા)										
રા	ડ	ડ	ડ	ડ	ડત										
×		2		0		3		×		2		0		3	

નોંધ : બાકીના અંતરા, અંતરા 2 પ્રમાણે.

ગરવી ગુજરાત

જય ! જય ! ગરવી ગુજરાત !
 જય ! જય ! ગરવી ગુજરાત !
 દીપે અરુણું પરભાત
 જય ! જય ! ગરવી ગુજરાત !
 ધ્વજ પ્રકાશશે ઝળળ કસુંબી પ્રેમ શૌર્ય અંકિત,
 તું ભણવ ભણવ નિજ સંતતિ સહુને પ્રેમ ભક્તિની રીત
 ઊંચી તુજ સુંદર જાત,
 જય ! જય ! ગરવી ગુજરાત ! - જય...

ઉત્તરમાં અંબામાત
પૂરવમાં કાળીમાત
છે દક્ષિણ દિશમાં કરન્ત રક્ષા કુંતેશ્વર મહાદેવ,
ને સોમનાથ ને દ્વારકેશ એ પશ્ચિમ કેરા દેવ,
છે સહાયમાં સાક્ષાત્,
જય ! જય ! ગરવી ગુજરાત ! - જય...
નદી તાપી નર્મદા જોય
મહી ને બીજી પણ જોય
વળી જોય સુભટના જુદા રમણને રત્નાકર સાગર,
પર્વત ઉપરથી વીર પૂર્વજો દે આશિષ જયકર,
સંપે સોહે સહુ જાત.
જય ! જય ! ગરવી ગુજરાત ! જય...
તે અણહિલવાડના રંગ,
તે સિદ્ધરાજ જયસંગ,
તે રંગ થકી પણ અધિક સરસ રંગ થશે સત્વરે માત,
શુભ શકુન દીસે, મધ્યાહ્ન શોભશે, વીતી ગઈ છે રાત,
જન ઘૂમે નર્મદા સાથ.
જય ! જય ! ગરવી ગુજરાત ! જય...

- નર્મદાશંકર

રાષ્ટ્રગીત - જનગણમન

જનગણમન અધિનાયક જય હે ભારત ભાગ્ય વિધાતા
પંજાબ, સિન્ધુ, ગુજરાત, મરાઠા, દ્રાવિડ, ઉત્કલ, બંગ,
વિન્ધ્ય, હિમાચલ, યમુના ગંગા, ઉચ્છલ જલધિ તરંગ,
તવ શુભ નામે જાગે, તવ શુભ આશિષ માગે,
ગાહે તવ જય ગાથા,
જનગણમંગલદાયક જય હે ભારત ભાગ્ય વિધાતા
જય હે, જય હે, જય હે, જય જય જય જય હે.

- કવિવર રવિન્દ્રનાથ ટાગોર

અનુવાદ :

હે ભારત ભાગ્ય વિધાતા ! તું સર્વ જનસમુદાયના હૃદયનો અધિષ્ઠાતા છે. તારું નામ સાંભળતાં પંજાબ, સિન્ધુ, ગુજરાત, મહારાષ્ટ્ર, દ્રાવિડ, ઉત્કલ અને બંગાળ વગેરે પ્રદેશોનું હૃદય ઊછળી ઊઠે છે. વિન્ધ્ય, હિમાચલ, ગંગા અને યમુનામાં તારાં નામનો ગુંજારવ થાય છે. વળી, મહાસાગરોની ઊછળતી લહેરોમાં પણ તારું નામ ગૂંજે છે. આ સહુ તારા શુભ નામથી જાગૃત થઈ આશિષ માંગે છે અને તારાં યશોગાન ગાય છે. જનસમુદાયનું મંગલ કરનાર હે ભારત ભાગ્ય વિધાતા ! તારો જય હો, જય હો, જય હો.

પૂર્વ ઇતિહાસ

ઈ.સ. 1911-'12માં કવિવર શ્રી ટાગોરે આ ગીત બંગાળી ભાષામાં રચ્યું. જેની આવી જ બીજી ચાર સુંદર કડીઓ છે. ગીતના ઢાળની રચના પણ કવિવરે પોતે જ કરેલી છે. સૌપ્રથમ આ ગીત ભારતીય રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસના કોલકાતા ખાતેના અધિવેશનમાં તારીખ 27 ડિસેમ્બર, 1911ના રોજ ગવાયું. 14મી ઓગસ્ટ, 1947ની મધરાતે બંધારણ સભાના ઐતિહાસિક અધિવેશનમાં પણ આ ગીત ગવાયું હતું. 24મી જાન્યુઆરી 1950માં બંધારણ સભાએ આ ગીતને ભારતના રાષ્ટ્રગીત તરીકે જાહેર કર્યું. રાષ્ટ્ર પ્રત્યેના સન્માનને વ્યક્ત કરવાની કોઈ પણ ક્ષણે રાષ્ટ્રગીતનું ગાન થાય છે.

નોંધ : સમૂહમાં ગાવામાં આ ગીતને 48 થી 52 સેકન્ડ લાગે છે.

જનગણમનનું સ્વરાંકન

જનગણમન - તાલ : કહેરવા

સારે	ગગ	ગગ	ગગ	ગ	ગગ	રેગ	મ	ગ	ગગ	રે	રેરે	નિરે	સા	-	સા
જન	ગણ	મન	અધિ	ના	યક	જય	હે	ભા	રત	ભા	ગ્ય	ધાડ	તા	ડ	પં
×		0		×		0		×		0		×		0	
સાપ	પપ	-પ	પપ	પ	પપ	મધ	ધપ	મ	મમ	મ	મગ	ગરેમ	ગ	-	-
જા	ભસિં	ડધુ	ગુજ	રા	તમ	રાડ	ઠા	દ્રા	વિડ	ઉ	ત્કલ	બંડ	ગ	ડ	ડ
×		0		×		0		×		0		×		0	
સાગ	ગગ	ગ	ગરે	રેપ	પમ	પમ	મ	ગ	ગગ	રેરે	રેર	સાનિરે	સા	-	-
વિ	ન્ધ્યહિ	મ	ચલ	યમુ	નાડ	ગં	ગા	ઉ	ચ્છલ	જલ	ધિત	રંડ	ગ	ડ	ડ
×		0		×		0		×		0		×		0	

સારે	ગગ	ગ	ગમ	રેગ	મ	-	-	મગમ	પપ	મપ	મગ	મરેમ	ગ	-	-
તવ	શુભ	ના	મેડ	જાડ	ગે	ડ	ડ	તવ	શુભ	આ	શિષ	માડ	ગે	ડ	ડ
×		0		×		0		×		0		×		0	

ગ	ગ	રેરે	રેરે	નિરે	સા	-	-	સાપપ	પપ	પ	પમ	પ	પપ	પમધ	પ
ગા	હે	તવ	જય	ગાડ	થા	ડ	ડ	જન	ગણ	મં	ગલ	ઠા	યક	જય	હે
×		0		×		0		×		0		×		0	

મ	મમ	ગ	ગમ	રેમ	ગ	-	નિનિ	સાં	-	-	નિધ	ની	-	-	પપ
ભા	રત	ભા	ગ્યવિ	ધાડ	તા	ડ	જય	હે	ડ	ડ	જય	હે	ડ	ડ	જય
×		0		×		0		×		0		×		0	

ધ	-	-	સાસા	રેરે	ગગ	રેગ	મ	-	-	-					
હે	ડ	ડ	ડ	જય	જય	જય	જય	હે	ડ	ડ	ડ				
×		0		×		0		×		0					

સ્વાધ્યાય

1. પ્રશ્નોના જવાબ આપો :

- (1) આપણું રાષ્ટ્રગીત કયું છે ?
- (2) આપણું રાષ્ટ્રગાન કયું છે ?
- (3) ગુજરાત ગૌરવગાથાનું ગીત કયું છે ?
- (4) આપણું પ્રેરણાગીત કયું છે ?
- (5) રાષ્ટ્રગીત 'જનગણમન'ના કવિ કોણ હતા ?
- (6) રાષ્ટ્રગાન 'વંદેમાતરમ્'ના કવિ કોણ હતા ?
- (7) 'જય જય ગરવી ગુજરાત' આ કાવ્યના કવિ કોણ હતા ?

2. નીચેના જોડકાં જોડો :

અ	બ
(1) જનગણમન	(1) પ્રેરણાગીત
(2) વંદેમાતરમ્	(2) રાષ્ટ્રગાન
(3) જય જય ગરવી ગુજરાત	(3) રાષ્ટ્રગીત
(4) મનુષ્ય તું બડા મહાન છે	(4) ગુજરાત ગૌરવ ગાથા ગીત

* * *

ગુજરાત રાજ્યના શિક્ષણ વિભાગના પત્ર-ક્રમાંક
મશબ/1116/1052-54/છ, તા.03-12-2016થી મંજૂર

સંગીત

(તબલાં)

ધોરણ 10

પ્રતિજ્ઞાપત્ર

ભારત મારો દેશ છે.

બધા ભારતીયો મારાં ભાઈ-બહેન છે.

હું મારા દેશને ચાહું છું અને તેના સમૃદ્ધ અને
વૈવિધ્યપૂર્ણ વારસાનો મને ગર્વ છે.

હું સદાય તેને લાયક બનવા પ્રયત્ન કરીશ.

હું મારા માતાપિતા, શિક્ષકો અને વડીલો પ્રત્યે આદર રાખીશ
અને દરેક જણ સાથે સભ્યતાથી વર્તીશ.

હું મારા દેશ અને દેશબાંધવોને મારી નિષ્ઠા અર્પું છું.
તેમનાં કલ્યાણ અને સમૃદ્ધિમાં જ મારું સુખ રહ્યું છે.

રાજ્ય સરકારની વિનામૂલ્યે યોજના હેઠળનું પુસ્તક

ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ
'વિદ્યાયન', સેક્ટર 10-એ, ગાંધીનગર-382 010

© ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, ગાંધીનગર
આ પાઠ્યપુસ્તકના સર્વ હક ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળને હસ્તક છે. આ
પાઠ્યપુસ્તકનો કોઈ પણ ભાગ કોઈ પણ રૂપમાં ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક
મંડળના નિયામકની લેખિત પરવાનગી વગર પ્રકાશિત કરી શકાશે નહિ.

વિષય સલાહકાર

શ્રી ભૂપેન્દ્રભાઈ શાહ

લેખન

શ્રી શાંતિભાઈ જેઠવા

શ્રી રમેશભાઈ ભટ્ટ

સમીક્ષા

શ્રી હિતેશ પ્રજાપતિ

શ્રી જિગ્નેશ ટિલાવત

ભાષા શુદ્ધિ

શ્રી પૂર્વાબિન ઓઝા

સંયોજન

ડૉ. કિશ્રા દવે

વિષય-સંયોજક (અંગ્રેજી)

નિર્માણ-આયોજન

ડૉ. કમલેશ પરમાર

(નાયબ નિયામક : શૈક્ષણિક)

મુદ્રણ-આયોજન

શ્રી હરેશ એસ. લિમ્બાયયા

(નાયબ નિયામક : ઉત્પાદન)

પ્રસ્તાવના

રાષ્ટ્રીય અભ્યાસક્રમના અનુસંધાનમાં ગુજરાત રાજ્ય માધ્યમિક અને ઉચ્ચતર માધ્યમિક શિક્ષણ બોર્ડે નવા અભ્યાસક્રમ તૈયાર કર્યા છે. આ અભ્યાસક્રમો ગુજરાત સરકાર દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવ્યા છે.

ગુજરાત સરકાર દ્વારા મંજૂર થયેલા ધોરણ 10ના સંગીત (તબલાં) વિષયના નવા અભ્યાસક્રમ અનુસાર તૈયાર કરવામાં આવેલ આ પાઠ્યપુસ્તક વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષ મૂકતાં મંડળ આનંદ અનુભવે છે.

આ પાઠ્યપુસ્તકનું લેખન તથા સમીક્ષા નિષ્ણાંત શિક્ષકો અને પ્રાધ્યાપકો પાસે કરાવવામાં આવ્યા છે. સમીક્ષકોનાં સૂચનો અનુસાર હસ્તપ્રતમાં યોગ્ય સુધારાવધારા કર્યા પછી આ પાઠ્યપુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે.

પ્રસ્તુત પાઠ્યપુસ્તકને રસપ્રદ, ઉપયોગી અને ક્ષતિરહિત બનાવવા માટે મંડળે પૂરતી કાળજી લીધી છે. તેમ છતાં શિક્ષણમાં રસ ધરાવનાર વ્યક્તિઓ પાસેથી પાઠ્યપુસ્તકની ગુણવત્તા વધારે તેવાં સૂચનો આવકાર્ય છે.

એચ.એન.ચાવડા

નિયામક

તા. 17-01-2017

ડૉ. નીતિન પેથાણી

કાર્યવાહક પ્રમુખ

ગાંધીનગર

પ્રથમ આવૃત્તિ : 2017

પ્રકાશક : ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, 'વિદ્યાયન', સેક્ટર 10-એ, ગાંધીનગર વતી
એચ.એન.ચાવડા નિયામક

મુદ્રક :

મૂળભૂત ફરજો

ભારતના દરેક નાગરિકની ફરજ નીચે મુજબ રહેશે :*

- (ક) સંવિધાનને વફાદાર રહેવાની અને તેના આદર્શો અને સંસ્થાઓનો, રાષ્ટ્રધ્વજનો અને રાષ્ટ્રગીતનો આદર કરવાની;
- (ખ) આઝાદી માટેની આપણી રાષ્ટ્રીય લડતને પ્રેરણા આપનારા ઉમદા આદર્શોને હૃદયમાં પ્રતિષ્ઠિત કરવાની અને અનુસરવાની;
- (ગ) ભારતનાં સાર્વભૌમત્વ, એકતા અને અખંડિતતાનું સમર્થન કરવાની અને તેમનું રક્ષણ કરવાની;
- (ઘ) દેશનું રક્ષણ કરવાની અને રાષ્ટ્રીય સેવા બજાવવાની હાકલ થતાં, તેમ કરવાની;
- (ચ) ધાર્મિક, ભાષાકીય, પ્રાદેશિક અથવા સાંપ્રદાયિક ભેદોથી પર રહીને, ભારતના તમામ લોકોમાં સુમેળ અને સમાન બંધુત્વની ભાવનાની વૃદ્ધિ કરવાની, સ્ત્રીઓના ગૌરવને અપમાનિત કરે, તેવા વ્યવહારો ત્યજી દેવાની;
- (છ) આપણી સમન્વિત સંસ્કૃતિના સમૃદ્ધ વારસાનું મૂલ્ય સમજી તે જાળવી રાખવાની;
- (જ) જંગલો, તળાવો, નદીઓ અને વન્ય પશુપક્ષીઓ સહિત કુદરતી પર્યાવરણનું જતન કરવાની અને તેની સુધારણા કરવાની અને જીવો પ્રત્યે અનુકંપા રાખવાની;
- (ઝ) વૈજ્ઞાનિક માનસ, માનવતાવાદ અને જિજ્ઞાસા તથા સુધારણાની ભાવના કેળવવાની;
- (ટ) જાહેર મિલકતનું રક્ષણ કરવાની અને હિંસાનો ત્યાગ કરવાની;
- (ઠ) રાષ્ટ્ર પુરુષાર્થ અને સિદ્ધિનાં વધુ ને વધુ ઉન્નત સોપાનો ભણી સતત પ્રગતિ કરતું રહે એ માટે, વૈયક્તિક અને સામૂહિક પ્રવૃત્તિનાં તમામ ક્ષેત્રે શ્રેષ્ઠતા હાંસલ કરવાનો પ્રયત્ન કરવાની;
- (ડ) માતા-પિતાએ અથવા વાલીએ 6 વર્ષથી 14 વર્ષ સુધીની વયના પોતાના બાળક અથવા પાલ્યને શિક્ષણની તકો પૂરી પાડવાની.

* ભારતનું સંવિધાન : કલમ 51-ક

શિક્ષકો માટે

ધોરણ 10 સંગીતના અભ્યાસક્રમમાં

- (1) સંગીત કંઠ્ય (ગાયન) અને સ્વરવાદનાં અભ્યાસક્રમ મુજબ આપેલ છે. જેમાંથી ક્રિયાત્મકના એકમમાં આપેલ કંઠ્યના વિદ્યાર્થીઓને કંઠ્યના (ગાયન) અને સ્વરવાદના વિદ્યાર્થીઓને પોતાના સ્વરવાદ પ્રમાણે ક્રિયાત્મક (પ્રાયોગિક) આ સાથેના અભ્યાસક્રમ મુજબ તૈયારી કરાવવાની રહેશે.
સૈધ્ધાંતિક વિષય કંઠ્ય (ગાયન) અને સ્વરવાદના વિદ્યાર્થીઓ માટે સમાન (એક સરખો) રહેશે.
- (2) સંગીત (તબલાં) અભ્યાસક્રમનું પુસ્તક અલગ રીતે તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે. તે પ્રમાણે તાલવાદ (તબલાં)ના વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ કરાવવાનો રહેશે. જેમાં વિદ્યાર્થીઓએ અભ્યાસક્રમ મુજબ ક્રિયાત્મક (પ્રાયોગિક) અને સૈધ્ધાંતિક (શાસ્ત્ર)ની તૈયારી કરાવવાની રહેશે.
- (3) સંગીત (કંઠ્ય) અને સંગીત (સ્વરવાદ) ના વિદ્યાર્થીઓ માટે લેખિત પરીક્ષા ભાગ-1 રહેશે. જ્યારે સંગીત (તબલાં)ના વિદ્યાર્થીઓ માટે ભાગ-2 રહેશે.
- (4) પ્રશ્નપત્રમાં ભાગ-1 અને ભાગ-2 છાપવામાં આવશે.
- (5) સંગીત કંઠ્ય અને સ્વરવાદ અને તબલાંના અભ્યાસક્રમનું આયોજન વર્ગદીઠ 'પાંચ' તાસ (Period)નું છે.
- (6) આ પુસ્તકમાં 'વિભાગ-1'માં સૈધ્ધાંતિક (શાસ્ત્ર) અને 'વિભાગ-2'માં ક્રિયાત્મક (પ્રાયોગિક)નો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. કંઠ્ય સંગીતના વિદ્યાર્થીઓને ક્રિયાત્મક (પ્રાયોગિક)માં ગાયનની (ગાવાની) તાલીમ આપવાની રહેશે. જેમાં આ પાઠ્યપુસ્તકમાં આપેલ બંદિશો અને આલાપ-તાન શીખવાડવાની રહેશે. જ્યારે સ્વરવાદના વિદ્યાર્થીઓને તેમણે પસંદ કરેલા સ્વરવાદ જ તૈયાર કરાવવાના રહેશે.
સ્વરવાદના વિદ્યાર્થીઓને નીચેના સ્વરવાદમાંથી ગમે તે એક સ્વરવાદનો વિકલ્પ પસંદ કરવો જેવાં કે
- (1) હાર્મોનિયમ (2) વાંસળી (3) સિતાર (4) સરોદ (5) વાયોલીન (6) દિલરૂબા (7) ગિટાર (8) મેન્ડોલીન આ સ્વરવાદોમાંથી ગમે તે એક સ્વરવાદમાં પાઠ્યપુસ્તક આધારિત ગતની તૈયારી કરાવવાની રહેશે.
- (7) આધુનિક સાધનોથી સજ્જ એવા અલગ સંગીત વર્ગની જોગવાઈ હોવી ઈચ્છનીય છે. સંગીતના આધુનિક ઉપયોગી ઈલેક્ટ્રોનિક ઉપકરણો જેવા કે, સ્વરપેટી, તાનપુરો, તાલયંત્ર, ડીવીડી પ્લેયર, માઈક્રોફોન, કિ-બોર્ડ, રેકોર્ડિંગ સિસ્ટીમ, સીડી તેમજ વિવિધ તાલને લગતાં ઉપકરણો સાથે અલાયદા વર્ગખંડની ભારતીય બેઠક સહિતની વ્યવસ્થા હોવી જરૂરી છે.
- (8) વિદ્યાર્થીઓની રંગમંચ તરફ દૃષ્ટિ કેળવીને તેઓનો આત્મવિશ્વાસ કેળવાય, રિયાઝ દ્વારા નૈસર્ગિક મધુર કંઠ કેળવાય. સ્વર, રાગ, તાલનું જ્ઞાન મેળવી વિદ્યાર્થી રંગમંચનું સ્થાન મેળવે તે આ પાઠ્યપુસ્તકનો ઉદ્દેશ છે.
- (9) વિદ્યાર્થી સંગીતની રસચેતનાનો અનુભવ કરે, આનંદ માણે, કદર કરે, તે ઉપરાંત લોકસંગીતના પરંપરા મુજબના ઢાળ, સ્પષ્ટ ઉચ્ચારણો અને અવાજ કાઢવાની સાચી ટેવ પડે, શ્વાસોશ્વાસની વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિ કેળવાય અને બૌદ્ધિક સમજ કેળવાય એ આ પાઠ્યપુસ્તકનો ઉદ્દેશ છે. વિદ્યાર્થીઓની રચનાત્મક (Creative) શક્તિઓને હરહંમેશ બિરદાવી જોઈએ.
- (10) ધોરણ 10 તબલાં વિષયની સૈધ્ધાંતિક અને પ્રાયોગિક પરીક્ષા બોર્ડ કક્ષાએ લેવામાં આવશે.

આ પાઠ્યપુસ્તક વિશે...

શિક્ષણનો અંતિમ ઉદ્દેશ માનવીના જ્ઞાન અને ઉચ્ચતમ ભાવનાઓનો વિકાસ અને સંસ્કારોનું સિંચન કરવાનો છે. તદ્ઉપરાંત, સંગીતમાં તાલ પ્રત્યે અભિરુચિ કેળવાય, સંગીતમાં રસ ઉત્પન્ન થાય તે રીતે શિષ્ટ સંગીતની સમજ ધરાવતા સમાજનું નિર્માણ થાય, તે પણ છે.

સંગીત વિદ્યામાં તાલ એ સંગીતનો પ્રાણ છે. તાલ એ ગાયન, વાદન અને નૃત્યની સર્જનાત્મક કલાને જીવંત બનાવી કલાકારની રંગમંચ પ્રસ્તુતિની સુંદરતામાં વધારો કરે અને રસજ્ઞ શ્રોતાઓના ચિત્તને પ્રસન્નતાથી ભરી દઈ આનંદ આપે એવી તાલની સજાવટ માટે વિદ્યાર્થી પ્રત્યક્ષ ગુરુ પાસે તાલીમ લઈ તાલના વિવિધ ઠેકા, માત્રા સાથે લયની સમજ સાથસંગત માટે કેળવે તે અત્યંત જરૂરી છે.

વહેતા સમયને લયથી બાંધવો એ તાલ. તાલ એ ગાયન, વાદન કે નૃત્યની ક્રિયામાં પ્રાણ પૂરી ગીતને ગતિ આપે છે. ભારતીય તાલવાદ્યોમાં ચામડાથી મઢેલા વાદ્યો જેવા કે, પખવાજ, તબલા, ઢોલ, ઢોલક, નાલ વગેરેમાંથી નીકળતો ઘેરો અવાજ ગાયન - વાદનની ક્રિયામાં ભળી જઈ ક્રિયાને નિયંત્રિત કરી, કલાકારની કલ્પના શક્તિમાં વધારો કરી ઉત્સાહ વધારે છે અને શ્રોતાઓના મન-હૃદયને આનંદીત કરે એવું ખાસ વાતાવરણ ઉત્પન્ન કરવાની તાકાત તાલમાં રહેલી છે.

ભારતીય સંગીતમાં તાલ એક અને એના સ્વરૂપ અનેક છે. ગાયન, વાદન અને નૃત્યની ક્રિયામાં આંટીઘૂંટીમાં તાલ રચાય છે. તાલ રમે છે અને રમાડે છે. તાલમાં લયકારીનું ગણિત અને સમયના સૂક્ષ્મ ભાગની ગણતરી થાય છે. જે ભારતીય તાલની વિશિષ્ટતા છે. ભારતીય સંગીત સ્વરપ્રધાન છે. જ્યારે વિદેશી સંગીત તાલ પ્રધાન છે.

આ પુસ્તકમાં અવનઘ વાદ્ય - તબલાનો પૂર્ણ પરિચય તથા તે વાદ્યોને કેવી રીતે વગાડવા તેની રીત, તેના વિવિધ ગુણો અને અલગ-અલગ માત્રાઓ અને બોલથી બનતા તાલ કેવી રીતે વાગે તે સરળ શાસ્ત્રીય રીતે સમજાવવામાં આવ્યું છે.

તબલા વાદનને સમજવા માટે લય, તાલ, સમ, ખાલી, કાયદા, ટુકડા, રેલા, પરન વિગેરે પારિભાષિક શબ્દોનો પરિચય ઉદાહરણ સહિત સમજાવવામાં આવેલ છે.

વિદ્યાર્થીઓ આવી તબલાવાદનની પ્રયોગલક્ષી પ્રવૃત્તિઓ વ્યક્તિગત અને સામૂહિક રીતે કરશે, તેવી અપેક્ષા સહ.

અનુક્રમણિકા

વિભાગ 1 : સૈદ્ધાંતિક

1.	તબલાવાદન	1
2.	તાલ લિપિબદ્ધ શૈલી	5
3.	પારિભાષિક શબ્દોની વ્યાખ્યા	11
4.	ભારતીય વાદ્ય વર્ગીકરણ	16
5.	તાલ-લિપિ પદ્ધતિ	18
6.	જીવન પરિચય	20
7.	બોલોની નિકાસ	24
8.	તબલાના ઘરાના	26

વિભાગ-2 ક્રિયાત્મક

1.	દુગુન સાથે તાલ લિપિબધ્ધ	29
2.	તાલના વિવિધ બોલો	33
3.	બોલ વગાડવાની રીત	40
4.	તાલ ઝપતાલમાં કાયદા, પલટા, તિહાઈ	42
5.	તાલ રૂપકમાં કિસ્મ અને તિહાઈ	45
6.	તાલ દાદરા અને કહરવામાં લગ્ગી	46
7.	ભારતના પ્રસિદ્ધ તબલાવાદકો	47

વિભાગ 1 : સૈદ્ધાંતિક

1

તબલાવાદન

પ્રસ્તાવના :

આ એકમમાં તબલાના વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસક્રમમાં આવતા તાલો જેવા કે ધમાર, દીપચંદી, ચૌતાલ, ઝપતાલ, એકતાલની વિસ્તૃત માહિતી આપવામાં આવી છે. વળી, દરેક તાલની વિશેષતા અને ખાસ કરીને કઈ ગાયકીમાં સંગત માટે તે ઉપયોગી છે આ બધી માહિતી તેમને પ્રાપ્ત થાય અને તેઓ સારા તબલાવાદક બને તે માટેનું જરૂરી માર્ગદર્શન અને પ્રેરણા આ એકમમાં આપવામાં આવ્યું છે. ઉપરાંત દરેક તાલ કયા વાદ્ય પર વગાડવામાં આવે છે, તેમજ તેના બાજ વગેરે બાબતોની માહિતીનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. સિંગલ અને દુગુન લયનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીને તાલને કેવી રીતે લયમાં લખવામાં આવે છે તેનું જ્ઞાન આ એકમ દ્વારા આપવાનો પ્રયત્ન છે.

(1) તાલ : ધમાર

આ તાલને 'ખુલ્લાબાજનો તાલ' કહેવામાં આવે છે. આ તાલને પખાવજ પર વગાડવામાં આવે છે. ધમાર નામની ગાયન શૈલીમાં આ તાલ સાથ-સંગતમાં ઉપયોગમાં લેવાય છે. પખાવજ પર વગાડવામાં આવતો હોવાથી આ તાલના બોલ ખુલ્લા અને જોરદાર છે. આ તાલની પ્રકૃતિ ગંભીર છે. આ તાલમાં પખાવજ પર સ્વતંત્ર વાદન પણ કરવામાં આવે છે. જેમાં પરન, રેલા, ટુકડા, તિહાઈ વગેરે વગાડવામાં આવે છે. નૃત્યમાં પણ આ તાલનો ઉપયોગ થાય છે. આ તાલને મોટે ભાગે મધ્યલયમાં જ વગાડવામાં આવે છે.

તાલ માહિતી

માત્રા-14	વિભાગ-4				તાલી-1, 6, 11 માત્રા પર				ખાલી - 8 માત્રા પર						
માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	1
બોલ	ક	ધિ	ટ	ધિ	ટ	ધા	ડ	ગ	તિ	ટ	તિ	ટ	તા	ડ	ક
તાલ ચિહ્ન	×					2		0			3				×

તાલ-ધમાર દુગુન લયમાં

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	1
કધિ	ટધિ	ટધા	ડગ	તિટ	તિટ	તાડ	કધિ	ટધિ	ટધા	ડગ	તિટ	તિટ	તાડ	ક
×						2		0			3			×

(2) તાલ - દીપચંદી

આ તાલ ઠુમરી તથા હોરી અંગની ગાયકી સાથે સાથ-સંગતનો તાલ છે. આ તાલને 'ચાંચર તાલ' પણ કહેવામાં આવે છે. આ તાલમાં સ્વતંત્ર વાદન કરવામાં આવતું નથી, એટલે આ તાલમાં કાયદા, પેશકાર, રેલા વગેરે વગાડવામાં આવતા નથી. ફક્ત નાના નાના મોહરા, મુખડાનો ક્યારેક ઉપયોગ કરી શકાય છે. ઠુમરી ગાયનની બદલ કરતી વખતે દીપચંદી તાલમાંથી ત્રિતાલમાં કહરવા છંદનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે ત્યારબાદ તેમાં લગ્ગી અને લડી વગાડવામાં આવે છે. આ તાલને તબલા પર વગાડવામાં આવે છે. આ તાલ બંધ બાજનો તાલ છે. આ તાલનો ઉપયોગ મધ્યલયમાં જ થાય છે. વિલંબિત લયમાં વગાડાતો નથી.

તાલ માહિતી

માત્રા-14	વિભાગ-4				તાલી-1, 4, 11 માત્રા પર				ખાલી - 8 માત્રા પર						
માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	1
બોલ	ધા	ધિં	ડ	ધા	ધા	તિં	ડ	તા	તિં	ડ	ધા	ધા	ધિં	ડ	ધા
તાલ ચિહ્ન	×			2				0			3				×

તાલ - દીપચંદી દુગુન લયમાં -

માત્રા	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	13 14	
બોલ	ધાધિં	ડધા	ધાતિં	ડતા	તિંડ	ધાધા	ધિંડ	
તાલ ચિહ્ન	×			2				
	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	13 14	1
	ધાધિં	ડધા	ધાતિં	ડતા	તિંડ	ધાધા	ધિંડ	ધા
	0			3				×

(3) તાલ - ચૌતાલ

આ તાલ ખુલ્લા બાજનો તાલ છે. આ તાલના બોલ ખુલ્લા અંગના હોવાથી પખાવજ પર વગાડવામાં આવે છે. આ તાલ ખૂબ જ જૂનો અને પ્રસિદ્ધ તાલ છે. ધૃપદ અંગની ગાયકીમાં પખાવજ પર સંગત કરવા માટે પ્રસિદ્ધ તાલ છે. આ તાલમાં પખાવજ પર સ્વતંત્ર વાદન પણ કરવામાં આવે છે. જેમાં ટુકડા, પરન, રેલા, તિહાઈ જેવા પ્રકારો વગાડવામાં આવે છે. આ તાલની માત્રા, તાલી, ખાલી તથા વિભાગ બંધ બાજનો તાલ એકતાલ પ્રમાણે છે. આ તાલમાં ચાર તાલી આવતી હોવાથી આ તાલને ચાર તાલના નામથી પણ ઓળખવામાં આવે છે.

તાલ - માહિતી

માત્રા - 12, વિભાગ-6, તાલી- 1, 5, 9, 11 માત્રા પર ખાલી - 3, 7 માત્રા પર

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1
બોલ	ધા	ધા	દિં	તા	કિટ	ધા	દિં	તા	તિટ	કત	ગદિ	ગન	ધા
તાલ ચિહ્ન	×		0		2		0		3		4		×

તાલ - ચૌતાલ દુગુન લયમાં -

માત્રા	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	1 2	3 4
બોલ	ધાધા	દિંતા	કિટધા	દિંતા	તિટકત	ગદિગન	ધાધા	દિંતા
તાલ ચિહ્ન	×		0		2		0	

માત્રા	5 6	7 8	9 10	11 12	1
બોલ	કિટધા	દિંતા	તિટકત	ગદિગન	ધા
તાલ ચિહ્ન	3		4		×

(4) તાલ - ઝપતાલ

આ તાલ બંધ બાજમાં વગાડવામાં આવે છે. આ તાલને તબલા પર વગાડવામાં આવે છે અને ખૂબ પ્રચલિત તાલ માનવામાં આવે છે. ખ્યાલ ગાયન અને સ્વર વાદ્યની સાથે સંગતમાં ઉપયોગી તાલ છે તથા આ તાલમાં સ્વતંત્ર તબલાવાદન પણ કરવામાં આવે છે. જેમાં પેશકાર, કાયદા, પલ્ટા, તિહાઈ, ટુકડા, મુખડા, પરન, રેલા, ગત વગેરે વગાડવામાં આવે છે. મોટે ભાગે આ તાલનો ઉપયોગ મધ્યલયમાં થાય છે. કથક નૃત્યમાં પણ આ તાલનો ઉપયોગ થાય છે,

તાલ-માહિતી

માત્રા - 10 વિભાગ-4 તાલી-1, 3, 8 માત્રા પર ખાલી - 6 માત્રા પર

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1
બોલ	ધીં	ના	ધીં	ધીં	ના	તીં	ના	ધીં	ધીં	ના	ધીં
તાલ ચિન્હ	×		2			0		3			×

તાલ - ઝપતાલ દુગુન લયમાં -

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1
બોલ	ધીંના	ધીંધીં	નાતીં	નાધીં	ધીંના	ધીંના	ધીંધીં	નાતીં	નાધીં	ધીંના	ધીં
તાલ ચિન્હ	×		2			0		3			×

(5) તાલ - એકતાલ

આ તાલને બંધબાજમાં વગાડવામાં આવે છે. આ તાલને તબલા પર વગાડવામાં આવે છે. ખ્યાલ અંગની ગાયકીમાં સંગત માટે ખૂબ જ પ્રચલિત તાલ છે. આ તાલની રચના ખ્યાલ અંગની ગાયન રચના જ્યારે બની ત્યારે સંગત માટે કરવામાં આવી છે એમ માનવામાં આવે છે. આ તાલની વિશેષતા એવી છે કે આ તાલ ત્રણે લય એટલે કે વિલંબિતલય, મધ્યલય, દ્રુતલય એમ ત્રણેય લયમાં આસાનીથી વગાડી શકાય છે તેમજ આ તાલમાં તબલા સોલો વાદન પણ કરવામાં આવે છે એટલે એમાં કાયદા, પેશકાર, પલ્ટા, તિહાઈ, મુખડા, ટુકડા, પરન, ચક્રદાર, રેલા, ગત વગેરે વગાડવામાં આવે છે. આમ આ તાલ સોલો અને સંગતમાં ખૂબ જ ઉપયોગી તાલ છે.

તાલ-માહિતી

માત્રા-12, વિભાગ-6, તાલી-1, 5, 9, 11 માત્રા પર, ખાલી 3, 7 માત્રા પર

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1
બોલ	ધીં	ધીં	ધાગે	તિરકટ	તૂં	ના	ક	તા	ધાગે	તિરકટ	ધીં	ના	ધીં
તાલ ચિન્હ	×		0		2		0		3		4		×

તાલ - એકતાલ દુગુનલય

માત્રા	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	1 2	3 4
બોલ	ધીંધીં	ધાગે તિરકિટ	તૂંના	ક-તા	ધાગે તિરકિટ	ધીંના	ધીંધીં	ધાગે તિરકિટ
તાલ ચિહ્ન	x		0		2		0	

માત્રા	5 6	7 8	9 10	11 12	1
બોલ	તૂંના	કતા	ધાગે તિરકિટ	ધીંના	ધીં
તાલ ચિહ્ન	3		4		x

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ આપો.

- (1) તાલ ધમારની માત્રા કેટલી છે ?
- (2) તાલ દીપચંદીનો ઉપયોગ કઈ ગાયકીમાં થાય છે ?
- (3) તાલ ચૌતાલના કેટલા વિભાગ છે ?
- (4) તાલ ઝપતાલ કયા બાજનો તાલ છે ?
- (5) તાલ એકતાલનો ઉપયોગ કઈ ગાયકીની સંગત કરવામાં થાય છે ?

(2) નીચેના પ્રશ્નોના સાચા જવાબ સામે ✓ ટીક કરો.

- (1) તાલ ધમારને કયા તાલ વાદ્ય પર વગાડવામાં આવે છે ?
 (અ) તબલા (બ) ઢોલક (ક) મૃદંગમ્ (ડ) પખાવજ
- (2) તાલ ધમાર કઈ ગાયકીમાં સંગત કરવા માટે ઉપયોગી છે ?
 (અ) હોરી (બ) કજરી (ક) ધમાર (ડ) ચૈતી
- (3) તાલ દીપચંદીનો ઉપયોગ કઈ ગાયકીમાં વધુ થાય છે ?
 (અ) ખ્યાલ (બ) ધૃપદ (ક) દુમરી (ડ) લોકસંગીત
- (4) તાલ ચૌતાલને કયા બાજમાં વગાડવામાં આવે છે ?
 (અ) નૃત્યબાજ (બ) બંધ બાજ (ક) ખુલ્લા બાજ
- (5) તાલ ઝપતાલનો ઉપયોગ કયા લયમાં થાય છે.
 (અ) વિલંબિત (બ) મધ્યલય (ક) દ્રુતલય
- (6) તાલ એકતાલમાં કેટલી તાલી આવે છે ?
 (અ) ત્રણ (બ) બે (ક) ચાર (ડ) છ

* * *

2

તાલ લિપિબદ્ધ શૈલી

પ્રસ્તાવના :

આ એકમ દ્વારા ક્રિયાત્મક અભ્યાસક્રમમાં આવતા તાલમાં કાયદા, પલ્ટા, તિહાઈ, કિસ્મ, મુખડા, ટુકડા, ચક્રદાર વગેરેને તાલની ભાષામાં કેવી રીતે લખાય છે. તેનું જ્ઞાન આપવામાં આવ્યું છે. દરેક બોલને તાલની તાલી, ખાલી વિભાગમાં લખવાનું જ્ઞાન આ એકમ દ્વારા પ્રાપ્ત થશે.

(1) તાલ-ત્રિતાલ (માત્રા 16)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	1
ધા	ધીં	ધીં	ધા	ધા	ધીં	ધીં	ધા	ધા	તીં	તીં	તા	તા	ધીં	ધીં	ધા	ધા
×				2				0				3				×

કિસ્મ

(1)	ધા	ધીં	ધીં	ધા	ધાધા	ધીં	ધીં	ધા	ધા	તીં	તીં	તા	તાતા	ધીં	ધીં	ધા
×				2				0					3			
(2)	ધા	ધીં	ધીં	ધાધા	ધા	ધીં	ધીં	ધાધા	ધા	તીં	તીં	તાતા	તા	ધીં	ધીં	ધાધા
×				2				0					3			
(3)	ધા	ધીં	ધીં	ધા	ત્રક	ધીં	ધીં	ધા	ધા	તીં	તીં	તા	ત્રક	ધીં	ધીં	ધા
×				2				0					3			
(4)	ધા	ધીં	ધીં	ધા	ધાગે	ધીં	ધીં	ધા	ધા	તીં	તીં	તા	તાકે	ધીં	ધીં	ધા
×				2				0					3			
(5)	ધા	ધીં	ધીં	ધા	તિટ	ધીં	ધીં	ધા	ધા	તીં	તીં	તા	તિટ	ધીં	ધીં	ધા
×				2				0					3			

(2) તાલ-ઝપતાલ : (માત્રા-10)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1
ધીં	ના	ધીં	ધીં	ના	તીં	ના	ધીં	ધીં	ના	ધીં
×		2			0		3			×

કિસ્મ

(1)	ધીં	ના	ધીં	ધીં	નાના	તીં	ના	ધીં	ધીં	નાના
×			2			0		3		
(2)	ધીં	નાના	ધીં	ધીં	નાના	તીં	નાના	ધીં	ધીં	નાના
×			2			0		3		

(3)	धीं	ना	धागे	धीं	ना	तीं	ना	धागे	धीं	ना
×			2			0		3		
(4)	धीं	तीट	धीं	धीं	ना	तीं	तीट	धीं	धीं	ना
×			2			0		3		
(5)	धीं	ना	त्रक	धीं	ना	तीं	ना	त्रक	धीं	ना
×			2			0		3		

(3) ताल-रूपक (भात्रा-7)

1	2	3	4	5	6	7	1
तीं	तीं	ना	धीं	ना	धीं	ना	तीं
0			2		3		0

क्रिस्म

(1)	तीं	तीं	ना	धीं	नाना	धीं	नाना
0				2		3	
(2)	तीं	तीं	नाना	धीं	नाना	धीं	नाना
0				2		3	
(3)	तीं	तीं	नाना	धींधीं	नाना	धींधीं	नाना
0				2		3	
(4)	तीं	तीं	ना	धीं	तिरकिट	धीं	ना
0				2		3	
(5)	तीं	तीं	ना	धीं	तिरकिट	धींधीं	नाना
0				2		3	

ताल-त्रिताल-कायदो सिंगल लयमां -

धा	त्रक	धींना	गीना	धागे	त्रक	धिंना	गिना	धागे	नधा	त्रक	धिन	धागे	त्रक	तींना	किना
×				2				0				3			
ता	त्रक	तिना	किना	ताके	त्रक	तिना	किना	धागे	नधा	त्रक	धिन	धागे	त्रक	धिंना	गीना
×				2				0				3			

કાયદો - દુગુન લયમાં -

$$\begin{array}{r} \text{ધાડત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad | \quad \text{ધાગેનધા} \quad \text{ત્રકધિન} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \\ \times \\ 0 \end{array} \quad \begin{array}{l} 2 \\ 3 \end{array}$$

પલટા-1

$$\begin{array}{r} \text{ધાડત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad | \quad \text{ધાડત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \\ \times \\ 0 \end{array} \quad \begin{array}{l} 2 \\ 3 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{ધાડત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad | \quad \text{ધાગેનધા} \quad \text{ત્રકધિન} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \\ 0 \end{array} \quad \begin{array}{l} 3 \\ 2 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{તાડત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \quad \text{તાકેત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \quad | \quad \text{તાડત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \quad \text{તાકેત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \\ \times \\ 0 \end{array} \quad \begin{array}{l} 2 \\ 3 \end{array}$$

પલટા-2

$$\begin{array}{r} \text{ધાડત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad | \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \\ \times \\ 0 \end{array} \quad \begin{array}{l} 2 \\ 3 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{ધાડત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad | \quad \text{ધાગેનધા} \quad \text{ત્રકધિન} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \\ 0 \end{array} \quad \begin{array}{l} 3 \\ 2 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{તાડત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \quad \text{તાકેત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \quad | \quad \text{તાકેત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \quad \text{તાકેત્રક} \quad \text{તિંનાકિના} \\ \times \\ 0 \end{array} \quad \begin{array}{l} 2 \\ 3 \end{array}$$

તિહાઈ -

$$\begin{array}{r} \text{ધાડત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad | \quad \text{ધાડડડ} \quad \text{ડડડડ} \quad \text{ધાડત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \\ \times \\ 0 \end{array} \quad \begin{array}{l} 2 \\ 3 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad \text{ધાડડડ} \quad \text{ડડડડ} \quad | \quad \text{ધાડત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad \text{ધાગેત્રક} \quad \text{ધિંનાગીના} \quad | \quad \text{ધા} \\ 0 \end{array} \quad \begin{array}{l} 3 \\ \times \end{array}$$

ताल-त्रिताल. मुभडा

(1)	धा धीं धीं धा	धा धीं धीं धा	धा तीं तीं ता	तिरकिट	तकता	तिरकिट	धाति	धा
×		2	0	3				×
(2)	धा धीं धीं धा	धा धीं धीं धा	धा तींना किउनग तींना	किउनग	तिरकिट	तकता	तिरकिट	धा
×		2	0	3				×
(3)	धा	तिंना	किउनग	तिंना	किउनग	तिरकिट	तकता	तिरकिट
×				2				
	धा	तिरकिट	तकता	तिरकिट	धा	तिरकिट	तकता	तिरकिट
0				3				×

ताल-त्रिताल टुकडा

(1)	कतू	तिट	गेगे	तिट	कत	कत	गेगे	तिट
×					2			
	गेगे	तिट	धा-	गेगे	तिट	धा	गेगे	तिट
0					3			×
(2)	कतू	तिट	गेगे	तिट	कत	कत	गेगे	तिट
×					2			
	धाधा	तुंना	धा-	धाधा	तुंना	धा	धाधा	तुंना
0					3			धा
(3)	कतू	तिट	गेगे	तिट	कत	कत	गेगे	तिट
×					2			
	कतू	गेगे	तिट	कत	धा	कत	धा	कत
0					3			धा

ताल-त्रिताल यकदार टुकडा

कतू	तिट	गेगे	तिट	कत	कत	गेगे	तिट
×				2			
कत	गेगे	तिट	कत	धा	-	कत	गेगे
0				3			
तिट	कत	धा	-	कत	गेगे	तिट	कत
×				2			

ધા	-	-	-	કત્	તિટ	ગેગે	તિટ
0				3			
કત્	કત્	ગેગે	તિટ	કત્	ગેગે	તિટ	કત્
×				2			
ધા	-	કત્	ગેગે	તિટ	કત્	ધા	-
0				3			
કત્	ગેગે	તિટ	કત્	ધા	-	-	-
×				2			
કત્	તિટ	ગેગે	તિટ	કત્	કત્	ગેગે	તિટ
0				3			
કત્	ગેગે	તિટ	કત્	ધા	-	કત્	ગેગે
×				2			
તિટ	કત્	ધા	-	કત્	ગેગે	તિટ	કત્
0				3			ધા
							×

તાલ-ત્રિતાલ આડી લયમાં સાધારણ ચક્રદાર પરન

ધાડન	ધિકિટ	ધાતિરકિટ	ધિકિટ	કત્તિ	ટતિટ	કતાગ	દિગન
×				2			
તકિટ	તાડન	તાડડ	ડડક	ધાડન	ધાડન	ધાડક	ધાડન
0				3			
ધાડન	ધાડક	ધાડન	ધાડન	ધાડડ	ડડડ	ધાડન	ધિકિટ
×				2			
ધાતિરકિટ	ધિકિટ	કત્તિ	ટતિટ	કતાગ	દિગન	તિકિટ	તાડન
0				3			
તાડડ	ડડક	ધાડન	ધાડન	ધાડક	ધાડન	ધાડન	ધાડક
×				2			
ધાડન	ધાડન	ધાડડ	ડડડ	ધાડન	ધિકિટ	ધાતિરકિટ	ધિકિટ
0				3			
કત્તિ	ટતિટ	કતાગ	દિગન	તકિટ	તાડન	તાડડ	ડડક
×				2			
ધાડન	ધાડન	ધાડક	ધાડન	ધાડન	ધાડક	ધાડન	ધાડન
0				3			ધા
							×

સ્વાધ્યાય

1. નીચે આપેલા પ્રશ્નોના 'હા' અથવા 'ના'માં જવાબ લખો.

(1) તાલને વિવિધ રૂપે વગાડવાને 'ઠેકા' કહેવામાં આવે છે.

(2) જોરદાર અને ખુલ્લા બોલને 'કાયદા' કહેવામાં આવે છે.

(3) કાયદાના બોલને વિવિધ રૂપે વગાડવામાં આવે તેને 'પલટા' કહેવામાં આવે છે.

(4) કોઈ પણ બોલને બે વખત વગાડવાને 'તિહાઈ' કહેવામાં આવે છે.

(5) સમ પકડવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા નાના બોલને 'મુખડા' કહેવામાં આવે છે.

(6) મોટે ભાગે ટુકડા એક યા બે આવર્તનમાં વગાડવામાં આવે છે.

(7) ચક્રદાર પરન કે ટુકડા બંધબાજમાં વગાડવામાં આવે છે.

* * *

3

પારિભાષિક શબ્દોની વ્યાખ્યા

પ્રસ્તાવના :

તબલા શીખતા વિદ્યાર્થીને પારિભાષિક શબ્દોનું જ્ઞાન હોવું જરૂરી છે દા. ત. તિહાઈ કોને કહેવાય ? તો એ કોઈ પણ બોલને ત્રણ વખત વગાડતો હોય પણ આને જ તિહાઈ કહેવાય એવી ખબર પડે, માટે જ વિવિધ પારિભાષિક શબ્દોનું જ્ઞાન જરૂરી છે. તિહાઈ અને તેના પ્રકાર, ચક્રદાર, રેલા, પેશકાર, ઉઠાન, લગ્ગી, તિસ્ત્ર, ચતુસ્ત્ર, સંગત, બંધબાજ, ખુલ્લાબાજ આ બધું જ તબલાવાદનમાં વગાડવામાં આવતું હોય છે, પરંતુ તેનું શાસ્ત્રીય જ્ઞાન પણ હોવું જરૂરી છે. આ એકમમાં ઉદાહરણસહિત તેને આપવામાં આવ્યું છે.

પારિભાષિક શબ્દોની વ્યાખ્યા :

(1) તિહાઈ : કોઈ પણ બોલને જેવો છે તેવો જ ત્રણ વખત વગાડીને સમ પર આવવું તેને તિહાઈ કહેવામાં આવે છે.

તિહાઈના બે પ્રકાર છે : (1) દમદાર તિહાઈ (2) બેદમ તિહાઈ.

દમદાર તિહાઈ : એક જ બોલના સમૂહને એક જ પ્રકારથી ત્રણ વખત વગાડવાને 'તિહાઈ' કહેવાય છે, પરંતુ જ્યારે એક જ બોલના સમૂહને જ્યારે ત્રણ વખત વગાડીએ ત્યારે પહેલા ભાગ અને બીજા ભાગને વગાડી લીધા પછી રોકાવામાં આવે તો એને દમદાર તિહાઈ કહેવામાં આવે છે.

તાલ-ત્રિતાલ -

ઉદા.	ધાડતિર	કિટતક	તુંડનાડ	કિટતક	ધાડડ	ડડડડ	ધાડતિર	કિટતક	
	×				2				
	તુંડનાડ	કિટતક	ધાડડડ	ડડડડ	ધાડતિર	કિટતક	તુંડનાડ	કિટતક	ધા
	0				3				×

બેદમ તિહાઈ : જ્યારે તિહાઈની વચ્ચે બંને ભાગો પછી રોકાવામાં ન આવે તેને બેદમ તિહાઈ કહેવામાં આવે છે.

ઉદા. તાલ-ત્રિતાલ -

	તિરકિટ	તકતિર	કિટતક	ધાડતીડ	ધા	ધા	તિરકિટ	તકતિર	
	×				2				
	કિટતક	ધાડતીડ	ધા	ધા	તિરકિટ	તકતિર	કિટતક	ધાડતી	ધા
	0				3				×

(2) ચક્રદાર : જ્યારે કોઈ તિહાઈયુક્ત બોલને ત્રણ વાર એવી રીતે વગાડાય કે તેનો છેલ્લો ધા સમ પર આવે તેને 'ચક્રદાર' કહેવામાં આવે છે. આને તિહાઈનું એક મોટું સ્વરૂપ પણ કહેવામાં આવે છે. આ પ્રકારના બોલ સમૂહમાં છેલ્લે ધા

આવવો જરૂરી છે. આવા બોલને 'ચક્રદાર પરન' પણ કહેવામાં આવે છે. ચક્રદાર ત્રણ પ્રકારની હોય છે. સાધારણ ચક્રદાર, ફરમાઈશી ચક્રદાર અને કમાલી ચક્રદાર.

ઉદા. તાલ-ત્રિતાલ. કાયદામાંથી બનાવેલ ચક્રદાર

તિરકિટ	તકતાડ	તિરકિટ	ધાડતીડ	ધાતિર	કિટધાડ	ગેડનાડ	ધાડતીડ	
×				2				
ધાડડડ	ડડડડ	ધાડતિર	કિટધાડ	ગેડનાડ	ધાડતીડ	ધાડડડ	ડડડડ	
0				3				
ધાડતિર	કિટધાડ	ગેડનાડ	ધાડતીડ	ધાડડડ	ડડડડ	તિરકિટ	તકતાડ	
×				2				
તિરકિટ	ધાડતીડ	ધાડતિર	કિટધાડ	ગેડનાડ	ધાડતીડ	ધાડડડ	ડડડડ	
0				3				
ધાડતિર	કિટધાડ	ગેડનાડ	ધાડતીડ	ધાડડડ	ડડડડ	ધાડતિર	કિટધાડ	
×				2				
ગેડનાડ	ધાડતીડ	ધાડડડ	ડડડડ	તિરકિટ	તકતાડ	તિરકિટ	ધાડતીડ	
0				3				
ધાડતિર	કિટધાડ	ગેડનાડ	ધાડતીડ	ધાડડડ	ડડડડ	ધાડતિર	કિટધાડ	
×				2				
ગેડનાડ	ધાડતીડ	ધાડડડ	ડડડડ	ધાડતિર	કિટધાડ	ગેડનાડ	ધાડતીડ	ધા
0				3				×

(3) **રેલા :** કેટલાક એવા બોલોનો સમૂહ જે ચૌગુન કે અઠગુનમાં વગાડવામાં આવે તેને 'રેલા' કહેવામાં આવે છે. રેલાને વગાડવાથી પાણીની ધારા વહેતી હોય એવું લાગતું હોવાથી તેને રેલા કહેવાય છે. રેલાના મુખ્ય બે પ્રકાર માનવામાં આવે છે.

(i) સ્વતંત્ર રેલા (ii) કાયદામાંથી બનાવેલ રેલા

(i) **સ્વતંત્ર રેલા :** આ પ્રકારના રેલાની રચના સ્વતંત્ર રૂપથી કરવામાં આવે છે. આવા રેલા પખાવજવાદનમાં વિશેષ પ્રકારથી વગાડવામાં આવે છે. તાલ ત્રિતાલમાં તબલાના બોલોનો સ્વતંત્ર રેલો એક ઉદાહરણ તરીકે નીચે પ્રમાણે છે.

ધાડતીડ	ધાડતિર	કિટતક	ધાડતીડ	ધાડતિર	કિટતક	તાડતિર	કિટતક	
×				2				
તાડતીડ	તાડતિર	કિટતક	ધાડતીડ	ધાડતિર	કિટતક	ધાડતિર	કિટતક	ધા
0				3				×

(ii) **કાયદામાંથી બનાવેલ રેલા :** જ્યારે કાયદાના પલ્ટામાંથી કોઈ એક બોલને (પલટાને) પસંદ કરવામાં આવે છે અને જે પલ્ટો ખૂબ જ ઝડપી ગતિમાં આસાનીથી વગાડી શકાય અને પાણીનો પ્રવાહ વહેતો હોય એવું લાગે તેને કાયદામાંથી બનાવેલ રેલા કહેવામાં આવે છે. આ પ્રકારના રેલામાં કાયદાને જેમ પલ્ટા સહિત વગાડવામાં આવે છે તેવી જ રીતે પલ્ટા સાથે વગાડવામાં આવે છે.

ઉદા. તાલ-ત્રિતાલ કાયદામાંથી બનાવેલ રેલો-

ધાડતિર	ધિડનગ	ધાડતિર	ધિડનગ	ધાડતિર	ધિડનગ	તીડનાડ	કિડનગ	
×				2				
તાડતિર	કિડનગ	તાડતિર	કિડનગ	ધાડતિર	ધિડનગ	ધિડનાડ	ધિડનગ	ધા
0				3				×

- (4) **પેશકાર :** પેશકાર એ ફારસી ભાષાનો શબ્દ છે. એનો અર્થ થાય છે રજૂ કરવાવાળા, હાજર રહેવાવાળા કે પરિચય આપવાવાળા. આમ તો પેશકારનો ઉપયોગ કોર્ટમાં વધુ થાય છે અને અહીંથી જ પેશકાર શબ્દની શોધ થઈ છે. તબલા સોલોવાદનમાં સૌ પ્રથમ પેશકાર વગાડવામાં આવે છે. પેશકાર સુંદર બોલોનો એક સમૂહ છે. જેમ કાયદામાં કાયદા પછી પલ્ટા વગાડાય છે તેમ પેશકારમાં પણ પલ્ટા વગાડવામાં આવે છે, પરંતુ પલ્ટા વગાડતી વખતે કાયદાની જેમ નિયમોનું પાલન કરવામાં આવતું નથી. પેશકારની લય એટલે કે એની ચાલ ડગમગાતી હોય છે. જેનો આનંદ મધ્યલયમાં જ રહેલો છે. પેશકારમાં કલાકાર પોતાની તૈયારી દરેક પ્રકારે બતાવી શકે છે. એટલે પેશકાર દ્રુતલયમાં વગાડવામાં આવતા નથી. પેશકાર દરેક ઘરાનામાં અલગ અલગ બોલથી વગાડવામાં આવે છે, પરંતુ મોટે ભાગે ધિડકડ ધિંડતા, ધાડકડ ધિતા, ત્રકધિં તા. વગેરે બોલસમૂહનો ઉપયોગ એમાં થતો જોવા મળે છે. ઉદા.

ધાડકડ	ધાડતિડ	ધાડધાડ	ધિંતા	ડડધાડ	ધિંડતાડ	ધિંડતાડ	કડતાડ	
×				2				
તાડકડ	તાડતિડ	તાડતાડ	તિંડતાડ	ડડધાડ	ધિંડતાડ	ધિંડતાડ	કડતાડ	ધા
0				3				×

- (5) **ઉઠાન :** એક એવા પ્રકારનો બોલનો સમૂહ જે ટુકડા કરતાં જોરદાર બોલ હોય અને પરન કરતાં નાનો હોય આવા બોલના સમૂહને ઉઠાન કહેવામાં આવે છે. આમ તો કથ્થક નૃત્યની શરૂઆત ઉઠાન વગાડીને કરવામાં આવે છે. પરન એ પૂરબ ઘરાનાની વિશેષતા છે. પૂરબ ઘરાનાના તબલાવાદન, સોલોવાદનની શરૂઆત ઉઠાનથી કરતા હોય છે. ઉઠાનને બરાબરની લયમાં (સિંગલ લયમાં) વગાડીને પછી દુગુનમાં વગાડવાની રીત છે, પરંતુ નિયમનું કોઈ બંધન નથી. કલાકાર પોતાની ઈચ્છા અનુસાર લયમાં વગાડી શકે છે.

ઉદા. પૂરબ ઘરાનાની ઉઠાન. તાલ-ત્રિતાલ

ધિત્	ધિત્	તા	ડ	કતા	કતા	કત્	ડ	
×				2				
ધાગે	તિટ	તાગે	તિટ	કધિ	ડન્	કધા	તિટ	
0				3				
કધા	તિટ	ધાગે	તિટ	ધાડ	ડડ	કધા	તિટ	
×				2				
ધાગે	તિટ	ધાડ	ડડ	કધા	તિટ	ધાગે	તિટ	ધા
0				3				×

- (6) **લગ્ગી :** જેવી રીતે ત્રિતાલ, ઝપતાલ, એકતાલ વગેરે તાલોમાં કાયદા વગાડવામાં આવે છે તેવી જ રીતે દાદરા, કહરવા જેવા ચંચળ પ્રકૃતિના તાલોમાં લગ્ગી વગાડવામાં આવે છે. લગ્ગીની રચના કાયદા પ્રમાણે જ હોય છે અને લગ્ગીનો વિસ્તાર પણ કાયદાના પલ્ટાની જેમ જ કરવામાં આવે છે, પરંતુ ફરતી વખતે નિયમોનું પાલન સખતાઈથી કરવામાં આવતું નથી, કારણ કે લગ્ગીનો ઉપયોગ ચંચલ-પ્રકૃતિના ગાયન પ્રકાર જેવા કે દુમરી, ભજન, સુગમ ગીત વગેરેમાં કરવામાં આવે છે. પૂરબ ઘરાનાના તબલાવાદક સ્વતંત્ર-તબલાવાદનમાં લગ્ગીનો ઉપયોગ રંજકતા વધારવા માટે કરે છે.

ઉદાહરણ : તાલ કહરવા

$$\begin{array}{cccc|cccc} \text{ધાતિ} & \text{ગદિ} & \text{ગન} & \text{ધાતિ} & \text{તાતિ} & \text{ગદિ} & \text{ગન} & \text{ધાતિ} & \text{ધા} \\ \times & & & & 0 & & & & \times \end{array}$$

- (7) **તિસ્ત્ર :** દક્ષિણ ભારતીય તાલપદ્ધતિમાં તિસ્ત્ર એટલે કે એક માત્રાકાલમાં ત્રણ માત્રા કાલ અથવા ત્રણ શબ્દ આવતા હોય તેને તિસ્ત્ર જાતિ કહેવામાં આવે છે.

ઉદાહરણ : તકિટ તકિટ

- (8) **ચતુસ્ત્ર :** દક્ષિણ ભારતીય તાલપદ્ધતિમાં ચતુસ્ત્ર એટલે કે એક માત્રાકાલમાં ચાર માત્રાકાલ અથવા ચાર શબ્દ આવતા હોય તેને ચતુસ્ત્ર જાતિ કહેવામાં આવે છે.

ઉદાહરણ : તકદિમિ તકદિમિ

- (9) **સંગત :** જ્યારે કોઈ તબલાવાદક કોઈ ગીત, વાદ્ય અથવા નૃત્યની સાથે તબલા વગાડતા હોય તો તેને સાથ અથવા સંગત કહેવામાં આવે છે. સંગત કરવાની ઘણી રીત છે. જેમાં કલાકાર પોતાની બુદ્ધિ અનુસાર સંગત કરીને કાર્યક્રમમાં પ્રશંસા પ્રાપ્ત કરે છે. દરેક કલાકાર પોતાની ઈચ્છાનુસાર અને સ્વભાવ પ્રમાણે સાથ-સંગત કરતા હોય છે.

- (10) **બંધ બાજ :** હાથના પંજાને બંધ કરીને વગાડતા બોલોને બંધ બાજ કહેવામાં આવે છે. બંધ બાજની અંદર દિલ્હી ઘરાના અને અજરાડા ઘરાના આવે છે, જે તબલા પર વગાડવામાં આવે છે. બંધ બાજમાં ધા, તીંના, તિરકિટ, ધીડનગ, ત્રક, ધિરધિર, તિરકિટતક જેવા બંધ બોલનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

- (11) **ખુલ્લો બાજ :** હાથના પૂરા પંજાને ખુલ્લો કરીને વગાડતા બોલને ખુલ્લો બાજ કહેવામાં આવે છે. ખુલ્લો બાજની અંદર લખનઉ ઘરાના, બનારસ ઘરાના, ફરુખાબાદ ઘરાના આવે છે. આ બધા ઘરાનામાં પખાવજની રીતે ખુલ્લો બોલ વગાડવામાં આવે છે. ખુલ્લા બાજમાં તિટકત, ગદિગન, ધૂમકિટ, ક્ષેડત્તા વગેરે બોલનો ઉપયોગ વધુ કરવામાં આવે છે. ખુલ્લા બાજમાં ચૌતાલ, ધમાર, શૂલતાલ જેવા તાલો વગાડવામાં આવે છે. ખુલ્લો બાજ પખાવજ પર વગાડવામાં આવે છે અને તબલા પર પખાવજની રીતે વગાડવામાં આવતો હોઈ તેને ખુલ્લો બાજ કહેવામાં આવે છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના સાચા જવાબ સામે ✓ કરો.

(1) તિલાઈના કેટલા પ્રકાર છે ?

(અ) ત્રણ (બ) ચાર (ક) બે (ડ) એક

(2) ચક્રદારના કેટલા પ્રકાર છે ?

(અ) એક (બ) ત્રણ (ક) બે (ડ) ચાર

- (3) રેલાના કેટલા પ્રકાર છે ?
(અ) બે (બ) ત્રણ (ક) ચાર (ડ) પાંચ
- (4) પેશકારને કયા લયમાં વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) વિલંબિતલય (બ) મધ્યલય (ક) દ્રુતલય (ડ) અતિ દ્રુતલય
- (5) ઉઠાન કયા ઘરાનામાં વધુ વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) દિલ્હી ઘરાના (બ) બનારસ ઘરાના (ક) ફરુખાબાદ ઘરાના
(ડ) પંજાબ ઘરાના (ઈ) અજરાડા ઘરાના
- (6) લગ્ગીનો ઉપયોગ કઈ ગાયન શૈલીમાં થાય છે ?
(અ) ખ્યાલ (બ) ધૃપદ (ક) ટુમરી
- (7) તિસ્ત્રમાં એક માત્રાકાલમાં કેટલા બોલ આવે છે ?
(અ) ચાર (બ) એક (ક) ત્રણ (ડ) બે
- (8) ચતુસ્ત્ર જાતિમાં એક માત્રાકાલમાં કેટલા બોલ આવે છે ?
(અ) પાંચ (બ) સાત (ક) ચાર (ડ) આઠ
- (9) બંધ બાજમાં બોલ કેવો હાથ રાખીને વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) ખુલ્લો (બ) બંધ
- (10) ખુલ્લા બાજના બોલ કયા વાદ્ય પર વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) પખાવજ (બ) ઢોલ (ક) તબલા (ડ) નાલ

* * *

4

ભારતીય વાદ્ય વર્ગીકરણ

પ્રસ્તાવના :

ઉત્તર ભારતીય અને દક્ષિણ ભારતીય સંગીતમાં પ્રાચીનકાળથી આજદિન સુધી વિવિધ વાદ્યોનો પ્રયોગ કરવામાં આવે છે. જેમાં વીણા, ઈસરાજ, સારંગી, સિતાર, વાયોલિન, શહનાઈ, હાર્મોનિયમ, કલેરિયોનેટ, ગિટાર, મંજીરા, ઝાંઝ, કાષ્ટતરંગ, વાંસળી, તબલા, ઢોલક, પખાવજ, મૃદંગમ્, ડફ, વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. ભારતીય સંગીતમાં ઉપયોગમાં લેવાતાં વાદ્યોને શાસ્ત્રકારોએ વિવિધ પ્રકારમાં વિભાજીત કર્યા છે. આ એકમ અંતર્ગત કયા વાદ્યના કયા પ્રકારમાં સમાવેશ થાય છે તે અંગેની માહિતી પ્રસ્તુત છે.

ભારતીય વાદ્ય વર્ગીકરણ

આપણા દેશમાં સંગીત ક્ષેત્રમાં વાદ્યોનો ઉપયોગ પ્રાચીનકાળથી થતો આવ્યો છે. પ્રાચીન મૂર્તિઓ તેમજ ધાર્મિક સ્થળો પર આજે પણ વાદ્યો વગાડતાં શિલ્પો જોવા મળે છે. આદિ ગ્રંથ સામવેદમાં પણ વાદ્યોની ચર્ચા જોવા મળે છે. વાદ્યોનો સંબંધ હિન્દુ ધર્મમાં દેવી-દેવતાઓની સાથે અતિ નિકટનો જોવા મળે છે. વાંસળી ભગવાન શ્રીકૃષ્ણનું વાદ્ય છે, ડમરુ ભગવાન શ્રીશંકરનું વાદ્ય છે, વીણા મા સરસ્વતીનું વાદ્ય છે. આમ વાદ્ય સાથે દેવી-દેવતાનો સંબંધ રહેલો છે. શાસ્ત્રકારોનું માનવું છે કે કંઠ્ય સંગીત સાથે વાદ્ય- સંગીતનો વિકાસ થતો ગયો. ભારત દેશ સિવાય વિદેશોમાં પણ વાદ્યોનું સ્થાન સંગીતમાં મુખ્ય રહ્યું છે. વિદેશોમાં વાદ્યોને વધારે મહત્વ અપાતું હોવાથી એમનાં વાદ્યો ભારતીય વાદ્યો કરતાં વધુ પ્રચલિત છે.

આપણા દેશનાં વાદ્યોના વર્ગીકરણ બાબતે વિદ્વાનોના જુદા જુદા મત જોવા મળે છે. કેટલાક વિદ્વાનો ભારતીય વાદ્યના પાંચ પ્રકાર ગણે છે. આ પાંચ પ્રકાર એટલે કે પાંચ ભાગોમાં - તત્, વિતત્, સુષિર, અવનદ્ધ અને ઘન. તો કેટલાક વિદ્વાનો ભારતીય વાદ્યના ચાર પ્રકાર તત્, સુષિર અવનદ્ધ અને ઘન માને છે, પરંતુ મોટે ભાગે 13મી શતાબ્દિના ઉત્તરાર્ધમાં શાસ્ત્રકાર આચાર્ય સારંગદેવે ગ્રંથ 'સંગીતરત્નાકર'માં આ વિષય પર ચર્ચા કરી છે. અને એમણે વાદ્યોના ચાર પ્રકારને માન્યતા આપી છે. એમણે તત્, સુષિર, ઘન, અવનદ્ધ એમ ચાર પ્રકારે વાદ્યોનું વિભાજન કર્યું છે આજે પણ આ વાદ્ય વર્ગીકરણ તે સ્વીકારવામાં આવે છે. આ વર્ગીકરણ નીચે પ્રમાણે છે.

(1) **તત્ વાદ્ય** : તાર દ્વારા ધ્વનિ ઉત્પન્ન કરાતા, વાદ્યને તત્ વાદ્ય કહેવામાં આવે છે. આ વાદ્યના બે પ્રકાર છે : તત્ - વિતત્.

તત્ વાદ્ય : આ પ્રકારના વાદ્યોને તાર પર આઘાત કરીને સ્વર ઉત્પન્ન કરવામાં આવે છે. જેમાં મિજરાફ કે નખલી દ્વારા તાર પર આઘાત કરીને સ્વર ઉત્પન્ન થાય છે. જેમાં સિતાર, ગિટાર, મેન્ડોલીન, ઈસરાજ, સરોદ જેવા વાદ્યો આવે છે. જેમાં તાર પર આઘાત કરીને સ્વર ઉત્પન્ન થાય છે.

વિતત્ વાદ્ય : આ પ્રકારના વાદ્યોમાં તાર પર ઘર્ષણ કરીને સ્વર ઉત્પન્ન કરવામાં આવે છે. જેમાં તાર પર "બો" અર્થાત્ ઘોડાના વાળથી બાંધેલી એક લાકડી દ્વારા તાર પર ઘર્ષણ કરીને સ્વર ઉત્પન્ન કરવામાં આવે છે. જેમાં સારંગી, વાયોલિન, રાવણહથ્થો વગેરે વાદ્યોનો સમાવેશ થાય છે.

(2) **સુષિર વાદ્ય** : આ પ્રકારના વાદ્યોમાં સ્વરની ઉત્પત્તિ, ફૂંક અથવા હવા દ્વારા કરવામાં આવે છે. જેમાં હાર્મોનિયમ, શહનાઈ, બાંસુરી, શંખ, માઉથઓર્ગન વગેરે વાદ્યોનો સમાવેશ થાય છે.

(3) **ઘન વાદ્ય** : લાકડી અથવા બીજી કોઈ વસ્તુનો આઘાત કરીને સ્વરની ઉત્પત્તિ થાય તેને ઘન વાદ્ય કહેવામાં આવે છે. આ વાદ્યોમાં મંજીરા, કરતાલ, ખડતાલ, જલતરંગ, કાષ્ટતરંગ, પાઈપતરંગ, ઘંટાતરંગ વગેરે વાદ્યોનો સમાવેશ થાય છે.

(4) **અવનદ્ધ વાદ્ય** : ઉપરના ત્રણ પ્રકારની વાદ્યો સ્વરપ્રધાન વાદ્યો છે, પરંતુ અવનદ્ધ વાદ્ય તાલપ્રધાન વાદ્ય હોય છે. જેનું કામ સંગીતમાં લય કાયમ રાખીને તાલ દર્શાવવાનું હોય છે. આથી આ વાદ્ય ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ છે. આ વાદ્યપ્રકારમાં વાદ્યના મોઢા પર ચામડું મઢવામાં આવે છે અને સ્વરની ઉત્પત્તિ હાથ અથવા લાકડી દ્વારા કરવામાં આવે છે. આ

વાદ્ય પ્રકારોમાં તબલા, પખાવજ, ઢોલ, નાલ, ઢોલક, નગારાં વગેરે વાદ્યોનો સમાવેશ થાય છે. ભારતીય સંગીતમાં 'તબલા' અત્યારે વધુ પ્રમાણમાં પ્રચલિત છે અને એનો વિકાસ ખૂબ જ થયેલ છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચે આપેલા પ્રશ્નોની ખાલી જગ્યા પૂરો.

- (1) સિતાર વાદ્ય પ્રકાર છે. (તત્, વિતત્)
- (2) વિતત્ વાદ્ય અંતર્ગત વાદ્ય આવે છે. (ઈસરાજ, વાયોલિન)
- (3) હવાથી વગાડવામાં આવતા વાદ્યને વાદ્ય પ્રકાર કહેવામાં આવે છે. (ઘન વાદ્ય, સુષિર વાદ્ય)
- (4) જલતરંગ વાદ્ય પ્રકાર છે. (અવનદ્ર, ઘન)
- (5) અવનદ્ર વાદ્યને થી બનાવવામાં આવે છે. (ચામડાં, તાર)

* * *

5

તાલ-લિપિ પદ્ધતિ

પ્રસ્તાવના :

ઉત્તર ભારતીય સંગીતપદ્ધતિનો વિકાસ ઘણા પ્રાચીન સમયથી થતો આવ્યો છે. જેમાં વિવિધ પ્રકારના લયને સંગીતની ભાષામાં કેવી રીતે લખવો એ ખૂબ વિચાર માંગી લે તેવો વિષય હતો. જેમાં પંડિત વિષ્ણુ દિગંબર પલુસ્કર અને પંડિત વિષ્ણુનારાયણ ભાતખંડે જેવા વિદ્વાન સંગીતકારો એ બે અલગ અલગ તાલલિપિ બનાવી અને બીજા વિદ્વાનોનો પણ સહયોગ લઈને તાલ-લિપિની શોધ કરી. આ એકમમાં પંડિત ભાતખંડેની તાલપદ્ધતિ તથા પંડિત વિષ્ણુ દિગંબર પલુસ્કરની તાલ-લિપિ પદ્ધતિનું જ્ઞાન આપવામાં આવ્યું છે. ઉપરાંત આ બંને પદ્ધતિમાં તાલ કેવી રીતે લખવામાં આવે છે તેમજ માત્રા, સમ, તાલી, ખાલીનું ચિન્હ કયું હોય છે. તે પણ દર્શાવ્યું છે. આમ તો આ બંને તાલપદ્ધતિ શાસ્ત્રકારો એ માન્ય કરી હોવાથી વિદ્યાર્થીને બંને પદ્ધતિનું જ્ઞાન મળશે.

પં. વિષ્ણુ નારાયણ ભાતખંડે અને પં. વિષ્ણુ દિગંબર પલુસ્કર તાલ-લિપિ :

ભારતીય સંગીતમાં ઉત્તર ભારતીય સંગીત માટે બે તાલ-લિપિ વધુ પ્રચલિત છે. આ બંને તાલ-લિપિ તાલ લખવા માટે ઉપયોગી છે. આ બંને લિપિને પોતાની આગવી વિશેષતા છે. જેથી બંને એકબીજાથી અલગ પડે છે. બંને તાલલિપિ શાસ્ત્રકારોએ માન્ય કરેલ હોવાથી જેને જે તાલ-લિપિ અનુકૂળ આવે તે રીતે અભ્યાસ તેનો કરવો જોઈએ.

પં. ભાતખંડે તાલલિપિ	પં. પલુસ્કર તાલલિપિ
(1) એક માત્રા માટે ધા, લખાય છે. એમાં કોઈ ચિન્હ નથી.	(1) એક માત્રા માટે ધા લખાય છે. જેમાં બોલ નીચે આડી લીટી કરવામાં આવે છે.
(2) અડધી માત્રા માટે ધાધિં લખાય છે. જેમાં અર્ધચંદ્રાકાર કરવામાં આવે છે.	(2) અડધી માત્રા માટે બોલ નીચે ધાધિં મીંડું લખવામાં આવે છે.
(3) (1/4) માત્રા માટે ચિન્હ કરવામાં આવે છે. દા.ત. તિરકિટ	(3) 1/4 માત્રા માટે તિરકિટ આવું ચિન્હ કરવામાં આવે છે.
(4) 1/6 માત્રા માટે આમ અર્ધચંદ્રાકાર કરવામાં આવે છે. દા. ત. 123456	(4) 1/6 માત્રા માટે 123456 આ પ્રકારે ચિન્હ કરવામાં આવે છે.
(5) તાલમાં વિભાગ માટે ઊભી લીટી કરવામાં આવે છે. દા.ત., ધાધિંના ધા તીં ના × 0	(5) તાલમાં વિભાગ હોતા નથી કે કોઈ ચિન્હ હોતા નથી. દા.ત., ધા ધિં ના ધા તીં ના 1 +
(6) સમનું ચિન્હ 'x' છે.	(6) સમના માટે '૧' માત્રાની સંખ્યા લખવામાં આવે છે.
(7) ખાલી માટે '0' નું ચિન્હ છે.	(7) ખાલી માટે '+' નું ચિન્હ છે.
(8) તાલના વિભાગ માટે 2, 3, 4 5 જેવી સંખ્યા લખવામાં આવે છે. દા.ત. ધિં ના ધિંધિંના તીંના ધીંધીંના × 2 0 3	(8) તાલના વિભાગ માટે માત્રાની સંખ્યા લખવામાં આવે છે. દા.ત. ધિંના ધિંધિંના તીંના ધિંધિંના 1 3 + 8
(9) તાલની સમાપ્તિમાં લીટી કરવામાં આવે છે. દા. ત. તાલ એકતાલ, માત્રા-12 ધીં ધીં ધાગે તિરકિટ તું ના ક ત્તા × 0 2 0 ધાગે તિરકિટ ધિં ના ધીં 3 4 ×	(9) તાલની સમાપ્તિમાં લીટી કરવામાં આવે છે. ઉદા. તાલ એકતાલ - માત્રા ૧૨ ધીં ધીં ધાગે તિરકિટ તું ના ક ત્તા 1 + 5 + ધાગે તિરકિટ ધિં ના ધીં 9 11 1

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ આપો.

- (1) પંડિત ભાતખંડે તાલ-લિપિમાં એક માત્રા માટે ક્યું ચિન્હ કરવામાં આવે છે ?
- (2) પંડિત પલુસ્કર તાલ-લિપિમાં અડધી માત્રા માટે ક્યું ચિન્હ છે તે જણાવો.
- (3) તાલના વિભાગ માટે ઊભી લીટી કઈ તાલપદ્ધતિમાં કરવામાં આવે છે ?
- (4) પં. ભાતખંડે તાલ-લિપિમાં 1/4 માત્રા માટે ક્યું ચિન્હ કરવામાં આવે છે ?
- (5) કઈ તાલપદ્ધતિમાં તાલના વિભાગ હોતા નથી ?
- (6) પં. ભાતખંડે તાલપદ્ધતિમાં સમન્તું ચિન્હ જણાવો.
- (7) પં. પલુસ્કર તાલપદ્ધતિમાં ખાલીનું ચિન્હ જણાવો.
- (8) કઈ તાલપદ્ધતિમાં તાલના વિભાગ માટે માત્રાની સંખ્યા લખવામાં આવે છે ?
- (9) કઈ તાલપદ્ધતિમાં તાલ પૂર્ણ થયા બાદ ઊભી લીટી કરવામાં આવે છે ?

* * *

6

જીવન પરિચય

પ્રસ્તાવના :

આ એકમમાં ભારતના મહાન સંગીત વિદ્વાનો તથા શાસ્ત્રકારનો પરિચય આપવામાં આવ્યો છે. મહાન સંગીતકારોની જીવનયાત્રાના પરિચયથી વિદ્યાર્થીઓને પ્રેરણા મળશે અને વિદ્યાર્થીઓને સંગીત શીખવાનો ઉત્સાહ વધશે. જીવનચરિત્રમાંથી વિદ્યાર્થીઓને કલાની સાધના કરવાની પ્રેરણા મળશે.

ઉસ્તાદ અહમદજાન ચિરકવા :

આ મહાન તબલાવાદકનો જન્મ ઈ.સ. 1891માં મુરાદાબાદ શહેરમાં થયો હતો. સંગીતના સંસ્કાર ઘરમાંથી પ્રાપ્ત થયા હતા. એમના પિતાજીએ 12 વર્ષની ઉંમરથી તેમને તબલા શિખવાડવાનું શરૂ કર્યું. એમના દાદા ઉસ્તાદ કલન્દર બક્ષ તથા મામા ફૈયાઝખાં ખ્યાતનામ તબલાવાદક હતા. કેટલાક વર્ષો સુધી તબલાની શિક્ષા ગ્રહણ કરીને તેઓ મુંબઈ ગયા. જ્યાં ઉસ્તાદ મુનીરખાં પાસે 40 વર્ષ સુધી તબલાની શિક્ષા પ્રાપ્ત કરી અને ખૂબ જ રિયાઝ કર્યો.

એમણે મુંબઈમાં રહીને નાટ્યસમ્રાટ બાલગાંધર્વની નાટક કંપનીમાં પોતાના વાદનનો ચમત્કાર બતાવીને ખૂબ જ લોકપ્રિયતા પ્રાપ્ત કરી. તબલા પર વિશેષ પ્રકારથી ફરતી આંગળીઓને કારણે એમનું નામ અહમદજાન ચિરકવા પડી ગયું. રામપુરના નવાબે એમની કલા પારખીને એમને રામપુર દરબારમાં કલાકાર તરીકે નિયુક્ત કર્યા. કેટલાક વર્ષો અહીં સેવા આપી દેશ આઝાદ થતાં રાજ્યાશ્રય પૂરો થતાં જેથી એમણે 1956 થી 1960 સુધી લખનઉમાં ભાતખંડે સંગીત મહાવિદ્યાલયમાં શિક્ષક તરીકે સેવા આપી.

એમના ત્રણ પુત્રો નવીજાન, મહમૂદજાન અને ત્રીજા અલીજાન છે. દેશના દરેક ભાગમાં એમના શિષ્યો તથા પ્રશંસક છે. એમણે દેશના ઉચ્ચ કોટીના દરેક કલાકારો સાથે તબલાસંગત કરીને ખ્યાતિ પ્રાપ્ત કરી છે. ઉસ્તાદ ચિરકવા દેશના પહેલા તબલાવાદક છે. જેમને સન 1970માં ભારત સરકાર દ્વારા એમને ‘પદ્મ-ભૂષણ’ની ઉપાધિથી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા છે.

કેટલાક વર્ષો રાજાપુર અને લખનઉમાં સેવા આપ્યા બાદ પાછા તેઓ મુંબઈ આવી ગયા. અહીં ‘સેન્ટર ફોર પરફોર્મિંગ આર્ટ્સ’માં તબલાશિક્ષકની સેવા સ્વીકારી. અહીં તેમના માર્ગદર્શન ઘણા વિદ્યાર્થી થયા.

વાદન શૈલી : આપની વાદન શૈલી ફરૂખાબાદ ઘરાનાની હતી. ફરૂખાબાદ ઘરાનાના ચાલા, પેશકાર અને ગત જે એમની વાદન શૈલીની વિશેષતા હતી. દિલ્હી ઘરાનાની વાદન શૈલી પણ ખૂબ જ સુંદરતાથી વગાડતા હતા. તેઓ સોલોવાદનમાં શાસ્ત્રીય તેમજ પરંપરાગત નિયમોનું ખૂબ જ પાલન કરતા હતા. તેઓ વાદનના ક્રમમાં પેશકાર, કાયદા તથા ટુકડા અને છેલ્લે રેલા વગાડતા હતા. મોટે ભાગે કાયદાને મધ્યલયમાં વગાડીને ઘણી કુશળતાથી ‘રો’માં બદલી નાંખતા હતા. આ એમની વાદન વિશેષતા હતી. તંતુ વાદનમાં સવાલ-જવાબ ભરી સંગત કરતા, તો ગાયનમાં ખૂબ સુંદરતાથી સંગત કરતા હતા. તબલા એ સંગતનું વાદ્ય છે, પરંતુ સ્વતંત્ર વાદના રૂપમાં સ્થાન અપાવવામાં ઉસ્તાદ ચિરકવા સાહેબનો મહત્વનો ફાળો રહેલ છે. ખાંસાહેબે દેશના ઉચ્ચ કક્ષાના અનેક સંગીત સંમેલનોમાં તબલા સોલો અને તબલા સંગીતના કાર્યક્રમ આપી ખૂબ જ નામના પ્રાપ્ત કરી હતી. બોલોની નિકાસનો ખૂબ જ ધ્યાનપૂર્વક અભ્યાસ કરીને એમણે સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી અને દેશભરમાં અનેક શિષ્યો તૈયાર કર્યા.

આવા મહાન તબલાવાદકનું અવસાન સન્ 1973માં 13 જાન્યુઆરી લખનઉમાં થયું.

પંડિત કંઠે મહારાજ

વારાણસીના ખ્યાતનામ તબલાવાદકનો જન્મ ઈ.સ. 1880માં વારાણસી કબીર ચૌરા મુહલ્લામાં થયો હતો. તેમના પિતા પંડિત દિલીપ મહારાજ સારા તબલાવાદક હતા. જ્યારે પંડિત કંઠે મહારાજ સાત વર્ષના હતા ત્યારે એમના પિતાજીએ પંડિત બલદેવ સહાયજી પાસે તબલાની શિક્ષા લેવા માટે મૂક્યા. અહીં એમણે 23 વર્ષ સુધી તબલાની શિક્ષા પ્રાપ્ત કરી. આમ એમણે બનારસ ઘરાનાની શિક્ષા પ્રાપ્ત કરી.

પંડિત કંઠે મહારાજ તાલ-લયના બાદશાહ હતા. એમના વાદનમાં ગત, ફરદ, લગ્ગી, લડી, બોલબાંટમાં પૂર્ણ વિદ્વતા જોવા મળતી હતી. ડગ્ગા પર એમનો અદ્ભુત પ્રભાવ હતો. એમનો બાજ શુદ્ધ બનારસ બાજ હતો. પંડિતજી ધાર્મિક પ્રવૃત્તિના કલાકાર હતા એટલે સવારનો સમય એમનો ભગવાનની પૂજા-અર્ચનામાં રહેતો હોવાથી એમણે સવારની સંગીતસભામાં ક્યારે પણ તબલાવાદન કર્યું નથી. એમની કલાના કદર રૂપે ભારતના રાષ્ટ્રપતિ દ્વારા એમનું સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું. ભારતના મોટા ભાગના મોટા સંગીત સંમેલનોમાં એમણે પોતાનું વાદન પ્રસ્તુત કરીને બનારસ ઘરાનાનું નામ રોશન કર્યું. આકાશવાણીના સંગીત સંમેલનોમાં પણ ઘણી વખત તબલાવાદન રજૂ કર્યું હતું. એમનો શિષ્યપરિવાર ખૂબ જ મોટો છે. એમાં એમના ભત્રીજા પંડિત કિશન મહારાજ, શારદા સહાય, આશુતોષ ભટ્ટાચાર્ય, નાટુબાબુ તથા પૌત્ર પૂરન મહારાજ મુખ્ય છે.

પંડિત કંઠે મહારાજનો સ્વર્ગવાસ 1 ઓગસ્ટ સન 1969ના વારાણસીમાં થયો.

આદિત્યરામજી

પંડિત આદિત્યરામજીનો જન્મ ઈ.સ. 1819માં જૂનાગઢમાં થયો હતો. તેમના માતાપિતા ખૂબ જ સારા સંગીતકાર હતા. પંડિતજીએ તેમના પિતાજી પાસેથી સંગીતનો વારસો પ્રાપ્ત થયો હતો. તેમના પિતા સારા કીર્તનકાર હતા અને તેમને હવેલી સંગીતનું ઊંડું જ્ઞાન ધરાવતા હતા. આઠ વર્ષની ઉંમરે તેઓએ જૂનાગઢના નવાબને પોતાનું ગાયન સંભળાવીને ખુશ કર્યા હતા.

સંગીત પ્રત્યે ખૂબ જ પ્રેમ હોવાથી એમના પિતાજીએ એમને લખનૌના ગાયક ઉસ્તાદ નમ્મુખાં પાસે સંગીતની શિક્ષા લેવા માટે મોકલ્યા. અહીં ઉસ્તાદજી પાસે ખૂબ જ મહેનતથી શિક્ષા ગ્રહણ કરી અને ત્યાર બાદ એક સાધુ પાસે વર્ષો સુધી મૃદંગ વાદન પણ શિખ્યા. મૃદંગવાદનમાં ખૂબ જ મહેનત કરીને એમણે પ્રવીણતા પ્રાપ્ત કરી. જૂનાગઢ નવાબના આમંત્રણને માન આપીને જૂનાગઢ દરબારમાં રાજગાયક તરીકે સેવા સ્વીકારી.

જૂનાગઢ દરબારમાં રાજગાયક બનીને સંગીતના ઘણા કાર્યક્રમો આપ્યા અને ખૂબ જ નામના પ્રાપ્ત કરી. એમણે જૂનાગઢમાં રહીને હિન્દી અને સંસ્કૃત સાહિત્યનો ઊંડો અભ્યાસ કર્યો, જેના ફળસ્વરૂપે એમણે કાવ્યરચનાની શરૂઆત પણ કરી. આમ સારા સંગીતકારની સાથે સાથે સારા કવિ પણ બન્યા. પોતાના ધર્મગુરુ વ્રજનાથજી મહારાજના નામે ઘણા ધૃપદ-ધમારની રચના કરી અને આ બધી રચનાઓનો સંગ્રહ પ્રગટ કર્યો અને આ ગ્રંથનું નામ 'સંગીતાદિત્ય' આપ્યું. આમ ગુરુની પ્રેરણાથી ધૃપદ-ધમારની બંદીશોનો ગ્રંથ તૈયાર થયો.

પંડિત આદિત્યરામજી સૌરાષ્ટ્રના પ્રથમ સંગીતાચાર્ય, પ્રથમ સંગીતશાસ્ત્રી અને પ્રથમ પખાવજી હતા. એમણે સૌરાષ્ટ્રમાં સૌપ્રથમ સંગીત વિદ્યાલયની સ્થાપના કરી હતી અને આ વિદ્યાલયમાં ઘણા વિદ્યાર્થીઓ તૈયાર થયા. છેલ્લે પોતાના ધર્મગુરુના અવસાનનો આઘાત સહન ન થતાં તેઓ સાદું જીવન વ્યતીત કરવા લાગ્યા અને ઈ.સ. 1880માં તેમનો સ્વર્ગવાસ થયો.

પંડિત વિષ્ણુ દિગંબર પલુસ્કર

શાસ્ત્રકાર પંડિત વિષ્ણુ દિગંબર પલુસ્કરજીનો જન્મ ઈ.સ. 1872માં બેલગામ પાસે કુરુંદવાડ નામના ગામમાં થયો હતો. નાનપણમાં દિવાળીના દિવસોમાં ફટાકડા ફોડતાં એમની આંખોમાં નુકસાન થયું અને રોશની જતી રહી. જેથી એમને શાળાનું શિક્ષણ છોડી દેવું પડ્યું. આંખોની રોશની ગયા પછી પણ હિંમત હાર્યા વગર પંડિતજી સંગીત તરફ દોરવાયા અને સંગીતનું શિક્ષણ ગુરુ બાલકૃષ્ણબુઆ ઈચલકરંજીકર પાસે લેવાનું શરૂ કર્યું. અથાગ મહેનત અને ગુરુના આશીર્વાદથી સંગીતવિદ્યામાં કૌશલ્ય પ્રાપ્ત કર્યું અને ત્યારબાદ સંગીતનો પ્રચાર થાય એ હેતુથી એમણે ઈ.સ. 1896માં દેશ ભ્રમણ કરવાનું શરૂ કર્યું. અનેક જગ્યાએ સંગીતના કાર્યક્રમ કર્યા અને સંગીતનો પ્રચાર શરૂ કર્યો. પંડિતજીનું પ્રભાવશાળી વ્યક્તિત્વ તથા તેમના સંગીતની છાપ સભ્યસમાજનાં લોકોમાં પર પડીને તેમની નામના થવા લાગી. લોકોનું સંગીત તરફ આકર્ષણ વધતું ગયું. તેઓએ સતારા, વડોદરા, કાઠિયાવાડ, ગિરનાર, ગ્વાલિયર, મથુરા, દિલ્હી, અમૃતસર, લાહોર, કાશ્મીર, જમ્મુ, રાવલપિંડી, ભરતપુર, જોધપુર, માંટગોમરી, ગયા, નાસિક, કરાંચી, હૈદરાબાદ, ગોહાટી, કલકત્તા, નવદીપ, પૂના, જગન્નાથપુરી, અયોધ્યા, ફૈઝાબાદ, પ્રયાગ, ચિત્રકૂટ, ઝાંસી, મદ્રાસ, બર્મા, સિલોન, મહાબળેશ્વર, કાનપુર, વારાણસી, પટના, ભરોચ, પઠાનકોટ, કાંગડા વગેરે જગ્યાઓએ જઈને કાર્યક્રમ આપીને સંગીતનો પ્રચાર કર્યો. ઘણી જગ્યાએ સંગીત સંમેલનોનું આયોજન કરીને દેશના કલાકારોને સમાજની સામે પ્રસ્તુત કરીને સંગીત શીખવા માટે પણ સભ્યસમાજમાં એક વાતાવરણ ઊભું કર્યું.

ઈ.સ. 1901માં લાહોરમાં 4 થી મે ના રોજ ‘ગાંધર્વ મહાવિદ્યાલય’ની સર્વપ્રથમ સ્થાપના કરી. ત્યાર પછી મુંબઈ તથા મિરજ આ મહાવિદ્યાલયના મુખ્ય કેન્દ્ર ગણાય છે. જેની હાલ ભારતભરમાં અનેક શાખાઓ છે. એમણે સંગીત ઉપયોગી અનેક નાની-મોટી પુસ્તકો લખ્યાં છે. જેમાં મુખ્ય (1) ‘સંગીત બાલબોધ’ - ભાગ 1 થી 5 (2) સંગીત ‘બાલપ્રકાશ’ - ભાગ 1 થી 4. (3) ‘સ્વલ્પાલાપ ગાયન’ - ચાર ભાગ (4) ‘મહિલા સંગીત’ - ભાગ 1-2 (5) ‘ભારતીય સંગીત લેખનપદ્ધતિ’ (6) ‘વ્યાયામ સંગીત’-બે ભાગ. (7) ‘બાલોધ્ય સંગીત’ (8) ‘સંગીત તત્ત્વદર્શક’ (9) ‘સંગીત અલંકાર’ (10) ‘રાગ પ્રવેશ’ ભાગ 1 થી 16 (11) ‘ભજનામૃત લહરી’ ભાગ 1 થી 5, (12) ‘નારદીય શિક્ષા સટીકા’ (13) ‘ટપ્પા ગાયન’ (14) ‘હોરી’ (15) ‘પ્રેમ-લહરી’ વગેરે એમાં મુખ્ય છે. આમ સંગીતના પ્રચાર-પ્રસાર માટે એમણે અથાગ પ્રયત્નો કર્યા અને અનેક શિષ્યો તૈયાર કર્યા. જેમાં પંડિત ઓમકારનાથ ઠાકુર, વિ. એ. કશાલકર, બી. આર. દેવધર, પંડિતજીના પુત્ર વિ. પલુસ્કર, બિ. એન. ઠાકર, પંડિત વિનાયકરાવ પટવર્ધન એમાંના મુખ્ય શિષ્યો ગણાય છે.

તેમણે સંગીત લેખન-કાર્ય માટે લિપિની શોધ કરી છે. જેને ‘પલુસ્કર સ્વરલિપિ પદ્ધતિ’ કહેવાય છે. પોતાના જીવનના છેલ્લા સમયે ઈશ્વર ભક્તિમાં લીન થઈને નાસિકમાં ‘રામનામ’ આશ્રમની સ્થાપના કરી તથા સંગીતની સાથે રામનામ કીર્તન તથા રામકથાનો પ્રચાર કર્યો. આમ સંગીતની સેવા કરતાં કરતાં 59 વર્ષની ઉંમરે સન 1931માં 21 ઓગસ્ટના રોજ મિરજમાં તેમનું અવસાન થયું.

સ્વાધ્યાય

1. ખાલી જગ્યા પૂરો.

- (1) ઉસ્તાદ અહમદજાન થિરકવાખાંનો જન્મ સાલમાં થયો હતો.
- (2) ઉસ્તાદ અહમદજાન થિરકવાખાં સાહેબ ના શિષ્ય હતા.
- (3) ઉસ્તાદ થિરકવાખાં સાહેબ ઘરાનાના તબલાવાદક હતા.
- (4) પંડિત કંઠે મહારાજનો જન્મ શહેરમાં થયો હતો.
- (5) પંડિત કંઠે મહારાજ ઘરાનાના તબલાવાદક હતા.
- (6) પંડિત કંઠે મહારાજનો સ્વર્ગવાસ સાલમાં થયો.
- (7) પંડિત આદિત્યરામજીનો જન્મ ઈ. સ. માં થયો હતો.
- (8) પંડિત આદિત્યરામજીએ લખનૌમાં પાસેથી સંગીતની તાલીમ લીધી.
- (9) પંડિત આદિત્યરામજી રચિત ગ્રંથનું નામ છે.
- (10) પંડિત વિ. દિ. પલુસ્કરનો જન્મ સાલમાં થયો હતો.
- (11) 'ગાંધર્વ મહાવિદ્યાલય'ની સ્થાપના લાહોરમાં ઈ.સ. માં થઈ હતી.
- (12) પં. વિ. દિ. પલુસ્કરનો સ્વર્ગવાસ સાલમાં થયો.

* * *

7

બોલોની નિકાસ

પ્રસ્તાવના :

આ એકમ તલબાના વિદ્યાર્થીઓ માટે ખૂબ જ અગત્યનો છે. કારણ કે તલબાના વિવિધ બોલો તલબા પર કઈ આંગળીથી અને કઈ જગ્યાએ વગાડવામાં આવે છે તેની વિસ્તૃત માહિતી આ એકમમાં આપવામાં આવી છે. દરેક બોલને અલગ અલગ જગ્યાએથી વગાડવામાં આવે છે એટલે બોલ જો એની ચોક્કસ જગ્યાએથી વાગે તો જ એનો અવાજ બરાબર આવે અને સાંભળવામાં પણ આનંદ આવે એટલે આ એકમ વિદ્યાર્થીઓને મહત્વપૂર્ણ અને વિશેષ જ્ઞાન આપશે.

- (1) 'ધા' બંને હાથ ને તલબા અને બાયા પર મૂકીને તલબા પર પહેલી આંગળીથી ચાંટી પર અને બાંયા પર હાથના પંજાને ગોળાકાર રીતે રાખીને એકસાથે બંને હાથથી વગાડવાથી 'ધા' બોલ વગાડી શકાશે.
- (2) 'તી' ડાબા હાથને તલબા પર મૂકીને પહેલી આંગળીને સ્યાહી અને ચાંટી વચ્ચેની જગ્યા જેને લવ અથવા - મૈદાન કહે છે ત્યાં વગાડવાથી 'તી' શબ્દ વગાડી શકાશે.
- (3) 'તિટ' ડાબા હાથને તલબા પર મૂકીને બીજી આંગળીથી સ્યાહીના મધ્ય ભાગમાં વગાડવાથી 'તિ' અને ત્યારબાદ આંગળીને ખસેડીને એ જ જગ્યાએ હાથની પહેલી આંગળીથી વગાડવાથી "ટ" બોલ વગાડી શકાય. આમ 'તિટ' બોલ વગાડી શકાશે.
- (4) 'તિરકિટ' ડાબા હાથને તલબા પર મૂકીને બીજી આંગળીથી સ્યાહીની વચ્ચે 'તિ' શબ્દ, ત્યારબાદ એ જ જગ્યાએ હાથની પહેલી આંગળીથી 'ર' શબ્દ ત્યારબાદ જમણા હાથને બાંયા પર મૂકીને પૂરા પંજાને સ્યાહી પર મૂકવાથી 'કિ' શબ્દ અને ત્યારબાદ ડાબા હાથની ત્રીજી આંગળીથી તલબાની સ્યાહી પર વગાડવાથી 'ટ' શબ્દ. આમ 'તિરકિટ' બોલ અલગ અલગ આંગળીથી વગાડી શકાશે.
- (5) 'ત્રક' ડાબા હાથને તલબા પર મૂકીને પહેલી બે આંગળી ને સ્યાહી પર એવી રીતે એક સાથે વગાડો જેમાં બીજી આંગળી પહેલી વાગે અને પછી પહેલી આંગળી. આમ બંને આંગળી એક સાથે વગાડવાથી 'ત્ર' શબ્દ અને ત્રીજી આંગળી સ્યાહી પર વગાડવાથી 'ક' શબ્દ. આમ એક સાથે 'ત્રક' બોલ વગાડી શકાશે.
- (6) 'કિટતક' ડાબા હાથથી બાંયા પર હાથ મૂકીને સ્યાહી પર પૂરા પંજાથી 'કિ' શબ્દ, ત્યારબાદ જમણા હાથને તલબા પર મૂકી બીજી આંગળીથી સ્યાહીની વચ્ચેમાં 'ટ' શબ્દ, ત્યારબાદ જમણા હાથની પહેલી આંગળીથી સ્યાહીની વચ્ચેમાં 'ત' શબ્દ અને ડાબા હાથના પૂરા પંજાને બાંયા પર સ્યાહી પર વગાડવાથી "ક" શબ્દ આમ, 'કિટતક' શબ્દ વગાડી શકાશે.
- (7) 'ક' ડાબા હાથના પૂરા પંજાને બાંયાની સ્યાહી પર મૂકીને વગાડવાથી 'ક' બોલ વગાડી શકાશે.
- (8) 'ગે' ડાબા હાથને બાંયા પર ગોળાકારે રાખીને વગાડવાથી 'ગે' બોલ વગાડી શકાશે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના સાચા જવાબ સામે ✓ કરો.

- (1) 'ધા' શબ્દો તબલા પર કઈ આંગળીથી વગાડવામાં આવે છે?
(અ) મધ્યમા (બ) તર્જની (ક) અનામિકા (ડ) કનિષ્ઠિકા
- (2) 'તી' શબ્દ તબલા પર કઈ જગ્યાએ વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) સ્યાહી (બ) ચાંટી (ક) લવ (ડ) મૈદાન
- (3) "ક" શબ્દ તબલા જોડીમાં કોના પર વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) તબલા (બ) બાંયા
- (4) 'ગે' શબ્દ બાંયા પર કઈ આંગળીથી વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) પૂરા પંજાથી (બ) તર્જની (ક) કનિષ્ઠિકા (ડ) મધ્યમા
- (5) 'ધી' શબ્દ કેવી રીતે વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) બંને હાથથી (બ) એકલા જમણા હાથથી.

* * *

પ્રસ્તાવના :

તબલાવાદનના વિદ્યાર્થીઓને તબલાંના મુખ્ય ઘરાનાની જાણકારી હોવી ખૂબ જરૂરી છે. ઘરાના એટલે કે વાદન શૈલી. આ વાદન શૈલીની જાણકારી મેળવી, વિદ્યાર્થી પોતાની પસંદગીના ઘરાનાનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી, પોતાની કલાનો વિકાસ સાધી શકે છે માટે વિદ્યાર્થીઓને ઘરાનાવુ માર્ગદર્શન આ એકમમાં આપ્યું છે. અહીં જુદા જુદા ઘરાનાની વાદન શૈલી ઉપરાંત તેના કલાકારો વિશે પણ માહિતી પ્રાપ્ત થશે.

તબલાંવાદન કલામાં મુખ્ય ઘરાના નીચે પ્રમાણે છે. જેની વાદન વિશેષતા ક્રમશઃ જોઈશું.

મુખ્ય ઘરાના :

- (1) દિલ્હી ઘરાના
- (2) અજરાડા ઘરાના
- (3) લખનૌ ઘરાના
- (4) બનારસ ઘરાના
- (5) ફરુખાબાદ ઘરાના
- (6) પંજાબ ઘરાના

આ તમામ ઘરાનાની વાદન વિશેષતા ક્રમશઃ જોઈએ-

- (1) **દિલ્હી ઘરાના :** દિલ્હી ઘરાનાના મુખ્ય સંશોધક ઉસ્તાદ સિદ્ધારખાં હતા. એમણે આ ઘરાનાનો વિકાસ કર્યો. એમણે પખાવજના બોલોની જેમ તબલા પર વગાડવામાં આવતા બોલોની શોધ કરીને આંગળીથી વગાડી શકાય તેવા બોલોનું નિર્માણ કર્યું અને એટલા માટે આ ઘરાનાને કિનારનો બોજ પણ કહેવામાં આવે છે. આમ તબલાંના ઘરાનામાં સૌ પ્રથમ દિલ્હી ઘરાનાની શોધ થઈ.

વાદન શૈલી : આ ઘરાનામાં તર્જની તથા મધ્યમા આંગળીથી વગાડવામાં આવે છે અને વધુ ભાગે ચાંટી અને સ્યાહી પર બોલ વગાડવામાં આવે છે. દિલ્હી ઘરાનામાં તીટ, તિરકિટ, ધેવેતિટ, ધિડનગ જેવા બોલનો પ્રયોગ વધુ કરવામાં આવે છે. આ ઘરાનામાં કાયદા, પેશકાર, રેલા તથા નાની ગતો અને મુખડા તથા સુંદર તિલાઈઓ વગાડવાની ખાસ વિશેષતા છે એટલે આ ઘરાનાને કિનારનો બાજ પણ કહેવામાં આવે છે.

દિલ્હી ઘરાનાના તબલાવાદકો : તબલાંનો સૌ પ્રથમ ઘરાનો હોવાથી અહીં ઘણા તબલાંવાદકો દિલ્હી ઘરાનાની શિક્ષા ગ્રહણ કરીને ઘરાનાનું નામ રોશન કર્યું છે. જેમાં સિદ્ધારખાં, રોશનખાં, કલ્લુખાં, તુલ્લનખાં, મોદૂખાં, બખ્શુખાં, હુસૈન બખ્શ, મહેબૂબખાં, મસીતખાં, નન્ડેખાં, ઘસીટખાં, જુગનખાં તથા મહેબુબખાં સાહેબ મિરજકર મુખ્ય છે.

- (2) **અજરાડા ઘરાના :** દિલ્હી ઘરાનાની તાલીમ લઈને ઉસ્તાદ કલ્લુખાં અને ઉસ્તાદ મીરુખાં અજરાડા નામના ગામમાં આવીને રહેવા લાગ્યા. અહીં આ બંને કલાકારોએ દિલ્હી ઘરાનાના કાયદામાં તેમજ બોલોમાં થોડો ફર્ક (ફેરફાર) કરીને પોતાની વાદન શૈલીમાં નવીનતા લાવ્યા. એટલે આ ઘરાનાના પ્રવર્તક ઉસ્તાદ સિદ્ધારખાંના શિષ્ય ઉસ્તાદ કલ્લુખાં તથા મીરુખાં બન્યા. એમણે દિલ્હી ઘરાનાના કાયદાને આડી લયમાં વગાડવાનું શરૂ કર્યું અને આડી લયના ઘણા કાયદા બનાવ્યા તેમજ ઘણા નવા શબ્દોનો પ્રયોગ કરીને વાદન શૈલીને એક નવું સ્વરૂપ આપ્યું.

વાદન શૈલી : આ ઘરાનામાં શરૂઆતમાં પેશકાર તથા તેના પછી પેશકાર કાયદા વગાડવાની સૌ પ્રથમ શરૂઆત કરવામાં આવી. તેમજ દિલ્હી ઘરાનાના કાયદાને આડી લયમાં વગાડવાની શરૂઆત કરવામાં આવી. અહીં કાયદાને અલગ અલગ લયમાં વગાડવામાં આવે છે. જેમ કે સિંગલ લય, આડી લય, ચતુસ્ત્ર લય વગેરે તેમજ દાયા અને બાંયાના સંયુક્ત બોલ જેવા કે ધાતક, ધેતક, ધાગેન, વગેરે બોલનો નવીનતમ પ્રયોગ કરવામાં આવે છે.

અજરાડા ઘરાનાના વાદકો : કલ્લુખાં, મીરુખાં, મોહમ્મદબક્ષ, ચાંદખાં, કાલેખાં, હસ્સુખાં, શમ્મૂખાં, ઉસ્તાદ હબીબુદ્દીનખાં, પં. સુધીરકુમાર સક્સેના, પંડિત મધુકર ગુરવ, ઉસ્તાદ અકરમખાં.

- (3) **લખનૌ ઘરાના :** દિલ્હી ઘરાનાના ઉસ્તાદ સિદ્ધારખાંના નાતી ઉ. મોદુખાં અને ઉ. બખ્શુખાં દિલ્હી ઘરાનાની તાલીમ લઈને દિલ્હી દરબારના આદેશથી તેઓ લખનૌ આવ્યા. અહીં આવીને એમણે લખનૌના સંગીતની આલોચના કરી અને પોતાના વાદનમાં પ્રયોગ કરવા લાગ્યા. લખનૌમાં તે સમયે કથક નૃત્યનું ખૂબ જ પ્રચલિત હતું એટલે એમણે વાદનમાં પણ પરન, ટુકડાનો પ્રયોગ વધુ કરવાનું શરૂ કર્યું અને વિદ્વાનોએ પણ એમના આ વાદનને સ્વીકાર્યું. આમ લખનૌ ઘરાનાની સ્થાપના થઈ અને આ ઘરાનાને ‘નચકલન બાજ’ પણ કહેવામાં આવે છે.

વાદન શૈલી : લખનૌમાં કથક નૃત્યનું ચલન વધુ હોવાથી આ ઘરાનાના તબલાવાદકો ઉઠાન, પરન, ટુકડા રેલા વગાડતા જોવા મળે છે. આ ઘરાનાના કાયદા પેશકાર અલગ રીતે વગાડવામાં આવે છે.

- (4) **બનારસ ઘરાના :** લખનૌ ઘરાનાના ઉસ્તાદ મોદુખાં પાસે પંડિત રામસહાયજી શિક્ષા લઈને ધામકિ પરંપરાના સ્થાન એવા બનારસમાં આવ્યા. અહીં ધૃપદ ધમાર ગાયનનું પ્રચલન હતું. પં. રામસહાયજીએ પોતાના વાદનમાં પખાવજના ખુલ્લા બોલોનો પ્રયોગ શરૂ કર્યો અને એક નવીન પરંપરાનો જન્મ થયો, જે બનારસ ઘરાનાના નામથી પ્રચલિત થયો. આ ઘરાનામાં તબલા પર ખુલ્લા બાજથી તબલાવાદન કરવામાં આવે છે.

વાદન શૈલી : આ ઘરાનાની વાદન શૈલીમાં લાંબી લાંબી ચકદાર, ટુકડા, પરન વગાડવાની પ્રથા છે. જુદી જુદી માત્રાથી તિહાઈ વગાડવામાં આવે છે. તેમજ ગદિગન, ધૂમકિટ, કિટતક, ધેત્તેત્ જેવા પખાવજના બોલ સમૂહનો પ્રયોગ વધુ કરવામાં આવે છે. આ ઘરાનામાં સોલોવાદનમાં તાલના ઠેકાને અલગ અલગ પદ્ધતિથી વગાડવામાં આવે છે. તબલાવાદનની શરૂઆત ઉઠાન વગાડીને કરવામાં આવે છે. તેમજ સ્તુતિપરન વગાડવી એ આ ઘરાનાની વિશેષતા છે.

પ્રમુખ તબલાવાદકો : ઉસ્તાદ મોદુખાં, પંડિત રામસહાયજી, જાનકીસહાયજી, રામશરણજી, ભૈરવ સહાયજી, ભગતજી, વીરુ મિશ્ર, બલદેવસહાયજી, કંઠે મહારાજ, પંડિત કિશન મહારાજ, પંડિત શામલાલજી, પંડિત અનોખેલાલ, પંડિત સામતાપ્રસાદ, પંડિત પૂરન મહારાજ વગેરે એ આ ઘરાનાનો ખૂબ જ પ્રચાર કરેલ છે.

- (5) **ફરૂખાબાદ ઘરાના :** આ ઘરાનાના સંશોધક તરીકે ઉસ્તાદ હાજીવિલાયત અલીખાં છે. તેઓ લખનૌ ઘરાનાના ઉસ્તાદ બખ્શુખાંના જમાઈ થાય. એમણે લગ્નમાં 500 ગત દહેજમાં આપી હતી. જે ખૂબ જ પ્રચલિત થઈ. આ ઘરાનામાં લખનૌ ઘરાનાની બધી જ ખૂબીઓ સમાયેલી છે, પરંતુ ખાંસાહેબે ગહન સંશોધનને અંતે વાદનમાં ફેરફાર કર્યો. જે બધા જ કલાકારોએ અને શાસ્ત્રકારોએ માન્ય રાખ્યો. આમ ફરૂખાબાદ ઘરાનો એટલે ‘હાજી સાહેબનો ઘરાના’ તરીકે પ્રસિદ્ધ થયો.

વાદન શૈલી : આ ઘરાનાની વાદન શૈલીમાં પેશકાર પછી ચાલા વગાડવામાં આવે છે અને ચાલાની અંદર અલગ અલગ પ્રકારના રેલાનો પ્રયોગ જોવા મળે છે. આ ઘરાનામાં ગતોના ઘણા નવીન પ્રકારો સાંભળવા મળે છે. જેવા કે દર્જ કી ગત, દુધારી ગત, ત્રિપલ્લી, ચૌપલ્લી આવા અનેક નવીન પ્રકારોને ખાં સાહેબે આ ઘરાનામાં મૂકીને એક નવીન વાદન શૈલીનું નિર્માણ કર્યું.

ઘરાનાના તબલાવાદકો : ઉસ્તાદ હાજીવિલાયત અલીખાં, સલારીખાં, ઈમામબક્ષ, હાજીસાહેબના પુત્ર હુસૈન અલીખાં, મુનીરખાં, અહમદજાન ચિરકવા, અમીર હુસૈન, ગુલામહુસૈન, નન્હેખાં, મસીતખાં, કરામતખાં, શ્રી જ્ઞાનઘોષ વગેરે.

- (6) **પંજાબ ઘરાના :** આ ઘરાનાની શોધ પંજાબના પ્રસિદ્ધ પખાવજ વાદક ઉસ્તાદ ફકીર બક્ષે કરી હતી. આ ઘરાનામાં પંજાબી ભાષાનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે તથા પખાવજના ખુલ્લા બોલોને હાથ બંધ રાખીને વગાડવાનો નવતર પ્રયોગ કરવામાં આવે છે.

વાદન શૈલી : આ ઘરાનામાં પખાવજના ખુલ્લા બોલને બંધ કરીને વગાડવાની પ્રથા છે તેમજ આ ઘરાનામાં અલગ અલગ પ્રકારની લયકારી ખૂબ સુંદર રીતે રજૂ કરવામાં આવે છે. બધા જ ઘરાના કરતાં પંજાબના કાયદા લાંબા હોય છે. આ ઘરાનામાં ચાંટી અને સ્યાહીના સુંદર બોલોનો પ્રયોગ વાદનમાં એક નવીનતા લાવે છે. અહીં લાંબી લાંબી

ગતો, ટુકડા, ચક્રદાર વગાડવાની પ્રથા છે. આ ઘરાનાની વાદન શૈલીમાં ધડન્ન, કિટત ધેત્, ધિટધિટ, તગેડન્ન જેવા અનેક બોલોને તબલા પર બંધ બાજથી વગાડવામાં આવે છે.

પંજાબ ઘરાનાના વાદકો : ઉ. ફકીરબખ્શ, કરમઠલાહી, માલનખાં, ઉ. કાદીર બખ્શ, ઉ. અલ્લારખાં, ઉ. ઝાકીરહુસેન, ઉ. ફજલ કુરેશી, પં. યોગેશ સમશી વગેરે છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના સાચા જવાબ સામે ✓ નિશાન કરો.

- (1) તબલાના મુખ્ય ઘરાના કેટલા છે ?
(અ) પાંચ (બ) ચાર (ક) બે (ડ) છ
- (2) દિલ્હી ઘરાનાની શોધ કોણે કરી ?
(અ) ઉ. અલ્લારખાં (બ) ઉ. સિધ્ધારખાં (ક) ઉ. અહમદજાન થિરકવા (ડ) ઉ. ઝાકીર હુસેન
- (3) દિલ્હી ઘરાનામાં વધુ ભાગે કેટલી આંગળીનો ઉપયોગ થાય છે ?
(અ) ચાર (બ) ત્રણ (ક) બે (ડ) એક
- (4) અજરાડા ઘરાનામાં કઈ લયમાં કાયદા વધુ વગાડવામાં આવે છે.
(અ) ચતશ્ર (બ) આડી (ક) બરાબરની લય (ડ) કુઆડ લય
- (5) લખનઉ ઘરાનાને બીજા કયા નામથી ઓળખવામાં આવે છે ?
(અ) ખુલ્લા બાજ (બ) બંધ બાજ (ક) નચકલન બાજ
(ડ) કિનાર બાજ
- (6) બનારસ ઘરાનાના વાદનની શરૂઆત કયા બોલથી કરે છે ?
(અ) કાયદા (બ) ટુકડા (ક) પરન (ડ) ઉઠાન
- (7) ફરૂખાબાદ ઘરાનાની શરૂઆત કોણે કરી ?
(અ) પં. રામસહાય (બ) પં. કિશન મહારાજ (ક) ઉ. હાજી વિલાયતખાં
(ડ) ઉ. મોદુખાં
- (8) ફરૂખાબાદ ઘરાનામાં વધુ શું વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) રેલા (બ) કાયદા (ક) ગતો (ડ) પરન
- (9) પંજાબ ઘરાનામાં કયા વાદના બોલ બંધ કરીને વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) તબલા (બ) પખાવજ (ક) મૃદંગમૂ (ડ) ઢોલક

* * *

વિભાગ-2 ક્રિયાત્મક

1

દુગુન સાથે તાલ લિપિબધ

પ્રસ્તાવના :

તબલાના વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસક્રમમાં આવતા તાલો જેવા કે ધમાર, દીપચંદી, ચૌતાલ, ઝપતાલ, એકતાલ- વિસ્તૃત માહિતી પ્રાપ્ત કરે, દરેક તાલની વિશેષતા અને ખાસ કરીને કઈ ગાયકીમાં તેનો સંગત માટે ઉપયોગ થાય છે. તે અંગેની જાણકારી પ્રાપ્ત કરે અને સારા તબલાવાદક બને તે માટેનું ઉપયોગી જ્ઞાન આ એકમમાંથી પ્રાપ્ત થશે. ઉપરાંત આ એકમમાં દરેક તાલ કયા વાદ્ય પર વગાડવામાં આવે છે તેમજ તેનો બાજ કયો વગેરે અંગે માહિતી પ્રાપ્ત થશે. તાલને સિંગલ એટલે કે મૂળ લય અને તેને દુગુન લયમાં કેવી રીતે વગાડવામાં આવે છે તેનું જ્ઞાન પણ પ્રાપ્ત થશે. આમ લય પર પ્રભુત્વ આ એકમ દ્વારા મળશે.

(1) તાલ-ધમાર

આ તાલને ખુલ્લા બાજનો તાલ કહેવામાં આવે છે. આ તાલના ખુલ્લા બોલ હોવાથી પખાવજ પર વગાડવામાં આવે છે. ધમાર નામની ગાયન શૈલીમાં આ તાલ સાથ-સંગતમાં ઉપયોગમાં લેવાય છે. આ તાલની પ્રકૃતિ ગંભીર છે. આ તાલમાં પખવાજ પર સ્વતંત્ર વાદન પણ કરવામાં આવે છે. જેમાં પરન, રેલા, ટુકડા, તિહાઈ વગેરે સુંદર રીતે વગાડવામાં આવે છે. નૃત્ય સાથે સંગત કરવામાં આ તાલનો ઉપયોગ થાય છે. આ તાલને મોટે ભાગે મધ્યલયમાં જ વગાડવામાં આવે છે.

તાલ માહિતી

તાલ - ધમાર - માત્રા - 14, વિભાગ-4, તાલી-1, 6, 11 માત્રા પર, ખાલી - 8 માત્રા પર

મૂળ લય

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	1
બોલ	ક	ધી	ટ	ધી	ટ	ધા	ડ	ગ	તી	ટ	તી	ટ	તા	ડ	ક
તાલ ચિન્હ	×					2		0			3				×

દુગુન લય :

1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	13 14	1 2	3 4	5 6
કધી	ટધી	ટધા	ડગ	તીટ	તીટ	તાડ	કધી	ટધી	ટધા
×					2		0		
7 8	9 10	11 12	13 14	1					
ડગ	તિટ	તિટ	તાડ	ક					
3				×					

(2) તાલ - દીપચંદી

આ તાલને બંધ બાજમાં વગાડવામાં આવે છે. આ તાલ દુમરી તથા હોરી અંગની ગાયકી સાથે સાથ-સંગતનો તાલ છે. આ તાલને 'ચાંચર તાલ' પણ કહેવામાં આવે છે. આ તાલમાં સ્વતંત્ર વાદન કરવામાં આવતું નથી એટલે આ તાલમાં કાયદા, રેલા, પેશકાર વગેરે વગાડવામાં આવતા નથી, પરંતુ નાના નાના મોહરા, મુખડાનો ક્યારેક ઉપયોગ કરી શકાય છે. દુમરી ગાયનની બદલત કરતી વખતે દીપચંદી તાલમાંથી ત્રિતાલમાં કહરવા છંદનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. ત્યાર બાદ તેમાં લગ્ગી અને લડી વગાડવામાં આવે છે. આ તાલના બંધ બોલ હોવાથી બંધ બાજનો તાલ કહેવાય છે. આ તાલનો ઉપયોગ મધ્યલયમાં જ થાય છે. વિલંબિત લયમાં તે વગાડાતો નથી.

તાલ માહિતી

તાલ - દીપચંદી માત્રા - 14 - વિભાગ - 4 તાલી 1, 4, 11, માત્રા પર, ખાલી - 8 માત્રા પર

મૂળ લય :	માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	1
બોલ		ધા	ધિં	ડ	ધા	ધા	તિં	ડ	તા	તિં	ડ	ધા	ધા	ધિં	ડ	ધા
તાલ ચિન્હ		×			2				0			3				×

દ્વિગુન લય

માત્રા	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	13 14	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	13 14	1
બોલ	ધાધિં	ડધા	ધાતિં	ડતા	તિંડ	ધાધા	ધિંડ	ધાધિં	ડધા	ધાતિં	ડતા	તિંડ	ધાધા	ધિંડ	ધા
તાલ ચિન્હ	×			2				0			3				×

(3) તાલ - ચૌતાલ

આ તાલ ખુલ્લા બાજનો તાલ છે. આ તાલના બોલ ખુલ્લા અંગનો હોવાથી પખાવજ પર વગાડવામાં આવે છે. આ તાલ ખૂબ જ જૂનો અને પ્રસિદ્ધ તાલ છે. ધૃપદ ગાયકીમાં પખાવજ પર સંગત કરવા માટે આ પ્રસિદ્ધ તાલ છે. આ તાલમાં પખાવજ પર સ્વતંત્ર વાદન પણ કરવામાં આવે છે. જેમાં ટુકડા, પરન, રેલા, તિહાઈ જેવા પ્રકારો વગાડવામાં આવે છે. આ તાલની માત્રા, તાલી, ખાલી તથા વિભાગ બંધ બાજના એકતાલ પ્રમાણે છે. આ તાલમાં ચાર તાલી આવતી હોવાથી આ તાલને 'ચાર તાલ'ના નામથી પણ ઓળખવામાં આવે છે.

તાલ માહિતી

તાલ - ચૌતાલ માત્રા -12, વિભાગ - 6, તાલી - 1, 5, 9, 11 માત્રા પર, ખાલી - 3, 7 માત્રા પર

મૂળ લય

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1
બોલ	ધા	ધા	દિં	તા	કિટ	ધા	દિં	તા	તિટ	કત	ગદિ	ગન	ધા
તાલ ચિન્હ	×		0		2		0		3		4		×

દ્વિગુન લય

માત્રા	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	1 2	3 4
બોલ	ધાધા	દિંતા	કિટધા	દિંતા	તિટ કટ	ગદિ ગન	ધાધા	દિંતા
તાલ ચિન્હ	×		0		2		0	

માત્રા	5 6	7 8	9 10	11 12	1
બોલ	ક્રિટધા	દિતા	તિટકત	ગદિગન	ધા
તાલ	3		4		
ચિન્હ					×

(4) તાલ - ઝપતાલ

આ તાલ બંધ બાજમાં વગાડવામાં આવે છે. આ તાલના બોલ બંધ બાજના હોવાથી તબલા પર વગાડવામાં આવે છે. આ ખૂબ જ પ્રચલિત તાલ માનવામાં આવે છે. આ તાલ સોલોવાદન અને સંગત બંનેમાં ઉપયોગી છે. સ્વતંત્ર તબલાવાદનમાં કાયદા, પલ્ટા, તિહાઈ, ટુકડા, મુખડા, પરન, રેલા, ગત વગેરે વગાડવામાં આવે છે. મોટે ભાગે આ તાલનો ઉપયોગ મધ્યલયમાં થાય છે. કથક નૃત્યમાં પણ આ તાલનો ઉપયોગ થાય છે.

તાલ માહિતી

તાલ - ઝપતાલ માત્રા - 10, વિભાગ - 4, તાલી - 1, 3, 8 માત્રા પર, ખાલી - 6 માત્રા પર

મૂળ લય

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1
બોલ	ધીં	ના	ધીં	ધીં	ના	તીં	ના	ધીં	ધીં	ના	ધીં
તાલ ચિન્હ	×		2			0		3			×

દુગુન લય

માત્રા	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	1
બોલ	ધીંના	ધીંધીં	નાતીં	નાધીં	ધીંના	ધીંના	ધીંધીં	નાતીં	નાધીં	ધીંના	ધીં
તાલ ચિન્હ	×		2			0		3			×

(5) તાલ - એકતાલ

આ તાલ ખૂબ જ પ્રચલિત તાલ છે. આ તાલને તબલા પર વગાડવામાં આવે છે અને એના બોલ બંધ બાજના હોવાથી આ તાલને બંધ બાજનો તાલ કહેવામાં આવે છે. ખ્યાલ અંગની ગાયકીમાં ખૂબ જ ઉપયોગી તાલ છે. એવું અનુમાન છે કે જ્યારે ખ્યાલ અંગની ગાયકીની શોધ થઈ હશે ત્યારે સંગત માટે સૌ પ્રથમ એકતાલની રચના કરવામાં આવી હશે. આમ ખ્યાલ અંગની ગાયકીમાં આ તાલનો ઉપયોગ વધુ કરવામાં આવે છે. આ તાલની ખાસ વિશેષતા એ છે કે ત્રણે લય - વિલંબિત લય, મધ્યલય અને દ્રુતલયમાં આસાનીથી વગાડી શકાય છે. આ તાલમાં સ્વતંત્ર વાદન પણ કરવામાં આવે છે. જેમાં કાયદા, પેશકાર, પલ્ટા, તિહાઈ, મુખડા, ટુકડા, પરન, ચક્રદાર, રેલા, ગત વગેરે વગાડવામાં આવે છે. આમ આ તાલ સોલો અને સંગત માટે ઉપયોગી છે.

તાલ માહિતી

તાલ - એકતાલ માત્રા - 12, વિભાગ - 6, તાલી - 1, 5, 9, 11 માત્રા પર, ખાલી - 3, 7 માત્રા પર

મૂળ લય

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1
બોલ	ધીં	ધીં	ધાગે	તિરકિટ	તૂં	ના	ક	તા	ધાગે	તિરકિટ	ધીં	ના	ધીં
તાલ ચિન્હ	×		0		2		0		3		4		×

દુગુન લય

માત્રા	1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	1 2	3 4
બોલ	ધીંધીં	ધાગે તિરકિટ	તૂંના	કત્તા	ધાગે તિરકિટ	ધીંના	ધીંધીં	ધાગે તિરકિટ
તાલ ચિન્હ	×		0		2		0	

માત્રા	5 6	7 8	9 10	11 12	1
બોલ	તૂંના	કત્તા	ધાગે તિરકિટ	ધીંના	ધી
તાલ ચિન્હ	3		4		×

સ્વાધ્યાય

1. ખાલી જગ્યા પૂરો.

- (1) તાલ ધમાર બાજનો તાલ છે. (બંધ બાજ / ખુલ્લો બાજ)
- (2) તાલ ધમારની માત્રા છે. (12, 14, 10)
- (3) તાલ દીપચંદીમાં વધુ વગાડવામાં આવે છે. (કાયદા, લગ્ગી, રેલા)
- (4) તાલ દીપચંદી વાદ્ય પર વગાડવામાં આવે છે. (પખાવજ, તબલા)
- (5) તાલ ચૌતાલને નામથી પણ ઓળખાય છે. (એકતાલ, ચારતાલ)
- (6) તાલ ચૌતાલમાં તાલી અને ખાલી આવે છે. (3, 4, 5, 2)
- (7) તાલ ઝપતાલની માત્રા છે. (16, 10, 15)
- (8) તાલ ઝપતાલમાં માત્રા પર ખાલી આવે છે. (8, 6, 1)
- (9) તાલ એકતાલ વાદ્ય પર વગાડવામાં આવે છે. (પખાવજ, તબલા)
- (10) તાલ એકતાલમાં અને માત્રા પર ખાલી આવે છે. (5 અને 7, 3 અને 7)
- (11) તાલ એકતાલના બોલ બાજના છે. (બંધ, ખુલ્લા)
- (12) તાલ એકતાલને લયમાં વધુ વગાડવામાં આવે છે. (વિલંબિત, દ્રુત, મધ્યલય)
- (13) તાલ એકતાલ અને માં ઉપયોગી તાલ છે. (ગાયન અને નૃત્ય, સોલો અને સંગત)

* * *

<u>धागेनधा</u>	<u>त्रकधिन</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>		<u>धागेनधा</u>	<u>त्रकधिन</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>
0					3			
<u>ताकेतिट</u>	<u>ताकेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>	<u>ताकेतिट</u>		<u>ताकेनता</u>	<u>त्रकतिन</u>	<u>ताकेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>
×					2			
<u>धागेनधा</u>	<u>त्रकधिन</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>		<u>धागेनधा</u>	<u>त्रकधिन</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>
0					3			

पलटो-3

<u>धागेतिट</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>	<u>धिंनागीना</u>		<u>धागेतिट</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>	<u>धिंनागीना</u>
×					2			
<u>धागेतिट</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>	<u>धागेतिट</u>		<u>धागेनधा</u>	<u>त्रकधिन</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>
0					3			
<u>ताकेतिट</u>	<u>ताकेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>	<u>तिंनाकिना</u>		<u>ताकेतिट</u>	<u>ताकेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>	<u>तिंनाकिना</u>
×					2			
<u>धागेतिट</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>	<u>धागेतिट</u>		<u>धागेनधा</u>	<u>त्रकधिन</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>
0					3			

पलटो-4

<u>धागेतिट</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>	<u>धागेतिट</u>		<u>धाऽऽऽ</u>	<u>धागेतिट</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>
×					2			
<u>धागेतिट</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>	<u>धागेतिट</u>		<u>धागेनधा</u>	<u>त्रकधिन</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>
0					3			
<u>ताकेतिट</u>	<u>ताकेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>	<u>ताकेतिट</u>		<u>ताऽऽऽ</u>	<u>ताकेतिट</u>	<u>ताकेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>
×					2			
<u>धागेतिट</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>	<u>धागेतिट</u>		<u>धागेनधा</u>	<u>त्रकधिन</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>
0					3			

पलटो-5

<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>	<u>धाऽऽऽ</u>	<u>धागेत्रक</u>		<u>धिंनागीना</u>	<u>धाऽऽऽ</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>
×					2			
<u>धागेतिट</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>	<u>धागेतिट</u>		<u>धागेनधा</u>	<u>त्रकधिन</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>
0					3			
<u>ताकेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>	<u>ताऽऽऽ</u>	<u>ताकेत्रक</u>		<u>तिंनाकिना</u>	<u>ताऽऽऽ</u>	<u>ताकेत्रक</u>	<u>तिंनाकिना</u>
×					2			
<u>धागेतिट</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>	<u>धागेतिट</u>		<u>धागेनधा</u>	<u>त्रकधिन</u>	<u>धागेत्रक</u>	<u>धिंनागीना</u>
0					3			

તિહાઈ

$\frac{\text{ધાગેતિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાગેત્રક}}{\times}$	$\frac{\text{ધિંનાગીના}}{\times}$	$\frac{\text{ધાગેતિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડડડ}}{2}$	$\frac{\text{ડડડડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાગેતિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાગેત્રક}}{\times}$	$\frac{\text{ધિંનાગીના}}{0}$
$\frac{\text{ધાગેતિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડડડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાગેતિટ}}{3}$	$\frac{\text{ધાગેત્રક}}{\times}$	$\frac{\text{ધિંનાગીના}}{\times}$	$\frac{\text{ધાગેતિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધા}}{\times}$		

બેદમ તિહાઈ

(1) $\frac{\text{તિટકત}}{\times}$	$\frac{\text{ગદિગન}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડકત}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડકત}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડકત}}{2}$	$\frac{\text{ધાડતિટ}}{\times}$	$\frac{\text{કતગદિ}}{\times}$	$\frac{\text{ગનધાડ}}{\times}$	
$\frac{\text{કતધાડ}}{0}$	$\frac{\text{કતધાડ}}{\times}$	$\frac{\text{કતધાડ}}{\times}$	$\frac{\text{તિટકત}}{\times}$	$\frac{\text{ગદિગન}}{3}$	$\frac{\text{ધાડકત}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડકત}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડકત}}{\times}$	$\frac{\text{ધા}}{\times}$
(2) $\frac{\text{કિડનગ}}{\times}$	$\frac{\text{તિરકિટ}}{\times}$	$\frac{\text{તકતાડ}}{\times}$	$\frac{\text{તિરકિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડતીડ}}{2}$	$\frac{\text{ધાડકિડ}}{\times}$	$\frac{\text{નગતિર}}{\times}$	$\frac{\text{કિટતક}}{\times}$	
$\frac{\text{તાડતિર}}{0}$	$\frac{\text{કિટધાડ}}{\times}$	$\frac{\text{તિડધાડ}}{\times}$	$\frac{\text{કિડનગ}}{\times}$	$\frac{\text{તિરકિટ}}{3}$	$\frac{\text{તકતાડ}}{\times}$	$\frac{\text{તિરકિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડતીડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધા}}{\times}$

દમદાર તિહાઈ

(1) $\frac{\text{તિરકિટ}}{\times}$	$\frac{\text{તકતાડ}}{\times}$	$\frac{\text{તિરકિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડતીડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડડડ}}{2}$	$\frac{\text{ડડડડ}}{\times}$	$\frac{\text{તિરકિટ}}{\times}$	$\frac{\text{તકતાડ}}{\times}$	
$\frac{\text{તિરકિટ}}{0}$	$\frac{\text{ધાડતીડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડડડ}}{\times}$	$\frac{\text{ડડડડ}}{\times}$	$\frac{\text{તિરકિટ}}{3}$	$\frac{\text{તકતાડ}}{\times}$	$\frac{\text{તિરકિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડતીડ}}{\times}$	
(2) $\frac{\text{ધાગેત્રક}}{\times}$	$\frac{\text{ધિંનાગીના}}{\times}$	$\frac{\text{ધાગેત્રક}}{\times}$	$\frac{\text{ધિંનાગીના}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડડડ}}{2}$	$\frac{\text{ડડડડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાગેત્રક}}{\times}$	$\frac{\text{ધિંનાગીના}}{\times}$	
$\frac{\text{ધાગેત્રક}}{0}$	$\frac{\text{ધિંનાગીના}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડડડ}}{\times}$	$\frac{\text{ડડડડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાગેત્રક}}{3}$	$\frac{\text{ધિંનાગીના}}{\times}$	$\frac{\text{ધાગેત્રક}}{\times}$	$\frac{\text{ધિંનાગીના}}{\times}$	$\frac{\text{ધા}}{\times}$

ટુકડા

(1) $\frac{\text{કત્ત}}{\times}$	$\frac{\text{તિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધેધે}}{\times}$	$\frac{\text{તિટ}}{\times}$	$\frac{\text{કત્ત}}{2}$	$\frac{\text{કત્ત}}{\times}$	$\frac{\text{ધેધે}}{\times}$	$\frac{\text{તિટ}}{\times}$	
$\frac{\text{ધેધે}}{0}$	$\frac{\text{તિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધેધે}}{\times}$	$\frac{\text{તિટ}}{3}$	$\frac{\text{ધાડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધેધે}}{\times}$	$\frac{\text{તિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધા}}{\times}$
(2) $\frac{\text{કત્ત}}{\times}$	$\frac{\text{તિટ}}{\times}$	$\frac{\text{ધેધે}}{\times}$	$\frac{\text{તિટ}}{\times}$	$\frac{\text{કત્ત}}{2}$	$\frac{\text{કત્ત}}{\times}$	$\frac{\text{ધેધે}}{\times}$	$\frac{\text{તિટ}}{\times}$	
$\frac{\text{ધાધા}}{0}$	$\frac{\text{તુંના}}{\times}$	$\frac{\text{ધાડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાધા}}{\times}$	$\frac{\text{તુંના}}{3}$	$\frac{\text{ધાડ}}{\times}$	$\frac{\text{ધાધા}}{\times}$	$\frac{\text{તુંના}}{\times}$	$\frac{\text{ધા}}{\times}$

તિડાઈ

<u>ધાડતિર</u>	<u>કિટતક</u>	<u>તિરકિટ</u>	<u>ધાડતિડ</u>		<u>ધાડડડ</u>	<u>ડડડડ</u>	<u>ધાડતિર</u>	<u>કિટતક</u>	
×					2				
<u>તિરકિટ</u>	<u>ધાડતીડ</u>	<u>ધાડડડ</u>	<u>ડડડડ</u>		<u>ધાડતિર</u>	<u>કિટતક</u>	<u>તિરકિટ</u>	<u>ધાડતીડ</u>	ધા
0					3				×

ચક્રદાર પરન (આડીલય)

(1)	<u>કતૂતિ</u>	<u>ટતિટ</u>	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>		<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	<u>ધાત્રક</u>	<u>ધેતિટ</u>	
	×					2				
	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	<u>ધાત્રક</u>	<u>ધેતિટ</u>		<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	<u>ધાડડ</u>	<u>કતાગ</u>	
	0					3				
	<u>દિગન</u>	<u>ધાડડ</u>	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>		<u>ધાડડ</u>	<u>ડડડ</u>	<u>કતૂતિ</u>	<u>ટતિટ</u>	
	×					2				
	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>		<u>ધાત્રક</u>	<u>ધેતિટ</u>	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	
	0					3				
	<u>ધાત્રક</u>	<u>ધેતિટ</u>	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>		<u>ધાડડ</u>	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	<u>ધાડડ</u>	
	×					2				
	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	<u>ધાડડ</u>	<u>ડડડ</u>		<u>કતૂતિ</u>	<u>ટતિટ</u>	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	
	0					3				
	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	<u>ધાત્રક</u>	<u>ધેતિટ</u>		<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	<u>ધાત્રક</u>	<u>ધેતિટ</u>	
	×					2				
	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	<u>ધાડડ</u>	<u>કતાગ</u>		<u>દિગન</u>	<u>ધાડડ</u>	<u>કતાગ</u>	<u>દિગન</u>	ધા
	0					3				×
(2)	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>તાગેતિટ</u>	<u>કધેતિટ</u>	<u>ધાગેતિટ</u>		<u>ગદિગન</u>	<u>નાગેતિટ</u>	<u>કધેતિટ</u>	<u>ધાડકધે</u>	
	×					2				
	<u>તિટધાડ</u>	<u>કધેતિટ</u>	<u>ધાડડડ</u>	<u>ધાગેતિટ</u>		<u>તાગેતિટ</u>	<u>કધેતિટ</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ગદિગન</u>	
	0					3				
	<u>નાગેતિટ</u>	<u>કધેતિટ</u>	<u>ધાડકધે</u>	<u>તિટધાડ</u>		<u>કધેતિટ</u>	<u>ધાડડડ</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>તાગેતિટ</u>	
	×					2				
	<u>કધેતિટ</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ગદિગન</u>	<u>નાગેતિટ</u>		<u>કધેતિટ</u>	<u>ધાડકધે</u>	<u>તિટધાડ</u>	<u>કધેતિટ</u>	ધા
	0					3				×

रेखो :

<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>
×				2			
<u>ताडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>ताडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>
0				3			

पलटो-1

<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडधाड</u>	<u>तिरकित</u>
×				2			
<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>तिरकित</u>
0			3				
<u>ताडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>ताडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>ताडताड</u>	<u>तिरकित</u>
×				2			
<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>
0				3			

पलटो-2

<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>धाडधाड</u>	<u>तिरकित</u>
×				2			
<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>
0				3			
<u>ताडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>तिरकित</u>	<u>ताडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>ताडताड</u>	<u>तिरकित</u>
×				2			
<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>
0				3			

पलटो-3

<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>धाडधाड</u>	<u>तिरकित</u>
×				2			
<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>
0				3			
<u>ताडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>ताडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>ताडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>ताडताड</u>	<u>तिरकित</u>
×				2			
<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>	<u>तिरकित</u>	<u>धाडतिर</u>	<u>कितक</u>
0				3			

પ્રોજેક્ટ વર્ક

* શિક્ષક દ્વારા વિદ્યાર્થીઓ પાસે તૈયાર કરાવવું

- (1) સોલો વાદન માટે એકમ-2માં આપેલ કાયદા પ્રમાણે બીજા કાયદા પણ બનાવતા શીખવાડવા.
- (2) બેદમ તિહાઈના અલગ અલગ બોલોનો ઉપયોગ કરીને તિહાઈ બનાવતા શીખવાડવું. બેદમ તિહાઈ પછી દમદાર તિહાઈમાં પણ અલગ અલગ બોલોનો ઉપયોગ કરીને તિહાઈના બોલમાં કેટલો દમ લેવો તે શીખવાડવું.
- (3) રેલાના ઉપયોગમાં તિરકિટ, ધિરધિર બોલોનો ઉપયોગ કરીને સોલોવાદનમાં હાથની તૈયારી કરાવવી.
- (4) ટુકડા - વિવિધ પ્રકારના બોલોનો ઉપયોગ કરી નવા નવા ટુકડા બનાવતા શીખવાડવું.
- (5) ચકદાર પરન માટે પણ અલગ અલગ બોલોને લઈને સાદી ચકદાર, ફરમાઈશી ચકદાર બનાવતા શીખવાડવું.

* * *

3

બોલ વગાડવાની રીત

પ્રસ્તાવના :

તબલાના વર્ણોને તબલા પર કઈ જગ્યાએથી વગાડવામાં આવે છે તેનું જ્ઞાન આ એકમમાંથી મળશે. તબલાવાદનમાં બોલોની નિકાસ એ ખૂબ જ અગત્યનો ભાગ છે. જો બોલને એના ચોક્કસ સ્થાન પર વગાડવામાં આવશે તો જ વિદ્યાર્થીનો હાથ સરસ તૈયાર થશે અને સાંભળવું પણ ગમશે માટે આ એકમનો અભ્યાસ વ્યવસ્થિત કરવાથી તબલાવાદનનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થશે.

નીચે આપેલ બોલને વગાડવાની ક્ષમતા.

(1) કત્ (2) ગદિગન (3) કધિટ (4) તકડાંન્ (5) ધિરધિર (6) ગિડનગ (7) દિંતા

તબલા જોડી પર બોલ વગાડવાની રીત :-

- (1) **કત્** : ડાબા હાથની ચારેય આંગળીઓને એક સાથે રાખીને આંગળીના પૂરા ભાગ દ્વારા બાંયાની સ્યાહી પર બંધ પ્રહાર કરવાથી કત્ વર્ણ વગાડવામાં આવે છે.
- (2) **ગદિગન** : ‘ગ’ શબ્દ ડાબા હાથના પૂરા પંજાને ગોળ આકારમાં રાખીને સ્યાહીના ઉપરના ભાગે વગાડવામાં આવશે. ‘દિ’ શબ્દ જમણા હાથના પૂરા પંજાને સ્યાહી પર વગાડવામાં આવશે. ‘ગ’ શબ્દ ડાબા હાથના પૂરા પંજાને ગોળ આકારમાં રાખીને સ્યાહીના ઉપરના ભાગે વગાડવામાં આવશે. ‘ન’ શબ્દ જમણા હાથની પહેલી આંગળીથી ચાંટી પર વગાડવામાં આવશે. આમ એક સાથે ગદિગન શબ્દ વગાડવામાં આવે છે.
- (3) **કધિટ** : ‘ક’ ડાબા હાથની ચારેય આંગળીઓને એક સાથે બાંયા પર સ્યાહીની જગ્યાએથી પ્રહાર કરીને વગાડવામાં આવે છે. ‘ધિટ’ જમણા હાથની મધ્યમા અને અનામિકા આંગળી એક સાથે તબલાની સ્યાહીના મધ્ય ભાગમાં રાખીને ડાબા હાથથી બાંયા પર બંને હાથથી પ્રહાર કરવાથી ‘ધિ’ અને જમણા હાથની તર્જની આંગળીથી તબલાની સ્યાહી પર વગાડવામાં આવશે. આમ એક સાથે ‘કધિટ’ શબ્દ વગાડવામાં આવે છે.
- (4) **તકડાંન્** : જમણા હાથની તર્જની આંગળીથી તબલાની ચાંટી પરથી ‘ત’ અને ડાબા હાથની બધી આંગળીઓ ભેગી કરીને પૂરા પંજાથી બાંયાની સ્યાહી પર બંધ પ્રહાર કરવાથી ‘ક’ તથા તરત એના પછી જમણા હાથની તર્જની દ્વારા તબલાની ચાંટી પર વગાડવાથી ‘ડાંન’ આ પ્રમાણે ‘તકડાંન્’ વગાડવામાં આવે છે.
- (5) **ધિરધિર** : જમણા હાથની હથેળીનો જમણો ભાગ સ્યાહી પર અને બાંયા પર પૂરા પંજાથી ગ એક સાથે વગાડવાથી ‘ધિ’ અને જમણા હાથની હથેળીનો દાબા ભાગથી સ્યાહી પર ‘ર’ આમ એક સાથે ‘ધિરધિર’ બંને હાથની સહાયતાથી વગાડવામાં આવે છે.
- (6) **ગિડનગ** : ‘ગિ’ ડાબા હાથના પૂરા પંજાથી બાંયા પર ‘ગિ’ શબ્દ વગાડવામાં આવશે. ‘ડ’ જમણા હાથની અનામિકા આંગળીથી સ્યાહીના મધ્ય ભાગ પર વગાડવામાં આવશે. ‘ન’ જમણા હાથની તર્જની આંગળીથી તબલાની ચાંટી પર વગાડવામાં આવશે. ‘ગ’ ડાબા હાથના પૂરા પંજાથી બાંયાની સ્યાહીના ઉપરના ભાગે પ્રહાર કરવાથી વગાડવામાં આવે છે. આમ ‘ગિડનગ’ બંને હાથથી વગાડવામાં આવે છે.
- (7) **દિંતા** : જમણા હાથના પૂરા પંજાની તબલાની સ્યાહી પર પ્રહાર કરવાથી ‘દિં’ અને જમણા હાથની તર્જની આંગળીથી તબલાની ચાંટી પર વગાડવાથી ‘તા’ શબ્દ વાગશે. આમ જમણા હાથથી તબલા પર ‘દિંતા’ વગાડવામાં આવે છે.

સ્વાધ્યાય

1. સાચા જવાબ સામે (✓) કરો

- (1) 'ગ' શબ્દ બાંયા પર કઈ આંગળીથી વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) પહેલી (બ) પૂરા પંજાથી (ક) પહેલી બીજી બંને (ડ) ત્રીજી આંગળીથી
- (2) 'કત્' શબ્દ બાંયા પર કઈ જગ્યાએથી વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) ચાંટી (બ) સ્યાહી (ક) મૈદાન (ડ) ગજરા
- (2) 'ન' શબ્દ જમણા હાથની કઈ આંગળીથી વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) પહેલી (બ) બીજી (ક) ત્રીજી આંગળી (ડ) પૂરા પંજાથી
- (4) 'ધિરધિર' શબ્દ તબલા પર કઈ જગ્યાએથી વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) ચોટી (બ) સ્યાહી (ક) લવ (ડ) ગજરા
- (5) ડાબા હાથના પૂરા પંજાથી બાંયા પર કયો શબ્દ વગાડવામાં આવે છે ?
(અ) ગિ (બ) ડ (ક) ન (ડ) ગ

* * *

4

તાલ ઝપતાલમાં કાયદા, પલટા, તિહાઈ

પ્રસ્તાવના :

તબલાના વિદ્યાર્થીઓને અલગ અલગ તાલોમાં વાદન કરવાની ક્ષમતા વધારવા અલગ અલગ તાલોમાં કાયદા, પલટા, તિહાઈ વિગેરે તૈયાર કરવા ખૂબ જ જરૂરી હોય છે. આ એકમથી તાલ ઝપતાલમાં કાયદો કેવો હોય અને એના પલટા કેવી રીતે બનાવવા, તિહાઈ કેવી હોય તેનું જ્ઞાન વિદ્યાર્થીને પ્રાપ્ત થશે.

ઝપતાલમાં એક કાયદો, બે પલટા, તિહાઈ સાથે વગાડવાનું જ્ઞાન

તાલ-ઝપતાલ, માત્રા - 10

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1
ધીં	ના	ધીં	ધીં	ના	તીં	ના	ધીં	ધીં	ના	ધીં
×		2			0		3			×

કાયદો

ધાગે	ત્રક	ધિંના	ગીના	ધાગે	તિટ	ધાગે	ત્રક	તિંના	કિના
×		2			0		3		
તાકે	ત્રક	તિંના	કિના	ધાગે	તિટ	ધાગે	ત્રક	ધિંના	ગીના
×		2			0		3		

કાયદો - દુગુન લય

ધાગેત્રક	ધિંનાગીના	ધાગેતિટ	ધાગેત્રક	તિંનાકિના
×		2		
તાકેત્રક	તિંનાકીના	ધાગેતિટ	ધાગેત્રક	ધિંનાગીના
0		3		

પલટો-1

ધાગેત્રક	ધિંનાગીના	ધાગેત્રક	ધિંનાગીના	ધાગેત્રક
×		2		
ધિંનાગીના	ધાગેતિટ	ધાગેતિટ	ધાગેત્રક	તિંનાધિના
0		3		
તાકેત્રક	તિંનાકિના	તાકેત્રક	તિંનાકિના	તાકેત્રક
×		2		
તિંનાકિના	ધાડડડ	ધાગેતિટ	ધાગેત્રક	ધિંનાગીના
0		3		

પલટો-2

<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>
×		2		
<u>ધાધાગીના</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>તિંનાકિના</u>
0		3		
<u>તાકેત્રક</u>	<u>તિંનાકિના</u>	<u>તાકેતિટ</u>	<u>તાકેત્રક</u>	<u>તિંનાકિના</u>
×		2		
<u>ધાધાગીના</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>
0		3		

પલટો-3

<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ધાગેનાગે</u>	<u>ધિંનાગીના</u>
×		2		
<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>તિંનાકિના</u>
0		3		
<u>તાકેત્રક</u>	<u>તિંનાકિના</u>	<u>તાકેતિટ</u>	<u>તાકેનાકે</u>	<u>તિંનાકિના</u>
×		2		
<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>
0		3		

પલટો-4

<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>
×		2		
<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>તિંનાકિના</u>
0		3		
<u>તાકેત્રક</u>	<u>તિંનાકિના</u>	<u>તિંનાકિના</u>	<u>તાકેત્રક</u>	<u>તિંનાકિના</u>
×		2		
<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>
0		3		

તિહાઈ

(1)	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>
	×		2		

	<u>ધાડધાગે</u>	<u>ત્રકધિંના</u>		<u>ગીનાધાડ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>		ધીં
	0			3				×
(2)	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>		<u>ધાગેતિટ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>		
	×			2				
	<u>ધાડતીડ</u>	<u>ધાડડડ</u>		<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>		
	0			3				
	<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>		<u>ધાડતીડ</u>	<u>ધાડડડ</u>	<u>ધાગેત્રક</u>		
	×			2				
	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાગેતિટ</u>		<u>ધાગેત્રક</u>	<u>ધિંનાગીના</u>	<u>ધાડતીડ</u>		ધીં
	0			3				×

સ્વાધ્યાય

નીચે આપેલ કાયદાના ત્રણ પલટા અને અને તિહાઈ બનાવો.

(1)	<u>ધાતી</u>	<u>ટધા</u>		<u>તીટ</u>	<u>ધાધા</u>	<u>તિંના</u>		<u>તાતી</u>	<u>ટતા</u>		<u>તીટ</u>	<u>ધાધા</u>	<u>ધિના</u>	
	×			2				0			3			
(2)	<u>ધાધા</u>	<u>તિરકિટ</u>		<u>ધાતિ</u>	<u>ધાધા</u>	<u>તિંના</u>		<u>તાતા</u>	<u>તિરકિટ</u>		<u>ધાતિ</u>	<u>ધાધા</u>	<u>ધિના</u>	
	×			2				0			3			

* * *

5

તાલ રૂપકમાં કિસ્મ અને તિહાઈ

પ્રસ્તાવના :

તબલાના વિદ્યાર્થીઓને અલગ અલગ તાલોમાં વાદનની ક્ષમતા કેળવવા અલગ અલગ તાલોમાં તૈયારી કરવી જરૂરી છે. વિદ્યાર્થીમાં જ્ઞાનવર્ધન થાય એ જ હેતુથી આ એકમમાં તાલ રૂપકને અલગ અલગ રીતે કેવી રીતે વગાડી શકાય તેનું જ્ઞાન આપવામાં આવ્યું છે અને તિહાઈ પણ કેવી રીતે વગાડી શકાય તેનું ક્રિયાત્મક જ્ઞાન અપાયું છે.

તાલ રૂપકમાં બે કિસ્મ અને બે તિહાઈ વગાડવાનું જ્ઞાન

તાલ - રૂપક, માત્રા - 7

	1	2	3	4	5	6	7	1
	તીં	તીં	ના	ધીં	ના	ધીં	ના	તીં
	0			2		3		0
કિસ્મ								
(1)	તીં	તીં	ના	ધીં	નાના	ધીં	નાના	
	0			2		3		
(2)	તીં	તીં	નાના	ધીં	નાના	ધીં	નાના	
	0			2		3		
(3)	તીં	તીં	નાના	ધીંધી	નાના	ધીંધી	નાના	
	0			2		3		
(4)	તીં	તીં	નાના	ધીં	ના	ધાગેત્રક	ધિંનાગીના	
	0			2		3		
(5)	તીં	તીં	ના	ધીં	ત્રક	ધીંધી	નાના	
	0			2		3		

તિહાઈ

(1)	ધાગેતિટ	તાગેતિટ	ધાડધાગે	તિટતાગે	તિટધાડ	ધાગેતિટ	તાગેતિટ	તીં
	0			2		3		0
(2)	ધાતિરકિટતક	તાતિરકિટતક	ધાડધાતિર	કિટતકતાડતિર	કિટતકધાડ	ધાતિરકિટતક	તાતિરકિટતક	તીં
	0			2		3		0

સ્વાધ્યાય

- (1) તાલ - રૂપકમાં બીજા બોલોનો ઉપયોગ કરી પાંચ કિસ્મ બનાવો.
- (2) અલગ અલગ બોલોની ત્રણ તિહાઈ બનાવો.

* * *

6

તાલ દાદરા અને કહરવામાં લગ્ગી

પ્રસ્તાવના :

તબલાવાદનના વિદ્યાર્થીઓને ખાસ ધ્યાન રાખવું જોઈએ કે જેવી રીતે ત્રિતાલ, એકતાલ, ઝપતાલ વગેરે તાલોમાં કાયદા પલ્ટા તિહાઈ, ટુકડા, મુખડા, પરન વગેરે પ્રકારો વગાડવામાં આવે છે તેવી જ રીતે દાદરા - કહરવા આ બે તાલો એવા છે કે જેનો ઉપયોગ સુગમ સંગીત, ભજન, ચિત્રપટ સંગીત વગેરેમાં વધુ થાય છે અને આ તાલોમાં કાયદા, પલ્ટા વગાડવામાં આવતા નથી, પરંતુ લગ્ગી વગાડવામાં આવે છે. લગ્ગી વગાડવા માટે હાથની તૈયારી હોવી ખૂબ જ જરૂરી છે એટલે હાથની તૈયારી કરવા માટે દાદરા, કહરવા, તાલોની લગ્ગીનું જ્ઞાન આ એકમથી પ્રાપ્ત થશે.

તાલ - દાદરા લગ્ગી

(1)	ધાતી	ધાધા	તિંના	તાતિ	ધાધા	ધિંના
	×			2		
(2)	ધાતી	ધાધા	તિરકિટ	તાતિ	ધાધા	તિરકિટ
	×			0		
(3)	ધાગેધિંના	ગીનાધાગે	તિંનાકિના	તાકેતિંના	કિનાધાગે	ધિંનાગીના
	×			0		

તાલ - કહરવા લગ્ગી

(1)	ધા	તી	ના	ના	તા	તી'	ના	ના
	×				0			
(2)	ધા	ધાતી	નક	તિંના	તા	તાતી'	નક	ધિંના
	×				0			
(3)	ધાધાધાતી'	નાનાતી'ના	તાતાતાતી'	નાનાધી'ના	ધાધાધાતી'	નાનાતી'ના	તાતાતાતી'	નાનાધી'ના
	×				0			

સ્વાધ્યાય

ઉપર્યુક્ત લગ્ગી પ્રમાણે દાદરા અને કહરવા તાલમાં બીજી લગ્ગી બનાવો.

* * *

પ્રસ્તાવના :

આ એકમમાં વિદ્યાર્થીઓ ભારતના પ્રસિદ્ધ તબલાવાદકોનો જીવનપરિચય પ્રાપ્ત કરી તેઓના જીવનમાંથી પ્રેરણા મેળવશે. તબલાવાદકોની વાદન પરંપરા વિશે જાણકારી પ્રાપ્ત કરશે. તબલાવાદનના વિકાસમાં આ પ્રસિદ્ધ તબલાવાદકોનો શો ફાળો હતો જેવી અનેક બાબતોથી વિદ્યાર્થીને અવગત કરવાના આ એકમ પ્રોજેક્ટ કાર્યરૂપે આપવામાં આવ્યો છે.

ભારતના પ્રસિદ્ધ તબલાવાદકોનો પરિચય સંગ્રહ

(1) ઉસ્તાદ હબીબુદ્દીનખાં

ઉસ્તાદ હબીબુદ્દીનખાંનો જન્મ ઈ.સ. 1899માં મેરઠમાં થયો હતો. તેમના પિતા ઉસ્તાદ શમ્સુખાં સાહેબ એક ખ્યાતનામ તબલાવાદક હતા. હબીબુદ્દીનખાં નાનપણથી જ તબલાંની શિક્ષા પિતાજી પાસેથી શરૂ કરી. ત્યાર બાદ દિલ્હી ઘરાનાની તાલીમ દિલ્હી ઘરાનાના ખલીફા ઉસ્તાદ નથુખાં સાહેબ પાસેથી મેળવી. આમ દિલ્હી અને અજરાડા ઘરાનાની તાલીમ એમણે હસ્તગત કરી. તે સિવાય બીજા પણ ઘરાનાના બોલ તેઓ ઉત્તમ રીતે વગાડતા હતા, પરંતુ એમની પોતાની પસંદગી દિલ્હી અને અજરાડા ઘરાના પર વિશેષ હતી.

ભારતના અનેક સંગીત સંમેલનોમાં એમને ખૂબ જ આદરથી આમંત્રણ મળતા હતા અને બધા જ સંગીત સંમેલનોમાં ઉત્તમ કાર્યક્રમ આપીને એમણે ખૂબ જ નામના પ્રાપ્ત કરી હતી. તબલાં સોલો અને સંગતમાં એમનો જવાબ ન હતો. ઘણા નામી કલાકારો સાથે ગાયન-વાદનની સંગિત કરીને એમણે ખ્યાતિ મેળવી હતી.

એમના ઉત્તમ પ્રદાન બદલ લખનઉ સંગીત સંમેલન દ્વારા તેઓને ‘સંગીત સમ્રાટ’ની ઉપાધિ મળી હતી. એમણે આકાશવાણી દ્વારા પણ અનેક કાર્યક્રમ આપ્યા હતા. સન 1970-71માં સંગીત નાટક અકાદમી દ્વારા એમને પુરસ્કાર પ્રાપ્ત થયો હતો. છેલ્લે લકવો થતાં 20 જુલાઈ, 1972માં મેરઠમાં તેમનું અવસાન થયું.

(2) ઉસ્તાદ અલ્લારખાં

પંજાબ ઘરાનાના ખ્યાતનામ તબલાવાદક ઉ. અલ્લારખાંનો જન્મ જમ્મુમાં પંજાબી ખેડૂત હાશિમઅલીને ત્યાં ઈ.સ. 1919માં થયો હતો.

લગભગ 15-16 વર્ષની ઉંમરથી જ તેઓ પઠાનકોટની નાટક કંપનીમાં કામ કરતા હતા. આ નાટક કંપનીમાં ઉસ્તાદ કાદીરબક્ષના શિષ્ય લાલ મુહમ્મદ તબલાવાદક તરીકે કામ કરતા હતા. બાળપણથી જ ગાયનવાદનનો શોખ હોવાથી એમણે એમની પાસેથી તબલાં શીખવાનું શરૂ કર્યું અને ખૂબ જ રિયાઝ કરીને વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી. ત્યાર બાદ જ્યારે ગુરુદાસપુર પાછા આવ્યા અને ગુરુદાસપુરમાં એક સંગીત-સંસ્થાની સ્થાપના કરી.

થોડા સમય પછી તેઓ એમના કાકાની સાથે લાહોર રહેવા આવ્યા. અહીં લાહોરમાં પંજાબ ઘરાનાના ખલીફા ઉસ્તાદ કાદીરબક્ષ રહેતા હતા. તેમની પાસેથી તબલાંની શિક્ષા પ્રાપ્ત કરી. ત્યાર પછી લાહોર, દિલ્હી વિગેરે જગ્યાએ રેડિયો ઉપર કાર્યક્રમ આપવા લાગ્યા. ત્યાર બાદ સન 1937માં મુંબઈ આવ્યા. મુંબઈમાં આવીને રેડિયો સ્ટેશન પર સ્ટાફ આર્ટિસ્ટ તરીકે સેવા બજાવા લાગ્યા. 1942માં રેડિયો સ્ટેશનની નોકરી છોડીને ફિલ્મ ક્ષેત્રે ઝંપલાવ્યું. જેના ફળસ્વરૂપ સનરાઈઝ પિક્ચર, મોહન સ્ટુડિયો, સાદિક પ્રોડક્શન વગેરે સ્ટુડિયોમાં એમણે સંગીત નિર્દેશનનું કાર્ય કર્યું. ત્યાર બાદ રંગમહલ સ્ટુડિયોમાં સંગીત નિર્દેશકનું પદ સંભાળ્યું અને સંગીત નિર્દેશક એ કુરેશી તરીકે નામના પ્રાપ્ત કરી.

તબલાવાદનમાં પંજાબ ઘરાનાની વિશેષતાઓ અને અપૂર્વ તૈયારી તેમની વિશેષતા છે. સાથ-સંગતમાં તંત્રકારો જોડે સવાલ જવાબ કરવાની પદ્ધતિ, શ્રોતાઓને મંત્રમુગ્ધ કરી દેતા જગવિખ્યાત નૃત્યકાર, તંત્રકાર જોડે તબલાં સંગત કરીને એમણે ખૂબ જ નામના પ્રાપ્ત કરી.

દેશ-વિદેશમાં સરોદવાદક ઉસ્તાદ અલીઅકબર ખાં તથા પંડિત રવિશંકરજી સાથે સાથ-સંગત કરીને એમણે વિશ્વભરમાં ખ્યાતિ પ્રાપ્ત કરી.

આવા મહાન તબલાં વાદકનું ૩જી ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૦ના દિવસે મુંબઈમાં ટૂંકી માંદગીમાં નષ્ટ થયું. પણ આજે ય એમની કલા અમર છે.

(૩) પં. સામતા પ્રસાદ

પંડિત સામતા પ્રસાદનો જન્મ ૨૦ જુલાઈ, ૧૯૨૧માં કબીર ચૌરા કાશીમાં થયો હતો. એમની પ્રારંભિક શિક્ષા પિતા પંડિત બાયાપ્રસાદ મિશ્ર પાસેથી લીધી. પિતાજી પાસે સાત વર્ષ સુધી શિક્ષા પ્રાપ્ત કર્યા બાદ પિતાજીનું અવસાન થતાં તબલાંની શિક્ષા પંડિત બિક્કુજી મિશ્ર પાસેથી લેવાનું શરૂ કર્યું. અત્યંત કઠોર રિયાઝથી એમણે તબલાવાદનમાં સફળતા પ્રાપ્ત કરી એમણે કરેલા પરિશ્રમના ફળસ્વરૂપે અનેક સંગીત સંમેલનોમાં કાર્યક્રમ માટે એમને આમંત્રણ મળવા લાગ્યા અને એમણે તબલાં સોલોવાદન અને તબલાં સંગતમાં ઉત્તમ કલાકાર તરીકે નામના પ્રાપ્ત કરી. ભારતના અનેક સંગીત સંમેલનોમાં તેમજ રેડિયો, દૂરદર્શન પર અનેક કાર્યક્રમ આપીને બનારસ ધરાનાના તબલાંસમ્રાટ ‘પ્રતપ્પુ મહારાજ’ના ધરાનાના તબલાવાદકોમાં ‘ગુદઈ મહારાજ’ તરીકે નામના પ્રાપ્ત કરી.

શાસ્ત્રીય સંગીત ઉપરાંત ફિલ્મી સંગીતમાં પણ તબલાવાદનનો પરિચય એમણે આપ્યો છે. જેમાં ‘ઝનક ઝનક પાયલ બાજે’, ‘બસંત બહાર’, ‘શોલે’ જેવી ફિલ્મોમાં તબલાવાદન દ્વારા આમજનતાને પણ સંગીતમાં રસ લેતા કરીને સમાજોપયોગી કાર્ય કરેલ છે.

એમને ઘણા એવોર્ડથી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા છે. જેમાં (૧) સન ૧૯૬૯માં સંગીત નાટક અકાદમી એવોર્ડ, (૨) સન ૧૯૭૨માં ભારત સરકાર દ્વારા પદ્મશ્રી એવોર્ડ, (૩) ૧૯૮૫માં કોલકતામાં ‘હાફિજઅલી’ પુરસ્કાર (૪) સન ૧૯૯૧માં ભારત સરકાર દ્વારા ‘પદ્મભૂષણ’ એવોર્ડ મુખ્ય છે.

એમના શિષ્યોમાં શ્રી ભોલેપ્રસાદ સિંહ - પટના, શ્રી નીતિન ચેટર્જી, નભકુમાર, સંખાબક્ષી, સ્વ. ચંદ્રકાન્ત કામત, પંડિત કુમારલાલ મુખ્ય છે.

ત્રિતાલ, રૂપક, ધમાર અને સવારી આ તાલો એમની પસંદગીના તાલો છે. જેમાં એમણે ઘણા તબલાં સોલોવાદનના કાર્યક્રમ આપેલ છે.

તેઓ તબલાવાદક તથા ઉત્તમ શિક્ષક પણ હતા. એમણે પૂનામાં એક વર્કશોપનું આયોજન કરેલું હતું. જેમાં તબલાં શિખવાડતાં એમની તબીયત બગડતાં હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા. જ્યાં ૨૧ મે, ૧૯૯૪ના રોજ ૭૩ વર્ષની ઉંમરે એમનું અવસાન થયું.

(૪) ઉસ્તાદ ઝાકિર હુસેન

ઉસ્તાદ ઝાકિર હુસેનનો જન્મ ૯ માર્ચ, ૧૯૫૨ના રોજ મુંબઈમાં થયો. આ કલાકારનો ઉછેર સંગીતપ્રિય વાતાવરણમાં થયો. એમના પિતા ઉસ્તાદ અલ્લારખાં વિશ્વવિખ્યાત તબલાવાદક હતા. જેથી તબલાંની શિક્ષા ઘરમાંથી જ મળી. એમણે સ્કૂલનું શિક્ષણ માહિમની સ્કૂલમાંથી લીધું અને કોલેજનું શિક્ષણ સેન્ટ ઝેવિયર્સ કોલેજ મુંબઈમાંથી પૂર્ણ કર્યું. ભણવાની સાથોસાથ તબલાંનું પણ શિક્ષણ એમણે પ્રાપ્ત કર્યું અને અથાગ પરિશ્રમ કરીને તબલાવાદનની કલામાં નિપુણતા પ્રાપ્ત કરી.

તબલાં સોલોવાદનમાં તો એમણે ખૂબ જ શ્રેષ્ઠ સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે, પરંતુ ભારત અને દુનિયાભરના ઉચ્ચતમ કલાકારો સાથે તબલાવાદન કરીને વિશ્વભરમાં તબલાવાદન ક્ષેત્રે ભારતને શ્રેષ્ઠતમ સ્થાન પ્રાપ્ત અપાવ્યું છે.

એમને પંજાબ ઘરાનાની શિક્ષા મળી છે, પરંતુ એમણે દિલ્હી, અજરાડા, ફરુખાબાદ, બનારસ, લખનૌ જેવા ઘરાનાઓ પણ સહજ રીતે વગાડીને સંગીત જગતમાં અનેરું સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે.

એમણે પૂર્વ અને પશ્ચિમનું સામ્રાજ્ય સાધ્યું છે. પૂર્વમાં તો તેમણે દરેક શ્રેષ્ઠ કલાકારો સાથે સંગત કરી છે, પરંતુ પશ્ચિમી કલાકારો જેવા કે મહાવિષ્ણુ, જોનમેકોગલિન, જાર્જહેરિસન, જોન હાર્ડી વગેરે સાથે પણ સાથસંગતિ કરીને વિશ્વમાં ખ્યાતિ મેળવી છે.

1973માં એમને પહેલું આલ્બમ ‘લિવિંગ ઈન મેટેરિયલ વર્લ્ડ’ આવ્યું. 1973થી 2007 સુધી એમણે જુદા જુદા આંતરરાષ્ટ્રીય સમારોહ અને આલ્બમોમાં પોતાની કલાનો જાદુ પાથર્યો છે.

સન 1988માં એમને ભારત સરકાર દ્વારા પદ્મશ્રીનો પુરસ્કાર આપીને સન્માનિત કરવામાં આવ્યા. ત્યાર બાદ સન 2002માં સંગીત ક્ષેત્રે શ્રેષ્ઠ યોગદાન બદલ ‘પદ્મભૂષણ’ના પુરસ્કારથી પણ તેઓ સન્માનિત થયા છે. સન 1992 અને 2009માં સંગીતનો સૌથી પ્રતિષ્ઠિત પુરસ્કાર ગેમી એવોર્ડ આપીને એમનું સન્માન કરવામાં આવ્યું.

હાલ તેઓ કેલિફોર્નિયા(અમેરિકા)માં અલીઅકબર કોલેજ ઓફ મ્યુઝિકમાં સેવા આપી રહ્યા છે. આમ, એક ઉત્તમ કલાકાર અને ઉત્તમ શિક્ષક તરીકે પણ એમણે સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી છે.

(5) ડાહ્યાલાલ શિવરામ નાયક

ડાહ્યાલાલ શિવરામ નાયકનું નામ ગુજરાતમાં જ નહિ, ભારતભરમાં એક સંગીતના શાસ્ત્રકાર તરીકે જાણીતું છે. એમને પંડિત આદિત્યરામની પરંપરાના સંગીતકાર તરીકે ઓળખાવીએ તો પણ કશું ખોટું નથી. પિતા શિવરામ, પિતામહ મનસુખરામ અને પ્રપિતામહ બહેચરદાસ એમ ચાર ચાર પેઢીથી સંગીતના સંસ્કાર સહજ રીતે જ પામ્યા હતા. એમના પિતાશ્રી ભાવનગરના રાજયગાયક હતા. પિતાના અવસાન પછી ડાહ્યાલાલે એ સ્થાન શોભાવ્યું. ભાવનગરમાં રહીને એમણે સંગીતની અનેકવિધ પ્રવૃત્તિઓ કરી હતી.

શ્રીયુત ડાહ્યાલાલનો જન્મ 1869માં થયો હતો. શરૂઆતના થોડા વર્ષો એમણે મુંબઈની દાદાભાઈ ટૂંડીની નાટકકંપનીમાં કામ કરેલું, પણ પછીથી ભાવનગર આવીને રહ્યા. ભાવનગરના મહારાજા ભાવસિંહજી કલા પ્રેમી હતા અને એમણે ડાહ્યાલાલને ભાવનગરના રાજ્ય ગાયક તરીકે નિયુક્ત કરેલા. ભાવનગરમાં તેઓ તેમના મૃત્યુ સુધી રહેલા. એમની મહારાજા પ્રત્યેની પ્રીતિ અનન્ય હતી.

ડાહ્યાલાલનું મહત્વનું એક કાર્ય તે એમણે સંગીતવિષયક લખેલો ગ્રંથ ‘શ્રી સંગીત કલાધર’. આ ઉપરાંત એમણે એ સમયે સંગીત શાસ્ત્ર ઉપર અનેક ગ્રંથો લખેલા. આ ગ્રંથોમાં ઉલ્લેખનીય એવા ‘સંગીતના મૂળતત્ત્વો’, ‘મ્યુઝિક મેન્યુઅલ’ (અંગ્રેજીમાં), ‘સાહિત્ય કાસાર’ (કાવ્ય પુસ્તક), ‘સંગીત બાલપોથી’, ‘સંગીત શિક્ષક’, ‘વર્તમાન મહાભારત દુર્ગાખ્યાન’, વર્તમાન મહાભારત ‘બેલ્જિયમખ્યાન’, વર્તમાન મહાભારત ‘હિંદી વિક્રમાખ્યાન’ તથા બીજા કેટલાક પુસ્તકો પણ ખરા જ. આ ઉપરાંત એમણે મણિશંકર રત્નજી ભટ્ટ સાથે મળીને પણ પાંચેક પુસ્તકો લખેલા છે. આમાં ‘પ્રભાકર પચ્ચીશી’ (જેમાં સર પ્રભાશંકર દલપતરામ પટ્ટણી સાહેબની પ્રશસ્તિ),

‘ધીર વિજય’ અને દુઃખી સંસાર જેવા કેટલાક નાટકોનો પણ સમાવેશ થાય છે. લેખક ભાવનગરના રાજ્ય ગાયક હોવાથી

આ બધી પ્રવૃત્તિ મહારાજા સાહેબના પ્રોત્સાહનથી કરતા હતા. પણ ગુણજ નેકનામદાર મહારાજા સાહેબ શ્રી ભાવસિંહજીના સ્વર્ગવાસ પછી જીવન પર મોહ રહ્યો નહિ. અને તેમની તમામ પ્રવૃત્તિઓ શાંત પડી ગઈ.

ભાવનગરની સામળદાસ કોલેજના પ્રોફેસર શ્રી રવિશંકર મહાશંકર જોષીએ ‘શ્રી સંગીત કલાધર’ની પ્રસ્તાવનામાં ગ્રંથના રચનાર (લેખક) વિષે નોંધ્યું છે. ગ્રંથકર્તાને મહારાજા શ્રી ભાવસિંહજીના સ્વર્ગવાસ પછી જીવન પર મોહ રહ્યો નહિ. તેમની તમામ પ્રવૃત્તિઓ શાંત પડી ગઈ. મહારાજાશ્રીના વિયોગના સ્મરણના ચિન્હ તરીકે પંચકેશ ધારણ કર્યા. પાંચ પાંચ વર્ષોનો કાટ અને ધૂળ વાઘો અને પુસ્તકો પર ચડી ગયાં. હૃદયના તારો તૂટી ગયાં આધાર વિના આધેય શી રીતે રહે ! કલા માત્રના સ્વભાવમાં આજ એક દોષ હોય છે કે કલા, કલાકાર અને તેનો આધાર ત્રણેમાંથી એકને છૂટાં પાડતાં ત્રણે નાશ પામે છે, એ જ વિધિનો સંકેત હતો.

‘શ્રી સંગીત કલાધર’ એ એક અત્યંત મૂલ્યવાન ગ્રંથ છે, જે હજી આજે પણ પુનઃમુદ્રિત સ્વરૂપમાં ઉપલબ્ધ છે. અલબત્ત એમાં આપેલા ગીતો અને તેની નોટ્સનો આજે પ્રચલિત નથી, પણ એમાં મૂકેલી શાસ્ત્રીય વાતો અને રાગદારી, તાલ વિશેની જાણકારી અત્યંત ઉપયોગી છે. સંગીતના અભ્યાસીને માટે મહત્વની છે. એ સમયે આ કક્ષાનો કોઈ ગ્રંથ સંગીત વિષયમાં ઉપલબ્ધ ન હતો તેવા સમયે ગુજરાતમાં અને ગુજરાતી ભાષામાં લખાયેલો આ ગ્રંથ છે તે ખાસ નોંધવું રહ્યું.

ડાહ્યાલાલભાઈનો દેહ કદાવર અને કંઠ સૂરીલો હતો. પણ એ સમયના અન્ય સંગીતકારોના કોઈ આધારો નથી તેમ ડાહ્યાલાલ ભાઈના સંગીત અંગેના પણ કોઈ આધારો અત્યારે ઉપલબ્ધ નથી. એમનું અવસાન 1925માં થયું. શક્ય છે કે એમનાં શિષ્યો કે એમના શિષ્યોના શિષ્યો હજી ભાવનગરમાં કોઈ મળી આવે.

પ્રોજેક્ટ કાર્ય

1. ભારતના અન્ય સુપ્રસિદ્ધ તબલાવાદકોના ફોટોગ્રાફસહિત તેમના જીવનપ્રસંગની માહિતી એકઠી કરી પ્રોજેક્ટ કાર્ય તૈયાર કરવું.

* * *